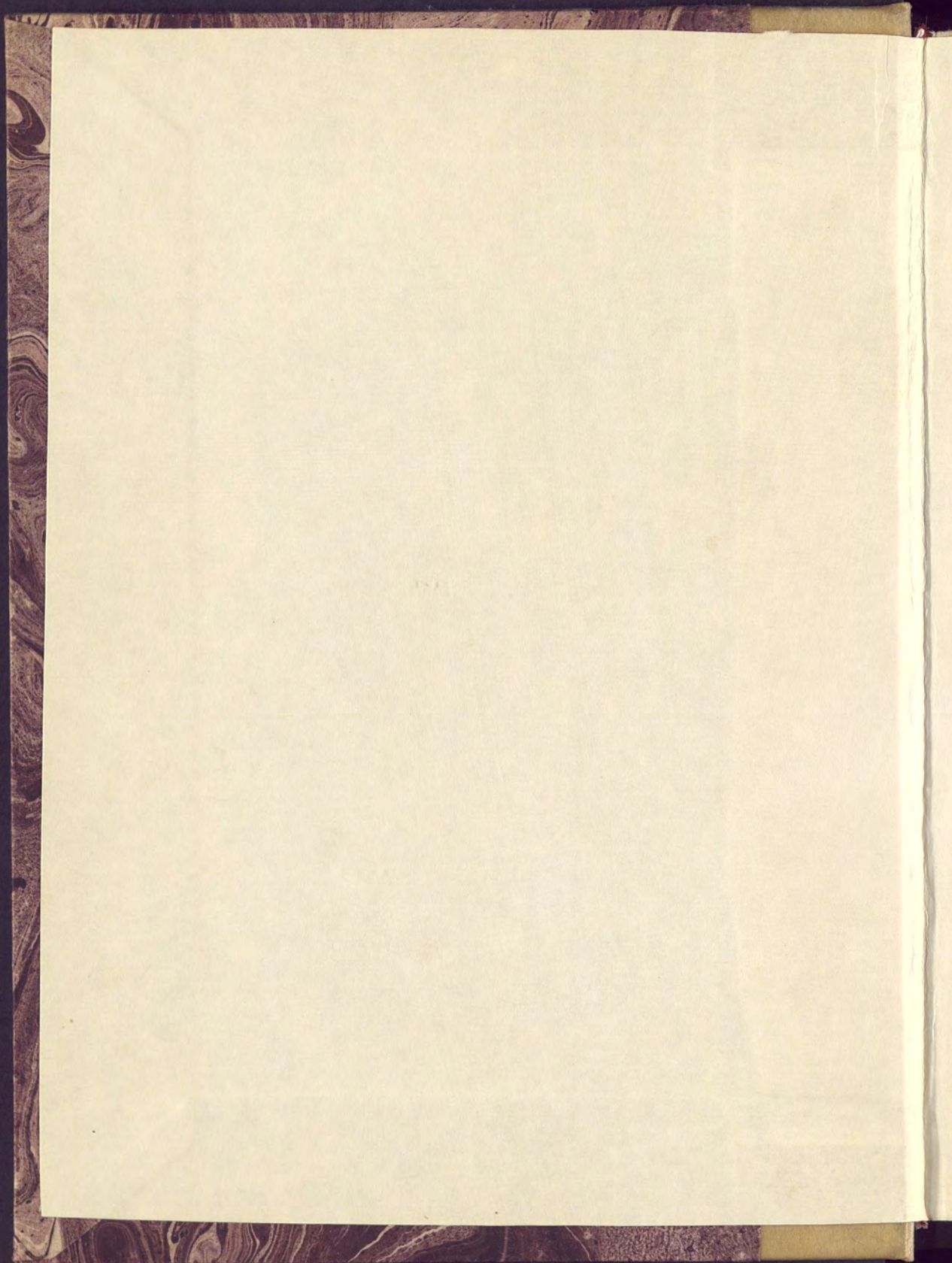
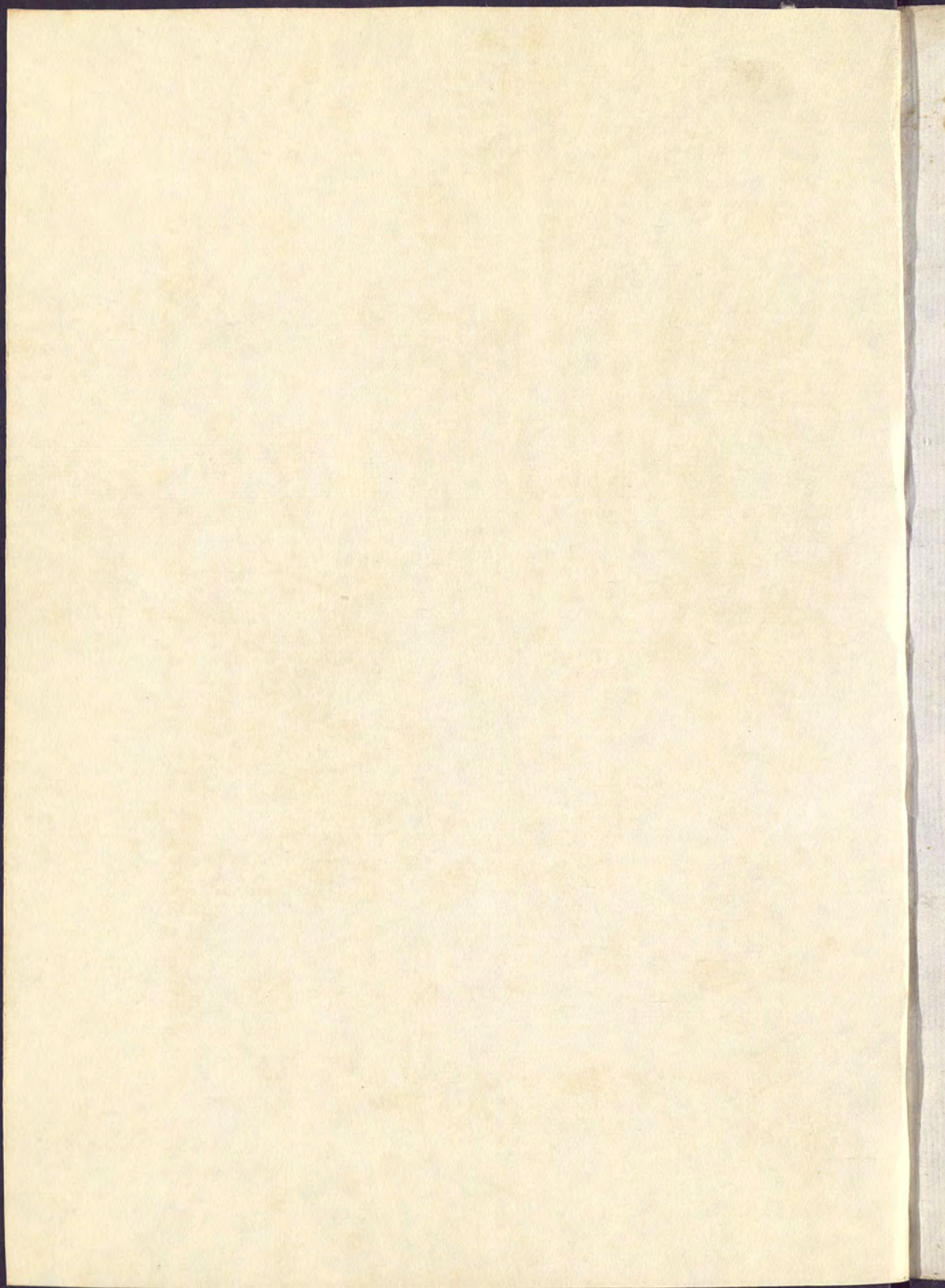

COMPOSTELLANA

14.480

~~73-4~~

M-480

Es de la libreria del Col.^o de la Comp.^a de Jhs
de Santiago.

Handwritten text, possibly a signature or name, located at the top of the page.

Handwritten text, possibly a date or a short phrase, located below the first line of text.

Tractatus Theolog^{icus}

De Scientia Mediar

Authore

De Michäele Sagardoy
Societatis Jesu.

Vespertinae Cathedrae

Dignissimo Moderatore

Anno 1722

Salmantice.

1782

1783

1784

1785

1786

1787

1788

1789

1790

Proemium.

Hæc est illa non minus digna quam Intentioe pacis
tum celeberrima Theologiae pars, in qua ab ipso nascentis
Minime nostrae Societatis Erroribus acriter admodum.
interstramque Scholam Dominicanam et Jesuiticam
dimicatum est. Nixum profligandis huiusmodi heresi-
bus divinitus datus. Pato-Paxens Ignatius primum
de ac sapienter in auxilio illo ac Sedis Apostolicæ
Iudicio præfato & decretorum libro Regula 16, et 17. sua
Societatis Theologos monitos voluit gratiam Dei prædican-
dam quidem esse, atque quam maxime extollendam, ut pote
sine qua nihil agere valeremus, et oportet ad salutem
et pacem, ita tamen circumspicere ne liberi arbitrij, iustitiae
atque operum merita declinandi videantur, et obstinatis
tuum animis præcedant Lutherus, Calvinus et
alii huiusmodi Hæretici: Mediāque viam tenen-
dam esse, qua declinatis Extremis erroribus non
neg. Prædestinatis tutissimi pergerent. Hoc spiri-
tu adducti sunt. Societatis. Ipsi ut tam præ quam solidet
obserasset tom 2 de Rebus. lib. 9. c. 5. in 23. ad diligen-
tius exsoluendum. Scripturas, Concilia S. S. P. P. et
antiquorum. I. S. monumenta, atque abinde exuendū
in agendam lucem deliter centem ibi Concordia li-
bertatis nostrae, cum. Divina gratia Prædest. atque præscia.
nam, quæ potissimum nutritiva scilicet. Dei divinitate de actibus
nobis liberis quam Mediā dicimus, quamque veluti
tamen Thesaurum Scholæ amplectata est. Universalis
Societas postquam P. Ludovicus de Molina inter
proximos nostros. Theologos merito recensendus eandem
luculentis. integro volumine exposuit. Atque
historiam non in succundam, satisque huiusmodi gloriae
plenam, quæ non historiæ, sed Scholasticæ modo agimus;

recti. Ono. reticendū ē, quam plurimas in Italijs
editas ēē historias sen potius fabulas cū nomine
Francisci Peña, tum s. Thomae de Lemos no ē;
eas tñ. nulla fide dignas ēē, declaravit Innoc. X. eodem
Decreto quo Jansenianam pestem proscrispsit anno.
1652. die 22. Aprilis. Obsexandū insuper
ē ita fuisse Itij Scholę datam amplissimam facul-
tatem suas cūq. tuendi partes port. Coram S. S. S.
Summis Eccle. Pręsulibus Clement VIII, & Paulo
V. per decennium cętatim ē, ut Itij sit sub gravi-
ssimi Censuris interdictum appertam, sibiq. adversam
Opinionem aliqua nota Theologica inirede; quapropter
quotiescūq. in Scripturis atq. in decisionibus Eccle.
aliqua itra adversarios adducere duxerit ea n. animo
Censurandi sed indagandi veritatis dicta intelligenda
sūt. Neque alia modificatio nris. Theologis adhibita
ē ut inelegantem satis, atq. ut apparet Em. invidiose
scribebat M. Palanco tom. 2. de Dec. p. 5. q. 2.
nwl

Disq. 1^a

De Constitutione futuri Contingentis.
Rem fere gramaticalem, atq. non metaphysicam,
Theologicam ratione diu, satisq. implectam effecit nimias
partes adversari. Intentio, et me quidē iudice Ultra me-
rita casę cętatim in p. senti; nam q. admittenda cent
decreta p. detrahta admitti posset quin et deberet rari
futuris fralē aliunde Institui; et tñ. pro futuro e-
fralē quęri deberet p. sens aliqua Inessio cū eo quod
res exit postea, facile sine decretis p. detrahtis du. posset
illa hexi, tum in Decreto detrahti casę p. narię
pro eorumdem effubus, tum in decreto indifferenti
ut dicitur cū. scia. affrante eventum futuri, si optandi

facultas volū. creata & fixet. Id saltem spē & grē tūli.
quod in hac dīxō. p̄cipua thīa. loca, et q̄q̄. roquet
Schola intra sua Cartra proficere dsuevit importunisi.
Repetantur.

Sectio V.

P̄notanti aliqua, atq̄. clatis sententijs,
P̄ddetrantiū circa dīnoem futuri
Recens opinio incipit Reputari.

Nota 1°. futurum in p̄senti dīra p̄sens atq̄. p̄teritū
Usurpant p̄indez absq̄. inclusōe. illa t̄porū, senduray.
ne quidem dīpi posse. Minī nota 2°. id p̄p̄e futuri
dici, quod Req̄ū. duradīs, in qua illius meminamur. *Quid nō p̄p̄e fu-*
Venturum Expectatur eō saltem modo, quo tunc illud *tūz.*
n. eē. fore tū. Deinceps dēxē pronuntiatur: quā p̄p̄e
rebus m. nunc Existentiū futuriō haud indigne *Reputant e dīteris*
aptari valet, dum eazūdz Existēt, et correspondens *fo dī futuriā p̄*
duradōi. Venturū p̄fertur et sic enim res illa n. sunt *duradōe p̄dēzōni.*
sed exunt: quinimō locutio ista m. in Deo locum
obtinēt q̄tenus nra. t̄pora. Dīlectenti, et aliq̄. obseua-
bamur eō. Ang. Magro. 1. p̄e q̄. 10. ar. 2. ad 2°.
tametsi q̄. Deus t̄porē. p̄p̄e. n. mensurati p̄p̄e.
futuriōis Expectans quoz dicendus ē.

Nota 3°. futurū
aliud eē. naximū, et aliud dīngens: 1°. ā p̄lexis quē
dicitur dē, et sm. ens creatum quod citra libēritatem
Creaturā Existēt, et dīseq. 2°. actibus creaturā li- *1°. dī dīno futuri.*
beris ab eisdem adaptatur. Ceterum cum nihil sit
n. dīngens in rebus creatis, Explāo. ista paxum
Dixna ē et ideo melius dicitur illud eē. futurum
dīngens quod tale ē, attento Statu rebus, p̄e quo fu-
turiū dicitur: facile enī Statu ille Dīlecti poterit ali-
quid, quo posito, illud futurū eē, necerū sit, et dī dīra

futura dtingens illud dicendy exit, quod attento p^o senti
 xeny statim n. exit, licet xepa exit: hinc d^o deluditur
 futuram dtingens duplex ee. p^o p^ota diuersitatem d^o
 q^o, alterum nixum, cuius dtinga. ad indiffam. libertatis
 create deroluitur, et alterum cuius dtinga aliunde oritur
 et potissim^o a v. libexo; quamq^o. q^o p^ocipua difficultas huius
 tractu circa abtu nobis libexo: versatur, nequit p^o ex me
 n. licere, et illi soli noe. futurorum. dtingentium intelligant.

Ca. 2. 2. 2.

Nota 2°: futura dtingim^o
 diuidi in absolutum, et ddisatam: futura ab^o ab^o
 digna quod abte. exit, et Anti. Npau: ddisat^o v. e.
 illud, quod sub aliqua ddiso, decius existat. n. dstat
 l. m. de cuius carentia dstat, fore p^omonstrata, et
 Penitentia. Fuxum, quam Npau. Dms. futuram
 p^o dicit si apud eos Verba, atq^o signa fecisset, quae apud
 Corazaimitas edidit.

Contendunt hic cu^o Stag^o
 Polibax trac. 3. de sua Dei. dub. 1. S. v. n. d. duplex
 adhuc futura dngni debere, alterum onio. infallibile,
 quodq^o certum. exit, alterum, quod S. d. n. d. Bo. simpla
 futurum appellat licet n. sit infallibile neq^o tale de quo
 ab dterno Veru sit, quod aliq^o. existet, quod n. abte
 existet, nisi Cas. create impedirentur a Deo
 tra eorumq^o ddisam.

Sed licet hi sit pux de Voces
 sile futura n. simpla, sed 2° quod tale, atq^o imp^o p^o p^o
 diu tenendy e: Num, q^o Aug. lib. 6. tra Paulum
 C. 2. dicebat: Jam n. possit futura n. fieri, quam n.
 fuisse facta, p^o t^otra... quae p^o t^otra quae futura
 sst, sine dubio fiert; si a. facta n. fuerunt futura
 n. erant. Num, q^o apud hos A. A. futuro xerum
 in Ordine Caary. dicit, sed nullus e. Ordo Caary,

Nequid ee futura
 id, qd aliq. n. fe?

in quo sibi futuro existat: n. Itaq. Ca. V. cuius de re
 ta infirmitas est atq. unde apud illos des infallibilitatem
 futuras distenta: non item Ca. VIII. Vt ite idem
 ostendunt nam q. Ordo iste Ca. facit nariu aliquo
 effum. pstat illy nariu p tunc et n. p tunc. futura
 Ordo q. Ca. ad effum. Vt pstat illy nariu. e. Ordo
 p. sentis ad p. sentis cu. sola p. uox. n. ad. *Ca. V. Vt ite idem*
 q. effu. Ca. VIII. Vt ite idem. *Ca. V. Vt ite idem*
 Ca. V. n. e. parata d. uox. ad illy, sed potius de re
 eund. impedire sibi. Effu. sm. V. quid nariu, atq. fu-
 turus dici potest: merito q. Fulgentius de re
 Predestinatis. C. D. dicebat, nullatenus posse haberi
 vocabulu futuru, quod p. sentis appellat. n. e. q. que
 censendum: sed, quod nunq. conitit, indecuq. impediat
 p. sentis appellat. dignu. n. e., simpli, et abt. loquendo.
 J.

Neg. opponas V. simpli. dici nariu. Effu. Ca. VIII
 V. licet abt. faur. tales sint: q. et simpli idem fu-
 turu dicendi erant. V. Ang. Mag. q. V. de re
 ax. V. ad V. doceat, Aliquis posse dici ee. futuru. n. sm
 et hoc qd. ita exit, sed qd. ita e. Ordinatu in Ca. sui
 Vt sic sit futuru: sic eni. Medicu. dicit iste sanabitur
 et iste morietur, et si aliter d.ingat, n. falsu. dicit:
 sic eni. tunc futuru. erat et ordine Ca. VIII. qd. n. p. o. l. e.
 e. impedire d. Idem insuper S. D. V. p. q. V. ax.
 V. docebat, Alio modo pot. desiderari d.ingens et est
 in Ca. sua et sic desideratur Vt futuru: sed dum
 aliquid e. in Ca. sua. abt. impedite e. q. simpli.
 futuru. dici debet aliquid quod de ipsa nunq. exit.

Respo. ad V. di-
 cimen e. satis d. p. uum; nam nariu. n. a. d. exum
 et ventu, et quo sola necetas. d. seq. sumit, sed ab exiga.

Ducimus in de
nomine nati, et
futuri.

l. dispoē, qd ē. antv. vt aliquid sit dntē accipi: huius
modi a. Cūq; sen dispoē. Simpla. dicta abtē. finalis
ē: esse a. aliquid futurū. Simpla. loquendo sumitur
ab ipso eventū, nisi aliunde impediāt facerē vt xerpsa
futurū n. sit, licet per exorē creditū. sit futurum

Ad 2°. respondetur

S. Thom. potius nobis ibi fauere, cū. expere doceat fut-
turum dici tale est hoc quod ita exit, licet addat illud
m. dici posse ex eo quod ita ē. ordinatū. in sui casu.
Dicit inquam, n. tr. ēē. Pro quo adnextendū. ē. S. D.
ibi agere de dntē. Prophecia 2°. quesciam, a prophe-
tia 2°. Dminarem, qd n. spex. Decutioni manda-
tur licet spex. Verax sit vt pote que n. abtē, sed
sub aliqua dntē. profexi solet, et in quo sensu spex
venificatur, vt aduertunt passim. sacri Interpretes:
et ad id explandū. affert explm. Medici p. dicent
ti sanitatem, l. mortem, qui vera follā. p. dicere cen-
setur licet nec sanitas, nec mors xerpsa dntent eo quod
n. loquatur dā. rigorem verborū, sed ita vulgarem
loquendi modū, 2° quem, dicimus plura fore, n. atten-
dentes eventum ipsum, sed quod eadē p. tendant in
dntē firmatōe. nra. agentia nāāā, l. qd agentia libera
eadē sensu minati sūt aut p. miserant, sicut sēp
plurima eadē dicendi modo abtē mendacū ēē. de
p. dntē affirmat. licet māāā. decepti, quin ideo simpla
de p. dntē dntē dntē dici debeat, quod xerpsa n. dntē
q. dntē debuerūt dntē dntē dntē dntē dntē dntē
nāāā. In 2° loco. S. D. futurū. in alio sensu
vix parit pro dntē sūt et n. dntē detrato. ad dntē
quod p. p. dntē licet dntē in cāā sna, et sic et non
aliter a nobis tunc dntē pot. dntē dntē. statum
vulgarem dicendi modum, futurū dntē dntē, atq;

Ducimus in de
p. dntē p. dntē,
et p. dntē dntē
dntē.

incentu e Respu nri. Vixu. xerpra exu, solij Deo noty
e. En naa. xei, utpote, qui solus ab dteano pextrigit
q ad ipsam temporaneam p' dteam xey, et ibidem
atq n. loco superius nobis octo. obsexat S. D.

Notandū deniq est,
sermoem imp' dteam p' dteam institui de futuro simpli
dicto, atq genitui infallibi, n. v. de futuro vulgariter
accepto quodq n tam esse xei, quam debity, aliquid
ut xei sit, significat.

Hi positi v. satisq planisili Pae
detrahant senta e; Futurum p' alia tale per decretum
Dei efficax dteam. 2. senta. haec decreta rejicit a
sili dteam, licet illam non oes. eodem modo dteam.
Nam plures cu. P. Antonio Perex illam collo cant in
ipsa scia. Dei pro futuro abti, et pro dteam in ipsa
scia. Media q'is. isti A. n. veniant, futurum
dteam per aliud genus dteam dteam antero
ris ad sciam. Vbi illas dteam inveniri pot. Alij et
p'ncipes ad quasdam entitatus suo modo dteam
quodq nec Deus sunt, nec creatura et alia in dteam
p' alia. Recurrunt. Hi v. A. dteam possit. apd Lynceum
nri. lib. 10. Dialect. bat. I. C. B. Ino. a. v. dteam. Opinio
futurum dteam dteam, per hoc, quod xei modo cu n. sit
postea sit dteam; cu. aliquali tn. disidio: nam plures
fram. futuri e. n. e. xei pro durate p' senti et eos e.
pro durate. seq. dteam: cum tn. alij apud e. cu. Pa
mixer fram. huiusmodi in e. xei postea dteam. dteam
tuant; atq deniq alij in n. e. xei de p' senti cu. It' no
Fuentes Cisterciensi disp. v. de scia. sect. v.

Jam v.

Per detrahentium dteam dteam. Inculenti S. Thome.
testim. q. v. de xei. ar. 9. ad 6. dteam: Id, quod est

futuū, in q̄m ē futuru, n̄. est, sicut p̄tēntis in q̄m
ē. huiusmodi: unde eadē. ē. rō de dicit. p̄tēntis ac
futuū sicut de dicit. non entis: loquitur d̄. S. D.

*Futuū in q̄m
dicit n̄ ē. p̄tēntis
p̄tēntis.*

p̄tēntis illo in quo de aliquo affirmat aliquid ē futuru
p̄tēntis: q̄. futuru. Et tale; hoc enim indicat rō
p̄tēntis illa in q̄m ē. futuru, n̄. est aliquid p̄tēntis
illo in quo dicimus illud futuru ē: q̄. futuru. In futurū
falsū. p̄tēntis aliquid quod tunc n̄. ē: p̄tēntis. Cōt̄. p̄tēntis. p̄tēntis.
tet. et p̄tēntis. seu p̄tēntis de quē. legitima ē: nam si futuru.
Et tale In futurū p̄tēntis aliquid, qd tunc est et n̄. p̄tēntis.
postea in q̄m. tale et n̄. posset dici n̄. ē. q̄m. cū q̄. subū.
denotatum. tunc n̄. sit. Et dicit in denotat. cognit. quod
q̄. p̄tēntis. dicit cognitōem, quod actu ē, in q̄m. talis aliq̄.
e.

*Latitudo de dicitōe
p̄tēntis p̄tēntis
n̄. ē.*

Sp̄tēntis et cōtēntis falsitas illius op̄tēntis:
p̄tēntis falsū. n̄. In futurū p̄tēntis de dicitōe p̄tēntis de eo,
quod res desierit, nec p̄tēntis aliquid aliud, quod modo sit
positū: q̄. nec futuru. In futurū falsū. p̄tēntis de dicitōe
de eo, quod res exat, neg p̄tēntis aliquid aliud existens,
et cū. eo esse. futuru In dicitōe. Ans. ē. Cōtēntis
in dicitōe s. p̄tēntis et dicitōe. Polibax illud negantem
facile: nam q̄m. n̄. de dicitōe de dicitōe Cōtēntis
rebus alijs cogites, modo apprehendas de se aliqua mo-
do n̄. existenti. V. g. de Adamo quod aliq̄. fuerit,
apprehendis quod sit p̄tēntis: q̄. apprehendis id, p̄tēntis
quod in ē. p̄tēntis In futurū. Cōtēntis. et Ans. dicit
in dubium vocari posse videtur; nam hoc ipso apprehen-
dis rem illam cū. ordine proprio t̄p̄ntis ad duratiōem
p̄tēntis; sed n̄. cū. ordine aut futuri aut p̄tēntis ad
p̄tēntis: q̄. cū. ordine p̄tēntis ad p̄tēntis: Cōtēntis enim
alius p̄tēntis t̄p̄ntis, n̄. quādem cogitari pat. In
p̄tēntis quod

*Ordo temporis ad duratiōem
triplex tenet; est, et
qualis.*

integer dicitur legitur apud s. Thom. 1. 2. q. 16. art. 5.
 7. ad 2. dicentem: Anteq. Veritas creata est n. erat
Verum dicere Veritatem talem n. ee, nisi ab intlu dno,
sed nunc Veru. e dicere Veritatem tunc n. fuisse quod
quidem n. e Verum, nisi Verit. que nunc e. in intlu
nro, n. a. per aliquam Veritatem, qd sit eos pte rei, qd
Ha e Veritas de n. ente, non- lns a n. bet eos se
ee. Verum, sed smmodo eos intlu apprehendente ipsum.
Unde idtantis e Veru dicere Verit. n. fuisse, in qm
apprehendimus, pcedens ee. eius. En, et eos pve co
locat Coexistentiam entatis create ante createm Anni
in n. ee. Veritatis create ante ee. eiusd. Veritatis: qd
aliter p. Veritatis alicuius rei create, p. lns.
Collocanda e. in ee. illius Veritatis et pcedens n. esse
eiusdem. Et certu, et res aliqua p. Veritatis sit suffiat id,
quod Veram ostendit enuntiationem. de p. Veritatis circa
eandem: atq. modo supponat aliquid fuisse, q. r. a
quibuslibet alijs p. Veritatis, Veru de illo affabri, fuit:

Veritas dno est e qua
si

n. ee eius, et p. Veritatis

Veritas quid est
qd eo. tunc ad sui ee
fuit.

2. Coa. igitur dilectis adducti in Iphamae. Os-
 tendenda e. ad Veru. Ceteros p. Veritatis. Et quidem
 1. eos Aug. Magro. Expone docente eod. modo ee.
 discedens de Veru. futuri ac de Veru. p. Veritatis, et
 de Veru. sicut de Veru. n. lris quandiu res aut
 futura, aut p. Veritatis dicitur. 2. qd. Veru. Eccl. P. P.
 eod. modo quoad hoc loquuntur de p. Veritatis ac de futuro
 ut videre e. ap. Anselm. C. 2. Concord. et Aug. lib. 28. Itaq.
 Faustum C. 2. 3. qd. nullum e. discrimen, licet multi p. Veritatis
 tentatum sit ab adversarijs p. Veritatis inam e. q. r. p. Veritatis
 p. Veritatis.

Quod eni. p. Veritatis Respondent p. Veritatis rem fuisse
 aliq. in seipsa detratam, rem a. futuram silem detratam

Debitio, que modo n̄ est,
n̄ p̄ modo debita rem
in eē p̄ferri. t. fr.
huc.

n̄ dum eē solutam nullius momenti ē; nam de tra, quę
hnt in se res p̄terita, modo tam n̄ ē, quam n̄ est de tra,
quam habet res futura: q̄. Itaq̄ ē modo n̄ existens, et seq̄.
Equę apta l̄ inepta, et si illius res sit fra, aut futura,
aut p̄terita, quod v̄. C. asserunt, nempe Carentiam con-
tā in re p̄terita eē Inessam cū eo, quod res fuerit; Caren-
tiam v̄. x̄i n̄ dum existens, sed existens, sili
Ineione n̄. gaudēz, de quē ineptum ē, tum l̄. in seq̄.
modo p̄am p̄teritionis deferant in Carentiam quam
p̄am in existā. res p̄terita p̄ior solutio collocat.
V̄. x̄o. g. Indenam Carentia rei p̄terita hauerit illam
Ineioem. An ā. re ip̄a p̄terita, an ā. Decreto Dei?
Non v̄. q̄. res p̄terita desinens eē. p̄sus sterili facta
fuit, et insuper si res fuit, potuit hac Ineioe suam
Carentiam donare, cui minus liberalis consebitur res,
quę exi. p̄terita. q̄. Itaq̄ n̄. sit q̄. tali Ineio induci?
Non item v̄. tū, q̄. exi. tū. Caxē. nullam Caam. h̄. v̄.
cū totū. eē. illay. (si fas sit ita loqui) sit n̄. eē. t̄. x̄. x̄. x̄.
quorum Carentia s̄. tū; q̄. p̄. hoc p̄. eē. quod res aliqua
desinat Ineioem, inducitur eius Carentia, quā. q̄. s̄. t̄.
v̄. t̄. x̄. x̄. Decreto: Deinde, l̄. h̄. eē. Ineio. p̄. ducit. in gene.
Cā. p̄. l̄. in gene. Cā. Efficientis? Non v̄. q̄.
Carentia cum nihil sit, et nullius entatis, nulla sunt
qualitates, nullam p̄. t̄. h̄. eē. Caam. effectiuam sui, l̄.
suarum p̄. t̄. Si a. v̄. asseratur, incidit. In
natio. l̄. in exist. tam. rei p̄. t̄. l̄. in Decretum Dei,
et sit fra. Existens. Efficiens. Carentiam sic Ineioem.
et seq̄. n̄. Carentia. sed exist. rei, l̄. Decretum illius
Definitivum exi. fra. p̄. t̄. quod impugnat p̄. t̄.
p̄. t̄. solutio. Dem. q̄. Carentia. rei. siue h̄. eē. n̄. sit. cum
fuerit siue cū. futura sit p̄. t̄. eē. cum sit n̄. eē
eius. rei. p̄. t̄. g. insuper. Ineio. tam. cū. eo, quod

Caxē. nullq̄. cā.
habent, q̄. eay. eē
est n̄. eē. t̄. x̄. x̄.
causie. cur.

Caxē. rei. siue p̄. t̄.
siue. future. eay. est
eay.

res fuerit, quam cum eo quod res futura sit. *g. Ess. pte illius* 6.
nully dixerim quem quesi pot. inter p^{te}teritū & futurum.

Suadetur

3. assertio: Peccatum Anti-Ngr. falsi acceptū ē. falsū
futurum, sed n̄. futurū. Insistenti in Decreto Dei. *g. futu-*
mo ē. aliunde falsū. Instituta: si v. Decedatur unum futurum
plenē falsū Instituti independenti a Decreto Dei *It. fca*
illius, n̄. ē. cui Reliqua futura ad sui falsū Institūem De
cretum Dei admittant, insuperq. in illo. *Retorq. ne hunc*
Ora. adversario. argta. *Sam v. ipsi mox superiorū*
discursus Catholici decedunt, intendentes p^{te}. *materiali*
p^{te}. ē. falsū. nunc et ab eterno futurū. *It. potē ad quod*
tratur ab eterno Decretum p^{te} detrativum: *falsū a. cui*
dem p^{te}. ē. sm. logicē futurū q^{nt}us est decreto p^{te} detrativo.
materialis ē. permissus falsū, sen subtractio gratie
Efficacis, per quam impeditur infertur per legitimam
Coam; p^{te}. que negant maxem.

*Ita vade falsū peccatū
futurū futurū sicut in Pecca-
to Dei sicut Thomist.*

Quē v. suadetur v.

obui illi argta q^{nt} Ceteri Aff. insistentur ita Decretū
p^{te} detrativa materialis p^{te}; ne aliās Deus efficiatur
p^{te} Caa per se falsū p^{te}; que tū. argta. n̄. sst. p^{te} p^{te}
p^{te} detrativa nri. instituti, quāde q^{nt} quoad hanc p^{te} suffat.
insinaxe, falsū p^{te}. apud adversarios existere per
maale eiusd; *g. nequit decretū aliquod efficere falsū*
futurū maale p^{te}, quin p^{te} detrativa falsū futurū eui. *falsū.*
sicut p^{te} detrativa eandem rāem fca. distuens in eē. p^{te} maale
p^{te} nequit n̄. distuere p^{te}. falsū eiusdem et pariter
eadem ē. fca. distuens itūm; in eē. falsū. p^{te} detrativa
eadem inquam, saltem xī, ne institūtex modo citatū
vobis. involuamur.

*falsū p^{te} exult. per
maale fca. p^{te} falsū p^{te} est
fca, ac maale. idūm; p^{te}
est possibile.*

Probat 2. et aliunde fca. maale;
Equē dixerim modo dicimus de p^{te}. Anti-Ngr. falsū.

accepto eē. futurū, ac de eodē modū, seu entiaē accepto:
 1° tam̄ exit illud falsū. acceptū phycē, et falsū futurū,
 quam̄ ē. ipsumet modū. Suscipiū. Ugeti hoc ipsum:
 Non pot. modū pot. Anti-Ngti eē. aliq. phycē. falsū. pot.
 aut existens, quin pariter phycē falsū. sit pot., aut existi-
 tens falsē euidē pot., et idē ē. de utroque quoad rē pō-
 tēxi: q̄. nec illud potēxi eē. falsū. phycē. futurū, quin
 istud pariter eodē modo futurū. sit. Neque sufficit.
 Respondēre futurūem falsē in Decreto Dei existēte
 et dari Decreto Causatum modū n. v. falsū pot.:
 Nam̄ ita ē. argto. potius Dvici, futurūem falsē
 in eo Decreto n. existēte. Ita ē. C. Na. adnexatio
 inter eē modū, et falsē. pot. multū plicem diffioem
 inveniri, quin ideo possit utriusque separari quoad de-
 noatē phycē pot., existētis, atq̄ potēxi: q̄. nec
 potēxiunt separari quoad denoatē futurū falsā talis.

Inseparabilitas
 modalis, et foris pō.
 quoad aliquas deno-
 tationes.

Probati 3° et magis a priori eadē
 mōdō: Nunc vixē quis dicet, Peccatum Anti-Ngti.
 aliq. falsū. phycē existet, et n. p̄vixē logicē: q̄. vixē
 em̄. dicet de eodem; quod sit aliq. falsū. phycē existi-
 tū, et seq. eē ipsum falsū. phycē. futurū. Ant. fide
 sanctum ē. cum existentiā pot. Anti-Ngti falsū
 accepta revelata sit in Scripturis et n. p̄vixē aliquid
 vixē logē inferatur illa existētia. Utrāq̄ a. coa. inde
 deducta p̄vixē innegabili a paret, cum vixē cuiusvis
 xei idem Ono. significant, phycē existet, phycē.
 Existitūm ē. atq̄ phycē futurū ē. Et l. ipsi gram-
 maticū ē. notissimū. Itatē: Modo ego vixē ave-
 ram, falsē. pot. Anti-Ngti. phycē postea existet:
 q̄. pariter vixē dicam, illud potūm falsū acceptū
 ē. michi, et nunc existenti phycē futurū. P̄vixē coa.
 q̄. p̄vixē existet phycē, apprehendo potūm Anti-
 Ngti.

2° frāle phyce existens, et n. ut p̄scindens ā dīffrā 7
 t̄porū: 7. apprehendo illud ut existens in aliqua dīffrā
 t̄porū, quaque p̄oīnde cū. Vēgū. p̄sens duratōis. n. sūt
 p̄sens, neq̄ p̄terita, neq̄ possit ēē. Et si copula illius
 p̄pōis. Existet, exit namo. futura: sed quod coexisten
 det t̄porū. futuro identitē futuro. ē: 7.

Sectio 2^a

Reflexiva superior impugnat, et

Relligue opioes. sūl. Reijciuntur.

Cum potissimum fuerim. huius opinionis, et aliarum
 Omnium Reuocantiū ad frām. aliquam modo, et ad
 dextro p̄sentem p̄o dīffrāe futuro, sūt, huiusmodi
 dīffrāem sine p̄fata frā ēē. inintelligiblz opede p̄e-
 trum exit illud exētere, ut inde sine illo neq̄ falsi-
 tatis dīffrāentia p̄dicta opinioes. Conuellitur
 fuerim. istud v. authorit. Stagni Parentis Aug.
 qui lib. 11. dīffrāem ā C. p̄eīque 13. late et ingeniose
 dīffrāit circa scitam illam t̄poris in p̄teritū p̄sens
 et futurum dīffrāem, luculentēq̄ ostendit neque
 p̄teritū, neq̄ futurū quoad talia ēē. p̄teritū. in amā,
 illa cogitanti; et C. lo. adijcit, Nec p̄p̄e dicitur
t̄pora. sst. sua, p̄teritū, p̄sens, et futurū; tamēti
 scedat dīffrāem dīffrāem ēē, modō subintelligatū
nec id, quod ē, futurū ēē, iam, nec id, quod p̄teritū
tū ē: pauca enī sst, quae p̄p̄e loquimur, plura n.
p̄p̄e, sed agnoscitur quod Velimus significare: id
quod alias multiplici et dīffrā. nuditate silt, ege-
tatis, et alijs quae magis in n. ēē. xxy, quae in eue-
laxandū dīffrāem illustrat: Sed si futuro. dīffrāem
in aliqua frā C. sē totam de facto Existenti, locuti-
oes. illa, atq̄ n. dīffrāem t̄poris. in p̄sens, et futurū.
cent p̄p̄issimū; ideo enī ā p̄p̄ietate cadunt; q̄a

Fig de presenti existētis
uāq̄ n. cō p̄ dīffrāem
futuri suadet mul-
tiplicitē.

Dīffrāem temporis
aut impugnat dīffrāem
mente D. Augusti

sonant aliquid de presenti rebus illi Invenire cum
 scripta nec de intensior loquentis aliquid de presenti
 eius applicetur: hoc a. penitus unum, si futurum
 sit fra. C. se totam existens, nam res hoc ipso, et
 pariter tempus. Et futurum aliquid proprie est, sicut res
 est amata, et cognita aliquid proprie est, quia fra hanc
 denotant. tota est. presentis. Ipatum 1. Ab uno atq; im-
 proprietas eam locutionis 2. Aug. n. dicitur in eo, quod
 tamq. ens, id, quod ens n. e. predicatur, sed quod de presenti
 affertur, quod de presenti n. e.; sed ita n. stringeret si primum
 eamum & foeli disteret in Decreto, l. in quolibet alio de
 presenti existenti: q. Ipatum 2. eod. C. 18. ita dicitur
 presentis, Si enim sunt presentia et futura, volo scire et
 ubi sunt? Quod si n. dum valeo, scio tñ, ubi q. sunt,
 n. ibi ea futura ee aut presentia sed presentia, nam si
 et ibi futura est, n. dum ibi est: sed si ibi presentia
 sunt, iam ibi n. sunt: q. tam longe abest, quod est futurum,
 dicat fram 2. se totam presentem, ut penitus implicet
 futurum, et tale, sicut et presentia per fram. sic presentem
 de futuri seu vi alicuius, qd sit tunc, q. res futura,
 l. presentia dicitur.

In quo dicitur impio:
 talis huius locutionis: sem-
 pore in dicitur.

Futura, et presentia, si
 alicubi sunt, ibi futura,
 nec presentia sunt
 in A. Reg.

Ipatum 2. eod. ibi. C. 10.
 ita locuto: Fortasse proprie diceretur tempora. snt tua,
 presentis, de presentibus, presentis de
 futuris; presentis de presentibus memoranda, presentis de
 presentibus dicitur, presentis de futuris. Expectatio: q.
 Na Aug. tempora hęc est qd est ubi nihil falsi. actus
 sunt: q. de q. n. dicitur ubi falsi per aliquid, quod
 tunc sit sed presentis sunt introducta atq; representatiue
 intra animam, ut pote, quę suis actibus in presentia presentis
 sentia atq; futurum respicere valet. Neque d. hunc
 quidquam efficiunt, qui futurum ut tale in sua. Dei

Presentis, presentibus, et
 futuris, ubi presentis
 sentatiue in dicitur

Collocant: nam Aug. voluit p^oteritum p^o memo-
 xiam, p^oteritum p^o futu^orum et futu^orum p^o expec-
 tationem. Isti t^o sed tantu^o intendebat, p^oteritum et
 futu^orum ut talia, atq^{ue} m. p^oteritum ut tale, si sermo sit
 de p^oterito, n. e. in sermone d^o talia dicuntur, sed in
 in vobis: nam optime sciebat, quod lib. 26. d^otra d^otra
 C. 7. scripsit n^orum, Sed etsi de anima n^orum. ablata
 fuerit p^oteritum de qua ibi loquitur (eadem d^otra d^otra
 de futu^orum e.) manet in ipsa d^otra d^otra: s^oper enim d^otra
 exit (n^orum et p^oter. xei, (ob^o) fuisse illud, quod erat,
 et n. e. q^o rem aliquam e. p^oteritum entia^o sola
 distit in eo, quod fuerit res, quae n. e., et p^oteritum
 rem e. futu^orum, in eo quod res, quae n. e., exit.

Mens D. Aug. d^otra d^otra
 v^oteritum p^oteritum p^oteritum
 et memoris, int^orum, et
 exspectat^o.

Sp^oter d^o:

Na Aug. saepius, et p^oteritum lib. de Dixig. Anid. C. 10,
 merita, atq^{ue} demerita Idioate futu^orum, ad quae Semi-
 Pelagianis recurrebant, ut ijs potius quam alijs fuerunt
 ante d^otra d^otra. mox entibus donum Baptismi de-
 daretur, n. sst. futu^orum, q^o. Vult ut inferius magis ex-
 pendetur, eent n^orum futu^orum. Sed hoc n. ita foret, si
 futu^orum. abt^o. in Decreto n. Obiectiue abt^o, et d^otra d^otra
 futu^orum in Decreto, licet Obiectiue Idioate, subiectiue
 t^o. abt^o. distiterent: nam hoc ipso p^oter. futu^orum Idioate,
 eet abt^o et subiectiue de p^oter. et q^o ac p^oter. futu^orum
 abt^o: q^o. Sp^oter d^otra d^otra: Non minus d^otra d^otra
 tempus e. p^oter. ^{alio} Calidum est, quam d^otra d^otra,
 Anti - d^otra e. futu^orum: q^o. n. minus Regit^orum
 p^oter. t^o p^oter. ad 1°, quam ad 2° futu^orum, ut l. e. d^otra
 ipis t^o. d^otra e: Sed p^oter. t^o p^oter. n. e., neq^{ue}
 ee. p^oter. 2° se totam, q^o. illam p^oter. ut m^otra
 p^oter. Aug. ibi supra, et e. d^otra d^otra t^o p^oter.
 a quo ipis p^oter. indit^o. e., d^otra p^oter.; namq^{ue}

Merita d^otra d^otra, ad
 qua Semipelagianis recurre-
 rebat, eent na d^otra Aug.
 n. sst. futu^orum

Tempus e^o p^oter. non
 p^oter. 2° t^o, q^o d^otra
 e^o d^otra, et e^o.

tempus Iple sum quoddam e. Itans p^{er} h^{oc} q^{ue} s^{unt} e^{ss}e
 repugnant, Nomenus s^{unt} motuum 2° p^{ri}us, et
 p^ost^{er}ius: q^{ui} nec Requiritur futurus, qu^{od} tota sit, et
 nec dicamus, Anti-Natum e^{ss}e futurum.

Probatur

Et a^uta^m n^{on} e^{ss}e idem assumptu: s^{unt} ad denotem futuri
 n^{on} e^{ss}e opus fra^g acta et de p^{re}sentⁱ e^{ss}e n^{on} e^{ss}e. Sed p^{ri}us
 observand^u e^{ss}e n^{on} e^{ss}e eand^{em} indolem d^{omi}ni. denotem
 quarum aliqua^m fram^{en} tantu^m, aliq^uo tantu^m substitu^m,
 aliq^uo utru^mq^{ue}, et alia neutru^m de p^{re}sentⁱ ad sui
 veritatem Requirit. 1° Fact^u in denotibus cogniti,
 et amati qu^{od} e^{ss}e n^{on} e^{ss}e solius fra^g substitu^m. 2°
 in denotibus Senis, et antiqui, qu^{od} substitu^m e^{ss}e n^{on} e^{ss}e
 Requirit et n^{on} e^{ss}e fra^g d^{omi}ni de p^{re}sentⁱ p^{ro}mittantur.
 3° in denotibus albi, Calidi, et silibus. Et 4° deniq^{ue}
 in denot^e. saltem p^{ro}teriti n^{on} e^{ss}e. flexosq^{ue} aduersariory,
 Undenam a^u p^{ro}babunt aduersarij, denotem futuri e^{ss}e talis.
 Idiois, et detrate Requirit fra^g e^{ss}e n^{on} e^{ss}e tunc, q^{ui} res p^{ro}muⁿ
 tiatur futura?

Certe in re p^{re}sentⁱ nihil ipsi afferunt q^{ui}
 n^{on} sit d^{omi}ni. omⁿi cuicumq^{ue} alteri denot^e, quod p^{ro}nde n^{on} pot^{est} n^{on}
 e^{ss}e fallax, cum tanta sit diuersitas denotum. Cui^{us} e^{ss}e n^{on} e^{ss}e
 g^{ra}du^m loquendo denot^e n^{on} minus Requirit substitu^m denotand^u,
 quam fra^g denotem; cu^m omⁿis sit fra^g Mixta substitu^m ut
 faci^{at}: atq^{ue} p^{ro}teriti futuri n^{on} inueniunt substitu^m de p^{re}
 p^{re}sentⁱ e^{ss}e n^{on} e^{ss}e q^{ui} aliq^uo futuri asseritur, et apud res
 Itans e^{ss}e: q^{ui} nec e^{ss}e e^{ss}e t^{em}p^{or}e. Denotem n^{on} e^{ss}e p^{re}sentⁱ,
 seu potius de p^{re}sentⁱ asserit, desideretur fra^g e^{ss}e se tot^u
 p^{ro}teritum p^{re}sentⁱ.

Ceterum adhuc magis a^u p^{ro}u^{er}
 attenditur denotem futuri et talis n^{on} Requirit fra^g
 n^{on} e^{ss}e p^{re}sentem; tum p^{ro} p^{ri}us. rei intu in ca pa le, qu^{od} denot^e

Explicatio g^{ra}du^m q^{ui}
 d^{omi}ni denotibus,
 que ad sui d^{omi}ni e^{ss}e
 g^{ra}du^m p^{re}sentⁱ
 e^{ss}e n^{on} e^{ss}e.

Denotem aque re-
 quirit n^{on} e^{ss}e, ac f^{ra}g^u
 n^{on} e^{ss}e d^{omi}ni, et p^{re}sentⁱ.

n. pure, ut ita dicam, potest, sed actu atq; signate p^{ro}nu-
 tiatur relati^o ad quamlibet rem nung. ^{n.} existitiam, quin
 t^u alia sit p^{ro} statum, atq; int^unce illius int^unce potestas.
 Sum e; q^uo^o em aduersarij tenentur d^u fugere ad aliquid
 aliud q^u n. sit dum res dicitur futura, ut potius tunc quam
 alio in t^ope futura dicatur. Quare etem a Padetrabus
 idem quæsi potest a d^ustituentibus futuri p^{ro} statum
 d^udam l. p^{ro} quocunq; d^utenny n^ossum cū e^o q^uo^o res aliq^uerit
 cur Decretum Dei quod certē e^oribet em t^ope Anti-
 Npti, atq; n. post eiusdem obitum, n. denoabit eundē tunc
 futurum? Certē, nihil r^oponere valent, nisi quod Anti-
 Npti. tunc, l. exit actu e^oribens, l. exit p^{ro}teritus: q^uo^o em
 desinet tunc denoatū futurus p^{ro} statum Decretum: q^uo^o
 tunc n. intelligitur n. e^o, nec quod postea e^oribens sit: sed
 Anti- Npti n. e^oribere e^o postea e^o. e^oribens, p^{ro} tunc
 nihil e^o: q^uo^o l. aduersarij r^oquirunt ex p^{ro}te. sub^o, aliq^u,
 quod n. e^o in t^ope, in quo res dicitur futura, ut tunc futura
 sit, atq; d^ustituat^u per Decretum.

Denom^o rei int^unce
 pot^u n. existi^o h^u actu
 existens.

Qual^u Vedvio d^u d^u
 m^oitary aq^u d^u
 t^u d^u.

Mixta hoc ipsum p^{ro}-

nutia: Decretum Dei n. sic e^o. fra^o futuri^o ut secum
 e^o p^{ro} sp^{er}. sui adferat denoat^u. alia^o em dum d^u
 tunc creatura, dum q^u in nihilum p^{ro} e^oribens tran-
 s^uerunt e^oribent, r^oq^u d^udicentur futura: q^uo^o n. tunc e^o illud
 Dei decretum, e^o res e^odem d^udicuntur tunc, e^o sp^{er}. Cognita
 a Deo, q^uo^o eius denoat^u. fra^o n. sm p^{ro} sp^{er} e^oribent sed n^o
 adferat denoat^u p^{ro} sp^{er}. sui, ut r^o se h^uerit sub^o.
 cum q^uo^o hoc d^uicim. possit de denoat^u. futuri, d^uicend^u e^o r^o-
 quiri ad illam ex p^{ro}te. sub^o. denoat^u aliq^u, ut silim deno-
 at^u. subeat: hoc a. aliq^uid tale assignari n. poterit quod
 sit tunc p^{ro} d^uens p^{ro} statum, ut iam d^ustitit: q^uo^o q^uo^o denoat^u.
 futuri tal^u in d^uolis n. e^o ut r^oquirat p^{ro}portio^o sub^o. p^{ro} deno-
 tem p^{ro} statum: q^uo^o nec tal^u, q^uo^o d^urigat p^{ro} d^ure tot^u t^unc p^{ro} d^uent^u.

Decret^u Dei n. p^{ro} rem^o
 sui p^{ro}stat^u denoat^u
 futuri sub^o, e^o quare.

2
 p'folli n̄. eos i'gere ad sui' dicitur? p'am. aliquam q'd sit in lo.
 duracōe. p'oris, sed que sit l. p'otius exiit in duracōe p'otenti-
 orū. signifata. p'ox p'p'iem.

Jam v' b'v'itex impugnanda

veniunt, in specie, ut arunt, V'liquē Opinioēs; Et p' quod
 d'ic'it'ur Opinio Recurrens ad illa entia media in cuius

Opinio recurrens ad
 quodq' entia ab aliis
 existit p' p'otentiā su-
 sui impugnatua.

Patronos frustra appellat P. Abbendam disp. 5. de scia.

C. l. Magny Aug. 3. D. 3. C. 3. et alios antiquos scilicet.

P. C. 3. disp. 3. Met. sec. l. ex Aug. alijsque

P. P. tum, et ad multiplici' raris. momento ista illam

Validam atq' ad p'fessio militet. Prefata v' entia siue

Obiectiva, siue denotativa, siue quocūq' tandem alio

nomine appellentur ingratis sperā cū. mihi visa fuerint

modo prius. inutilia facile ostenduntur. Ut quid

enim finguntur p'ox p'genti? Et d'istuant ee. Obi-

vum quo res futura ab eterno potuerunt q'nus, et tales

Vere ab eterno affiantur aut poss. affari, v' d'ic'it'ur

tur sibi affari; Respondent eorum Patroni: at eue

Obivum p'rt quiddam denoatō ē, p'folli. importat cogit

et p' m'adi l. p' subito rem ad quam tracti. cogno et v'xi-

ficativum, sicut ex d'ic'it'ur. rei affata n̄. aliud edigit

quam illud, p'ox quod res in se talis ē qualis affariat

atq' ad p'te. affariōis. V'p' d'entatōem. corruer p'ndentz

rei, eidz q' ad d'ic'it'ur. Et si placet, Req'urat p'ox me v'xiōis

edigeam infuustalem Et res talis sit, q'aral' p'ox adq'

affariat: q' c'p. nihil horum p'otent man'ntu. ista

atq' d'esp'icabiles e'atates cum nec v'p' d'entatō sunt nec

modus v'p' d'entatōis, n'q' dem'q' id quo Obivum. d'ist'ntu

in eo ē, quod d'esp'io d'ic'it'ur, debent tamq' inutilis

in p'genti rei q'i.

Eve obiectiv'z, quō ē
 denotatō quodq', et sicut
 eue v'xiōis, quō
 in suo ē importet.

P'let: Indeng illud ee. q' d'ic'it'ur edigit
 hauriunt p'fata entia? Non utiq' a Deo, et libere

Entitatus media ut
a nemine producibilis
nec ab eterno, nec in
tempore reijciuntur.

operantur, cui saltu potum. aliquod eē. dicitate futuray
sine illa Dei libertate em. ap. adversarios, cum q. modo
stendimus, stingat. Non item ab eodē it naxio.
operantur, qā quocūq; ad extra operantur ē, dicitio sua
soluta atq; liberissime ē. Operantur et qā. in ipse in ipse
nihil ab eterno. Deinde, neq; illud accipiunt a se
metipsis, ly a se excludente dē. primū constantē ef-
fectivū, qā quocūq; sit a se. ens naxiv ē, atq; Deus et
perenni P. P. P. hāc lumen q; ipsum radis. aperte
demonstrant; sed ista entia p̄sūs Itingentia sunt.
f. Nec demum, eadē p̄fluere dicenda sunt a se ipsa
in ipse futura: Nam res in ipse futura, et ab eterno,
et q. entitatus ista subotta sunt nihil gaus erat, imo
nihil in ipse exut si sm. dicitate futura sct: quomoo
f. tam tunc operantur valebat? Pateriq; quod si q. res
ē. in ipse, et, pot. ab eterno p̄ducere, atq; dētrare.
ens illud minutissimū, meliū poterit vocare ad sui
dtemplasem mentem Divam, Venificare ex pte obi-
euidē infallibilem suam, demūq; Ituerē, tūm Venit
scie. p̄sentaliter acceptam, atq; pot. recurrens cum
addequatē cum suo obto, et denoacem. ipsam futurū
q; libet eternam.

Impugnatura igitur senta. Itu-

Da hūc sig ē q; quicq;
aīty deūq; et
eo qd scia, nise ab-
soluta, nise dicitio:
ta supponat nuy obto
ac p̄inde req̄e ad illud
Ititatio f̄itā.

ens. futura per Sciam. Dei, et quidā validisi. sm. illo
effato P. P. apud P. P. Ruyā hīc. disp. 33, et quos ex
p̄te. libavimus disp. 7. de Scia. Dei Sect. 1a, naxum,
loquendo p̄ sextim de actibus libere Creaturayum.
Non ideo futurus eē qā. Deus scit eadē, sed potui Deū
illos scire qā venera futuri sct: Sed si verum futu-
no in Scia. Dei collocetur, ē Ititatio dici debet,
Aliquid eē futurum qā illud Deus scit et n. ē dicitō;
Itiquodq; enī sic, l. aliter ē, qā. existit p̄ illud

in eo est. Ituens, et minimum est. fra. p. f. q. illud is-
titum existit; q. effus, l. quasi effus, a. Ca. l. quasi a
Ca. et n. est tra pendere, da. Veram Phi. dicuntur g.
Addebat inter alios Origenes ad C. D. Ep. ad Rom.
Nam et si fingamus, Deum n. p. noscere aliquid
eorum nempe, que aliq. sunt, futuram sine dubio
erat, quod ita est, sed dum fingitur n. manere fra,
per quam aliquid dicitur in ee. futuri, illud fut-
tury ee ne quidq. fingi pot. f. da. Origenem, dicitur
Cec. P. P. futury n. dicitur per sciam Dei, sed
potius sic dicitur, suo mo. supponitur ante illam.

Nec fingi pot. esse
alicuius dicit sine
existente forma.

Id enim respondere posse
Vide quod inum, asseruisse P. Antonij, Pater
mibi p. dexto e, selt n. ipsam sciam Dei, veluti
integre acceptam, sed traem. intrinsecam dicitur
ad rem suo tpo. Existitiam et per quam da. hinc
Antorem dicitur actus dicitur sciam Dei sine
Medra, sine Visionis ee. fram. futuri, et talis: q. e.
et argo. P. P. nihil dicitur; quando quidq. ad hoc
Veram subdit, rem aliquam n. ideo ee. futuram, q. a
Deus scit, sed potius Deum scire, q. illa futura e;
Scia eni. Dei ut affans rem illam futuram e, q. a.
Existit illa traem, in qua scia dicitur eiusd. rei fu-
tury, suo q. modo e. posterior p. f. traem. Ad
En. pot. in traem. illius Opinionis, rem aliquam
ee, l. dici futuram et tuis. p. f. f. necessitate
aliquam dicitur, q. que necum aliquo, l. dicitur
de eo, quod res exit tpo. subseq; huius modi a.
necessitas. Dicitur, seu dicitur Optime saluatur per
silem. traem, et sine illa intelligi n. pot; et hec ee
Videtur mens Phi. dicentis n. idq. significari per
has duas p. f. Aliquid futuri est. Aliquid exit.

Cogitatio d. Antonij
dicitur in hoc puncto
qualis fuerit.

ut eodē modo notavit Ang. Tragedi. q̄ q̄ p̄ p̄
nem illam p̄ p̄. affrati. p̄ forli. aliquid, quod sit
tunc de p̄ p̄.

Fateor, sentam sic exploram minus
invenibilem appaxere quin et alig. michi n. paxum
axxisse. Ceterum xē melius. inspecta eandem
abte. falsam censeo. V; q̄ inde fit n. magis vexum eē
Denm suxe aliquid, q̄ futurum ē, quam illud eē
futurum q̄. Dens sc̄t: traō. q̄p̄ illa de quē p̄cedit
vtramq̄ denoam, et vtramq̄ sūl. Iplet, imo em̄ p̄
se magis infirmita videtur ad vtuendam. denoam.
Scientis quam ad denoas vtuendam futuri: f. dici
n. pot. eē. denoam. scientis in Deo; q̄ dei d̄venit
denoas futuri potius, quam rei d̄venire eē futuram;
q̄ in Deo inveniuntur denoas. scientis illam. C; q̄
de illa ipsa traō eodē modo vexificari debet sentat
P. P. n̄. ab eterno in int̄u Dei q̄ res ē futura.
Et n. ē. Inexio. nam̄ alia n. satis occurrit sicut P. P.
angto. Ethnicorū vtra libertatz atq̄ vtuentiam
vexum vtuentū: f. sicut res d̄vitu debet futura
independenti ab sua integre accepta, et em̄ suo modo
p̄ p̄ ad illam, vtra futura vtuenda ē. independenti
ab eā traō et p̄ p̄ ad ipsam. 3: q̄ sicut di-
cebat Origenes de Sc̄a. Dei eadē ablata p̄
p̄tionem, ab huc sub̄stere denoam futuri in re-
bus, quō alig. existunt, dici p̄ p̄ debet p̄ man-
suram eandē denoam licet fingatur et supponatur
silem traō n. existere; f. q̄. denoas. futuri
ab eadē forli n. p̄cedit. et deniq; p̄ p̄ p̄ p̄
positivē stabilitur Sect. Seq̄. Vera futuri di-
tutatio

Neg negotij faceret qd̄ infavore illius

Forli futuri vey
distere nequit forli
in traō Sc̄a Dei
e quare.

Angly P. P. in ipam
traō Sc̄a Dei vtu-
quē n. P. P. P. P.

Opinionis adducebatur. Tum 1° q^a dicitur in ista duas illas p^osses, nempe, res erit: res futura e, opposita in eum apprehensioe & loquendi modo, nec expectatur aq^o dicitur, qui tantu^m 2° de generatioe dicebat, quod futurus quis incederet, n^o incedit, quasi diceret, cu^m deberet quis aut speraret incedere, n^o incedit. Ideo melius D. Anselm. de

Julio imponitur
Iste dicitur in
has p^osses: res erit: e
res futura est: e
quae.

Cond^a. C. 1°. Utraque p^osses ita ead^e, eod^eq^{ue} modo significan^t utitur, dicens, Non enim, nisi, quod futurum e, p^ossetur, q^a scia. n^o e. nisi Veritate, que cu^m dico, q^a si p^ossetur aliquid, necessu^m e, illud ee. futurum, idem e, ac si dicam, si erit erit necesse^m erit. Isonat Ang. Stag^o. q^o Vade

D. Anselm, e D.
Ih^o?

Vexit. ax. lo. ad d^o dicens, Aliquid pot^{est} dici ee. futurum n^o sm. Et hoc, quod ita erit, sed q^a ita e. ordi-
natum in Causis, ut sic sit futurum: q^o aliquid dicitur
futurum Et eo, quod erit, imo et ordine Causarum, ideo
futurum dici pot^{est}, q^a in illis e. Utrumq^{ue} q^o erit.

Denique Phil. 1°. Scribamem. C. 8. dicebat Sic
album nunc, Veru^m erat dicere prius, quoniam erit album;
q^o p^oinde sebet, ac dicere: futurum e. album.

Prefata

igitur diff^{er} tantu^m pot^{est}. sustineri quoad motum
affr^{an}di aliquid ee futurum, (potius quoad verificati-
onem p^ossis. Et p^ote. xii affr^{an}te. cum em^o nobis p^oca
serp^{er}a n^o. H^{er}ent que ad huc futura s^unt, necessu^m e. Veru^m erit: res futura est:
N^o exere ad alia, quoru^m Exist^{en}ta nobis nota e, ut
Unde inferimus ea ee. futura, tamen iⁿ sumis
modi cognio flexu^m incerta, atq^{ue} fallibilis sit, sit
ficiens t^u n^o, ut inde moueamur ad dicend^u rem
aliquam ee futuram, et quid^o veru^m, si sensu sm
sit, illam ita significari in signis illis eadem
ita p^omitti a Causis, nobis notis, q^u e. Et p^ote. ipsaru^m,
in quo sensu dicebat S. Thal^o ibi supra, Prophetis

Diff^{er} in ha^m p^osses.
Veru^m erit: res futura est:
per utiq^{ue} ad verificati-
onem utru^mq^{ue}.

Quis eventus n̄ sequitur,
Prophecia securitatis d̄ni
nam est finis Vera,
et quare.

2° Immanitatem esse Veram, licet, quod
dicatur, n̄. eximat. q̄ n̄. p̄ dicitur abt̄, sed sub aliqua
latenti d̄noe, et 2°. quod Cā. p̄ dicitur p̄ tendunt,
et p̄ dicitur efficiunt, nisi impediuntur.

Item 2° q̄ dicitur
dicimus de aliqua re simpli futuram eē, n̄. signifi-
cans aliquod debitu, nec aliquod nexum aut Dne d̄noem

Aliquid eē futurum non
significat Dne d̄noem ulli,
de eo q̄ erit, et cur.

de eo q̄ erit, cuius rāo. aperta ē quod hec duo p̄ p̄os:

de facto datur debitu, Dne d̄noe et Anti-Dp̄us ut
Porterū existat: et Anti-Dp̄us ē futurus: p̄ dicitur
enī falsa exit, si nulla in illi ad d̄nata p̄ d̄noem Dne d̄noe,
licet Anti-Dp̄us. postea existat: C. a. d̄noe:
p̄. licet vulgariter aliq. d̄noe uteretur futurū ē, p̄ eo,
ac quod debet eē, C. d̄noe ē, ut sit, s̄ d̄noe in. loq.
n̄. sunt idē, et d̄noe futurum, et futurū nulla, aliā
necessitatem importat, quam illam n̄ p̄ d̄noe
ab Anselmo, quod n̄ p̄ d̄noe exit, et d̄noe q̄ erit, sicut
enī quod d̄noe exit et d̄noe q̄ sit, ita nequit n̄. f̄noe,
C. f̄noe, et d̄noe q̄ fuerit, C. erit.

Futurū ut dicitur quōd rāo
idēq̄ importat.

Sed instas adhuc:

freq. ac d̄noe dicimus: Anti-Dp̄us. i. q̄. ē. nunc futurū,
n̄. a. sic dicimus, neq. possumus d̄noe dicere, Anti-Dp̄us
nunc erit: p̄. n̄. idē significat p̄ d̄noe p̄ d̄noe.
Hāc t̄n̄ ē. v̄. quod si p̄ d̄noe. h̄c, Anti-Dp̄us erit,
Vera ē. de p̄ d̄noe, quin sit de p̄ d̄noe aliq̄. p̄ d̄noe quod
venificetur x̄nent p̄ d̄noe. d̄noe q̄ p̄ d̄noe.
p̄ d̄noe p̄ d̄noe p̄ d̄noe d̄noe. C. q̄. S. d̄noe.
id d̄noe in d̄noe v̄nti futurū d̄noe hoc
q̄ ita erit et futurū d̄noe, q̄ ita ē. Ordinatū in
Cā. sui; q̄ hoc 2°. pot. d̄noe et d̄noe. fieri non
potuit: p̄. saltem futurū simpli tale atq̄ infalli-
bile, n̄. ē. d̄noe p̄ d̄noe p̄ d̄noe Cā. sed p̄ d̄noe

Futurū d̄noe, ex eo q̄
ita erit in quo d̄noe
a futurū d̄noe ex eo q̄
ita ordinatū ē in Cā.
quib, ut n̄. futurū.

eventum ipsius em. xer. B: quia nunc proxi illa
 proe particula nunc. inquis. adhibetur, et em. falio,
 si accipiatur et proe dicitur: nam dicens, rem aliquam
 ee futuram et interpositus q. illa futura sit falio res-
 pondebit, nunc, si illa mane futura sit, atq. ab ipso cae. In hac proe, Anti-
 data. Particula igitur haec licet duram designet, in nunc e futuram, et ali-
 sibi tr. proe. n. designat duram, in qua res e. futura, sed sibi, quod significat
 duram cui l. Res. cuius futura e. et enim observat illa particula nunc.
 Seraph. D. in 1. dnt. 38. in Corpoe. Festus Itaque, In-
 tuitio importat successionem temporis, et sequi ordinem
 unius duram ad alteram duram, et in hoc sensu ad-
 mitti pot. illa proe. Anti-Optus nunc e. futurus, id e.
 Anti-Optus hunc nunc n. ut p. sens, sed ut futurus
 paratur. Et ob id n. ita apte adhibetur ead. particula
 alteri proe, nempe Anti-Optus nunc exit. quia n. ita
 explicita per hanc proem attingitur p. successio
 aut ordo Anti-Optus ad p. ventz nram. duram.
 Alia insuper via. ee. pot. quod in proxi proe. n. ee. An-
 ti-Optus. q. nunc significatur, ideoq. adhibet hunc sensu. Diversitas huius proe:
Anti-Optus n. dum e. sed exit. in l. a. proe. nil tale Anti-Optus nunc exit. An-
 saltem expressi in nuntur, et sequi. n. e. locus simili tr. Optus est nunc futurus.
 et positioni. Abte a, et proe. loquendo, q. dicimus,
 nunc aliquid ee. futurum, illud nunc duram potius
 significat a. praesentis, quam rei a. praesentis, et ideo verissime
 dicere possumus nunc, et quod Anti-Optus exit,
 quod Anti-Optus e. futurus.

Sectio. 3a

Vera distinctio futuri ut talis exhibetur.

Cum praesens, praesentium, atq. futurum v. d. d. p. o. e.
 aut potius de particulis aut p. o. e. d. i. n. o. fluxu.
 sibi succedentibus verificentur, in d. e. s. i. l. e. s. i. d. e. n. o. a. e. s.
 in res t. p. o. e. p. o. e. m. e. n. s. u. r. a. t. a. s. d. e. a. v. e. n. t. u. r. a. n. u. l. l. a. t. e. m. u. s.

pot. hanc futuram in futuro, quoniam per fata particula aut ptes.
 tempus eandem ingrediuntur. Ideo namq. nihil est apud
 Deum per existim, futurum, qm. Ora. Dna. ptra pca
 simpliciter summam eternitatem sit. spes abq. illa succes-
 sione inuis ad alteru: quoniam qm. Creatura ipse sic
 incipiunt ee in tpoie, ut p qm n. succedant eternitati
 nunq. deficienti. ideo ut obsexabamus cu. S. S. P. P.
 atq. p sextim cum D. Thā dig 6. de Scia Dei, pparata
 ad Deu p piam futurum n. efficiunt: p p. q. notantem
 docebat S. Thā q. 2. de Verit. ar. 12. ad 93. Deus cog-
noscat ordinem p pium sicut tpoie inuis ad alterum,
et sic cognoscat aliquid ee futurum & equ. alterius.

Quare semper debent
 ingredi istos futuri:
 et quare nihil n. pa.
 scilicet, in futurum respectu
 Dei.

Utatur
 Obsexandus e id, qd nuper insinabamus, aliam sicut ee.
 duracem, tpoie, cui res futura dicitur, et alteram pro qua
 futura e, dicitur: in 1. enj duracem, res et futura n. e;
 et qm. p eadem existit p p. affans. de futuro dicitur
 quam verissime illius veritatz ee. de n. ente. n. quid
 qm. significat n. ens, cum ee, quam ma. significet, sed
 qm. significat n. ee, qd et significaty per illam n. e. tunc,
 sed in futuro alio tpoie.

Differentia duarum
 et duarum pro qua res
 futura dicitur. et quare
 ipse futurum affig. dicitur
 de non ente.

Obsexandus tandem e flexus
 sensum p p. affanti, rem aliquam ee futuram ee.
 rem eandem, tunc n. ee, licet ex tuis p p. id n. potu-
 let ad sui veritatem, sed p p. qd res et futura
 tunc n. sit, quicqd sit, itam specificatiue acceptam
 iam existat et in hoc sensu satis freq. dicebat
 Aug. W. Dfess. C. 12. Non sol futurus, qui iam est
sed et solis, qui n. dum e. Genera tn. denoat futu-
 ri hanc carentiam abtam res futura n. patulat: veris-
 sima enj, atq. p p. de Petro nunc existenti dicimus
 existens, atq. futurus e, per multa alia tpoia. Verus.

Propositio aliquid futurum
 affig. que rem habet,
 et quid exigit ad sui
 veritatem.

ing. si longioris futurus sit. Igitur ad futurios pprie illa
 dictam suffit qd res tpoie. mensuralis corru pondet
 duraoi. futurae; Et sic enim res illa nec p'tens nec p'terita
 e. Nequ. p'teritis duraoi; Et cu. aliunde sit intra succes-
 sioem. tpois, exit natio. futura intuitu huius duraoi
 p'teritis.

La tr. hanc ad modum loquendi, apprehendenda
 p'extinere aliquibus forsitan videbunt; Et qd aliunde
 quap'te res futura n. e. Na. Res. p'ca sm. Carentis d'ntm
 debeat, sm. x'fat in p'teriti inquit x'ca, quans sit illa
 p'ca, p'ca quam futuray et tale d'ntm d'ntm p'ca. p'ca
 t'ioy, quod p'extit; Dicimus autem, huiusmodi p'ca
 ee. ipsum ee. x'ca, et corru pondens duraoi. seq. seu por-
 tationi ad duraoi, cui res futura e, seu in qua futura p'mu-
 tiatur. Hanc e. Dns. notiorum op'io, licet n. o'el
 iisdem t'is. Hantur, et q. qua stant in P. P. Duca-
 nis Idephonus in p'teriti ax. v. dub. 2, et Ferrae tract.
 f. de Sci'a. Dei q. 7. S. 2. Eadem e. Expressa mens,
 tum in P. D; Prologomen. l. de Gra. C. 7. dicentis,
aliquid ee. futuray a modo eandi, quod in se habet in
futura duraoe; tum Ang. Mag. in 1° dist. 33. q. 1. ar. 1.
 dicentis, nec tantu videt (Deus) hanc Nequ. p'ceden-
 tis tpois ee. futuram, et Nequ. futuray p'teritam;
 Sed videt illud tpois in quo e. p'tens et x'ca p'teriti
 in hoc tpoie. Cum Seraphici in ead' dist. scriben-
 tis, Futurus uno modo importat Successioem tpois.

Sensus questionis
 declaratur.

Id. Angelicus, et
 simili sunt pro nobis.

Probatu a. auctore
 p'fissa v. in P. P. qui passim diffas p'teriti, p'teriti
 et futuray ex p'te. x'ca collocant, docentq. sul. oia. in
 Deo in p'teriti p'teriti. ee, et vidimus dist. 6. ar.
 de Sci'a. Dei: q. p'ca, l. potui p'ca. hanc denoauim
 setenent ex p'te. x'ca, sicut ob oppositam v'caem p'ca deno-
 auim.

Probo l. ex P. P.
 sumpta.

Cognitio n̄. se habet ex pte rei cognita; q̄a eē cognitum
& p̄ illi n̄. se tenet ex pte. illius: si a. p̄a p̄tationis.
querenda ē. in ip̄is reb̄is, nulla ap̄t̄ p̄a, quā̄m auig-
nata ā nob̄is, imo nulla ap̄ta p̄ lex ill̄, ut p̄te que eē
eē rei includit, & ordinis t̄poris, q̄ p̄t̄ eē eūale futurū.

Ex. 2. rae:

Quia p̄bas a rae
eff. n̄. s̄. d̄. d̄. d̄.
ta ex futurūe tempo-
ris, ut inde silite de
alij vob̄ discussatur.

Qui in instanti B. apprehendit instantia A, B, C
& D, ut existentia exente in quodā in sua p̄tā
diff̄a, apprehendit p̄sens, p̄tēnt̄, & futurū p̄tēnt̄
sumpta: Sed qui illa apprehendit, ut sic existentia,
p̄tēnt̄ apprehendit instanti A, B, C. q̄ instanti A. p̄tēnt̄
seipsum ē. p̄tēnt̄ regū. B, & instanti C. futurū regū.
eiusd̄, & ipsum instanti B. p̄tēnt̄ seip̄m sibi p̄sens, &
seq̄. denotat p̄tēnt̄, atq̄ futurū. D̄. s̄. p̄tēnt̄. & p̄tēnt̄
se collocanda sunt in ip̄is t̄poris. diff̄a. indeq̄
in res, que p̄tēnt̄ illas mensurantur, atq̄ p̄tēnt̄
frā, p̄tēnt̄ ipsum eē. x̄. ut ipsi d̄. cor̄d̄ p̄tēnt̄, &
dundabunt: q̄. D̄. q̄. instanti B. exit futura
quolibet res p̄tēnt̄ eē. suum, & cor̄d̄ p̄tēnt̄ instanti
C, l, cuiuslibet alteri p̄tēnt̄ ad B, sicut ē d̄. d̄.
p̄tēnt̄ d̄. d̄. p̄tēnt̄ p̄tēnt̄ eē. cor̄d̄ p̄tēnt̄ instanti
A, & alteri eūal̄ anteriori ad B.

Maor. p̄tēnt̄
discursus p̄tēnt̄: Qui apprehendit illa instantia ut
sic existentia, apprehendit ordinis eūal̄ exente
existentem, n̄. s̄. d̄. sed successivē, q̄b̄. d̄. d̄. d̄. d̄.
se illa instantia realia; sed ordo huiusmodi ē.
p̄tēnt̄ in instanti A, & futurū in instanti C.
regū. instanti B: q̄. qui sic illa apprehendit, ead̄
apprehendit p̄tēnt̄, ut p̄tēnt̄ p̄tēnt̄ p̄tēnt̄, & futurū.
Maor. d̄. d̄. q̄. p̄tēnt̄ ordo ē. eūal̄ illorū instan-
tium d̄. d̄. t̄poris, q̄. p̄tēnt̄ n̄. d̄. d̄. d̄. d̄.

et posterius: q. n. magis potest apprehendi et existere, 15.
quam apprehendat unde ille, quam potest apprehendi
hoc existens quam apprehendat existens a d. rale.

Mior. em. dicitur: qm prioritas, et posteritas, qe snt de
eisa tporis. Et duratio et seq. p. n. Regu p. d. n. t. e.
foliis. p. d. n. t. e. sicut Regu eiuidz posterius nequit n.
ee. foliis futuri. Sam. d. Statuta futuri. t. p. n. t. e.
l. duratio absq. illo neg. Statuta intelligitur xcaum,
quod tporis. mensuranti, futuri: sicut em. nequit d. n. t. e.
intelligi existens in instanti A. in quocunq. tande illius
duratio collocari, quon intelligari foliis illi p. d. n. t. e. nequ-
bit intelligi et existens in instanti posteriori, quon
p. d. n. t. e. intelligatur posteriori in existendo, et seq.
foliis. futuri. Regu. illius instantis.

Ex d. n. t. e. futuri. t. p. n. t. e.
temporis delegite, in quo
sita snt alia. Regu
futuri. t. p. n. t. e.

Neque dicat. v. in

instanti A. n. existere instantia B. et C. et seq.
n. pone d. n. t. e. p. d. n. t. e. instantis A. et futuri. t. p. n. t. e.
instantis C. Regu instanti B. Nam d. n. t. e. efficax;
qm aliud e, quod tunc existant ea instantia aliud,
quod tunc apprehendantur existentia: V. n. t. e. nec nos
dicimus, nec pot. sufficere: V. n. t. e. sicut verissim. e, ita e
sufficientis? ad n. n. t. e. assumptum, et n. n. t. e. apprehenda-
mus tunc em. p. d. n. t. e. obt. tum p. d. n. t. e. instantis, et A, tum
futuri. t. p. n. t. e. C. ad instanti B. quod supponit p. d. n. t. e. atq. ment-
surant illam p. d. n. t. e. licet em. instanti A. n. sit in B.
sicut n. e. in eodz instanti C, itaq. a. et existens d. n. t. e.
quod q. in sua p. d. n. t. e. diffra. d. n. t. e. foliis. p. d. n. t. e. s. p. n. t. e. illz
successionem, prioritatq. atq. posterioritatq. quam
mutuo dicunt inta se se illa instantia. Huiusmo-
di a. e. aliis successio, prioritatq. ac posterioritatq. subru-
tere nequit sine p. d. n. t. e. instantis, et sine futuri. t. p. n. t. e.
instantis C. ad instanti B.

Aliud est, aliqd existere
snt ex alio, et aliud illi
a nobis snt existens.

Et ecce cum Seraph. D. dicebat ubi supra,

futura non capiunt in tempore, quia, ut tale requiritur, se totum
existere alio tempore, cum in presenti, sicut presenti, res dicatur
futura, per hoc, quod erit presentis in altera parte illius, quae
non dum est, sed erit. Hinc quod dicitur, rem aliquam esse
ab aeterno futuram, si proprie loquendum sit, per ab aeterno
non supponit pro aeternitate simpliciter dicta, sed pro aeterni-
tate secundum quod accepta, nempe per toto aeterno tempore, sive
reali, sive imaginario; quoniam in toto illo, et in qualibet
parte illius, si vere existit aut existisset, posset quicquam
vere abstracte Ante tempus esse futurum; quia duratio Ante-
temporalis hunc ordinem naturae praesertim ad totum illud tempus.
Non, inquam, supponere debet pro aeternitate Sim-
pliciter tali, qualis est Divina duratio; quia haec cum nunquam
deficiat, simplicissimam sit, nihil potest recipere et sibi
proprie succedere, nisi ulterius sicut cum illa assumantur
partes temporis. Observatio haec gratia esse debet flexi quae
praedeterminationibus, ad quos flexus, quia aeternitas Dei tota
est sicut, facit omnia, quaecumque tempore existunt, sicut esse physice
ab aeterno sibi, et inter se praesentia: quae a. Coel. modo
praetendunt ubi Divini Decreti, tamquam flexus, res ubi
futurae cum illud de qua sit aeternitas, et simpliciter, ac aeterni-
tatis ipsa Dei, videntur ipsi. Aeternitas, quae dicitur
disp. 6. de Deo Dei. Creatura, nec sicut aeternitas Dei, nec
per aeternitas illi physice coexistunt, quoniam si sunt eo
duratioe posterioribus, ideo etiam. Ubi Divina Aeternitatis
non incongrue futura possunt appellari.

Neg ideo recedimus

a Div. Notionis sententia, quae per non esse rei de nunc, et per
esse eiusdem postea futuram. Iponit, inde magis inde-
finitate per non esse rei, ante esse eiusdem, sed potius illam
firmamus, magis declaramus, recedentes rationem modo.

Futura capiunt in tempore
cum D. Bonaventura, et
quasi.

In
augdo dicitur tempus esse
ab aeterno futurum, quid
significet per ab aeterno,
explicatur.

Communis Notionis
sententia

à priori talis Instituo: pot. q. aduertendū ē. pro modo lo.
 loquendi indefinitē, in re p̄senti nunq. posse ita p̄senti
 à diffinis. t̄p̄orū, ut aliquē sūl. n̄. apprehendantur, q̄a.
 Saltem geminam duraciōem. Requirit Institio futuri: in
 detracōe illa, atq. indefinitudo duraciōis, ex eo qd̄ resp̄u.
 cuiuslibet duraciōis. fluxime, quā & syncathegorematica
 infinita, tam apte ante, quam apte post sunt p̄oles, qua-
 rum singula sufficiunt ad veritatz tam futuriōis, tūm
 et p̄teritiōis.

Sequendo de Institiōe futuri
 n̄. p̄t̄. n̄. p̄senti p̄senti a dif-
 finis temporis, t̄. inde fi-
 nitō hoc, aut illud tempus
 accipi p̄t̄.

Nēq. dicas C; int̄ly apprehendens in instan-
 ti B. p̄senti instans C. ut emittens in sua mensura
 deperere ut p̄senti in instanti B. detracōem aliquam,
 ut partē sit instans C, atq. succedat instanti B, p̄ea
 quam p̄eod̄ instanti B. Instans p̄senti futuriōis.
 Contextum tra.

Et p̄t̄. alia vāe p̄f̄issa auctō:

Anti-Prop̄. in eē futuri Institutiōis p̄ea id, p̄ea quod
 Institutiō in eē illius, p̄ea cuius p̄formitatz p̄p̄o. hac
 modo p̄rolata. Anti-Prop̄. est futuriōis, Verifica-
 tuz idemq. Dseq. dicendum de p̄t̄. futuriōis instan-
 tis C. Resp̄. instanti B; sed id, p̄ea quod Anti-
 Prop̄. Institutiō in eē illius, p̄ea cuius p̄formitatz p̄p̄o.
 illa verificatur, est eius existētia, ut corree p̄ondens
 duraciōi seq̄. ad duraciōem. p̄senti, et n̄. aliqua p̄senti
 detracōe ut tunc sit illa existētia. q̄. Nam in negali
 apparet; q̄a. p̄p̄o. quolibet, dicitur vera, l. falsa, ex eo qd̄
 obtin. illius ē. n̄. ē, sicut affrati. p̄ea illam: q̄. p̄p̄o. modo
 affrati, et Anti-Prop̄. est futuriōis, ē. vera, l. falsa ex eo,
 quod Anti-Prop̄. futuriōis sit et Dseq. quali p̄ea illam
 affrati: q̄. p̄ea id Institutiōis p̄senti futuriōis, p̄ea quod In-
 titutiō in eē illius, p̄ea cuius p̄formitatz illa p̄p̄o. vera
 exadit.

Secunda p̄ncipalis
 probatio n̄a sententiā
 ex p̄nditur.

Jam 7° mox. eiusde syllogi Equè Ispicua ē: per
 id namq Ant- Nptus ē. id, per cuius Iporomatiz illa ppo
 ē, per quod ē. id, quod per illam ē. dicitur, et eorū pa
 ter, et eorū vulgari ploguo, cuius meminit. Hic sapiens
 et p̄sentim opusc. 55: Hic idem p̄rat, quod significat: sed
 Anti- Nptus. Hic tūtur focali id, quod ē. dicitur in illa
 p̄poe, per eorūtam correspondentem duraoi subseq. ad
 duraoem p̄poe, et n̄. per aliquam detractōem. p̄sentem
 in duraoe p̄poe, et ut sit in secutura duraoe: q̄. Suedetu
 mox. et eodē. prologuo, Unde mox. Ostendebatur: nam
 p̄poe. illa n̄. significat, neq̄ p̄p̄. affrat, dicit de p̄sentem illam
 detractōem, sed potius de futuro eorūturam eorūtam, Anti-
 Npti: q̄. quā ad mox, tunc, sen in seq. duraoe. Anti- Nptus.
 exit focali. Existens per sui ē, et correspondens illi du-
 raoi, et n̄. per aliquam detractōem. antem, q̄. v̄. silif
 detractō. aliunde in genere Cā. efficiens eorūturam: q̄.
 per eandē eorūtam sic Isuxparam ē. focali. Anti- Nptus
 id, quod ē. per illam p̄poe. dicitur.

Hic hoc dicitur n̄. in
 omni detūq̄ de focali
 se habent, et dicitur
 futuri, ac p̄inde ē dicitur
 n̄. vel alia n̄. s.

Ipatē 1°: p̄poe. af-
 frans aliquid de p̄sentem verificatur focali. eorū p̄e. ovr.
 per hoc, quod obtin. sit de p̄sentem sicut per illa affrat:
 q̄. p̄poe. affrans aliquid de futuro verificatur focali eor
 p̄te. obtin. per hoc, quod obtin. exit, sicut per illam
 p̄poe. affrat. Ant. indubitari ē ap̄ des, et n̄. v̄. ideo
 cui Cōa illegitima p̄mit appaxere. sicut enim sebet.
 id, quod ē. de p̄sentem, ad p̄poe. affrans aliquid ē. de
 p̄sentem, ita d̄paratur id, quod exit, ad p̄poe. affrantem.
 aliquid fore, seu ē. futuri, sicut fuit intuitu p̄poe.
 dicitur aliquid fuisse, ē. p̄te. t̄. nec ad veritatz p̄poe.
 attendi debet, quid dicitur (n̄. dicitur p̄te. t̄. sed
 v̄. n̄. quomodo sebet. obtin. p̄te. t̄. duraoe se
 tenent. eorū p̄te. x̄i significat, et quā ad mox. in illi. mox.

Ad veritatz p̄poe. quid
 sebet attendi.

modo et quocumque potest apprehendere, et iudicare ea, que tunc
temporibus sunt; pariter potest modo apprehendere, et iudicare illa,
que erunt, et fuerunt aliquando. Verè, si falso potest iudicat, illa fore,
et fuisse verè, sicuti nunc iudicatus noster iudicat.

Itaque C.:

nam aliud solet esse flexum id, propter quod prohibetur assen-
sus propter, et aliud longe diuersum id, quod prout per illam.
Inde perperam à fluxibus funditur id, quod nos certis
reddidit de veritate. aliquid propter, cum eo, quod est per obiectum. De
ram officium ipsam propter. Constat totum id a peris capiti: aliquid: que duo valde
hæc enim propter. Deus est Trinitas. prout fratres Trinitas De-
sonatur cum. Vnde. Nã. de Deo: et in n. illa Trinitas, sed
Revelatio Dei est motum nobis ad assentiendum illi propter,
et pariter n. Trinitas, que per seipsam nobis, seu in
seipsa n. ostenditur, sed per facta Revelatio. Estat nos cert-
tos de illius veritate. Trinitas ipsa est per obiectum. faciat Re-
ram eandem; et per. ideo est. Vera illa Revelatio quæ veritas
est. Deum est Trinitas, et n. est diuersa. Sicuti hæc propter.
Roma et distat multis, et magnis edificijs ornata,
est. Vera per existantiam per sensus Romæ, eorum edificiorum; a
nobis, qui n. videmus, nec videmus eam, est motum assen-
tendi dictis aliorum hominum idem, quod nos certis per stat de veritate.
illius, licet propter. facta est per obiectum. n. per sile dictum
verificetur: per propter, ut nos assentiatur propter de peris,
eandem, et veritatis certam notitiam habeamus, opus sit
aliquid modo et distans diuersum cum eo, quod res ita erunt,
sicut per illas affirmatur; ipse tamen propter. nihil tale factum
prout, et est per obiectum. Verificatur per easdem se habent-
das potestatem, sicut modo quoniam illa propter.

Et eni

quæ Aug. Magis, sapiens et perentum in 19. Dist. 28. q. 1. in
an. 5. verè asserat, sciam futurorum contingentium certis, atque infal-

liberis

Doctrina valde notanda
cum verificatione propter, et
motum affirmati, aut negati
aliquid: que duo valde
diuersa est ostenditur
ab eisdem.

Quare scia infallibilis
futuray contingentiun
sic ut dicitur? colun Dei
propria?

et solius Dei gratiam, nulli q creatura naturalia. Ipetentz; q
niam, cum Deus aeternus sit, ab aeterno habet intuitu attingen-
tem quicquid e. in aliqua tpois diffra. qd e. actu presentia
in seipso, et futuray quocunq; qntis attingens e. decretum
in seipso, licet decretu n. sit in causa. Intus. V. creatur
tpois. Imensuratur, atq; finita, nec potest naturalia. intrenu
aliquid, donec ipse intrens pexveniat ad tempus rei quam
intuetur, anteq; illud tpus. sm. pot. eam cognoscere in
Caa. illius, quae nulla ee pot. onno. detrata. Res qn. futuri
attingens, in qua intus. creatus illam infallibiliter cog-
noscat.

Sectio I.

Solvuntur argumenta.

Inurgunt V. p. Sextimi Prædetratores eos Ang. Mag.
V. p. q. 16. ar. 1. ad B. dicente, illud quod nunc e, et
eo futurum fut. anteq; eet qd in Caa. sua erat, et fiet.
Vnde sublata Caa. n. eet futuray illud fieri: sola a. Caa.
V. e. aeterna. Vnde eos hoc n. sequitur, qd ea quae sunt,
pex fut. verum, ee. futura nisi qntus. in Caa. Sempitern-
na fut. et eet. futura: q. futuri in ee. tales d. h. t. t. t.
pex detracem. Caa. V. sen pex eiusd. Decretum, hoc qd
ablato tollitur de medio xedy futuri. Istant V. assumpti
eos eod. V. p. q. 12. ar. 13. docente, attingens aliquid dupli.
posse desiderari. Ino modo in seipso, et sic n. desideratur,
et futuri, sed et p. sens, nec et ad h. t. t. t. attingens sed
et ad h. t. t. t. decretum, et p. hoc infallibiliter subdi
pot. certis cognos. alio modo pot. desiderari attingens
et e. in sua causa, et sic desideratur et futuri: q. quo d. h. t. t.
desideratur et futuri n. d. h. t. t. pex ee. qd in se habet
sed pex hoc quod e. in sua Caa. V. idem S. D. q. 2.
de Verit. ar. 12. ad B. art. cum dicitur, hoc e. futuri,
designatur d. d. qn. e. in Caa. illius rei ad p. d. h. t. t. t. t. t.
rei.

nihil certi expressius & distinctius futurum per ordinem, qui est
 deserventi in Causa suis. 3.º lib. Perhibet. lec. 13. Statuit
 futurum hanc tantum esse in sua Causa, et q. 12. de Verit. ax. 1.º ad
 12.º affirmat, eventus rerum posse infallibiliter cognosci in
 Causa superioribus, in inferioribus v.º n. abtē, sed sub d. dnoe.
 posse cognosci: q. q. rerum futurum abtē, et simpli. suscipiata
 in detractoe Cae. v.º d. s. s. fit.

Respo. S. Thomam ibi locutum
 esse de futurioe. Causali, q. in eo ax. Statuerat nullam
 Veritatem creatam esse ab eterno, 3.º loco sibi obiecerat,
 ab eterno fuisse Verum, quod esset futura, quocumq. nunc
 sunt et quodammodo eidem ax.º. Respondit q. 1.º de Verit.
 ax. 1.º ad 6.º dicens, futurum in q.º tale nihil esse, q.º t.º in
 quo de illo dicitur et futurum, quod nequit esse Verum nisi
 de futurioe. finali. accepta; ita in presenti occurrit ad fu-
 turioem Causalem dicens, n. a. l. t. e. f. u. s. i. s. e. V. e. r. u. m. V. e. r. u. m.
 subiective tunc existenti, esse futura, quae nunc sunt, nisi
 q.º. s. u. m. s. u. n. t. in Causa. Sempiterna. Ratio, 1.º q.º. S. D.º
 diversimode locutus sit in dupli. c.º isto loco, q.º, et ipse
 ait q. 12. de Verit. ax. 1.º ad 12.º aliquid pot. div. esse
 futurum n. sm. hoc quod ita exit, sed q.º ita e. ordina-
 tum in Causa suis, et sic sit futurum: q.º detractoe Cae. n. e.
 fra. futurum, et talis sed Causa, et futurum sit quidem superior.
 motivum, et res futura asseratur. Sublata igitur detractoe.
 Cae. v.º n. sm. infertur, n. fore rem ullam, sed insuper
 tollitur de medio n. quidq. futurioe finali, sed futurioe cau-
 salis, seu radicalis, quae e. unica Veritas subiective exi-
 tens ab eterno circa futura.

Vel ab eterno futuro dicitur
 futurioe soly intensionali,
 et etiq. causali, et radicali
 Na. d.º h.º?

Ad 1.º. Quodammodo Respo. futurum
 et in scripto n. desiderari et futurum, sed et p.º. s. e. n. t. i. a. d. u. r. a. e.
 in qua e. desiderari t.º. et e. futurum per hoc ipsum
 durare. anti; et q.º q.º illa durare. anti. futurum nihil e.

Sublata detractoe Cae. v.º
 soly tollitur futurioe radicalis
 alij in ea d.º. s.º. s.º.

Putna alio modo
Cognoscitur a Deo, et
alio a creatura, et quia
ratio.

in serpio, nec si dirigens sit, possit esse detractum. in sua
causa, ideo, non quidem a Deo, cuius intuitus ab eterno fixatur
in eis, sicut sunt in serpio, et in sua presentia, sed a
nobis, quorum intuitus, sic fixari non potest in eternis rebus,
sed sicut in causis illarum plenam indifferentibus, vel
saltem impedilibus, si detractum huiusmodi futurum,
et dirigens et per modum expectandi. Quinimo, et
hoc loco potest efficari, argui contra Prædetractores; nam
S. Thom. hic futurum, et tale non. Si detractum et detractum
ad unum, neque capax subiecti certæ, et infallibili cognitioni:
S. Vel non designavit futurum, et talis, hæc ratio.
S. D. non est. Decretum efficax Dei, et potest in quo, et
per quod nihil potest dici non detractum.

Et hunc dicimus

Deo futurum assignatum
do causa, et non in se
ita futurum, et non ratio, et
motum affigendi aliquid
futurum esse.

ad 2.º. Ipse ibi S. D. loquitur non de præ futurum, sed
de ratione, quæ plenam ducimus ad affirmandum aliquid
esse futurum, quod et iam observatum est, et solet ordo
sensu causarum; inde licet fallibiliter atque directurata
aliquid esse futurum frequentius dicimus. Ad 3.º.
dicimus, ibi nihil haberi contra præsumptum,
quod enim causa superioribus, quæ sunt in mente Dei,
speci. sortiantur effectus suos, et ipsi fixantur in Diva.
providentia, et non est contra in causis inferioribus non ita certum
sit, idem effectus, præterea etiam potest, Decretum efficax
Dei esse infallibilis futurum, et certum, et illative,
cum talis esse, nequeat detractum. Causis inferioribus non
illud esse, præterea, etiam futurum: sic, quæ Verba Dei
deficere non possunt, et possunt Verba hominum, si Deum
afficit, aliquid etiam in se de presenti, certissimum
erit illud et differe, non tamen foret, si id ipsum
aliquis modo afficeret: unde a. sm. fut. Verbum Dei
esse illative, atque inerrante, non. D. præterea, atque illative

Quod effectus non sunt certis
cognoscibiles nisi in causis
superioribus, et præterea futurum
in se, et non ratio, et
motum in detractum causa
sive Dei.

illius et istam.

Si v. S. Aug. adducatur lib. 26. Ita -
tum C. I. docens ideo se ignorare an illud de quo agebat
sit futurum, qm̄ quod habeat de illa re voluntas Dei,
cum latebat admittendus omnino. e. qm̄ Na. dicta, cum
n. posset Aug. rem futuram in seipsa intrinsece
scire erat scire quid de illa decrevisset Deus ad
affrandam eandem certam futuram, et in omnino opus est
Deum nobis Revelare, quid modo Petrus gerat in
corde suo, ad sciendum illud omnimoda certitudine,
quoniam ideo futurum illud per Decretum Dei et secretum
Petri per Dinam Revelarem. Ita tenenda sunt.

Sciū n̄ f̄t a nobis eventus
futurus t̄m̄, q̄ f̄m̄ scia-
tur Voluntas Dei de omni-
sentia, an n̄ existat illius
et quare.

Sed

Religant V. Res t̄pore existens fuit ab eterno facta,
et n̄ p̄t̄e causalit̄ aut illatione futura: q̄ n̄ de futu-
ro causalit̄ aut illatione, sed de facti locutus fuit
S. Thoas abbas insolentem. Reliquis set argum̄, quod
iterum facti posset in venit. futurū et factū talis.
Disquo ans: fuit ab eterno factū futura Representa-
tione, hoc ē potuit dici ab eterno l̄ cognosci factū fu-
tura. Decedo: fuit factū futura in eē rei, sen entit̄e.
subdisquo: ly ab eterno, dicente duracionem cui res
sit futura neg. Decedo: dicente duracionem in qua
l̄ p̄o qua d̄es sit futura: neg ans et Coam.
Vel iterum aliter disquo ipsum ans: fuit ab
eterno factū futura, futurioe, quod p̄plet̄e acceptas
sit subiectivē ab eterno neg ans l̄ potius implican-
tiam t̄orum; tam enim implat futurū, et futurū
eē. de p̄t̄enti, quam implat nunc eē postea et
d̄t̄ermitat̄ eē. t̄p̄s; futurioe, quod sm̄. Representa-
tione, l̄ et̄m̄ p̄parative sit ab eterno: Decedo ans et
neg Coam cum eras p̄p̄t̄e; nam S. Thoas, tunc

Quo sensu vera sit haec
p̄p̄o: Res in tempore existens
fuit ab eterno facta
et n̄ p̄t̄e causalit̄ x fu-
tura?

3.
Defendebat nullam Verit. creatz eē subiective ab
Aeterno et ad hoc defendendy satis erat loqui de
futurōe, quod ponit eē. subiective ab Aeterno. Ideo
a. Na. eundz n. e. futurio fātili, sed Causalis, et
illatīna, quāz eē contra Deum ab Aeterno inveniri
n. pot.

Replicas 2° q. quicq. sit de futurio e. fātili, nil in
tpore. Existit, cuius futurio Causalis n. fuerit subiective
ab Aeterno, et seq. Em. p. actibus libeas voluntatis creatz
maximū erit Decretum dñs, efficax, atq. detrativum.
Respo. ad Predetermines. atinere sponere hoc in. Arg.
Magis s. p. i. et p. e. t. m. q. l. de Verit. ax. V. et
1° dist. 38. q. 1. ax. 5. affrante futurum huiusmodi
d. n. e. detrativum, in Caus. suis. Et in hoc v. l.
loco addidit ad 2° Futurū d. n. e. et detrativū
Verum anteq. fiat, q. l. n. det. Caus. detrativū, se-
ret tñ, et q. detrativū Verum aliqua Verit. d. n. e. ante
q. fieret si n. n. p. cederet Decretum q. detrativū.
Atē. disq. disq. futurio Causalis per se, et per
acciens. talis. Decedo: nam p. forum Deus causa per
se n. e. et eorum plurima futura sst. p. se per se
talis. nego Caus. hāc a. Causalis futurio pro eff. b. u.
soli Deo libeas ē. ipsius Decretum intrinse eff. cax.
pro actibus tñ. Creatura libeas ē. Decretū indifferens
p. parans Duxum et tñ. Scid. affrante actum, si vo-
luntati obta Decedat, eff. cax. et tñ. eff. cax. l.
sm. illatīve, et logicē pro actibus p. n. i. l. Causali.
pro actibus honestis.

Replicas 3°: esse q. d. res in tpore
existens ē. ab Aeterno radicali in sensu saltem
et p. p. o. t. n. o. futurā, inferebat vbi supra 5. et has d. n. i.
ab Aeterno fram. d. n. e. t. n. e. v. l. m. radicali p. n. i. n. g.

Futurio causalis d. n. e.
sens in decreto Dei qualis
esse debet pro actibus
libeas voluntatis.

Sed res em̄ ē facta ab eterno futura: q̄ debet ēē. ab eo.
 eterno subiectivē futura. Respo 1°, potuisse adven-
 tarios ipsi exiſtētia rei hanc p̄ſentialitatz ab eterno
 in suis p̄ſentis invenire, Na. quē Oia ſūt. p̄ſentē. q̄
 ſentia ab eterno in eterno. Respo 2° S. Thom.
 ibi illatūē n̄. p̄cedere, ſed methodo ſimplici argūto.
 occurrere docendo, ſolam p̄ſentem Cā. 1^a. eſſe
 ſubiectivē ab eterno in ordine ad futura et Dreg.
 indē n̄. fieri ēē. ab eterno ſubiectivē aliquam ſentē
 creatam q̄ tunc tunc defendebat. Et hinc Respo 3°,
 diſt. maiorē q̄. ē. ab eterno futura radicali, q̄
 ab eterno designante menduram p̄ſentem futuriōis
 radicali: designante p̄ſentē menduram, cui res dicibna,
 ē, futura radicali, nego maiorē: et diſt. minorē
 minorē, ē. ab eterno facta futura, q̄ ab eterno de-
 signante duratiōem Cui: Dcedo: designante duratiōem
 in qua, et menduram p̄ſentem futuriōis 2^a. ē. poſiti-
 vum quod illa p̄ſentem, nego minorē, et Coam: futuri
 q̄ facta accepta in quadam futuri ē, ſen in t̄pore,
 aut duratiōe cui ē. futuri, n̄. ē, et ſe p̄ius dicitur.

Meru Di. Th. circa ex-
 iſtētia veritatē alicuius
 ab eterno.

Respo 4° S. Thom. ibi locebat ablatā detraōē. Cā. ſem-
 p̄iternā, rem n̄. manere futuram: q̄. loquebatur
 de futuriōē. facta ſen p̄ea quam res dicitur facta
 futura. Respo 5° ablatōne illius detraōis ſe-
 quē destructiōem factam. ēē. illius quod habet ab
 eterno futuri, q̄. futuri ab eterno n̄. hēt. ēē. facta,
 ſed ſm̄. radicali. in ſua Cā. indē p̄ſentem ſequē
 tiz natio, licet p̄ſentem ab eterno, rem n̄. fieri
 et Dreg. n̄. manere facta futuram q̄. ēē. rei
 correspondens duratiō. futuri n̄. exiſtētia ſup-
 ponatur ab eterno in Deo Decretis Causatiz,

Quomōdo enim futuri de-
 trahi ablatā detraōē Ca-
 uſa, nū. deacti dicitur.

Futurum non habet tale esse nisi in sua causa.

permissivum illius. Et hoc, et p^ol^a. nil docebat S. Thas
in illa le. 13. Peribeam. quam supra nobis obju-
ebant; nempe futurum antequam sit in seipso nullum bene
esse nisi in sua Causa, et Deo, neque cognosci posse ab intellu
qui eos rebus p^osentibus detrahit, qui est intellu creatus
nisi ea certitudine, atq; detrahe quam futurum habet in
Causa sua; p^ol^a. que non solo Deo cognosci in fallibilitate
futuram. Distingens nobis liberum, q^o N^o p^o. huius Cause
non sunt detrahe.

Opponunt Q^o xem esse fraxi. futuram
e. denoat. realis. Deq; que p^ostara ab aliqua p^o. reali: Sed
non ab alia p^oterea q^o. p^oparae. p^oterea Causa ad dandam illi
Existam: q^o. Mox. sola dubia p^oat: p^o. p^ostans hanc
denoat. debet Existere t^ore. futuoris, seu d^o res est fu-
tura; namq; implet effus. foelis, sine p^o. que non sit q^o t^ore
t^o durae. ipius: sed t^ore, t^o durae. futuoris, seu d^o res
e. et dicitur futura sola Existit p^oparae. Causa cum Existit.
illius rei non dum sit et cetera sint p^oterea indifferentia,
ut res sit, non sit futura: q^o. p^oat: Anti- N^o p^o. modo
futurus d^o p^oterea a seipso ut p^oterea p^o. si enim p^oterea p^oterea
non foret futurus: Sed nihil e. modo p^oterea p^oparae Causa,
seu Decretum Dei, p^oterea que sic p^oterea d^o p^o. ut que p^oterea p^o.
illius, que rebus em. non futurus p^oterea p^oterea p^o. non item
eiusdem Existit, que modo non e. q^o.

Nego mox argu. et
illius p^oterea maxem d^o p^o. debet Existere t^ore, om. fu-
tuoris, seu durae, cui res dicitur futura, C^o p^o. que est
p^oterea. affirmans xem esse futuram, nego mox: debet Existere
t^ore, t^o durae. ipius futuoris. d^o p^o. q^o xem fore
modo affirmat: Deco maxem; C^o p^o. aut. e. p^oterea
mox, nego C^o p^o. Cum eum d^o p^o. modo. Anti-
N^o p^o. e. futurum, non averamus. Anti- N^o p^o. futurum

Non futurum pro qua
durat rebus existere
ut p^oterea p^o. futu-
rum.

modo est, sed postea et deq; eundem, presentis duracioni posteri-
 ori, et per hoc presentis futurum hinc presentis duracioni, per
 quam sic presentis additur illi duracioni et futurum hinc,
 n. per hac, sed per illa duracione consistere debet; id est et n. am-
 plius requiritur, ut modo consistat per se. Veri affians Anti-
 Aptum est futurum; quia haec per se n. est verificanda per
 aliquid quod modo sit, sed per aliquid, quod postea erit.

Ad. Hanc

partem per se, Anti- Aptum et nunc futurum, si per nunc
 consistatur et debet, per denotans duracionem, cui ille est
 futurum, et n. duracionem qua futurum est n. dicitur modo
 subtrahit a se et quare per se, sed dicitur modo est postea, per
 et n. modo, sed postea, querendum est. huiusmodi distincti-
 onum.

Dicitur a parte per se
 quando, seu per qua du-
 ratione distinguatur.

Ut haec melius percipiatur observandum, Verby
 Est in per se, de C. adiacente n. significare est substan-
 tium, quod ipse se refert, sed est, quod per primum conuenitur.
 et ideo dicebat S. Thas. C. Perbiam. lec. 2a, in hac per se.
 Petrus est albus n. significare est. substantiale Petri, seu quod
 Petrus sit, sed est. accidentale vae albedinis illi inueniuntur
 seu quod sit albus. Cum 1. primum huius per se. Anti-
 Aptum est futurum est. significet, et quidem substantiale Anti-
 Aptum, n. n. per presentis, sed per futurum, ideo in ea per se nullum
 est. de presentis significatur, et deq; n. per aliquid est per
 sens sed per aliquid est futurum. Mutatur Anti- Aptum.
 facta futurum, et verificabitur illa per se: quod nouum
 n. per aliquid est. substantiale, sed per aliquid est. accidentale
 futurum Petrus facta albus, et verificatur per se. Ita
 Petrus est albus. Nunc per se n. primum inuenit
 rationis descendit modum. in his per se Copulam, seu n. ab alienata per se,
 Verbum ab alienare, quia Copula seu Verbum nil
 significat de presentis, sed inice de futuro, seu per futurum;
 esse autem de futuro, seu pro futuro,

Verby est quid signi-
 ficat in per se de C.
 adiacente, et pariter in
 hac: Anti aptum est fu-
 turum.

In hac per se: aliquid
 est futurum: Verby est
 et quare.

ne dum abalienatur, sed ppxē et itaunt, per statum
Duenit eē Anti-Acto. Nec obest Aug³ supra ab usq,
et abalienatam appellasse dimissionem illam, tempora ut.
tua, p³ Sens p³ tēxū, atq³ futurū; nam huiusmodi p³ p³ p³
n̄ sūt de R. adiacente, sed tales, in q³ ip³ eē copulatum
in Copula ē, quod p³ tēxū, et si dicas, tempus futurum est,
tempus p³ tēxū ē, tempus est.

De Catenis in nro assūpto

abalienatio Attingit genus futurum p³ tēxū et p³ sūt.
Et dū dicimus, Futurū Anti-Actū est, seu modo datus,
Anti-Actū modo futurū est. Et sic de alijs quam
plurimis, in q³ n̄ sufficit p³ tēxū anteponi, seu posteponi verbo,
et potius sūtū, quam p³ tēxū, l̄ ē ita dicitur, sed sensus
p³ p³ attendi debet, et sciatur, quid per illam p³ tēxū,
et quotiescūq³ p³ tēxū n̄ significet eē cū t³ p³, abalienatio,
imp³ p³ tēxū, et abusus aliquis imp³ p³ tēxū.

Abalienatio, et imp³ p³ tēxū
sicut dicitur p³ tēxū. Et
huc est, in quo dicitur
sūt, declarati.

Sed insistent:

Futurū, neq³ in ad q³ pot³ dicitur fore p³ n̄ eē xei
et pot³ p³ quod ducit cum p³ tēxū p³ tēxū, neq³ p³ tēxū eē.
xci correspondens durati. p³ tēxū. Et pot³ p³ quod
ducit cum xebus tunc p³ tēxū. q³ p³ aliq³ ad istos
dicitur. Addunt 1° futurū dicitur n̄ posse p³ id, quod
ei n̄ ducit. Sed futurū et tali n̄ ducit eē, seu exi-
tere: q³ 2° Rem eē futurū ē quid medium inter eē.
p³ tēxū et existens: q³ p³ illam ducit debet eē media
inter p³ tēxū et existens. 3° q³ futurū supponit
xci p³ tēxū neq³ p³ illam fore dicitur. Itē: q³ q³
p³ tēxū existens xci, n̄ poterit p³ eandē dicitur. 4°
eē futurū dicitur ad eē sicuti n̄ ad eum: q³ sicuti
n̄ n̄ dicitur in t³, nec eē futurū fore dicitur. Dicitur in eē.
xci q³ libet correspondens futurū dicitur.

Respo. Nolicam

multiplici retorqueri posse, in omni sibi ipse, cum fra. 22.
 n. flexit simplex, nam in omni sibi ipse ditione ditione
 potum & quamcumq; pte fra cu alijs ditione: sic pteu-
 tum & n ee ditione cu pte pte, et qee, quod habuit
 ditione cu tunc ditione: sic ternarii, q ee sui
 plici ditione ditione, pte nam cu ditione, et pte alijs
 cu binario ditione. Ita quidq; e, pte aliqui, si se-
 unum fm accipiant, n v. si sumantur copulatae et sul.
 Optima: Sed idq; ditione nos in pte, nempe futuram
 pte n ee ditione, q d tunc n. ditione cu pte pte, et
 pte qd m tunc n. srt, et a qd futuram sul, ditione,
 radicali, seu causal, atq; ditione, n v. pte, secat
 ditione, pte ee m pte ditione, ditione pte ee m tunc
 cu tunc ditione. pte ditione sul acceptu, n quid sul-
 tate pte, qd implet, sed ditione, ditione. in ditione
 aliquid ditione. ditione, ditione sul cu, et ditione,
 in qua futuram ditione, ditione ab omni n. ipso.

Complexo ex ditione
 pte coalescent pte
 alijs ditione, et sul ditione
 fere ab illis, et
 quomodo.

Futura ditione pte,
 et in ditione, sul ditione
 ditione ab illis, et
 quomodo.

Ad 1°

addebat, disqno mion: n. ditione futuram ditione in
 ditione cu futuram e; ditione: in ditione, pte, seu in
 qua futuram e; nego mionem et coam. Neque mionem,
 xem ditione ee futuram in ditione, in qua exit, et n.
 in ditione, in qua e. pte. affans: nam pte, quod ita
 id ee, supra ditione, est insuper ditione in ditione.
 Magis. v. ditione. q. ditione. et ad ditione. ditione.
 enim exunt post mille annos, quod scit illa ditione ee.
 nunc, quoniam n. e. ditione ea esse nunc, sed scit ea
 futura ee tunc, quoniam ditione exit, ea ee tunc.

ditione quali ditione
 ditione ut talis, ditione
 ditione pte pte, in
 qua exit.

Ad 2°

disqno ans: Est ditione, ut ab ditione ditione; nego ans:
 qd n. ab ditione pte, pte ditione, includit:
 ditione ans; et sub eadq; ditione. ditione, nego coam. ditione

esse futuram dicitur esse
nata quodam modo in
esse possibile, et exis-
tens; et quia ratione
posita induta spec-
ta existit.

a oportet, potestate intencio rei. Et includi in ee, euid,
et om. pcedere noalx, et in substituendi coa. scilicet esse, seu
existere: et q. possunt tamq. dista extrema disparari,
debet potestas accipi et quare talis e, et dicitur, et includens
n. ee rei: Notum a. hoc est extremum pdiversis duracionibus
importat de foili futuram.

Potestas includit foili
in futuram, et soli pce-
cedit illud prioritate
in substituendi nequa, et
quare.

Ad 3°, dicimus, falsum esse
et iam ostendimus, potestatem n. includi de foili in futuram,
sicut et quod pcedat futuram nisi in substituendi coa, quoniam
licet ee. futuram falsi. pote. sit n. ee. pote. e. falsi. futuram.
insuper futuram et tale pcedit existam rei. 3° duracione
cui e. futuram n. 1° 2° duracione, in qua illud futuram e,
et quam potius futuram includit, et fere vnicu. explat.

Futuram dicitur via
soli metaphoricè ad
existere; et hæc tunc
truncat futuram: q.
a paritate e. explicat.

Nunc ad 4° dicimus,
futuram em. metaphoricè ee, dicitur nam ad existere,
quod importat duracionem cui res e. futura, et per quam tunc
deservitur ad duracionem, in qua res e: esse n. rei e. tunc
huius n. d. sed intencio: quod admodum mutatio physica dicitur
via ad ee. illud, in quo tracti, q. incipit ab illa duracione, in
qua erat pparatio eiusdem ee, quod e. tunc a quo, mutacionis, sicut
ee. acquisitio e. tunc ad quem, illius; sed itenq. tunc ee
intencio. illius.

Sed instant adhuc: Nunc, et ab eterno,
q. n. e. diei crastinus, dicitur dexte, et abte: Nunc e. dies
crastinus. 1° nunc, et ab eterno e. dexte, et abte. fra. ad
q. d. dicens diem crastinum futurum. Item 2°, q. n. requit
ee. effu. falsi aliquis abte, quoniam abte. sit fra. ad q. illud.
Item 3°, q. p. p. hanc ræm. d. fluxes nostrorum et etim.
adventurorum, Deus, cui sit ab eterno volens Petrum 1° q.
existere, neg. in ad q. d. d. d. valet in ee. sic volentis
per actionem transeuntis, in p. existens. Item 3°,
q. si nunc om. ducunt diei crastino n. ee, nil exit modo,

vi cuius potius dicatur futurus, l. non futurus. Sum. 2° quia 23.
 manē dicitur diei crastino ē, quā tū. manē futurus dī-
 cendus sūt, sed potius p̄sens, ita q̄d eueniret, si ē illud
 ēt in adē q̄d dicitur futurus: Nam, q̄d si modo ē n. ē.
 illius, q̄d nūc in adē q̄d dicitur futurus, dicitur modo futurus,
 multo magis dicendus erit futurus, q̄d sit ē eiusdē q̄d ē,
 magis dicitur ip̄sum futurum.

Respo. Decedendo ans. et
 neg. Coam. l. si placet designatur ans: nunc v̄xi dicitur
 diei crastino, futurus nunc; nego ans: futurus manē, deo:
 vel aliter: dicitur nunc, l. nunc designante duraoem p̄sens,
 et em̄ duraoem, cui diei crastino ē. futurus; deo: l. nunc
 designante duraoem, in qua, l. q̄d qua diei crastino ē. futurus;
 nego ans, et Coam.

Ad huius 1° p̄sioem deo, Regnare
 Effm̄ fralem̄ quā sit p̄a. adēq̄. illius ēo modo, quo ē. Effm̄
 frali: cum v̄. Effm̄. frali futuri n̄ sit aliquid, quod modo
 sit ē illius, q̄d futuri dicitur, includatq̄ dupl̄ duraoem,
 alteram, in qua res n. sit, et em̄ futura ē, et alteram in
 qua, et q̄ qua sit; ideo n̄ Regnare p̄am̄ quā sit tota sūb
 sed successiue, et p̄ partes et in denoatū p̄teriti, p̄sens,
 senis, et alijs huiusmodi ab om̄i. fatendū ē.

Ad 2° di-
 cimus, illam sententiam p̄ fati A. disgl̄cē q̄ denoat.
 Volentis ē denoat. p̄manens tota q̄ sūb. Existens ab
 eterno tamq̄. in p̄ra duraoē, et mensura, et ideo Re-
 quirit ab eterno om̄a dicitur et em̄ ip̄sum sūb,
 quod denoatū Volens; cum neg. aduersarij Regnant
 modo Existere modo sūb, q̄ dicitur futuri; et cū
 aliunde et tū. sūb. denoat. Requiritur ad Effm̄
 p̄alē n. minū, quā p̄a denoat, in sūb. denoat. p̄ter-
 ti Retorquetur argū cū om̄i. suis p̄sioem.

In quo sensu vera n̄
 hac p̄p̄: nunc dicitur
 tunc est futurus,
 alie similes.

Effectus futuri futuri
 n̄ postulat sūb sūb et sūb
 existere adēq̄. et sūb.
 sūb, et quare.

Denotatio Volentis p̄ter
 Deo ab eterno existit esse
 ab eterno tūa sua dicitur
 et quare.

Qua ratione dies caritatis
 nunc non nunc indifferens;
 ut si dicitur hodie pax
 non est nunc.

Modus B³ fatemur, nihil esse nunc, quod non sit in die
 fatemur ad futurum, secus dicitur crastini, & seq. in Decretis
 Dei, et cognoscitur; at subintendimus, pax est ipsum, quod
 manebit crastinus, dicitur dicitur nunc futurum;
 quia fata pro non significat aliquid, pro nunc dicitur diem crasti-
 num et sit manebit, sed dicitur ipsum est, quod manebit,
 affirmando illud cum nunc. Respondeo ad presentem durationem, et dicitur
 et dicitur futurum.

Nam alia

Modus A³ negamus sequelam; nam et alia nota
 videtur, non eadem est. Idcirco cum dicitur, et simpliciter dicitur esse
 tantum; et dicitur subintendunt, si dicitur transiit
 facta, et cum dicimus, Ioannes est senis; aliam sequi-
 tur et dicitur facta et nihil curant de subintendunt, et cum dicimus
Antiquus est cognitus; in cognitione enim includitur
 bus dicitur cognoscitur. Duratio per qua abest prout ante in
 una aliqua eorum: sic dicitur dicitur dicitur dicitur non dicitur
 si in duratio, cui res dicitur est licet subintendunt. Obiectum impos-
 tet duratio, anteriorem, qua res fuit: sic mater non
 dicitur mutari nisi in instanti facta de novo habita
 licet, et sic dicitur dicitur pax instans ans in quo dicitur fuit sine
 facta. Et licet in dicitur dicitur dicitur dicitur tum non est res
 de presenti, tum est eiusdem dicitur duratio, non ideo in dicitur
 illa duratio. licet res appellare futuram sed subintendunt in
 presenti duratio, cui res futura est. Et dicitur horum est
 quia dicitur dicitur, et talis non dicitur est successiva sed
 insuper dicitur non entis, non signati, sed dicitur et dicitur
 sequens et presentem duratio, cui est futura, et in qua
 non est res.

Haec dicitur magis obiectum
 facta in dicitur dicitur in-
 cluditur dicitur dicitur
 dicitur, et qua dicitur dicitur

Cum res non dicitur fu-
 nera in duratio, in qua
 est; et esse in ea du-
 ratione dicitur partialiter
 dicitur: ubi de dicitur
 dicitur.

Opponunt B: Propter hoc, Antiquus est
 futurus, ita nunc est vera, et vera sit seclusis obiectis, qua
 modo non sunt: quod in est futurum non dicitur dicitur
 pax aliquid, quod non sit de presenti. Probans: quia illa

ppo^o e. in ma^a Ingenti, in qua a tpo^e abstrahi n. solet, 29.
 e. de tpo^e. p^resenti, et patet e. d. eiusd^e copula: q. talis est,
 in qua sign^o factum, p^ratum. adq. acceptu^m de p^resenti Duenit
 sub^o, quin hoc sit p^ratum. Et duplici^m Contradictioⁿ successiue
 Existenti^m Inuagere ~~habetur~~; q^a hunc sm. fiet, eam p^res^o eue
 natio. falsam, et e. ita alia, Petrus est sul. Existens, et
 n. Existens in duplici duraoe. sul. Existenti: q. ne id se-
 quatur, dicend^o e. p^ratum. illud e. p^ro facti. aliud quod
 se totum sul. Existere possit. Inobate e. id^e ans: q^a per
 illam p^res^o inuagimus, de p^resenti Duenit Anti- D^rto, hoc,
 quod est, habiturum e. Existam, et Ineq. Ordine infallibilis
 ad illam. Q: q^a alias, illa p^res^o. sic Exponi debet, An-
 ti- D^rto nunc n. Duenit Existam, et illa postea eadem Due-
 nit, que falsa e. natio; cum sit Copulativa, et e. para^m illius
 n. magis ponit e. Vera, quam ponit e. Verum, posterioris
 duraoem e. nunc de p^resenti. Q: q^a licet ea p^res^o Expo-
 natu^m per hanc alteram, Anti- D^rto postea habitu-
 rus e. Existam, falsitatis diuincetur, nisi admittatur
 Ordo aliquis p^resens ad Existam. postea bendam, per que
 Verificetur, nam seculo e. Ordine, modo nihil e. p^res^o
 quod Duenit Anti- D^rto potius, quod habitus e. Existam,
 quam, quod n. sit habitus eandem.

Nextum. cui sui gradus
 evidentem Retorquetur in hac p^res^o: Adamus Et
 p^resentis. Et Abte negatur eius ans. cu^m v. p^res^o ignis
 qua parte auerit, eam p^res^o e. de p^resenti tpo^e, p^res^o e.
 p^resenti; q. ibi valeat ista. p^res^o de Anti- D^rto: que frustra aduenit in
 illa alia p^res^o, sign^o facti e. sub^o duraoem, que
 sunt exalt. successiue, e. sul. e. e. n. e. Petri. Ad
 v. dicimus n. alium Ordine ad Existam sign^o facti
 in illa p^res^o, quam Ordine inclusionis facti. eiusdem
 Existam, n. quid^e sit modo habitus, sed et postea bendam,

Hec p^res^o, Anti- D^rto e. fa-
 nus, n. est p^res^o de Derrigore
 Anti- D^rto e. q. que sane
 p^res^o est de tpo^e futuro.

Qualiter exponenda
sit hac p[ro]p[os]itio, Anti-
N[on] p[ro]p[os]itio, et alia s[im]il[ia].

Contra Anti-
N[on] p[ro]p[os]itio
nobis ubi ex
Revela-
tione Dei.

modo q[ue] de futuro p[ro]p[os]itum. Ad 3° dicimus, et p[ro]p[os]itio
illam fore legitimam, si in l. 8. illi p[ro]p[os]itio p[ro] d[omi]n[u]m
appositum fuisset, conueniet; atq[ue] e[ss]e posse, et tacet, sub-
tineri, q[uonia]m illud d[omi]n[u]m p[ro]p[os]itio p[ro]pter aduersum illud aduenit
postea distrabitur a significando de p[re]senti ad significand[um]
de futuro: ille igitur falsus sic affraxit, qui nollet de h[ab]itu
illud sic distrabere. Et hinc ad 2° d[omi]n[u]m, legitimam
e[ss]e p[ro]p[os]itio et p[ro]p[os]itionem, quia ideo falsitas argui
potest talis p[ro]p[os]itio, et potest quod e[st] falsus de futuro, p[ro]indeque
Verificanda, n[on] p[er] hoc quod sit modo, sed p[er] hoc quod
erit; q[uonia]m nobis, q[uonia]m futura in seip[s]is n[on] se ostentant,
sed penitus latent, pariter latet et statim seipsa Vera
sit illa p[ro]p[os]itio, nisi p[er] Revelat[i]o[n]em illius Veritas nobis
innotuisset. Et hinc potius d[omi]n[u]m p[ro]p[os]itio n[on]a. Sentia: p[er]
Revelat[i]o[n]em. Im[mo] d[omi]n[u]m nobis Verificativum illius p[ro]p[os]itio;
sed quod Revelatur p[er] fide[m] directam, et im[mo] e[st] ipsum
e[ss]e Anti- N[on] p[ro]p[os]itio, postea h[ab]endu[m], et s[im]il[iter] indirectam, et ad
Deiq[ue] Decretum Dei de p[ro]mouendo Anti- N[on] p[ro]p[os]itio: 3°

Sed insubstantia: et hac
p[ro]p[os]itio: Anti- N[on] p[ro]p[os]itio e[st] futurus, et igitur, et Vera sit, et
t[er]re in aliquo sensu futuritatem ad e[ss]e acceptam, p[ro]p[os]itio
cum Veritas p[ro]p[os]itio ha[n]c non d[omi]n[u]m p[ro]p[os]itio et ad ip[s]o d[omi]n[u]m;
namq[ue] sine Verit[ate] p[ro]p[os]itio nequit Vera e[ss]e: Sed t[em]p[or]e illius
p[ro]p[os]itio n[on]a. Et hinc futurus Anti- N[on] p[ro]p[os]itio, nisi haec d[omi]n[u]m in
Decreto: f. Reip[s]o impertinenter hic adduci d[omi]n[u]m
Veritatis p[ro]p[os]itio, et falso insuper supponi a Mag[ist]ro.
Solibus n[on] p[ro]p[os]itio super naturales auerere d[omi]n[u]m p[ro]p[os]itio
licet sint de futuro, secus v[er]o p[ro]p[os]itio naturales: falso, inquam,
q[uonia]m in Veris que idem asserimus, imo inde p[ro]p[os]itio d[omi]n[u]m
e[ss]e p[ro]p[os]itio de futuro d[omi]n[u]m p[ro]p[os]itio d[omi]n[u]m e[ss]e d[omi]n[u]m p[ro]p[os]itio
et falsas d[omi]n[u]m p[ro]p[os]itio: d[omi]n[u]m p[ro]p[os]itio in p[ro]p[os]itio super naturales,
et naturales quoad Verit[ate] in e[ss]e colloca[m]us, quod sit in natura,

Discimus in p[ro]p[os]itio
super naturales et naturales
quoad Verit[ate] ipsam
assignat.

illa contingētia sunt vera; et in eventū in p[ro]p[ri]o de p[re]senti, 25.
sive veritas p[ro]p[ri]a. dicitur in p[ro]p[ri]o. actus cū d[omi]n[us] & est
hoc e[ss]e. dicitur, sive modus sit intrinsecus actui vero.

Ad replicam dicimus, ad textū illius p[ro]p[ri]i, quod est,
quod dicitur futurio. adq[ue] accepta, sed n[on] q[uo]d existat tota
sūl t[em]p[or]e p[ro]p[ri]i, sed per partes seu successive. Vnde
significat a p[ro]p[ri]o, que d[omi]n[us] significet m[od]o duratiōem futuram;
et vera sit, et igit, quod in eā existat res, quam futurio
affirmat.

U[bi] vera i[n] p[ro]p[ri]o de fu-
turo, q[uo]d debeat existere
tunc futurio.

Opponunt 1°: Decretum Dei futurio est
v[er]ū. Cū p[ro]p[ri]i. Res nequit intelligi futura independētē a
Decreto. Prob. anti. Omni p[ro]p[ri]a ē. Cū v[er]ū p[ro]p[ri]i, seu
p[ro]p[ri]i: q[uo]d illa dicit v[er]ū. Causa futuri et talis, que dicitur om-
ni p[ro]p[ri]am: Sed hanc dicitur Decretum Dei: q[uo]d p[ro]p[ri]i v[er]ū:
res n[on] d[omi]n[us] ē futuram et dicitur, seu essentia, alia est
nihil n[on] ē futurum: q[uo]d d[omi]n[us] ad alio, et quidem
n[on] in d[omi]n[us] ad res futurioem (n[on] futurioem), sed
dicitur ad illius futurioem: q[uo]d a Decreto Dei. p[ro]p[ri]i-
tut 2°: Nisi res sit futura p[ro]p[ri]a, per d[omi]n[us] dicitur
v[er]ū p[ro]p[ri]i ad illam exist p[ro]p[ri]a, futura, cum p[ro]p[ri]i
q[uo]d iam futura censeat nihil possit d[omi]n[us] habere,
quod n[on] h[ab]et, et p[ro]p[ri]i ad Decretum. p[ro]p[ri]i 3°:
Res per futurioem transit ab eterno de statu p[ro]p[ri]i-
tati ad futurioem statum, seu p[ro]p[ri]i collocat[ur] ab
eterno in hoc p[ro]p[ri]i statu: q[uo]d futurio debet
ē. ab eterno, et d[omi]n[us] n[on] dicitur in d[omi]n[us] et postea
h[ab]enda. p[ro]p[ri]i 4°: futurio. Anti- d[omi]n[us] v[er]ū. ab
eterno n[on] ē p[ro]p[ri]i, alia ab eterno Anti- d[omi]n[us]
n[on] dicitur v[er]ū futurio, sed s[im]p[li]c[ite]r ē futurio:
nec in d[omi]n[us] ē. d[omi]n[us] et d[omi]n[us]. dicitur nec futurio:
alia n[on] ab eterno, nec modo, sed in p[ro]p[ri]i tantū
dici p[ro]p[ri]i Anti- d[omi]n[us]: q[uo]d ē ab eterno, et

E modo tota p̄sens. *Spātū deniq: Anti-Nptum ēē*
Contingit datū modo, l. n.? Si 1°. q̄. ēē. *Contingit*
n. dicitur in existē p̄tēā hēndā, p̄tēā quē modo n.
ē: Si 2°. q̄. modo datur Anti-Nptū n. ēē Contingit
et cū hoc idē ē de Anti-Nptum. n. ēē futūry; ita
quod docet fides.

Omnis *institutijs* facile applicabilis
 p̄textū dīā sp̄āci argū, *Verpō ad illud Decretum*
 Dei ēē 1°. Cāam, seu potū detrahō, aut p̄paratōem
 Cāē 1°. Efficienti futūryōis xery, n. 1°. Cāam forlem,
 in quo genere Cāē. n. datur 1°. et 2°. q̄. res nequit
 intelligi futūrya independēti ā Decreto tamq̄. ā Cāā.
 Efficienti, l. detrahō. illius, secus 1°. tamq̄. ā Cāā. forle,
 et *Institūta*: sicut *Inūquodq̄ creatum* in ēē *Conti-*
tentū dependet ab eodē Decreto in genere Cāā. Con-
tinentē et efficienti, n. 1°. in genere Cāā. forle, et
intrinsicē. Solūtiōem spāt. anti. p̄tēā; q̄ā Omnipōa
*n. ē. nō. Institūta p̄tēā, ut intrinsicē talis, sed *Con-**
tūta, illatūa, atq̄ effectūa: p̄. p̄axitex decretum
Detrahō, p̄paratōem Omnipōam debet p̄tēā ad
Cāam. Contūtam, et efficientem, n. 1°. ad Cāam. in-
tūtam, et forle futūry, ut talis.

Ad 1°. sp̄āci dīcimus,
 xem quamlibet futūryam *et resp̄ā* ut *Contūtam* in
 dūtiōe p̄tēā ad hanc p̄sens dūtiōe hēre frālā,
 et *Institūta* ē futūryam, et q̄ā n. ē p̄tēā *Contūta*
 ā se p̄tēā *et dicitur p̄tēā p̄tēā. Contūta, atq̄*
effectūry, ideo nulla res ē, nisi dīgentē et dependētē
ā Decreto Dei futūry, et hīnc dicitur de 1°. nēp̄ē sū
p̄o p̄tēā ad Dīum Decretū xem ē dīcendū futūryam,
licet enī in ēē futūry n. includat Decretū, suggestit illud;
salū ē. gūde nil xem hēre p̄tēā ad Decretū, quod

Decretū Dei est cāā ex-
 trīneca, et efficiētē
 futūry, n. 1°. intrinsicē,
 et forle: in hoc genere
 cāē n. datur 1°. et 2°. causa,
 ad unīca: q̄ n. ē tā rō.

Cui nihil possit esse
 futūry independētē
 a Decreto Dei?

quum n. hexet; nam q. postteriori Decreti intelligitur illud 26.
an postea dendum: n. d. ly pro postteriori intelligitur ita

Utrumq. ad Signum vaor, quod intra Deo Deigo pot.
post. Decretum, sm. dabitur futuro casuali, n. d. pot. q.
que q. de nunc sm. obiective intelligitur tum in Decreto gel.
dnto, tum in Diva. Cognoe.

An res dicenda sit futura
& prior, an q. postteriori
ad decretum Dei?

Ad 3.º dicendum e. ibi q. p. tran-

sitioni nulli in seculi, cu. ante dextenu. n. potuit dari tuis a quo
sibi transitus: sm. q. metaphoricè dicitur transire res a poli.
in futuram, n. quod dicitur e. poli, sed q. incipit, et ita
dicam, dici, et e. futura; cu. tr. xem e. futuram nihil
importet positivè in duraoe, cu. res futura e; ideo, et ab dext.
no dicitur res futura, n. e. naxia fra. aliqua, que positivè re. dicit e. ab eterno.
sit ab eterno, sed que sit in tpoe, et per hoc pariter futura
ca. tum Regu. dextenuitatis, tum et p. quic. Na. Salpms. dextenuitatis,
Regu. duraoem, et singularium, que ante tpus xei, fuerint,
p. p. vint recognitari: futuio a. ipa, et inde vultan f.
denoao, sm. abalienatiue dici pot. ab eterno, n. d. per
statum, et potè que duraoem, et n. vnam solam, seu suc-
cessioem tpois. Casuali. importat, dicitur in e. per alie-
natiue ab eterno; q. p. q. quod sit per partes in tpoe
sufficit, et ab eterno e. potuit vera p. p. affans xem illi
e. futuram.

Ad 2.º Regu. futuioem sm. abalienatiue
e. ab eterno et nunc p. sentem; q. si Verbum est, in
ea p. p. abalienatiue ad significandam et p. p. Ob. isque
ad illam duraoem, in qua res e, immemetur, Oia, et sin-
gula d. d. futuiois. intra tpus. significat per p. p.
et d. t. licet n. Oia. sint sul. in aliqua duraoe singulari. q. ubi hac abalienatiue
Si a. Verbum est per statum, et a. vint significare
in ea p. p. p. tendatur dicendum e. futuioem ipam in-
adep, seu penes n. e. xei pot. hac e. futura e. tunc

Futuioem Anti. d. p. i.
sily abalienatiue esse
nunc, et ab eterno p. p.
q. ubi hac abalienatiue
explicatur.

p^{er}terit^{um} & inada^{ctum}, seu genes est. Correspondens durac^{ioni} se-
 quenti, est; futuram: sic enim est d^{icitur} xxi. q^{uod} illa durac^{io}
 efficit rem futuram Res p^{er} durac^{ionem} antecedentium, et
 semetip^{sum} idem t^{em} p^{er}terit^{um} p^{er}terit^{um} futuram Res p^{er} eandem
 durac^{ionem}. Neg^o v^{er}o nosum est, p^{er}tem s^{ed} l^{ib} totam fram
 subixie eandem denocem, quam ipsa p^{er}terit^{um}, et flexi que
 aduersariorum fatexi tenentur in p^{er}terit^{um} t^{em} p^{er}terit^{um}, et o^{mn}es.
 in antiquitate seu potius antiquate, atq^{ue} insuper in
 v^{er}bae. grammati^{ca} silitudinis, que saltem furtala durac^{io}
 p^{er}ta inter Petrum, et Paulu^m siles in est. albi dicitur
 in v^{er}bae q^{uod} albedine, que silitex eodem sensu ad in-
 vicem siles sunt.

Qua p^{er} subixie eandem
 denocem, que p^{er}terit^{um}
 siles subixie: p^{er} ostendit
 ab est v^{er}o p^{er}terit^{um}.

Ma^{xi}mam Res p^{er} ab d^{icitur} t^{em} p^{er} modo
 sm. Res p^{er}terit^{um} t^{em} p^{er}terit^{um} et, hoc quod est, Anti-
 p^{er}terit^{um} est. Antit^{um} n^{on} est p^{er}terit^{um} sumat^{um} ab-
 lenatiue; quinimo Inuipando p^{er}terit^{um} p^{er}terit^{um}, et
 p^{er}terit^{um} est. Omⁿis narra^{ti}o laxentia p^{er}terit^{um} obt^{inet}, et p^{er}terit^{um}
 quod totum s^{ed} est. nequit, quin est d^{icitur} Ch^{ri}st^{us} q^{uod}
 in eodem sensu d^{icitur} est, ab d^{icitur} t^{em} p^{er} modo p^{er}terit^{um}
 hanc, quod est, Anti- p^{er}terit^{um} est. Antit^{um} quon
 ideo falsa sit p^{er}terit^{um} fides affans, Anti- p^{er}terit^{um} est
 Antit^{um}, et n^{on} aduersarij Recognoscere debent ap^{ud}
 quos saltem subixie. illius denocis n^{on} est. p^{er}terit^{um}
 ab d^{icitur} t^{em} p^{er} modo; cum t^{em} ip^{sum} intra illud p^{er}terit^{um}
 includatur. Et q^{uod} Vera p^{er}terit^{um} fides, et p^{er}terit^{um} que non
 reddat illum sensum Ch^{ri}st^{us} est durac^{io} eundem
 p^{er}terit^{um} n^{on} est Anti- p^{er}terit^{um}, et p^{er}terit^{um} eundem in durac^{io} p^{er}-
 terit^{um} ad durac^{ionem} p^{er}terit^{um}: que n^{on} affrat totum suum
 p^{er}terit^{um} est. nunc nec Inq^u alig^u s^{ed} s^{ed} partim esse
 nunc genes n^{on} est. Anti- p^{er}terit^{um}, et partim, seu genes est
 illius, fore p^{er}terit^{um}.

Qualis sit sensus po-
 sitionis fidei affan-
 tis modo Anti- p^{er}terit^{um}
 esse est v^{er}o p^{er}terit^{um}.

Sectio 2a

De Indivisione futuri Indivisi.

Hæc exponenda est. Nam dicta de futuro abq. supra
quod vel addit. et sumendo illud p. scilicet ab eo quod exit
n. exit. et excludendo illam ab eo quod exit. et hinc dicitur
divisio futuri Indivisi in futurum Indivisum p. tale
et p. tale. Et in verbis Em. p. lib. dicitur: Nam p. o
p. scilicet acceptum, neq. includit, neq. excludit. Et istam
p. o p. o excludit eandem: id ipsum p. applicandum
e. futuru Indivisi super quod, super futuru ab omni obsequant
dy in super Em. e. illud super futuru liberi, aut dicitur
Indivisiua includere, que da. Varias opinioes actus libent
importat.

Futuru Indivisiua aliud
e. p. o tale, aliud p. o
e. p. o tale: et in quo dif-
ferat utriusq.

Præter n. futuri Indivisi. Indivisi flexus in dicitur.
Funduntur p. scilicet et p. scilicet Indivisi: sunt eni affixæ, et nel
gare possumus aliquo actum de Petro, si manet in hac illa
circumstantia. incidit, ita possumus aliquo actum de presenti
et de p. scilicet sub sibi dicitur de eod. et de quolibet alio affixæ
seu negare: V. g. Adamum n. fuisse peccaturu, si Eva
illam n. tentasset, et Joannem nunc dicensurum inspirari
Dicitur, si p. scilicet illam pulsatus eet, hæc a. Et vides, n. sunt
futura, sed p. scilicet et p. scilicet Indivisi dicenda; et n. p. scilicet
aliam valem abusus iste p. scilicet valere potuit nisi q. p. scilicet est de
obus. Nam quo ad moy, quo illa Deus infallibili textu cognovit.
et q. in super eadem dicitur Indivisi, que hinc p. scilicet dicitur
p. scilicet sunt, aut p. scilicet fuerunt alij multiplices retro actus
dicitur futuri.

Nomine futuri Indivisi
nati Indivisi Indivisi
presens, et p. scilicet non
Indivisi: et p. scilicet
id accidere possit?

Futura igitur huiusmodi Indivisi Simple,
et stant loquendo, non tam sunt, quam cent. futura, et to-
ties inculcat Mag. Picens Aug. dicitur. Nam lienses, seu
Semi-pelagiano, p. scilicet. lib. v. de Origine Ania
C. 12. Vbi p. scilicet. ea appellat futura non futura, et libris
de P. scilicet. S. S. ac de bono p. scilicet. Quapropter

Futura Indivisiua n.
tam n. que evenit futura.
et quare.

Quibus Modis
quid importe. Situ.
sive, & intrinse præ
hypothesim.

in sui Existentiæ præter hypothese[m] seu adiectam, nil important,
sui Existentiæ futuræ abt[er]i, quod sub ea si potest esse, quæ admodum
enim res et intrinse præter ipsam eandem Existentiæ, ac res
Existens, nisi quod abt[er]i Existere n[on] debeat, et Vera
sit p[ro]p[ri]o. illam de p[ro]p[ri]o. affirmans, ita ipsam Existentiæ non
futuram adiectam, q[uod] futuram abt[er]i, nisi quod necesse
n[on] est, quod futurum sit abt[er]i, et p[ro]p[ri]o. adiectæ, illud Veræ affect.

Lex, q[uod] prædetrahitur sceleretura futura
abt[er]i. Situ[m] per Decreta in obiectivæ abt[er]i, n[on] p[ro]p[ri]o. deberent
admitti Decreta subiectivæ abt[er]i, et obiectivæ adiectæ p[ro]p[ri]o
Existentiæ præter. futuræ adiectæ, quæq[uod] sit, an alio
Capite ead[em] prædetrahitur. Cæc[us] ista dicta est: q[uod] futurum
adiectum n[on] est Existentiæ, sed est subiectivæ futurum si
minim[um] ponatur adiectæ affirmans: q[uod] n[on] Existentiæ subiectivæ
per aliquod, sed subiectivæ Existentiæ, et diseg[no] n[on] Existentiæ
Existentiæ abt[er]i subiectivæ Existens, sed Existentiæ, quod subiec-
tivæ Existentiæ: sic: q[uod] Existens adiectæ p[ro]p[ri]o. est abt[er]i,
sed est, ideo n[on] Existentiæ per Existentiæ, quæ sit, sed Existentiæ
Existentiæ per Existentiæ, quæ est sub assumpta hypothese[m] p[ro]p[ri]o.
quæ in Metaphysicis per huiusmodi adiectæ explicari
Invenimus solitates. Verum, et potest quæ Invenitur ipsam
præter, q[uod] supra subiectivæ sine illa adiectæ. res ille, si
in Verum n[on] ponentur. Et Invenitur in obiectivæ demonstrat
quæ est aliquod prædetrahitur si Invenitur Existentiæ abt[er]i, atq[ue]
in e[is] res, ead[em] e[st] p[ro]p[ri]o. demonstrat abt[er]i, ac demonstrat adiectæ n[on]
quod ista n[on] abt[er]i, sed sub aliqua adiectæ. est. dicatur.

Quibus Modis
Existentiæ præter, imò nec
radicaliter, in dicto sub-
iectivæ absoluto, et ob-
iectivæ adiectæ. p[ro]p[ri]o.
abt[er]i a p[ro]p[ri]o.

Lex ead[em] n[on] sit de-
monstrat absolute, et
demonstrat adiectæ.

Secunda probatio est
dem[onstrat] assumpti ad hæc
in Existentiæ.

Invenimus
passunt prædetrahitur ad hæc in præter Existentiæ: futurum
præter n[on] ip[s]o. est. causa detrahitur et talis adiectæ in
tempore, p[ro]p[ri]o. demonstrat; Sed Decretum obiectivæ adiectæ, et abt[er]i
subiectivæ hunc Existentiæ n[on] prædetrahitur: q[uod] Invenitur est. futurum
præter adiectæ. P[ro]p[ri]o. demonstrat: Decretum obiectivæ adiectæ, q[uod] demonstrat

circa Duxios & Ignorantia, si Agens apud illos predicaret, n. in 28.
 fluxionet in illam, si Verificata fuisset Dico: tum qd Ra
 flexionis eorum tunc n. Existit hoc Decretum dicitur: tum qd
 em tunc Duxios & Ignorantia pducenda fuisset in, a Decreto
 alio em. Directus abto, quod n. Causaretur a Decreto p dnti
 dicitur incausabili: qd Decretum dicitur nec in, nec mediate
 influeret in illam Duxios em. cu. n. sit alius Causandi
 modus, ordinem aliqui Cas. Nequ illius hexe n. pot. Et rco.
 insuper est; qd, ut effus. aliqui est, n. debet eungi Causa, que
 abto sit, sed Causa, que est: sicut qd ad effus. pot. existit, sicut
 ficit Decretum pot. ita ad effus. qui p dnti est, sat est, paxitex
 decretum, quod foret.

Ad effectus, qui n. est, ad
 precise esse, n. requirit a
 cas, que n. ad sufficit cas,
 que eret.

Dices: ad effus. tpoie. pducendum, natiu
 est decretum ab eterno existens: qd em. ad effus. qui
 est sub aliqua dicitur, pot. Requirit decretum, quod abto. sit.
 Nego eam, p potex clarissimum discrimen: Determitas em
 Decreti n. est eor inentis abto. tporali, p quo sufficient Cas
 create tporales; sed qd Decretum Dei requit ee, quon sit
 Determitas; sed Decretum Dei pot. p dnti fore sub illa dicitur,
 ut aduersarij n. negant: qd ad effus. existit sub eal
 dicitur, sufficit decretum, quod tunc ab eterno foret, seu
 est. Determitas.

Qualis ad effus. tporali
 Cas abto requiratur.

Dices: Non e. eadg fra. cognoscentis
 sub dicitur et cognoscentis, seu affrantis aliqua abto: qd
 neque erit eadg fra. futuri dicitur, et futuri abto. Dis
 quo ans: n. e. eadg fra. cognoscentis sub dicitur, et cognoscentis
 tri, seu affrantis abto, si by sub dicitur, et abto cadant
 supra tunc affrantis; Decedo: si afficiant de noxem cog
 noscentis, nego ans. & eam. Nimirum ut Deus ipse
 dicatur sub aliqua dicitur. Videns, uti certo est, n. demp
 alterum Mundu, si alter Mundus n. tunc existit
 foret, sufficit dicitur, que tunc est, imo alia quod n. non

Quo sensu Veru. si
 eadg ee fra. denotant
 absolute, et dicitur.

Aliud e' demonstrari Deo
ditionate videndo aliter
mundi, et aliud videtur
alium mundi existere
ditionate.

sufficeret, et d. dicitur Deus affrans sub dnoe. aliquo, et
quiritur cognitio abte. Existens, tendens tn. in obty sub dnoe.
qa' tunc abte. Deus cognoscens est, et affrans, licet n. sit
affrans, et cognoscens abtum abte. Existere: atqui futura
dnoata abte. futura n. sit, sed p' dnoe. cent. futura: q' p' eo
eoxundem dnoatione quere n. debet, p' dnoe. aliqua, que
sit, sed que foret, eademq' p' dnoe. p' eo quam in ea
h'ipotesi cent. futura abte. Et hunc d. notatum dno-
tuendi modum n. debet attendi n. ee. xei dnoate futura,
quod e' modo, sed quod eet. in ea h'ipotesi in dnoatione
antecedenti h'us dnoatione illam, p' eo qua res fore creantur.

Et h'is facile videntur
Reflicia aliquorum Nostrorum D. D. n. nimis fallaces,
quam ingeniosos. Dices et d. ipis igitur B: Penitentia
v. g. Nostrorum, que foret sub dnoe. miraculorum Nostrorum,
ning. Verificanda n. pot. ee. sub. cu. sua Carentia: Sed
futuio. dnoata illius e' sub. cu. eiusq' Carentia, sicut enim
vexum e' Ap'io fuisse duxendos si apud ipos Nostrum
p' dnoe. ita vexum e' illos n. fuisse duxendos, neq' aliq.
duxendos: q' penita. illa nequit ingredi dnoationem
tali futuiois. Ergo, et d. h'is facile, penitentiam, que
foret n. p' se in ea h'ipotesi dungi cu. sua Carentia, seu
potini n. fore duxendam sed successuram illi q' illa dnoa-
tionis, p' eo qua p' dnoe. fut, et affrata a Nostris. Illa a p' dnoe.
nita q' tunc foret, nihil facit Nostris Carentia, que modo
est, et eox h'is patet: penitentia futuio illius, et modo n. sit
sed eet p' dnoe. n. excludit sed excluderet Carentiam
penita. et dnoe. n. tam dnoationem, quam dnoationem p' eo
illam penitentiam. Negand' orio e' illam futuioem
ee. cum p' dnoe. foret ee. inquam subiective, et in se, nam
intentione dnoe. futuio, atq' representatiue est, qa' modo est
cognitio affrans illam foret.

Quandem v. g. Nostrorum est
nec sub. cu. sua Carentia ab-
soluta, n. n. dnoata,
p' dnoe. n. est.

Dices 2°: q^d ixij ducententur, si ixij apud ipsos 29.

predicasset, exire abrolute; by sua impeditione n̄ est.
per sui traditorem; tum q^d aliā ixij nunc n̄ est q^d
ixij tunc ducententur tra aseneraem ixij dⁿⁱ; q^d
f^{ixij}am fore in aliquo de p^{re}sentⁱ existenti dⁱstⁱta. Nego,
ans et ad 1° illius p^{ro}pos^{it}o^{is} modo existere traditorem
tonium illius fore, et quid^{am} natus si totum illud, quod impos-
tat, dⁱstⁱta dⁱstⁱta; q^d dⁱstⁱta illud n̄ ē, ixij n̄ est
pot. ee. totum sub, et insuper sicut fore n̄ ē, natus n̄ ē, q^d
fore n̄ sūt modo: Ad 2° ixij, falsificandum n̄ est
dⁱstⁱta dⁿⁱ, ut p^{ro}se avertent panitēg n̄ ut n^oci, sed ut h^{ic}
et excondam sub hypotēsi assumpta p^{er} ip^{so}m, sub eadē q^d
deberet ixij et ixij et dⁱstⁱta sum traditorem,
et n̄. abtē, neg^o p^{er} alia dⁱstⁱta, non attacta et dⁱstⁱta dⁿⁱ, et p^{ro}o.
ixij. ixij. sp^{er}. habeatna.

Contradictory dⁱstⁱta
n^oci ixij qualiter
modo existit.

Dices 3°: futuri. dⁱstⁱta

n̄ ē. aliud quam ixij scⁱa aut cognōis ixij
affrāntis aliquid sub dⁱstⁱta futuri, et dⁱstⁱta in dⁱstⁱta
dⁿⁱ. anext: Sed ixij, q^d foret sub eā dⁱstⁱta, negit
ē h^{ic} modⁱ ixij: q^d ixij. ixij. ixij. ixij.
quē foret, eēt ixij scⁱa. abtē, seu cognōis affrā-
tis illam fore abtē: q^d n̄ ē. ixij scⁱa, seu cog-
nōis dⁱstⁱta; nam utriusq^{ue} ixij utri ad
invicem separāle modo enj ixij ē. ixij f^{ixij} sūt
sub dⁱstⁱta illa dⁱstⁱta, et falsum ē, quod dⁱstⁱta
dⁱstⁱta sūt, debet p^{er} ip^{so}m ad invicem eē dⁱstⁱta. ixij
V: ixij scⁱa dⁱstⁱta. et dⁱstⁱta dⁱstⁱta.
n̄ ē. Deo in n^{ra} schōla libery. en. t^{ri} libery sūt ip^{so}m
ixij scⁱa. abtē: q^d abtēum ab altero dⁱstⁱta
sum ē. C: q^d aliā scⁱa. dⁱstⁱta actū, et subiectivē
eēt vera quā actū, et subiectivē eēt. ipsius ixij
dⁱstⁱta; imō q^d n^oci futuri sūt quod dⁱstⁱta dⁱstⁱta

videtur. 3. q̄ duplici implat p̄p̄s ee idē Verificatiō
 et unam eadē Veram, et alteram falsam ee. Sic a.
 Dixeret Na. hunc dicendi modū Na. quō obitū, et die.
 Verificatiōnū duplici hūc p̄p̄s. Sicij duextentur
si apud ip̄s ad p̄p̄s p̄dicasset: et Sicij duextendi
exunt sunt: Et duexto eorūndē, et V. Mary Vera
V. Vero falsa est.

Argtam n. sm. pot. instari in futu-
 uoē futuri cui aduersarij eadē assignant d. h. t. u. a.
 que nos futuri. foili sed etm. in p̄p̄bū quāum mā
 Verē affret. Existam. alicuius ee. p̄olem intrinca
 et altera falso aserat eandē actū ee. Veritatem
q. quidem Na. des. Existā cuiuslibet rei et eundē
Existā. intrinca. polita. ut. identificantur. P. et.
A. tra quos in p̄p̄nti pugnamus, quēq̄ sit de h. t. u. a.
futuri. Obiectū foili. Usū p̄p̄ta, designare debent
ea p̄te rei affrāte aliquid, per quod in ordine saltem
ad quod subsistat, proximitas actus cū. obto, in qua sita
ē. Veritas p̄p̄m: et quod ip̄i designa. Verunt, dicemus
nos, ee. h. t. u. a. nū futuri. Obiectū foili. Usū p̄p̄ta

Notē. Decidimus, h. t. u. a. futuri
 ee. Verificatiōnū scia. Idiocta se tenens. Et p̄te. obto
 sine illud de obliquo idemidē h. t. u. a. Veritatz. Scia.
 Et Imōx, Verior q̄ sentā. tuctux, sine sm. sit. tū. Et tū.
 cū. h. t. u. a. Veritatz: et in hoc sensu neganda. Et
 Ono. mior. argt. ad cuius p̄p̄oem. di. cū. eadē
 duextoem. Sicij. fore eodē sensu Verificatiōnū
scia. abtē. quā. ideo illa cogno. abtē. affrā. Vera. sit.
q̄. et. ait. S. P. o. a. q. V. de p. o. a. ar. 6. ad 6. 2. identitatē
Veritatz. n. tantū. dependet. Et. ident. rei. sed. etm.
Et. ident. intrin. sen. cogno. Et. id. d. o. m. h. t. u. a.
tū. h. t. u. a. p̄p̄bū. S. o. r. t. e. s. e. d. i. t. S. o. r. t. e. s. e. d. e. t. Et.

Idē ensitū ē obliq̄ p̄
 Verificatiō unū p̄p̄s, et
 alterū cū de abtē eodē
 Verificatiō, et cur.

De Verificatiō
 Scia. M.

et forte sedebit. quoniam una demeretur, alia falsa. 30.
 licet idem ipsum affert, quod cetera, n. tm. procedentia fore.
 et idem quoad diuersa pota n. Imensurata naxia eoz
 modo in hui. Pariter igitur in nro. casu licet idq. sit veri-
 ficatory, cu. tm. altera exigit illud abte, existere et abte
 si sufficiat quod existet abte, si fuerit quificata idio;
 ideo diuersio illa diuocati, n. v. abte. ~~et~~ Vere affertur.
 quod diffio, aut diuersitas obtorij, sufficiat q. diuersitas affertur,
 et si placet diuersitas statuum, indecu. q. illa sumatur,
 xei affertur, et dtingit in p. p. quoniam una rem eandem
 de poli altera actu existentem affertur.

requiratur vera
 distinctio eoz

Ad 1. d. p. res =

pondetur, obtum scilicet diuocata n. ee. fore tm. Deo liberay, si qu
 xificaretur idio, ideoq. in nra. schola doceri, et trat. sciam
 diuocata n. ee. Deo liberay, q. et illam trat. n. debet ee.
 p. factam obtum, sed sufficit, quod est, si abte existet,
 traxet decretum liberum Dei consequens diuocem: In
 ipsa scia. diuocata nullatenus Deo libera e; q. attingit illi
 hypotesim suspensiuam et aliunde p. supponitur ad decre-
 tum inductivum illius hypotesis.

Obij. scia. Media
 n. ee. Deo liberay
 explicatur.

Ad 2. dicimus sciam

diuocata actu et subiectiue ee. Veram per hoc p. ee. quod
 illius obtij, actu, et subiectiue existet sub ea diuoc, licet
 nunc actu, et subiectiue n. sit, q. talis indolis e. p. p. ten
 suum tendendi modij, et n. exigit ex p. obti. verificat
 tivum quod subiectiue sit sed quod p. ee. ee. quodam
 enim q. d. dtingens (Vexba s. c. Ang. Mag. q. 2. de Verat.
 ar. 11. ad 13.) dum est futurum, n. habeat ee. tm. eoz
 quo e. p. ens ee. habet et veritatem et sic diu. visioni
 substat, ita futurij dtingens ~~non~~ diuocatum nec het.
 ee. neq. habebit, fors an. at. q. ee. p. ens, ee. hexet, et sic
 subiacet diu. cognos, que et addequetur, sen d. p. metur

quomodo cognos
 aliqua actu Vera ee
 p. ens, q. n. hec actu af
 rei exijtu n. q. Verat.
 cat. 13.

xii q. illa affrata, n. aliud eē requiritur in xē affratū,
 quam quod, et modo quo, illud de ipia affratū p̄b̄uūmo
 di a. cognōem n̄l quod sit abtē. de p̄tenti affratū, neque
 dicitur quod illud erit abtē, sed quod eet. Si 1° quis inuitat
 dicens actu Verificari illam cognōem, disquendū ē, ly actu
 appellante supra cognōem Decedatur, appellante supra obitū
 negetur, q̄ illud quod n. ē. n. scitū a Deo et Imensurabile
 actu scia sub, sed et Imensurabile et hoc sufficit ad scia.
 Veritatem, ait S. Thās. in 1° dicit 38. ar. 1. ad 3° q̄ q̄ ḡ h̄
 hēt. Seraph. D. q. v. ibidem. ar. 2°

Ad 3° Respondetur

n. eē. disonum, sed evidentissimū, idz eē. Et p̄tē. xii signi-
 fatē Verificativum fluxum p̄pōm em. affrativum
 et unam earum Veram cōtēns, falsas evadere, et ob rō
 Cōplō. nuxer nos docebat S. Thās. et palam v̄tēns
 fecimus duplici p̄pōe quarum altera erem de p̄li, altera
 et actu existentem p̄montrat: q̄. cum scia abtē. affrat
 abtē existitiam Inuicem Inuersionem et s̄m Idioatē
 scia. Idioata nihilq̄ h̄cē circa Idioem decernat erit
 illa p̄uor, et Ineq. n. erit in Deo, atq̄ p̄tēns Veras.
 quā Repetitur in Deo licet Itaq̄ circa eandē Inuē-
 sioem Versetur. Igitur Inuēsiō h̄c Inuicem Verificat
 actu sciam Idioatam, ly actu appellante super ipsam
 sciam q̄ n. sola sed et subiacens eidē scia illam sic actu
 Verificat, n. tr. Verificat sciam abtē, q̄ ad hoc 2°
 debueret eē. abtē et ad 1°. sufficit quod eet si Inp̄tē
 ibi p̄dicaret: P̄tē est satis Inp̄tē, q̄ ad Veritatem
 p̄pōm maos. attendendū ē. ad modū affrandi illarum
 et p̄tē qui potissimū naxius ē. ad Inp̄tē illam seu
 s̄m Inuēsiō Inuēsiō. abtē in qua Veritas p̄pōis. Inp̄tē
 dicitur q̄ actu Inuēsiō Inuēsiō, q̄ in n̄tō solam
 Inp̄tē cognoem, quā actu eē.

Idz eē p̄ Verificati-
 vū duplici scia,
 quarū una Vera, et
 altera Falsa s̄t.

Disq. 2a

Utrum Deus infallibiliter cognoscat
futura Contingentia Idioata nobis libera.

Sectio 1a

Formatur auctoritate. et ratio hanc Dei
Infallibilitas.

Vix iam reperitur Theologus qui huic asserti-
oni n. dissentiat imo acerbe ferunt moderni Paddetrax
legi apud nos. D. D. plures eorum antiquiores illam suam
Deo negasse. Sed res est nimis aperta et obvia in libris
ipsorum. Quando quidem sufficeret ad hinc dicandos in
de ista n. H. S. Inus Petrus de Ledesma et ipse
Dnicamus atq. Paddetrax; nam Dup. 2. de Scia Dei
difficult. 2a; duplici sententia meminit pag. 574, quarum
1a. in Deo admittit sciam infallibilem futurorum contingen-
tium Idioatorum, et pro ea neminem suorum laudat, sed refert
tantum P. S. Quaxer, Molinam, Valenciam, Vazq,
Perezium, et Stapletonum.

Postea 2o recensens 2a. et

negativam sententiam, ita loquitur hanc sententiam sequuntur
Oes. Discipuli S. Thae, qui in hac tempestate interpretan-
tur illum, et Oes qui sequuntur eius doctrinam in materia
de auxiliis; in eius defensione Vigadeo et Navia, et
pag. 570. ausus sit dicere; 2a. sententia (sicut quae Deo nega-
bat sciam infallibilem eorum futurorum, sedamque dicturalem
admittebat) est certissima, taliter, et opposita, n. sit mihi
probabilis.

Neque dici pot. cum R. Paddetraxibus, Ledesma
sic fuisse loquutus independentem a Decreto Dei subiective
abto et obtove Idioato, quo ea sciam infallibilis, omitti debet
nam cum Ledesma propter hinc supra 2o. modos de-
fendenda 1a. sententiam admittentz infallibilem sciam Dei

circa huiusmodi futura, et V. loco retulerit Verbum
ad prefata Decreta postea pag. 88. exponens V. Dicoem dicit
eundem V. dicendi modum sic loquitur V. senta. Ad V.
modum declarata est falsa, et improbal. Hanc Dicoem
docent et. A. V. senta, et hinc Des. illi qui sequuntur
doctrinam D. The. Nimirum teste Ledesma n. e. Discipulus
D. The, neg illi sequitur doctrinam qui recurrunt ad haec Decreta
ut teneatur sciam in Deo infallibilis de futuris contingentiis
et si fides adhibeatur moderata. Fidei rationibus n. e. Discipulus
D. The, qui huiusmodi Decreta tamq. ipsius genuinam
mentem n. amplectitur.

Neg dixim dici valet cu Joanne
a S. Thea, Ledesmam em. negare sciam. infallibilem Idio-
atorum, quae in sacris literis Revelata n. snt, nullatenus q
ad hoc uniuersum spectant; ideo q docere p. dictionem
Inquisitioni Synodali fuisse em. Obiectiue infallibilis ut imm-
nam Decreto Dei Obiectiue Idioato. Ita em. aperte e:
cum licet cognosceret aliquas appareniam in insinuat
tandem fol. 614. ad sciam. dicturalem se se recipere ut
Optimam, Legitimam, mod. q. Quenientem Dicoem solutis.
Ledesmam imitati sunt

Luna Cabrea Riga Cabredo, et alij, quorum
Verba, et loca fideliter referat candidissimus Menae.
Gentilabui. V. et V. Scia. Mediae Historiae p. pugnata.
Quinimo ipse Joannes a S. Thea. V. p. q. 19. disp. Co. ad. 2.
tandem fatetur fuisse illam Opinione aliquorum hanc
et eodem modo loquuntur Godoy disp. 55. S. V. Siles disp.
3. aut. 1. nul. C. ubi insuper ostendit illam Opinione non
e. imptalem nec censura illa dignam ut ipse ostendit
disp. 19. q. 1. datam fidem n. libera sent.

Cum haec d. ita
se habeant, ut omniam modo aliofendi veritatis luculentis.

testes qui n. miserunt eundem Joannem a S. Tho. vi. supra 32.
ax. v. ostendere opinionem istam a nris. Authoribus invidi-
ose illi imponi (Et quare illa fides aliquis mererentur
debuerant prius delexi libri. donec a. isti vocem habebunt,
n. poterit nobis deesse solatium huius quilibet agere
Theologia, qui certe sanctus fuit scis. Necne licebit
et tunc quod aliq. coram Summo Ecc. Presule, tam vere,
quam elegantem gnuntiarit P. Ferdinandus de Bafada,
tam tandem, Beatissime Pater adversarij nostri
dedere manus, et sciam, quam Directoris dicebant,
certam, et infallibilis admittunt)

Propt. que laudatur,
Sancti P. Henrico Recensiti argtu. Amontat, hunc fuisse
seppum 1. 2. de certitudine. Romae habitans, et doctor in
Gabriel Pennotu Prop. Veritatis C. 1. scribebat, horta.
intra dicebant, futura diditionata a Deo solij
Coniecturaliter cognoscit, sed postea ardua
certitudo certiores facti affirmaverunt, Deo illa
certa, et infallibilitate scire. Illa dicit Illu. Manu
argt, et alij partem scriptores illius spectant.

Et v. ad Rem
veniamus, quod de obij illis, liberitate
Creaturae liberit, et p quib. affigat ammittit diditio
sufficiens quidam, n. in infallibilitate in eo, et eorum exi-
deat; alioq. Nra sic affigat fore Nra natura, et n. dingo, e sua natura.
et hoc affigat: si exat sol luxent, die exi: diditio igit
e debet disponibilis, et eotio quolibet libertatis, et eius
causa, ac inde e debet libertas vob. nris dicit, instructa,
et forte indifferens ad utrumlibet, et nullat. In eo potius
et hoc eotio, quod et alio, tunc utrumq. causa, et, pura,
n. pura, ut prescindam modo an potius, n. pura omi-
sio libera: de his G. actibus ammittit, Deo eo
certo, et infallibilitate cognoceat, et n. pure dicit
naturalit.

Ita sub diditio
natura. Requirunt tunc

Probat a rōe, infatalit̄ ex p̄ndēda: Ip̄o lumine nāā
inīty ē hōib̄, e p̄sse ex p̄ctare a Deo cert̄y Respon̄y de
quoc̄q; dubio, qđ ē p̄udēt̄ p̄pongt, inq̄asent̄ enī infini-
ta Sapientia Dei, qui dixerit, Deū ab hōe Nullū de se ali-
qua sentia Respon̄iōz s̄ino cert̄y reddere n̄ posse: at id d̄ingēd̄
si d̄. causet̄ notitia t̄ino infallibili eventū d̄ditionary:
C. P̄de mī, inq̄ Regat̄ a quosq; quid mīhi D̄e d̄ingē
si Religiōz inq̄redat̄, si bellū agq̄redat̄. P̄. n̄ alud cōā inq̄
oppositū Respon̄deat̄ posse, quā att̄da cūq; Indole bona felic̄y
eventū sperari, aut p̄sumi posse: qđ d̄. inq̄asent̄ inq̄asent̄
uldeius: Ad quid Res̄p̄a D̄e facit̄, Si enī hōc spe-
is, timeo t̄i hūm̄ mīcūq; timeo pericula, e enī mem̄ d̄py?
Quid ad hāc Respon̄deat̄? Cert̄, s̄, obm̄se, cet̄, t̄, gl̄ari
id se casū res̄p̄a faderet̄: at hōc quā n̄ v̄deat̄ ē ind̄g-
nitiony D̄. C. 4.

D̄. C. 4. hoc absurdū n̄ ē, q̄. futura d̄ion.
n̄ si certo, id p̄xē d̄ic̄t̄nāl̄ subīlia: S̄. id, qđ hōc nāā
appet̄ certo sc̄re, requit̄ n̄ ē sc̄ibile certo: Ad hōc nāā
appet̄ certo sc̄re quid sub hac, t̄, illa d̄ic̄t̄nāl̄ eventū ē. C.
m̄. Regat̄ n̄ s̄t: id enī, qđ v̄. se n̄ ē certo sc̄ibile, f̄y d̄axē
p̄ in nāā appet̄itū illud certo nosc̄d̄, enet̄ enī appet̄itū
a nāā inīty de ab̄t̄o imp̄ōli, atq; adeo inūtil̄. Minor
p̄bat: appet̄itū d̄venient̄ t̄ibi nāāib̄, e hominib̄, s̄
et̄q; Sapient̄ib̄, e d̄iv̄m̄ illudnat̄, requit̄ n̄ ē p̄x-
ent̄, e nāālif: ad nulla f̄erē ē oratio, nullū de hōc,
qui n̄ v̄lēt̄ oracula d̄xi, aut ex̄t̄imati N̄v̄ni-
m̄s appet̄itū nosc̄d̄ certo quid d̄bit̄e sub hac, t̄, illa
d̄ic̄t̄nāl̄ eventū, ut d̄tat̄ eōs t̄y Historiarū monum̄nt̄,
ut ex̄ud̄t̄e demonstrat̄ l. Sen̄us. de Sen̄ilij. C. p̄. l. e
l. o: C. Sen̄e illa minor. Ad hāc rōz infra f̄uiss̄
v̄deōm̄us. Probat̄ iḡ D̄o l. authoritate Sacra
Script̄. e in l̄. eo l. Regum. C. 23. ubi D̄m̄s
consult̄ a Davide, an Paul descendere
in Sc̄ilg, quo se e. David met̄ Paul. f̄ugerat̄, e an

ipse tradendus est a Ceilitis Respondit Dominus affatusque Regi 33.
 interrogans, quod placuit regi Scripsit dextera Domini, se
 descendet Saul sicut audivit Sexvius tuus? Domine Domine indica
sexvotuo; et ait Dominus: descendet. Disertus David, si tra-
dent me Viri Ceila, et Viri qui sunt mecum in manus Saul et
dixerit Dominus: tradent. Nunc usque sacer testis, quasi Dominus.
 Respondet, et Argonit Hieronymus in quest. Hebraicis
 sup. 1. Reg. Si hic Viri descendet, si descendit Saul
et hic te invenit tradent. Ecce duo obta. puxit Idoloata
 neutrum enim illosum transivit in absim, fugiente Dau-
 de fuerunt Vuelata a Deo, et quidam averterantur: Et
 eadem Deus infallibiliter em. Directus nonerat, sique
 exponunt locum illum Chaldei q. 13, Castagena, Syria,
 et alij Interi.

Quare audiendum est. Salancus qui ut pene
 antiquatam sententiam utcumque tractat, ait posse Respondere
 Davidem n. de eventu ipso, sed de animo, tum Salubri-
 tum, Ceilitarum interrogasse: 1. quia Paraphrasi Chal-
 daica locum illum, Num cogitant habitatores Ceilan
tradere me in manus illius? Num cogitat descendere
Na. id quod audivit Sexvius tuus, et post haec in se hitur
 in P. Ortega quod dixerit editioni vulgatae potius,
 quam Paraphrasi Chaldaica quae in multis inveniuntur
 vitiosa esse credendum, quasi haec insubito aut temere dicta
 sunt. 2. quia David tantum erat sollicitus de proprio animo
 neque aliud quicquam tunc cogitabat. 3. quia eventus sui
 erat potius, et Isaq. n. debebat circa illy Isuli Dominus. 4.
 denique: quia in hoc sensu Isulexe Isuedimus Hoer. circa
 facta aliorum, si eos cognoscimus, esse aliquatenus paxici-
 pes Isiliorum aliorum.

Non inquam audiendus est,
 nec temere, sed Isultus. Locutus est P. Ortega: nam Castro

Vulgata Scriptura per defoem multiplici Eccē vti legi-
tima sequi declarata ē, secū v. dtingit in alijs editioibz
quē, ista alia editioes. Inuli n. debent, vti editio Vulgata
clara invenitur, et in p̄fenti, Aliunde Verba Scripturae
n. s̄t. detorquenda in alienum sensumq. sine illo inve-
nienti ponant accipi in p̄p̄o sensu, sed Verba illa in
sensu p̄p̄o. Itinent in exegoeem de ipso eventū qui
foret, si David permansisset apud Ceilitas nullūq. in-
veniens ē Deum eē. Iscium illius eventus de eodem
Isultum Respondere: nam quod addit Palancus hoc in-
veniens eē si in Deo n. admittantur Decreta P̄p̄o
tativa ob huc adicata nūm arbitrarū ē, et importunē
advocatur: modo enī n. quæsumus mediū sibi infallibilij
Sciē, sed sciām, ipsam; quē, solutio hāc Authōri fami-
liari: Equē inepta ē ac si aliqui tenens lucem n. esse
accidens sed substantiā, alterū p̄stanti lucem abtē fuisse a
Deo p̄ductam q̄ v. Senes. hāc habentur, Fiat lux &
nec ē, cui p̄p̄o n. intelligatur Respondet, Verba illa
in sensu qui p̄ferunt eē, intelligenda, si tunc asseratur
entiaē substantiā. Unde nulla ē v. rāo huius R. iij

v. rāo. in nihilo ē melior a quo enim didicit Palancus
Davidem n. fuisse sollicitum de eventū ipso, quāmo nūm
eventū timeret non deberet eē sollicitū de animo et p̄posito
Ceilitatum. B. adhuc deb. hoc ē; q̄ enī enī David
timeret eventū illū, et ideo satagebat scire an x̄p̄s a
futurus eēt si ipse ibi permaneret. L. Quidē satis
ostendit, in malē. Causē p̄m̄ p̄tāo cūm̄ assumi.
nam non possumus hōes. Dulce sicuti Deum, nam
hōes. futura p̄ntū ignorant, et p̄fentia eū non
satis certo cognoscunt ideoq. et sumū. ponant hāc
notiā dicitur et abtē fallibilij, tūm Secretorij cordij

Et ad humano arbitrio, et animo pendentium. Néque 39.

iterum audiendi sūt, qui recurrunt ad affectus, qui erat de presenti
in Saule, et in Caelitis, si cuius Deus p̄dicere posset sp̄atus
eventus. Ita enī V: q̄a quæro ab illis, unde scire poterat affe-
tum illum perseveraturum, isque ad tempus, in quo essentis p̄di-
dicebatur, cū. ad eō volubili sit voltas. huma. Et hinc dicit
L: q̄a. affectus humanus qualiscūq; p̄ponatur est nimis
incertus, mediū ad affrāndū tam assenerantē. Et dicitur
aliquis, et dicitur indignus quō p̄dictio Diva. nitatur. Ita
denique; q̄a modo quæstio n̄. ē. de medio hominis p̄statam
notiam sed de ipsa notia. Certa, et infallibili, quam suppo-
nit p̄dictio illa.

Néque demū audiendi sūt. Recurretes
ad latentem aliquam dīnoem; tum V: q̄a Recursus huius-
modi ut su m̄. admitti pot. in p̄dictionibus dīnatoris
quales prexunt, tum quæ facta ē. Nimirū de subrexiōe
illius d̄nois post Lo. dicit tum illa, quæ p̄x Isaacam facta
ē. Et quæ d̄nois de morte secutura cū V. neutra
abte. ad Verborum sonum Verificata est et q̄a n̄. dicit Deū illa
minabat, nisi p̄x veram penitiam. Nimirū et dicit
quæ iminentia mala evadent ut dicitur Locutione d̄nois
Ecce: d̄nois ut bene observat D. d̄nois. Prolegom. L.
de ḡra. C. L. hoc interpretandi genus n̄. debet nimis ex-
tendi, neq; adhiberi n̄. n̄. adhibetur a P. P.; alioquin enim
nutaret fidei firmitas, si unusquisq; p̄ suo arb. posset
adhibere d̄noem aliquam locutionibus Dei q̄n̄. r̄. abā,
et abt̄m sensum p̄ se ferentibus: quō nimō hoc modo d̄nois
acutē redarguebat Aug. lib. de Trinit. Eccl. C. I. d̄nois
t̄stas auerentes, Ecce n̄. fore p̄peretnam Vnelaōes quæ
de illius p̄peretnitate n̄. ē. sine aliqua d̄nois. occultam
suscipiendā, quo illi putant, hæc eē p̄dicta, quisquis volu-
erit.

poteri ee Propheta, et cum ea, quae praedixerit, impleta n. fuerint
Respondet, hoes. noluerunt. libero enim arbi. Chuldrani
sunt, et ego illa praedixi sub Dauid, quod illi retulerunt.
Itra V. nam alias dirigere potuisset manere Davidem
apud Ceilitas et neg. descendere Pauli, eadem descenden-
ti, ipsum n. tradi a. Ceilitis, possetq. tunc David in te
queri Itra Deum, quod eum voluerit decipere, quod
inexta q. certis affrauerit, quod sanè numis abom. est.

Utes
timonij sumi pot. ex lib. 3. Reg. C. W. ubi post relatum
amorem Salomonis exga alienigenas subditur Super
quibus dixit Dnus. filij Israel n. ingredierunt ad eas,
neque de illi ingredientur ad vos. certis. enim auertent
corda vestra ut sequamini Deos earum: huiusmodi a.
seu prohibito seu admonitio non hic facta est ut suppore
videtur Palancus sed 7. Deuterion, et 34. Mod. next
io 7. in loco hebrae ad verbum illud certis sed modo sim-
plici q. varicatio illa sub prata Dauid. fratru anuntiatu:
I. ipso Spiritu Santo exponente pratio es. huiusmodi
n. mittuntur scia. aliqua directio directurali, sed infalli-
bili, atq. certissima.

3° Et alia sine numero permittit
est celebre illud testimonium Agg. Dni tam C. 10. lucal
tum W. Math. sic Iudaeos in exepantis Ne tibi Corozaim
Ne tibi Bethsaida qa si in Hyro et Sydone facta essent
uirtutes quae factae sunt in uobis clam in Cinico et canee
penitentiam equent: Et qa stat. Agg. Dnum
diuine notiam atq. pure dauidi: nam penitentia illa
numq. fuit neg. exit: sed notia haec fuit grus infallibilis,
ut duitea P. P. et compositores intepretantur quo: inter
longe eminet Aug. de bono geuenerantia C. 2. dicens,
Numquid dixere potuimus, Hyros et Sydomos talibus quod

se tractatibus factis credere noluisse. Cui Domini attestans
quod acturus esset magnae humilitatis penitentiam; si 2.º votum
illa fuisse dictum est et n. tam de edem in se pro cognito
ut tunc fuerit, de meliore dispos. qua erant huius affecti
possent sine temeritate negare, fuisse illam, et saltem
dubitare de illa.

Et quod reiciendi veniunt, qui cum Sancti
no n. illo expressi toties ab Eccā. damnato, sed Sancti
veni in Concord. Evangelica asserunt, quod Agg. verba
intelligenda est quasi per Evangelicam om. gloria more illorum
qui sua in aliquos beneficia ponderent et ingrata illorum
retributorem addere disvererunt, si alteri em. dicui-
simo haec fecissent, more em. gratiarum actione, plura
mibi obsequia reperderet; et instax em. eorum qui
cum suis verbis, nihil tandem persuadent adiciunt,
haec et ipsum Inuicem monissent. Reiciuntur
inquam; quod si in hoc sensu acciperentur verba Agg.
potuissent tunc Iudaei, forte neg. Christi fuisse duxerunt
dos, quod tr. merito damnati est Agg.; in his ergo verbis
quod n. est referendus Agg. em. alijs verbis.

Urgetur
1.º in eod. Aug. ibidem solide hinc reputanti Semi-
Pelagianos affrantes, propter merita per ididatam per
aliquos sortiti esse Captivum; nam si em. arguit
acuti Aug. et facta quae facturi essent si viverent
mortui indicantur perfecto, quod fideles futuri erant ut,
si em. tantis miraculi fuisse gratum. Evangelium
n. sunt utique punendi, punentur tr. licet mitius;
Sed Semi-pelagiani sumentur seram ididatam ut
infallibilem; et in eod. sensu illam usurpavit Aug.
Urgetur 2.º verba Agg. Domini abte. sonant neg. et
ant alicuius reformationis modificatiois speciem.

In eodē sensu abtō, & minime restricto accipiēda
est: Sed sic usurpata significant. sciam. infallibilem
pauitā, quam Iuxta egiēnt: f.

Accedunt innumera
P. P. Testim^a, quae exuditur. congerit Ruyra disp. 63.
nam p^o lex quae quod Aug. ubi sibi dicens hanc sciam
admittat, imo eadē illa valde premat Pelagianos &
Semi-pelagianos, ita, ut lib. de Concept^e & gra C. 3.
eadem p^o vocans dixerit, Respondent, si possunt, cur illos
Deus cū fidelitē, & p^ore vixerent, n. tunc de vita huius
peccatis rapuit, ne malitia mutaret in his eorum. Itaq;
hoc in potestate n. hnt. An eorum mala nesciunt. Nepe
nihil horum nisi p^oueneri ssumē, atq; insaniū. dicitur: f.
non nisi insaniū. dici pot, Deum nesciūne futura p^ota.
illozum, qui in peccatis morantur, ita ut itens hae
scia. p^o anticipatōem. mortis eadē impedire poter. Ignor
vtra Aug. eadē addiditissimus discipulus Fulgentius
de Fide ad Petrum C. 33. ita loquitur, Fiximus. tene,
& nullatenus dubita Deo inmutabili n. sm. p^olexatā,
& p^osentia eē. notū, Verum em. futura dīa. & seq. em.
Idioata quāvis dīgentia ut dexte unusquisq; Deo cum
Dauidē Psal. 135. dīcere possit & debeat intelligētī co-
gitatōes. meas de longē, & dēs. Vra. meas p^oviditī, n. p^o
tam abtō, quam dīoate futuras.

P^olet^a frequens erat P. P.
disputantibus ita Sentiles Manichaeos, Maximoñtas,
& alios huius fixfixis qui audebant accusare Dīvinam
P^ovidentiam quod Angelos & hoēs quos creabat, eū pec-
caturus creauisset: frequens inquam erat supponere eū
modi sciam dīoatorū, & imgras illos quos hoēs. Scindere
p^o p^ocursum ad Dīnam illam, quam n. oportebat im-
pediri, ne ita vellet, se in creaturas dīfunderet, p^o aburum

plurimum ipsarum creaturarum, Vicit, inquit, Opullus lib. 1. c. 26.
Dua bonitas precam, et eod. text. modo locuntur ceteri PP.
et Hieronym. Dicit Pelagianos, Damascenus Dicit Mani-
cheos, Tertullianus Dicit Marcionistas, atq. Cyrillum.
Rom. 6. de Adam, et Eva, mod. ad. cum, ut sapienter
notavit. Mag. Aug., Deus tanta pot. sit ut em. in
Creaturarum peccatis multiplex ingens boni elicere possit.

Tandem probatur
eadem veritas. Et v. quidem in illa Dni, omn. apprehen-
sione, que non, sensus q. Nae. merito dicitur, quod Ter-
tullianus lib. de testim. An. e. C. 1. appellabat, testimonij
Dni. Literatura notius, omnia doctrina agitatius, om. editiones
vulgatius: qua nuxum oes. ad Innum hoies. sibi. cetero pax
suadent huiusmodi eventuum Deum bene scire ee.

Hinc Oritur, quod si quis Vogetur, quid ipse, C. alter
faceret, si in his, l. illis circumstantijs Repareretur, illis,
et sine illa dubitacoe. Respondet, ego quid nescio, Deum scit.
Pariter longe pollicitantibus se, hac, l. illa acturos ee,
l. fuisse, si hac, l. illa stringant, seu stringissent, Respondet
Dixerimus, Deus scit, quid tunc faceres, l. fecisses. Inde
em. p. venit, quod dum ad Deum preces fundimus tum
lumine Raou, tum fidei lumine edocti adhibemus ad hoc,
si ita Expediat: l. supponimus Deum ee. instansum
notia. Vtique infallibile, qua p. videt, quid futurum sit, si
nostre Orationi indulgeat, et p. videt quid p. inquam
postulatis annuat.

V. Id ipsum probatur in illo Obui. pari-
ter invito desiderio sciendi, quid tandem de ipsa eveniret,
l. evenisset, si aliter de xesus fuisse ab invito Istituto;
indeq. Oritur est tot l. inter sapientes agitata quatuorq.
nemp. Vtrum Venisset Noe. Ad homo n. peccante.
An tot, l. fluxus salvarentur, si Adamus sexasset

innocentis eamq; in poteros delinueret. Et sic de
alijs innumeras per innumeram Historiam qd; siles vix
vivunt em apud Historicos, atq; Politicos ut apud Livij
lib. 9. Numm. si Alexander post de bellatam Darium
Romam visset: huc vsq; adeo fluxisset apud Josephy
C. 16. de bello Iudaico, quid dixeret, si Romani intra Iudaeas
venire tentarent, & sic de alijs, quae passim leguntur apud
Auctores qui hinc inde et varijs dictionibus itaque
tandem inferunt, quid tunc accideret, licet sul pates
tentia se in eo iudicio falli posse, huiusmodi a. desiderij
efficacia offendit polem ee. notiam hanc Idioatorij et
alicubi inveniri; et enim dicebat Proclus in 11. Al-
cibiadem Platonis, Cui non absurdum sit dictionibus
quidam futuri praesensionem alicubi reperiri; Stabilem
v. detratam et indubiam inveniri nusquam. Atqui
in nullo potest Deum hanc notiam inveniri pot. suapte nat.
si invenitur in ipso ne dicatur absurdum fuisse a. Na.
inditum hoc desiderij sciendi em. Idioata cui nec
Deus ipse satisfacere queat. Sane qd; quilibet in ali-
quam angustiam incidens doctus a. Na. Nummif
opem implorat, videns signum e. apud dei. Existit Dei:
si quod dei. pariter natli instinctu explorant futura
Itigentia Idioata, signum e. demonstrans eorumq;
sciam alicubi inveniri et quod insuper eod; instinctu
supponant illosum Deum, arguit clariss. hanc
sciam Deo inesse.

Idioata em Ang. Magis et mult
telligitatem; nam 1. q. 2. de Verit. ar. 1. ad 2. dicit: Omnia
notia v. de genere bonorum e. licet per accidens ead; aliqui
mali stantur: si notia futurorum Idioatorij in Deo deficere
in pot; in quo e. Omnia perfectio que sit de genere bonorum
et nullus timere pot. ab eis: v. vicijs sciamq; intant

de cognoscere futurorum, certa & infallibilis. 1. q. 2. ar. 3. q. 37.
 C. de Verit. ar. 12. et in 1. dicit 28. q. 1. ar. 1. hac subtili
 virtute dicitur: Deus n. sm. videt futura contingencia
 et sunt in suis causis, et in q. s. magis & minus detraha
 quandam s. futura Verit. et in seipis ita ab eterno
 cu. eni illa n. possit n. cognoscere in seipis q. iam in seipis
 sunt, et aliunde cu. Cognoscere Dei sit essentia eterna et extra
 de t. p. necesse e. qd. Deus ab eterno illa futura cognoscit et
 sit. in seipis in sua temporali durate cuius q. n. pot.
 n. tunc dungi Dei eternitas: Sed Deus n. posset in
 n. cognoscere futura dicitur si p. n. i. f. i. c. a. t. a. d. i. o. e. in
 seipis tunc et differrent neq. posset n. dungi cu. illis q.
 eius durate et hypotesi: q. actu, et ab eterno cognoscit
 eas futura, et tunc et futura, si ponatur assumpta d. h.

B: idem d. d. d. d.

q. 111. ar. 2. ad 2. inquit, Dua p. scia. Respicit futura
2. duo s. 2. quod sunt in seipis, et 2. quod sunt in
causis suis in q. n. videt Ordine Causarum ad Effum: et
qua duplici cognoscere subdit statim, Quamvis ista du-
plex cognoscere in vobis dicitur spei. Dungiatur n. in. Dungi-
gatur spei. in Rebus: inde inferens Revelat d. m.
natura scia Ordine Causarum potius quam scia eventus
Effus in seipso d. mensurari: sed de d. h. futuris d. i. o. a.
ti habet notiam certam Ordine Causarum, seu in Causis
ipsum q. n. s. videtur cognoscit ad quod d. i. t. e. m. y.
inclinata sit magis causa illa d. i. n. g. e. r. i. et libera q. p.
in hypotesi assumitur: q. habebit et in causa illa
notiam infallibilis et certam tunc in seipis. Ugetur id
ess. eas in 1. d. d. 28. q. 1. ar. 1. ad 6. si eni Deus
vidisset ipsam causam et d. i. t. e. m. et n. vidisset in
effum in e. suo sicut nos futura cognoscimus nunc
potuisset istud scire. Propt. q. toties inculcat atq. repetit

Cognoscit Dei n. subiacere futura et futura seu ut sunt in
Causa sui licet haec em. optime noxat qd. scia. Causa
n. est ppe. scia. futuri.

Et hoc declaratur magis atq.
Voboratur: Nam si intus sitat in cogn. causa sm. sciet
Causam illam ee, l. fore magis l. minus pexpensam in effy,
et hoc certum e. n. ee. Cognoscere eventum ipsum si v.
terius pexat, et ea illa maori. Causa pexpensioe dicit
affraxe. detrate fore effum; Opinabilis quae n. v. sciet
et dseq. pexat iste, Deo penitus repugnat et pote qui in
portat cognoscem. subiective fallibilis. Si demy intus
moderation sit et sm. asserat p.ale. ee, l. magis p.ale
fore eventum na. mensuram pexpensionis Causa neg sit
pcedere valet intus. Divis qd. huiusmodi cognos licet
n. p.ale fallibilis d. vincitur tn. obscura qua pte. attin-
git ipsum eventy et aliunde insufficiens e. et aliunde
p.ale Denm scire talem eventy et dseq. deludendy e.
cu. s. d. p.ale nisi Deus eventy ipsum in seipso attingat
n. posse illum scire. Index fixet, Deum d. vultum n. noby
de sibi eventy n. posse satisfacere plene qd. f.ioni n. ae,
ponet aliq. licere illud Poeta, Nec Responsa potest
consultus reddere Vates; quod nequit n. ee. abuzdiviny
De Deo omnino.

Nec satis facit Salanco vbi supra
nul. 331, hanc Resplicam satis undam appellat dicens
Deum ee. p.videntissimyy est. q. curaturam ne ipse fiat
aliqua interrogatio ab ipso n. gloria ee. in d. t. sibi
p. h. p.ens et dseq. quod nulla fit cui plene si vellent
n. ponit satis facere p.videndo silt quod ea tanty qu. v. anty
ab ipso, circa que iam detrate, quid foret sub ea h. p. thesi
disparuit. Contra namq. v. qd. importune in t. s. sollicity
e. Ne Authox de Decreti suis p. detratu, quasi non

n. foret minimum absurdum eam admittere, quae negare aliquid 38.
ignorare a Deo. V. q. haec Providentia faceret quid Deus
ne detegeretur ipsius ignorantia, si non expressa ignoraret
eventus sub ea hypothesis futuri. S. q. minus modi procedent
tra Deo libera est, et Deo fieri potest, ut Deus geminat
hoc. ab eo quaerere de quolibet futuro contingenti idcirco.
V. q. quid fuisset de Angelis, si soli fuissent creati,
neg fuissent occidem invidendi generi humano. Quid
de Adamo, si Eva, sed aliqui alter suo. fuisset ei datus
in socium. Quid de ipso, si Angeli creati non fuissent,
nullus quidem saxaneus serpens temerasset Parady-
sum. Et sic de alijs, quas quibus multas sine numero
otium dponat, quae quae quidem ostendunt esse infinita. et
uno enim infinitam esse materiam scilicet quae fit circa
quas nobis dicitur esse dulex Dei, et licet non teneatur
Deus illi respondere, neque non esse absurdum quod obli, et
singuli eorum nequeat plene satisfacere.

Satisfacere
inquit idem Author dicens, alterum ita fore sub eadem
noluisse tunc decernere quod non detrate foret: sed ecce ita
impertinam sollicitudinis medijs ad cognoscendum detrate
quod tunc detrate foret. Et insuper in absurdum quod
deducere conamur, nisi Deus infallibiliter circa dicitur.
futura libera idcirco, sciat, utrum detrate forent, et
non forent. Sed id amplius sicut demonstrare

Section 2.
Firmatae procedens assumptum
ex eo quod ois quod de
futuro idcirco sine dicitur
sit detrate vera et falsa.

Invenitur in titulo assumptum demonstratum ex
illo proximo. Quodlibet est, et non est, quod non sicut est

Venerimus in his qd de p^resenti p^rferuntur sed in his
quae de p^resenti, futuro seu ab^te, seu Idioate p^runtur
antur: Sicut eni^m necess^o est Iniquod^o p^rquad^o durate.
p^resenti est, n^o est, nec pot^{est} aliquid inter hae duo manere
quasi suspensum cum inter illam null^o sit medium
Male & aliunde xem n^o est nihil aliud exigat quam
deficere est eiusdem ita p^rus max^o est est ob eandem
idem q^{uod} quacu^mque t^{em}poris. diff^ra. aliquid fuisse, n^o fuisse
fore ab^te seu Idioate n^o fore: eodem enim modo hae
Traditionem in^o inter se edexcent, ac illa est
inter Traditionem p^role n^o est medium est. Cumque
aliunde Na^o eund^o Num. 9. Met tert. 31. p^roo. sit
vera detrate, detrate falsa ab eo, quod res est detrate
n^o est, sicut per illam affratu^m evidenter delin^ota dem
p^roem. in sibi exprimatam tam de p^resenti, quam de futuro,
aut futuro sua Idioate, siue ab^te, est detrate veram,
detrate falsam.

Modo fac aliquis d^oceat de quolibet
futuro Idioate libero foret illud; V. g. plurimos Angelos
peccaturos in. si soli creati fuissent, & alijs quam modo
p^rceptis fuissent obstructi. Tertio qui sic affratet licet
temerarius heretur ut pote qui, quae ignorat, audet
iudicare est d^oceat. Eni^m mendaciter loqueretur quoad
verit^o in est. rei ut loquitur Aug. lib. de mendacijs
quamq^{ue} fluxus attingunt Eni^m dum max^o mentiuntur
seu madlem ut J. F. plexu^m q^{uod} illam appellat detrate
verum, detrate falsum dixerit ut ex p^resenti f^ro. Cal-
xiss^o infertur: nam Angeli in ea hyp^othesi, detrate
obseruarent illa p^rcepta, detrate illa n^o. obseruarent:
J. Deus nequit cognoscere an illa p^roo sit x^o p^ria detrate
vera, detrate falsa. Fiat hae p^roo, q^{uod} in vultu D^oni
necess^o est inueniri ois. Veritatis notia, seu quod in res verit^o

Omnem Veritatem.

Explata id ipsa et roborata magis V. q. 1. 39.

Veritates Ideate, seu que formentur per se ipsas n. possunt influere
in cognitionem, neq. intely. excitare. Ideoq. a nobis n. possunt certo
infalibilitate cognosci; at si aliunde ponatur cognitio affirmati de
illis id ipsa quod de veritate formentur silis cognitio. Vera exit, et corrigi
tunc liquet: q. exit abte. solus; n. enim e. cuius repugnet cognitio qua
vera sit: q. e. abte. existens in Deo cuius intely. nulli indiget
speciebus habitis a rebus cogniti sed per se ipsum formaliter saltem
a se xci, et in sensu reali e. actus quatuorimodis, Verus, fidelis, q.
representans, quicq. est fuit exit, l. formentur xci in Veris. Et
hic est discursus in 1.º art. 33. q. 1.º. aa. 1.º. Vbi ad 2.º. ita loquitur:
Q. 2.º. quod non extra hent. Veritatem sic ea Deus cognoscit.
quod ibi egregie demonstrat et ipsa Dei Omniscentia.

Roborata

Q. Nam ut id. S. D.º. exponit q. V. de Verit. art. 7. Deuss
licet non enuntietur abilitate, sed alioxi simplicioris modo cog-
noscat attingit tr. Omnia enuntiativa et in singularia hoc e.
quicq. n. enuntians affirmamus l. negamus quod id. ponderat
laudata nuxer. Dist. 33. q. 1.º. aa. 3.º. Vbi ad 2.º. ita se explat.
De. ee. l. non esse quod xci dvenit Deus ab eterno cognos-
cit hoc e. cognoscit an. Verit. l. falso de re qualibet dicatur
l. abte. l. Ideate. ee. l. n. ee. q. quavis tporis diffra. Sed a
nobis modo affirmari, l. negari pot. fore de obis et singulis
Ideatis futuris: q. Deus cognoscit licet non dividendo nec
dponendo an. Verit. l. falso per nos. Iplemores. silis affera-
mus.

Roborata 3.º. Ut aliquid sit trui. aliumus cognitio
n. debet hene ee. in scripto sed sufficit l. dista. ipius cognitio
alias n. p. ce. tuis, sed obiam. motu illius cognitio esse
deberet; Et insuper cognitio sic trata. ad illud Vera sit
non e. maximum quod illud hene ee. Veritas enj. n. Veritatis

est eo quod sit abtē obtum, sed est eo quod sit ut representat
per cognōem; et idē si cognō negatua sit, abtē n. ē. debet
ut illa vera exadat et seq. si cognō n. abtē, sed dicitur aut
neget, aut affret n. est attendendū, an sit, desinat ē, illud
obtū, sed an est n. est, sub illa hypothesis: q. licet futura
dicitur nil sint ab eterno, et forsā neg. sunt abtē. in tpe
cum tr. data illa hypothesis omnia et singula n. possent,
ē, n. ē, possibilis ē. eterna affra, negao. eorundem
sub eadem dicit, et seq. inveniuntur in Deo v. p. huius cog-
nōi, abtē saltem creata, sunt quā tr.

Jam v. dicitur sum
istum de quēcludere deobis ac de aliquibus futuris dicitur
sive illa decernant res de facto existentes, sive si quando dicitur
est obis. hinc v. dicitur omnia enim eodem modo procedunt
de futuris dicitur n. decernentibus, ac de decernentibus de
n. velatis ac de velatis in sacra. l. v. et demique
deobis ac de aliquibus. Quod insuper inno testet magis
si seculo dicitur hypothesis dicitur quod curam dicitur
in huiusmodi futuris, ea quippe ē. voluntas aliqua creata
destrata instructa destrati premijs atq. dicitur in actu
v. p. libere, depleto, destrato, et seq. metaphysice necessitate
ad alterutrum dicitur libertatis amare sicut non
amare dicitur et ut brevitate gra dicitur in scholi dicitur
dicitur, et non dicitur. Igitur sibi subtrahit
est q. voluntas n. apprehensa ut abtē dicitur sed
dicitur apprehensa ut innunt verba illa satis frequentia
si dicitur, si vocatur si in hac l. illa circumstantia
dicitur: nomine q. vocatiois, quae dicitur in dicitur
inter dicitur an dicitur dicitur intelligi debet quippe est
abtē v. dicitur in voluntate creata ad eliciendū actum
qui dicitur affratu sen negatua: quae si actu ille superat
sit n. s. m. dicitur debet et dicitur dicitur, vocatio interna illam

sanctam gratiam affectuosius delectens quae est tuis moribus potius
quam phisice impellit in actum, sed insuper auct^{or} seu rationem
seu existenciam quod phisice influat in detractionem voluntatis
in solum actum et demum preparatio. Dicitur Omnis potestas quae
nisi phisice sit, eius causa creata, quae libet aliunde deprimi gra-
titer creatus instructa in eam non erit, et nullo. Otiosum. Hec
tam anticipata placuit notare quia quod illa non satis aliqui
adventant. Occasio est. solat ad impugnandum naturam. Scholae
quam plurimum quae longe ab illa abhorrent, ut quod sicut
admittamus gratiam sicut moraliter adiuvantem, quod sicut. Deum
suum Dei gratiam ad opera salutaria negamus, et alia
huiusmodi quae nemo proficere valeat, huiusmodi, licet tamen legat
natos. Authores.

Item 2° ut dicamus ad assumptum
quodlibet voluntas detrata detratit^{ur} deprimi^{ur} instructa
sub Idio, quod in eis circumstantiis ponentur detratit^{ur}
faceret, detratit^{ur} non faceret illud ad quod esset parata et libera
supponitur: detratit^{ur} pariter est. Vera, detratit^{ur} falsa
propositio. affirmans, Volentem sic instructam, seu si sic instrue-
retur ipsa facturam, seu desensuram et de se, si propositio.
affrans detratit^{ur} falsa sit, necesse est propositio de eadem
voluntate et sub eadem Idio negante id ipsum esse verum:
quia ut vera sit propositio. negativa. Traditio alicuius
propositio. affirmans, nihil aliud requiritur, quam quod suffi-
ciat, ut affirmans sit falsa: quinimo si negativa neget
aliquid amplius, quam natum est, ad falsificandam affra-
tinam adtingere potest utramque affirmativam sicut et negati-
vam esse falsam, nisi vice. modo aliud natio. eveniat, ut di-
allectici ad notare dixerunt.

Et hinc dicitur quomodo
alieni sit dicitur. Infundere propositio. distinctiva quae in
hoc tractu frequentius videtur cum distinctis. terminis

quod Verissimum est Quodlibet est, non est, fuisse, non fuisse,
fore, abesse, Individuati, seu non fore, inferimus, et namque alterum
eorum Individuorum, partem, et affirmamus aliquod eorum
est. Inde tamen non valet deducere eorum ad oppositum in quibus tunc dis-
iunctum. In fuisse supponunt, et Ingit in illa scottissima
opoe: Aliquis Oculus Requiritur ad Videndum, in qua
male inferas, et detrahe sinistram, et desit detrahe corrigi
ad videndum. Et ratio est. Dispicna, quod est, supponit disjunctio
tam subtilem in ea opoe. supponit et disjunctio, nec locum
Relinquit, et fiat descensus per integras opoes, sed per
unicam, in qua videtur Oculus cum disjunctioe est, et sub
est, et quomodo, sic videtur, Oculus sinistram, Requiritur ad
videndum, in disjunctioe a. descensus fit per integras opoes,
et liquet in eodem termino. Quodlibet est, non est, et in super
in hac disjunctioe. Aliquis hoc curat, Petrus sicut, et Paulus
est, qua sic inferre licet: J. C. Petrus curat, et Paulus, et
sic de alijs; est, quod a sufficienti parte enumerat.
Legitime in disjunctioe colligitur, et si curat Verificandi
sit de Paulo, et Petrus, et Paulus, et ceperis, Concluditur Petrus
cludere, non. V. sic: nam et Oculus sinistram ad videndum
non Requiritur, non inferas, et detrahe Requiritur.

Totum hoc procedit
est eo quod in disjunctioe aliquod Individuati, quod sicut
sunt, per detrahe Individuati, Verificale avertitur, et negatur
ideo que dicitur sicut, sicut, non. Verificati non detrahe
seu arriabile in Individuati, licet ipsa non, et alio non. Detrahe.
Disjunctioe a. opoes, flexu signi sunt. Ratio em aliter
poe, et actus, que licet in se, et subiectioe detrahe sunt, tra-
tinetur sunt in detrahe: Sic Visio, licet in se detrahe.
apprehendatur, non. apprehenditur, et desit detrahe, Oculum
a quo oritur; atque eodem modo licet avertitur, et desit
detrahe in actu, et detrahe talis, non. tamen. Includitur, et desit

cum actu quod in eius omissione. Et hinc fit quod magis notum est. 47.
 dū ē, naxū ē, quod voluntas creata sic dicitur dēstruat
 C. n. dēstruat quoniam inde inferri liceat eē necessū quod
 dēstruat naxū C. n. dēstruat: Et vāo. ē; quod in ea p. p. o.
 vōay suppo. dīstīctīōnē, C. dēstruat, seu dīstīctīōnē dīstīctīōnē
 ita ut illa dīctīō, nempe dēstruat, altera modū, nempe
 necessitatem dēstruat afficiat; et cum dēstruat ille dēstruat
 sit falsa ē; p. p. o. q. in actu illud naxū est, cadit supra
 dēstruat eualē seu necessitatē quam voluntas p. p. o. dēstruat
 tuta in actu v. libera habet, cū eo, quod alterū cū dēstruat
 libertati dēstruat, et dēstruat dēstruat.

Quia hęc, quę
 innegabilia apparent, facile quilibet applicari poterūt ad oīa
 et singula futura dēstruat dēstruat; nam in oībus et in
 quibus quod dēstruat se tenens C. n. dēstruat. dēstruat, in dēstruat,
 suppo. ē. dēstruat, descensū ē. faciendū per inte-
 gras p. p. o. Verificatū licet a p. p. o. n. dēstruat ē. in ser-
 dēstruat quoniam et impotens, nisi per dēstruat dēstruat, ve-
 nificari; ac demū leges dēstruat dēstruat dēstruat
 dēstruat, et dēstruat in hoc C. n. p. o.: Petrus si in hoc instanti
 vocaretur aus. C. n. dēstruat C. n. dēstruat, in quo dēstruat
 dēstruat apparet, descensū sic ē. faciendū, C. dēstruat dēstruat
 xet C. n. dēstruat, quę alterutram dēstruat p. p. o. dēstruat
 ē. falsam legitime inferretur, alteram ē. Veram et si
 falsum sit illum dēstruat, verum exit, cum n. ē. dēstruat
 suum, q. in huiusmodi dēstruat locum hēt. illatio
 frequens atq. euidens a sufficienti. partū enumeratō. dēstruat
 dēstruat. Partū assignatō ē, verificatū illius; nam
 dēstruat illa vera exit si dēstruat dēstruat. Verū
 insuper circa dēstruat vōay. Creata quod p. p. o. dēstruat
 n. p. o. n. ē. C. n. ē. Demū ob oīa illius talē ē,
 circa quod p. p. o. dēstruat dēstruat tales dēstruat

Cum 1.° dicitur Cognitio quae utitur Vera est in Deo omnino in-
venitur, deludatur legitime in Deo inveniri circa ob-
jecta cognoscit, Cognoscit affirmativam, negativam, nam
eorum dicitur necesse est, alterutram esse Veram, licet uterque
privi sit, quod affirmativa sit Vera, & negativa, & est fals.

Sectio 3^a

Enodantur axota. Contraria

Patet ex his modo ad aliam sedem axotis, quae
sciam. Idcirco in independentem ab omni Decreto subiective
proposito ad illam impetebant, Opponebat 1.° cum suis de-
ma, Ora Script. testim, in qd Deus, veluti dubitatur
atq; dicitur de eventibus dicitur. Logitur, Et B.° Jeres.
Vadens valem. Adami a Paradiso eiecit, Ne forte
mittat manum suam ad arborem vite. Et Corod.
19. sic iterum Deus Moysen alloquebatur, Si non cre-
diderunt tibi, nec audient sermones signi prioris, crederent
signo vobis sequenti, quod si nec duobus quibus signis cre-
diderunt, crederent B.°. Vbi quasi in certis eventus
futuri pcedit Deus n. Itaque incertitudine Cognoscit: qd
incertitudine obit: quinimo apud ipse Matthew C. 16.
supra a nobis expenso adiecit Aptu. Dicit, quod si ap.
Sodomitas, facta fuissent Virtutes quae apud Iudaeos
facta sunt, forsitan mansissent Vbi in hunc diem: Et sic
de alijs pluribus locis in qd locutio Divina particula forte
et forsitan declaratur: qd est verus Deus circa huius-
modi dicitur a sm. h. et. notiam dicitur dicitur dicitur
sen notiam globalitatis manus (minoris eventus, n. V. no-
tiam infallibilis, atq; detratam ipsius eventus.

Argumentum.

facile retorquetur in illi locutionibus Scripturae in qd
sibi particula Necestatum em. In sermo e. de futuris
abst. circa quae aduersarij n. audent disputare Deo sciam,

infallibilis & detratam ipsius eventus. Quod a. in ipsi 92.
em. beatus. & fata particula dicitur v. in loco Exod. nobis
obieto qui de absolutis et in de additionis quibus. V. ex illo
Math. 11. Verbuntur forte filij mrey. 3. ut alia omittit, et
illo Jeremia. 16. Noli subtrahere verby, si forte audiant.

Deinde D. ly forte, foris, & alia huiusmodi vocis in sacris
litteris n̄ denotare dubitatio aliquam, aut incertitudinem, et idē
sonent ac sanē, equū, utiq; his enī equivales tas grava,
a qua ly forte, & foris desumpti ē; ad denotare, praesentem
Dei libertati creati n̄ nocere. Unde ad ista sup̄ adducta
ex Hier. ait D. Hieronymus: Verby ambigua fortidam
maiestatis dīna si fōt venire, a vero requirit affectu, ut
liberū hōis secreta arbitriū: idē, modus iste loquendi
n̄ qd significat dubitatio in scia divina, quā dīngē in creato
arbitrio.

Proterea; particula illa, ut observat Aug.
sape denota incertitudinem, et n̄ dubitatio, atq; in hoc
sensu exponit Tract. 21. in Joan. Ita illa dicitur dōm,
et ore Petrus, foris & hōis mrey scilicet, subiungit D.
D. quando dicitur foris, n̄ dubitat, ad incerta: du-
bitationis verby ē, et dicitur ab homine ideo dubitare,
q̄. nesciente; et dicitur a Deo verby dubitationis, et
Dei nihil ubiq; lateat, illa dubitatio arguit infir-
mitatem, non opinatē divinitas. Et rursus dicitur d. d.
d. ly foris semp̄ excludit ab eo qd significat dubitatio
aliquam in Deo; Et hinc Theodorus ad locū Hieron. supra
adductū aiebat: n̄ ignoratē verbum ē. Et Gregorius mag.
homil. 1. in Exequiis hac hō: ly dicit, qd honorificus
D. oīa sciat, omnigdy valde ē, et dicit, si forte audiant;
quapropter sciendū nobis ē, qd ista dubitatio locutionis Dei
n̄ ex ignorantia, sed ex aliqua significatōe descendit.

Deniq; Respondet ex D. Th. 2. 2. q.

11. art. 6. ad 2. et clarus. q. 11. de Veritate. art. 10. long.
qd licet D. n̄ solū ipse cognoscat ordinē cōmū, sed et
eventū, aut exitū ipū, n̄ t̄ semp̄ revelat eventū, sed et
dīng, et propensionē Cōmū; id qd dicitur plerūq; accidere

in Revelatōe Dominatorij, in quibz quā p̄ se, & est v̄i m̄a
 includit sacra illa dicitio, scilicet v̄i D. placatus p̄ d̄ca,
 d̄ca, & sibi ordina cāz inferny impedit. Nūmmodi
 ā exponendi modo caute usqz eē qz supra qz Co. d̄e monu-
 mus. Ex his ad alia d̄ca, ea eē accipienda eē atqz cāz d̄ca
 inclināte, seu cōa sensu p̄phetia Dominatōis Dey lousy fuisse
 Moysi, cōa r̄gna fidelit̄, quibz t̄p̄e videbatur ad descendendū
 Aegyptos, ut Moysi f̄g attribuerent. Inde d̄ca sequit̄ n̄ d̄ca
 Dey oīa ab im̄io Revelare: Ceterū in hac Responsio n̄ pla-
 ceat, responde qz duplici Responsioe procedere.

Nota hūc nos n̄
 d̄no regare Deo cōgn̄ obtinē d̄cturaz futuraz libez n̄ re
 d̄ionat̄, iure absoluti; q̄ d̄ca cā eē p̄p̄na in eff̄ p̄ d̄ca
 ita ut furibet moralz ex̄id̄qz eff̄, h̄c cognita hac p̄p̄na-
 ne cognoscit D. & quibz n̄a, p̄babile eē, t̄ moralz certz
 qd̄ eff̄ ex̄id̄qz, t̄ absoluti, t̄ d̄ionat̄. Nō mirū; qz de
 ip̄a p̄babilitate h̄cū f̄ d̄ca, definitio, & demonst̄atō,
 h̄nt et̄qz de Allegorizōe Logico, erroneas, & falso: quare
 sicut D. n̄a opinionē cognoscit cōgn̄ n̄ quibz operat̄,
 d̄ d̄ca, sic et̄qz infallibilit̄ p̄d̄ca eff̄ p̄babili, aut
 cert̄ moralz eventuz, si ponat̄ cā infery, qz p̄babilitatz,
 aut certitudin̄: d̄ d̄ca q̄. v̄i eē ind̄ nos, & d̄ca, in eo qd̄
 v̄i p̄tra d̄ca eo p̄. obt̄ d̄cturaz, aligz c̄ca d̄ionat̄
 a Deo allegant̄; nos v̄. certz illorū n̄a in resp̄ Deo
 d̄d̄imus, & quoad hoc ap̄te nobis f̄at̄ d̄. h̄. loco citato.

Opponit̄ 2. August. aientz de p̄d̄ca. d̄. q. 19. d̄ca
 d̄ca eē d̄ca p̄d̄ca h̄m̄i v̄i, n̄ d̄ca p̄d̄ca Dei, quō hoc p̄d̄ca
 v̄i; qd̄ futurū ex̄at, n̄ qd̄ futurū n̄ ex̄at. q̄ n̄ p̄d̄ca p̄d̄ca, n̄
 p̄d̄ca p̄d̄ca p̄d̄ca. Illa p̄d̄ca fulgentius de v̄i. d̄ca.

C. 8. & d̄ca d̄ca d̄ca. d̄ca tam d̄ca d̄ca q. 11. ax. 6.
 ad d̄ca tam q. 12. de v̄i. ax. 10. v̄i p̄d̄ca d̄ca d̄ca
 duplicem p̄d̄ca, p̄d̄ca, s̄lt, d̄ca d̄ca, atqz d̄ca
 auent̄ p̄d̄ca h̄m̄i d̄ca n̄. v̄i q̄ d̄ca futurū in
 serpio sed in d̄ca. d̄ca, q̄. que p̄d̄ca d̄ca d̄ca non
 d̄ca quod d̄ca futurū eē p̄d̄ca p̄d̄ca aliquis
 cum d̄ca p̄d̄ca sit d̄ca d̄ca. d̄ca d̄ca n̄. ex̄at in d̄ca

Deo respicere futurum et est in casu. cum abtē. fallitibus, 93.
sic et de eodē loquitur et dicit in duplici illa dīnāōe superius
diximus, in quāq; altera Jonas Crechē mortem, et in
alia, Jonas Niniviti vbi subversioem prophētica
spiritu anuntiat; nostra v. in se dicit.

Respo Aug. 9.

alienissimū ē a sentē. Itaxia, cum, tum istis, tum seq.
libro de Bono pensere multa pferat pro sciā. infallibili
et detraha. futurorum dīnāōem dīnāōem, validūq;
Oppugnet et eodem Sapie. testim. hereticum Itaxien-
sum Neutry ad merita et demerita dīnāōem, quasi suffi-
cīa et intantū eorumq; Deus p̄mia et penam dīnāōem
nāq; negans ingere et v. substantiam, sciām infallibilem et
certam eorum futurorum, sed illam supponens aperte et
atendens merita et demerita s̄m. dīnāōem futura n̄. suffi-
cēre ad decernēda p̄mia et penas. Deinde lucu lēnōis.
ē. eiusdem loci C. d. de Cocept, et Gra, vbi sic loquitur
de illis, qui cum bene ceperunt pravi moribus vitā finem
Coamperunt. Respondeant, si possunt (Itaxienses)
cux illor. Deus, cum fideliter et pie vixerent n̄. tum de
vita hūmī periculis vāpuit, ne malitia mutaret intellm,
et ne fictio deciperet animas eorum? Utum hoc in go-
testate non habuit? An eorum futura mala nesciunt?
Nempe nihil horum nisi p̄nēxi, si atq; insani. dicitur.
Vbi liquidū supponit hanc sciām, talem nūq; vīcū impedi
re potuisset Deus, ne abtē p̄p̄trarent illa peccata et
dēq; antedictentem decetum d̄sexuandi dīnāōem illos
hoī. in hac vita, eis demq; p̄mittēda peccata, in q̄q; tandē
subto Dei iudicio mortui s̄t.

Ad obitū igitur testim. 9.

Respondetur cū C. d. q. q. iam fore des. imitantur,
Aug. 9. negare tantū p̄sciām. p̄p̄. dīctam, et q̄ solū est

Sciã demeritorij abtã aptã mouere Deum ad penam
infligendam ut dicitur in illis Verbis quã hoc p̄
cunt quod futurũ n̄ quod futurũ n̄ erat. ut em̄ n̄. sel. Item
debamus d̄sp. p̄cedenti, futura Idiãta ut talia n̄. sunt sed
eent futura: Et aliunde frequens em̄. e. apud S. cum
eodem Aug. et alijs S. nomine p̄sã abtẽ glãte dem̄.
et solam sciã eorũ quã futura sunt abtẽ intelligere dicente
Hugo de S. Victore lib. de Sacramentis p. 2. c. 16. Si
futurum aliquod n̄. fuisse ipsa p̄sciã eent. sciã. Fulgentius
eodem sensu accipendus e.

Et S. Thas. magis abtẽ
adducitur p̄textũ cum in p̄ioxi loco asserat utramque
Cognoscem nempe futurũ in scripto et in suis Caus. spex.
in Deo d̄ungi. Et utrobq; de futurũ abtẽ. demerem
instituat. Censurã illius e Deum sapius uelaxe
tantum Prophetis ordinem Causarum d̄p̄ p̄otendentij
aliquis effum. Ceterũ futurũ nisi speciali ipsius p̄uidentia
impediatur et in hoc sensu aliqua p̄dici d̄p̄ p̄phetiam
Imminã quã x̄p̄sa n̄. d̄tingunt. q̄. adhuc Verum e. Caus
d̄. fuisse ad eos effus. Verẽ dispositas et em̄. illos e. futurũ
si d̄us. latens in uelaxã. fuisse p̄uificata. Non t̄
idẽ possunt parum in hoc sensu accipi p̄phetia scrib
nisi q̄. P. P. et sacri Int̄p̄retes animaduertant et p̄
x̄ũ q̄. Deus aliquid minitatur. ut Vera p̄ntã uerũ
Diuine Iustie. impediãmus.

Neque d̄. hinc inferas Ita
superius tradita, sciã. Diuinã subiectiue p̄p̄e d̄icturã.
nam Cognõ Causarũ eadundẽ q̄. qualicũq; d̄tractis ad effum.
quã d̄. S. Thas. spex. d̄ungitur in Deo cũ cog. effus in
scripto licet sit Cognõ. d̄icturã. quã Caus. illa sic d̄tractã. q̄.
bene parit int̄lu n̄o. ad affandũ. effum. C. in. et em̄.
subiectiue p̄bã. C. mediãtẽ in Causã. et d̄seq. d̄m. d̄ictiue

illa voluntas ponatur in eo actu v: q. Dens intransitive
destrate dtingentia cognoscat illud ipsum, quod destrate
dtingentia verum fuerit circa illy amor: ideoq non sisset
in cognosc. ipsius Cal atq p. sic cognoscat maxem
inclinadem. Causa v: dicitur actu illy drecturalem obiective
fructi talem, atq obscurum, qualem nos formamus p. text
ignoram, et p. text defum. medij ad cognoscendy destrate centy,
et infallibilitex.

Et p. p. S. Thas. tum v. pte q. 11. ax 13,
tum q. 2. de Verit. ax. 11. et q. 11. ax. 10, et alias sepijs
Vbi de hoc sermone instituit n. dedit Deo cognoscem
drecturalem, sed potius affrat futuray dtingens, et tale et
et e. in sui casu, a quary indiffra, et falsu, effectine suam
dtingentiam mutatur, n. posse subiacere illi cognosc. cui
n. possit subesse falsum et dseq. et sic n. subiacere dno
cognosc. q. licet Cognosc. huiusmodi possit n. ee. falsa imo natio
vera: et tunc. n. obscura est, et vbi v. p. text, pot. in dnce
indiam. ad affrandum. destrate effum. in seipso et hoc affras.
et tunc. falsa ee. pot. et toties dtingit in p. dictionibus
Philologorum atq Medicorum. Neutrums a. esse
nre pot. in dno. Duno vbi plerum, et actualis, et dseq.
destrat. et pte. sin ad affrandy, qm quid v. text affrale.
et dseq. sic cognoscenti inclinadem Cal, et sul. cog
noscat, an Causa illa destrate effinet, et secus. Neque
obert, cognoscem effus in seipso dno pot. textus ad cognosc
Causa; q. hae pot. textus itas in p. pra. valde est, et que non
in Deo v. p. text, sed fit a nro. cognoscendi modo imper
fecto, et p. dno, q. nro. trao. ad effum. dtingens est, et magna
trao. ad causam, et e. q. dno. dno. debet in senta. in dno. nro. nro. de
dno. dno. dno. nro. affrat aliquo exiay ee. destrate
p. q. in illa sua dtingens e. et p. dno. imper
fecto modo p. dno. ad trao. dno. q. nro. exiay nro.
simpliciter acceptory

Oppongo B. ab abnada; na particula si e nota Iposita
 hanc integrali: importat legem, seu apprehensionem nihil
 affirmit, aut negantis circa essentiam dicitur: importat in-
 sup dicitur, sed et ex dicitur ad dicitur: denique in-
 ferdat suspensioem quodam inchoat, imo e fictionem aliquam
 quodam. nam dicitur apprehendit, aut sumit tanquam si ex-
 lictere, et verba n exuta; haec in abnada sunt. Q. e
 id, ex quo inferunt. Verum haec omnia eodem modo militat
 in sig dicitur, obire nechtualy, quod ad verum; e
 pariter in sig nam, certis, et detur, obire dicitur,
 qua ab tibi cognoscita in Deo, ut e haec: Ignis calefa-
 ciet, si ad se man, et si impeditur. Ita tandem militat
 in sig nam decreto dicitur.

Abnada L. dicitur
 imperfecta n e dicitur in sua dicitur, ad creatum, t, huc
 hanc p pias; Verum e suo modo, id e, dicitur, simp-
 lici, flamo, et ab tibi imperfecta qua cognoscere eandem
 Veritate dicitur, qua nos modo imperfecto cogno-
 scimus: quodammodo enim Iposita obire cognoscit simpliciter
 successiva simul, et Iurisdictione dicitur; si dicitur a
 cognoscit abire ulla apprehensione, dubitatione, suspen-
 sione, illatione q dicitur deceptus ex alio; id simpliciter ob-
 tineri quod infallibiliter dicitur traditionis.
 David V. g. ut dicitur Saulis, canis quo David Teila
 dicitur. Nec ex eo qd nos n nisi more nro, hoc
 e, p particulas precursivas, suspensivas, aut illativas
 e dicitur dicitur explicare possumus, propterea more
 nro illigere eos credimus e d, cum dicitur cogno-
 scit in infinita superat vim cognoscit nro, ex
 cuius dicitur inchoat superioritate, et coninea deducit
 clare nulli ex obiectis, male q illatis sequelis,
 locum hanc in Deo: Iurisdictione dicitur abnada, qua po-
 rion iure deberent sibi ipsi opponere ad verum, ut
 sig infallibilis pfectior n e ex tibi, qua dicitur.

Cademy replugit: Ut ppo Dialecticis in Vera, de be
eē laudatima Vm ex Dico ad Dictionaty, et docet
N. J. Opusculo. 98. Fruct. & Conund. Cp. 17. ad ore
naria, nec bona ē Vm a pradicaōe Npō Dm ad Dica
siōs Superior. C. 9. q. 9. requirē D. sub tali supōri eg
Dremibz certō affrāre. Dug. māō: Ut in Vera
Dialecticis illatira; Iedo: pūte causalibz; nego; et Vm nō
dūda. Et enim post obz adnotavit Barier. lib.
3. Turbul. Fra. & Cp. 2. pōta Dialecticis illatiraf, qua
in bonitate Dm fidantz, Vg. si sol luce diegō, et
id genus multaf, de quibz solz loquitur D. H. i. ut
alia Dialecticis, qua nō illatōe, aut Dicoiōz antiz eg
Dm significat, id solz Dmgenitē dependēg ali
cuius eventus ab supōri etz independēg, fēgō d q
quā a Cāa, aut sequitō ad ipz eventz praso
pō, et intz hōf annumerat Dialecticis pūte causalē

+ In hoc a canalic
inibz limitatibz
pōit certō cogno
lone eventz, illiōri
datuz. et qui nō
eg et medio illatōz,
et Dicoiōz attin
ge certō, et ut at
tingibilis est.

causalitate Vmē Dmgenitē, et nō nāria; nō de his
Vez etz ē, qd rectē inferat illāo ex antiz), quaz
scilicet Dicoiō, etz utilibz, nō necessitat tū ad pōi
tione Dicoiōrati, qd pōdere nō affrāta pōngay in
Vē illatōz, id datz in Dicoiō sufficēntibz. Dicoiōz, etz
adeo Dmgenitē, et nō nāria, et hūmū generis ē Dico
sio Superior sub Dicoe memorata. +

Opponit 9. Verro
nū stupidus luente Lung ceang. Dixit; si luceret
Luna, eg aspūez: D. G. absolute videns Antidip
dali occāōe oblata peccatuz, nequē hēre hanc
Sūg Dicoz: Antidipēz peccatē, si in dali occāōe
Dicoeretz. Sed quibz facile adverte hoc argō
(qd a fortiori, imō Vmē nō dāz impetē) nō impug
nari oē Sūg Dicoz, id eg dantiz, qua eg Sūa absolute
eiusz obtē dūngit; imō nec siqz ipz benē impug
nari: fatetur quippe solz fore, et sufflug dā
entiz Dicoz, si pōt absolute eiusz obtē virtue

supponat, quodmodi videlicet fore Deo Dicitur deesse
 esse salubris huius supposito priori deesse illos ab ab-
 vandi absolute: sicut qd negatoria fore sua affirmati-
 va possibilitatis. Et postquam dicitur scilicet intuitum eiusdem
 ut existens. Ceterum sicut potest esse Deo deesse dicitur
 ante absolute, et sua possibilitatis rei non est otiosa, id potest
 natura ante absolute, et virtutis, si sua dicitur ab ab-
 lute procedens otiosa non est, id natura; tunc ad perfectionem
 sine intuitu; tunc ut prout media disponat, media qd refe-
 rat ad fines sua prout disponit. Et in talibus obiectis:
 sua dicitur virtualis videlicet etiam post absolute,
 ut si postquam video longius dicitur; si video longius
 lucens, seu potest, si luna luere, fortassis ex videtur;
 et tunc pro non est negatoria pro priori ad absolute: tunc
 referet sicut suo ordine collocare.

At nulla, inquit,

prioritate sua dicitur absolute antequam potest; non enim
 dependit, causalitatis, aut dignitatis, ut patet. Negat
 a assumptis; est enim alia prioritas, quae obiectis non
 merat; prioritas scilicet in subiecto. Tunc, sicut genus
 diffinitio antequam dicitur: ratio est, quae saepe reperitur sua dicitur
 dicitur sine absolute, non tamen dicitur. Non dicitur in
 prioritate necessitatis, quae magis natura dicitur, quam
 sua absolute; siquidem haec dicitur libere dicitur po-
 tentialis praesumptio illa dicitur ante se dicitur libere
 actualis existens. Denique antequam prioritate directio-
 nis, seu causalitatis cuiusdam virtualis, dicitur enim,
 ac dicitur Deo ad dicitur auxilia, atq; adeo ut
 sub eius auxiliij provideatur operatio absolute et co-
 ditura. Et sane sua haec prioritatis genera admittit:
 tendit ab ubi non in sua simpliciter illigere seipsum sua
 absolute, et ab adversariis in sua virtualis dicitur
 dicitur, quae regere requirunt aliquid procedere ab ab-
 lute: haec dicitur sua praesumptio in Deo utiq; sua dicitur
 naturam, et absolute posse reperiri sine absurdo.

Natura quae prio-
 ritatis, quibus vide-
 tur. Tunc dicitur
 absolute, seu
 virtutis.

Oppugnā 5.° *Stylz*, quā 1.° *Lectionem*. Cq. 8. appē docuit
 oppugnā singulāres de futuro *Wingentis* n. ēē detriatē *Veras*,
 nec detriatē falsas. C.° ex corāde eūdy futuro *Wingentis*.
 29. se n. hē *Veritatē* obtinē detriatē: P. n. p. certō detriatē
 cognoscit. Hec oblectō, cui nūmū ad *Veritatē* futūz, pug-
 nat. Tā ea, quā *Sci. 2.°* dixerunt de *Veritate*, aut falsi-
 tate detriatē futuri *Wingentis*, pugnat. Tūm Tā *Veritatē*
 futuri, quā *Relinquitur* stabitū, nō Tā hāc oīa *Veritē*
 hāc oblectō videtur, semp tū frustra, et nūe ullo fructu,
 ut ex dictis *Veritē*, *Veritatē* q. nūmū ex dūcendū, et ex
 genuina *Stylz* *Allegā*.

Mens Aristotelis de futuris absolutis, in quibus adveniens nobiscum
 circa cognitionem futuri
 non Wingentis di-
 stinctionem declarat.

ideo in *Veritate*, quā falsitatis detriatē eius
 nō oportebit nec dulcere, nec negodari, q. n. hoc faciunt
 esse hoc; si v.° non, hoc n. ēē. *Origo* q. n. q. ita ex
 eo qd nulle animo ante potuit nūmū dicere hāc eū frū-
 ctu, et alius n. ēē futuri: n. a. v.° affiō, t. negāo de-
 leminatō ē *Verā*, t. detriatē *falsā*, q. bonū tūq. infexi-
 putat, ut nūmū ipōm, et veniat alterū, qd quibz *Veritē* tūq.
 dixerat.

Unde in arguo Tā *Stylz* in *Prop. Petor-*
quent argū: Sed nō ista nullat. oppugnā *Veritatē*
detriatē Tā *Sci. 4.* absoluta, pat. a nobis in *Deo* po-
 niti; oppugnā v.° satis clarē *Veritatē* detriatē *Sciētia*
Solū *Deo* libera, quā adstruit: C.° Tā illos ē *Stylz*
 et n. Tā nos: p. bati subscritta: Tā *practica*, et *artē*
 de opere. ideo existit, q. *predictū*, ē a sua *Cā* in *er-*
tabili, et *infuistrabili* ex ipis *Sciē* magis accedit ad *gra-*
dy necessitatē *artē*, quā Tā nec *practica*, nec *artē*, n. lib-
ere *Voluntatis* electōr *atq. peractā*, et *entē* q. affiō, n. q.
 ab alio *predictū*, id q. existit, ē ex detriatē *Sciē*
indifferētis. decreto q. *indifferētis* instructa; a *Sciē*

ad sua sponte, et postea nra: illy. q. 1. et nra q. 47.
oppugnantur. Hiles, et D. H.

Major tunc dubia, t. ex ipa neces-
sitate antip. de fine, quo dicitur Henricus lib. 2. ca. 1. h. 1.
et lib. de concordia prescia, et predictis, est illa, quam
nec facit ipsemet operans, nec facere potest prius quod
dicitur: ad sua in iura decreto predicti, e. necessitas huius-
modi; quo enim facto q. dicitur a predicto cohi-
bere nequit, careere poteri siq. in iura eo decreto, neces-
sitate q. in ipa imbibit, t. illatq. a decreto? In d. scia
speculativa, libera q. Volu. nra electioni attesperata
est necessitas, quod potest facere, aut impedire Voluntas
nra, impediendo scilicet obit. eius, qd n. ideo e. q.
p. nra, id e. d. q. prior scia pra. d. e. ant. necessitate,

Ad subryptu eandem mali-
festus pbo ex absurdo ipso, qd dicitur Henricus ad duc-
are; nra ex scia in iura decreto predicti sequit r
nulla e. negotiatio, t. dicitur huius obligatio: q. n. opo-
rebi negotiatio, ut ai. Hiles: p. nra ant. Vel hoo, qui
tractu; obligat. ad hendi. predictio, ut satisfaciend
tractu; t. obligat. ad satisfaciend sine predictioe;
t. ad satisfaciend sub dicit. qd dicit predictio; vel
dicit. ad satisfaciend procedendo a circumstantia pre-
dictiois, t. sub eo, qd dicit, t. n. dicit? n. eni. ex cogitabili e.
alius modus se obligandi. At n. V. q. a nemo obligat
ad id, qd nullo modo sub eius potestate cadit. Non
dicit q. a nemo obligat. ad impole. nra sic nunquam dicit. Non
dicit dicit, et igitur facere opposit. eius, qd p. nra. fabe
q. a qui volu. p. nra. satisfaciend sub dicit. qd huius pre-
dictioe ad satisfaciend, n. viola. dicit. nra. q. iam
predictioe habita n. adhuc satisfaciend; huius eni. e. nra.
sua obligatio. dicit. ut n. urgeat nra. dicit. p. nra.
fiata: Ad nemo omittit. satisfaciend huius predictioe
ad satisfaciend, ut e. videt. q. nemo omittit. satis-
faciend viola. dicit.

Non 3. q. 1. dicit

Non tenet V. n. quicquid obligat praesumendo ab aliqua circumstantia, & eius causa, eodem modo obligat, si re illa circumstantia detur, si re non detur: V. g. qui promittit fructus ex tali fundo nascituros praesumendo ab eo quod praesentem in magna, & in parva quantitate, aequi tenetur eos fructus reddere, si re in magna quantitate praesentem, si re in parva: Q. siliter qui obligat ad satisfactionem praesumendo ab eo, quod detur praedictio, & non detur, eodem modo obligabitur si re detur, si re non; adeo quod tenetur satisfacere etiam ex suppositione quod non detur, et illa suppositio reduplicative facta; et tenetur ad satisfactionem facta reduplicative suppositio causa praedictio ad satisfaciendum est teneri ad impossibile, ut ex ipsis patet. Ita: Q. ad omnia praedictioe huius obligatio ex facto humo reddita impossibile.

Ad his omnia, Q. V. Nullus auctoritatis est testis in praesentem causam, veluti hos, cuius sita videtur videtur in exortu Cicero, et aliorum, qui ut tueretur horum libertatem negare Deo certis futurorum praesentem, de quibus optime auerunt Hugo. lib. 5. de Civitate Dei. Q. D. An voluit hoc facere liberis facere sacrilego: negantes enim Deo huius praesentem infallibilem, Inter omnia divinae revelationis, prophetiarum, scripturarum catholicae circa futurae contingentiae exercebatur. Ita et Hoste sentit in hac re Exim. in Opusculis. lib. 1. c. 2. circa futurorum. Q. 2. Casus in l. 2. §. 2. d. 66. Q. 1. et alij.

Q. 2. Nullus in hac re est inconstans sibi, indignus quod prope cuius fides habeatur; ipse enim citato loco, ut ibidem Lect. 13. exponit D. Hoste. docet propter verum in omnia contingenti fallax esse, ut hac: Omnia non peccabit; particularis V. est verum, ut hac aliquis non peccabit; ad propter verum falsa est non propter, nisi quod. & deinde, ut aium, copulativum distributum in propter singulari, quare una saltem falsa sit. Quam particularis vera est non propter, nisi facta, ut aium, des-

Verum dicuntur, ut et Simul et in. G. in d. q. x
p. 1. dicitur p. n. b. n. l. b. et p. n. l. b. d. m. a. n. g. e. n. t. i
V. e. r. i. t. a. t. e. , e. t. f. a. l. i. t. a. t. e. d. e. t. r. a. t. e. , d. y. e. s. r. e. g. a. t. p. p. o. b. i. S. i. n. g. u. l. a. r. i. b. u. s.

Objet. hac singulari ppo: Prout erat peccabit
na. p. n. l. b. n. o. q. u. i. t. e. e. v. e. r. a. t. , f. a. l. s. a. d. e. t. r. a. t. e. : G. d. e. t. r. a. t. e. e. r. i. t.
f. a. l. s. a. : p. p. o. d. i. g. n. i. m. i. a. b. i. l. i. : i. d. e. s. e. r. i. j. n. e. p. e. r. a. n. e. f. a. l. s. a.
d. e. t. r. a. t. e. , q. u. i. a. b. i. n. o. , s. e. l. o. p. e. c. c. a. t. i. n. e. e. f. u. t. u. r. u. s. , n. e. c. e. r. t.
n. f. u. t. u. r. u. s. d. e. t. r. a. t. e. , d. a. n. c. e. p. t. a. d. u. t. r. i. l. i. b. e. t. : a. d. e. s. o. h. o. i. p. o.
s. e. q. u. i. t. a. e. e. d. e. t. r. a. t. e. f. a. l. s. i. : G. p. h. a. r. o. m. i. : i. l. l. a. p. p. o. a. f. f. i. c. i. t.
d. e. t. r. a. t. e. , e. t. a. b. i. n. o. u. l. l. a. d. i. c. i. t. p. e. c. c. a. t. u. s. e. f. o. r. t. i. t. a. f. u. t. u. r. u. s. : I. p. p. e. p. e. c. c. a.
r. u. s. n. e. f. o. r. t. i. t. a. f. u. t. u. r. u. s. , d. i. n. d. i. f. i. c. i. o. u. t. s. i. t. , l. n. s. i. t. f. u. t. u. r. u. s. : q. u. i. a. f. u. t.
d. i. y. a. l. i. e. r. a. , a. c. e. i. n. s. e. , p. p. i. n. e. q. u. i. e. f. a. l. s. a. d. e. t. r. a. t. e. . Q. u. a. r. e. n. i. m. m. e. r. i. t. o.
s. e. l. u. d. i. t. p. B. P. a. n. g. : u. b. i. s. u. p. r. a. n. o. 14. h. a. c. i. n. r. e. a. l. i. q. n. r. e. u. i. t. i. b. i.
i. p. s. i. c. o. n. s. t. a. t. e.

Quia v. grave theologi p. b. v. i. l. i. t. a. e. u. s. e. p. c. u. r. a. n. t. , n. e. c. d. i. t. h. o. a. s.
d. a. m. n. a. t. q. u. i. a. s. f. e. c. i. s. e. t. n. i. j. e. r. r. o. r. u. s. C. i. c. e. r. o. n. i. s. e. s. p. r. o. l. a. r. u. s. e. e.
p. u. r. a. v. e. n. i. t. , r. e. s. p. o. n. d. e. t. i. 3. d. m. e. l. i. u. s. e. x. d. o. c. t. i. : d. t. h. o. s. l. a. c. i. s.
s. u. p. r. a. c. i. t. a. n. s. p. p. o. d. f. u. t. u. r. o. c. o. n. t. i. n. g. e. n. t. i. , p. u. t. c. o. n. t. i. n. e. n. t. i. a. s.
i. n. a. p. r. o. x. i. m. a. n. e. e. d. e. t. r. a. t. e. v. e. r. a. s. a. u. t. d. e. t. r. a. t. e. f. a. l. s. a. s. ; q. u. i. a. f. u.
r. u. s. i. t. a. s. u. m. p. t. u. s. n. h. e. t. e. e. d. e. t. r. a. t. u. s. , d. a. d. u. t. r. i. l. i. b. e. t. a. i. n. c. e. p. s. : a. t.
v. p. p. o. d. f. u. t. u. r. o. c. o. n. t. i. n. g. e. n. t. i. c. o. n. s. i. d. e. r. a. t. o. e. x. s. e. , l. n. e. s. s. e. n. t. i. e. s. e.
e. x. e. c. u. t. i. o. s. e. e. d. e. t. r. a. t. e. f. a. l. s. a. , a. u. t. d. e. t. r. a. t. e. v. e. r. a. s. ; q. u. i. a. n. e. m. e. d. i. u. m.
i. n. t. r. a. e. e. d. n. e. e. e. i. u. s. r. e. i. p. r. o. q. u. a. c. i. o. n. e. s. p. r. o. i. u. d. i. f. i. c. i. a. , e. y. p. p. a. y.
i. t. e. u. d. q. u. i. b. e. t. e. x. i. t. , l. n. e. x. i. t. e. q. u. e. s. i. t. e. v. i. d. e. n. s. l. u. m. i. n. e. r. a. s. , a. c.
i. t. e. u. d. q. u. i. b. e. t. e. , l. n. e. .

P. r. e. t. e. r. i. a. n. p. o. t. e. s. t. n. p. h. i. u. s. r. e. n. e. r. e. p. p. o. i. l. l. a. s. i. n. e. r. e. i. e. e.
d. e. t. r. a. t. e. v. e. r. a. s. , l. d. e. t. r. a. t. e. f. a. l. s. a. s. , e. y. l. o. c. o. n. o. b. i. s. d. i. r. e. c. t. o. r. i. c. a. r. g. u.
a. t. ; n. i. e. a. l. i. q. u. i. n. u. n. c. v. e. r. u. s. e. r. a. t. c. i. t. e. r. e. p. r. i. u. s. , q. u. o. m. o. d. o. e. x. i. t. a. l. i. q. u. i.
q. u. i. s. e. m. p. e. r. v. e. r. u. s. f. u. i. t. c. i. t. e. r. e. , e. o. n. y. , q. u. o. f. a. c. t. a. n. n. u. n. c. e. , l. e. x. i. t.
V. n. o. v. e. r. b. o. , s. e. n. s. u. p. h. i. e. p. p. o. d. s. i. n. g. u. l. a. r. u. s. p. r. i. u. s. e. r. a. t. p. e. c. c. a. b. i. t.
v. g. n. e. e. d. e. t. r. a. t. e. v. e. r. a. s. , n. e. c. d. e. t. r. a. t. e. f. a. l. s. i. v. e. r. i. t. e. , l. f. a. l. s. i. e. a. n. t. e. r.
n. e. c. e. s. s. a. r. i. s. ; h. o. c. e. n. i. m. u. n. i. c. e. o. p. p. o. s. i. t. u. s. c. o. n. t. i. n. g. e. n. t. i. s. , e. t. l. i. b. e. r. a. t. i.
a. c. t. u. h. u. m. a. n. a. ; l. i. c. e. t. n. e. c. e. s. s. i. t. n. e. c. e. s. s. i. t. e. r. i. q. a. n. t. a. a. l. t. e. r. u. t. i. g. h. a. y.
p. p. o. d. d. e. t. r. a. t. u. e. r. a. s. p. e. c. c. a. b. i. t. ; p. r. i. u. s. e. r. a. t. n. p. e. c. c. a. b. i. t. , e. e. d. e. t. r. a. t. e. v. e. r. a. m.

n̄ in necessarij ē hanc p̄p̄tē p̄p̄tē q̄m̄ cras peccabit ēē deitate
 necessario verq; ut enim supra ad veritate dāmus, necessitas
 in presenti verificata n̄a sup̄p̄tē confusa, seu dū iuncta, ut p̄p̄tē
 in n̄a n̄ venit simplici extremū contradictionis, cu quolibet illarū
 p̄p̄tē sit deitate vera, (deitate falsa n̄a necessario, (irringentia.

Sectio 2a

Procedunt Arg^{ta} ubi de Conditionatis
 sub conditione disparata, et impossibili

Opponunt d̄ ex amplitudine sciē mediū, qm̄ ip̄i procedim;.
 n̄q; v̄o inde fiet, deq; etiā signo, q̄ necessario appellat certo
 et infalibilib; cognoscere quolibet futura contingētia con-
 ditionata; n̄q; etiā pro illo signo q̄que verū ē, q̄m̄ vocatū
 auxilio A verū, (n̄a verū; lex enim contradictionis etiam
 pro signū ratiō, et n̄q; p̄p̄tē. sequela ex tū falsa ē,
 n̄q; aliā p̄p̄tē cognō necessaria foret, et n̄q; p̄p̄tē n̄a
 d̄bo stantē, ē necessario.

Resp̄. arg^{ty} sup̄p̄tē ex p̄p̄tē, n̄q; p̄p̄tē
 lege contradictionis firmū adhuc manere; nec oppositū ab ad-
 versarijs arg^{ty} quidq; evinuit. Pro ip̄i solutiō sciendū ē,
 signa n̄q; et ratiō p̄p̄tē nullū op̄u ratiō in v̄o l̄v̄e, d̄ con-
 sūtere in ip̄i entitatib; simul t̄p̄e existētib;, d̄centib; q̄
 int̄ se ording aliq; seu causalitū, seu maiori necessitū in exi-
 tendo: sic j̄ v̄olat. Creata actu amantē invenit in signo p̄p̄tē
 n̄a t̄y bonit̄, et cognō d̄b̄t, q̄ omn̄iq; p̄p̄tē parat q̄cu reliq;,
 si q̄q; sup̄p̄tē ip̄i, amorē q̄, signo p̄p̄tē, n̄a requirit
 int̄am illud induat quā p̄p̄tē dividit, quā p̄p̄tē
 amor, et p̄p̄tē ex t̄a alia sibi vendit, d̄ d̄a illa ēē j̄ illo
 int̄enti j̄divinib; ita ut v̄o ad, et ex t̄a ip̄i d̄t ēē amor, n̄
 in accipiant ēē ab eod̄ amore, et p̄p̄tē amor ab ip̄i n̄q; ēē
 mutuetur, n̄ v̄o illū p̄p̄tē. Hic ratiō ē signū p̄p̄tē, et p̄p̄tē
 n̄q; et causalitū, cuius ad int̄am n̄q; solent p̄p̄tē, et p̄p̄tē
 t̄p̄tē d̄b̄t originis respecta intra d̄y, in quo sine p̄p̄tē casu.

invenitur principium realiter productivum. *Hinc* statueretur
 signa radii a theologia in scientia necessarij, et contingenti,
 ubi licet intcedat quod aliquod radii indistincta una
 ab altera, sine opere in radii altera e necessaria terminatio, et
 altera terminat contingens: quare illa cognitio pertinet ad
 signu necessarium, quod tractat necessarium, et contra cognitio
 tractat contingens ad signu contingentium. Quia vero necessaria
 ut talia hant maiorem utilitatem quoad sciendum, et verificandum
 scientia ad ipsa tractat, quam hant contingencia, ideo illa pro
 utis hanc dicuntur prioru radii respectu alioru: ceteru contingen
 tia alia sunt indistincta, alia autem absoluta, et illa inuicem pri
 ora sunt absolutis prioru in verificandi via, et o rursu, pro
 contingenti b duplex aliud signu admitti videtur, scilicet indistinctu
 et absolute indistinctu absolute ad aptat.

Ex his quod supra dicitur con
 spiciatur idcirco ratio ad veritatem, ne lex traditionis
 tenet eius ibi, et e operum arguunt ad cognoscendum quid verum
 pertinet ad, et in pertinet ad aliquid signu, et ad veritatem e
 et ipse tractat ad hunc sensu ubi est in ege exercitum
 essendi, quoniam identitatu significare, ut si veritas cognitio
 precepti spectare ad signu prius nam respectu ad impletionis
 et amari cognitio precepti e signu et primo ad tractat
 in idu signu facit cognitio e putere in illo instanti, quoad imple
 tio voluntaria precepti, et inuicem cognitio illu identificari
 in adequate subiectu actu, seu quod ut ipse elicit
 va actu ad impletionem precepti.

Hinc fit 1°, quod ipse e necessio
 vera, et necessio falsa, si retinenda ad signu necessarium.
 2^a dia, et singula in eodum sensu necessaria. Fit 2° ipse affirmativa
 e plerumque falsa, et negativa vera in eodum sensu, et quod eodum
 necessit, ne in nisi falso dici potest e necessariu, et contingens e,
 et negat necessio vera est negare de illo idu, quod hanc
 3° Deu cognoscit in signo necessarium, quum conveniunt si
 vocetur cu nullo et e necessio falsa, quod sensu illius e eam
 cognos in ut cum in tra Deu abstracto existeret, et existeret

necessario est. Quare si III° est formatum de aliquo ut existens in actu III° liberum creatum, seu cuiusvis alterius cogitatio (necessario) veritas, & saluti necessario, si ut fuerit indoles profa-
tuus primi.

Itaque si non recedit in aliquo vero sensu existere in actu III° carentis actu secundum quod dicitur III° creatum non est neque, & negat, carentis quod existat, & illius; id est, carentis, quod est cum se excludat, non quod ab existere est verum non, & a natura, videtur, similis actus III° , non vero creatum ut cy actus, amat, vere, et non est ipse amor. Neque debet quod communiter dicitur consuevit, non ut actus III° procedit ab utroque, ab effectu scilicet, et cum carentia, III° recedat in contradictionem extrema admittit se habere medium rationis, seu proportionem, licet non medium reale.

Non inquit debet, non sensus huius immunitatis, & verum locutionis longe alium est, cy enim negat, negat cum carentia sine ipsius rei ipsius, aut prout aliquid requiritur, III° recedat in actu recipiens prout proxime est pedicatum, negat recipit rationem, neque illius carentis, & negat ab utroque, procedit, et hoc est medium rationis in profa-
ta contradictione: cy III° carentia, quod ad miseriam in actu, non sit carentia rei ipsius contradictionis, hoc enim excludit se ab esse, seu existere, et illa solus excludit eandem a constitutione, videtur, actus III° , necessarius est hoc omnia coherere.

Propterea in signo necessarii non est debeat vera et veritas illius III° , quod in illo sensu non contradictionis, & contrariis dicendis, si, & prout implicantes in his: non contradictionis, ut prout non prout affirmant, aut negant verum prout ut in illa ratione vocatur cy auxilio III° , & negant, aut affirmant eundem verum ut necessariis, prout negat, prout negat, quod erat necesse ad falsitatis affirmat, et id est prout dicendum & affirmat, prout enim deficiere consuevit, & existere, quod necessarius est prout, & deficiat. Prout in super III° ut prout si vacat, auxilio III° consentiet, prout si vacat auxilio III° non consentiet, in signo necessarii implabit in actu, cy affat alterius, & altera negat ut necessariis id est prout, quod affirmat, & negat eo con-
tingentem: quare cy nulla est huius III° , ut de maiore necessariis

veritas potest inveniri in signo necessitatis, seu esse naturae veritatis. 50.

Solum hoc clarum precipitur in hac duplici 3^a; consensus sub conditione vocatus naturae est: carentia consensus sub conditione eadem de vocato naturae est: huius duabus 3^aibus naturae falsis equivalent duae illae aliae, si pro signo necessitatis remaneat negatio si primus vocatus convenit; si primus vocatus non convenit, et quod in alterutra aliquid affertur, in 1^a scilicet propter veritatem signi consensus affertur eius de necessitate, in 2^a de necessitate non con sensus: quod sicut illa alia dupliciter falsa est, ita falsa est haec dupliciter pro teriore 3^a. Ut igitur in hoc sensu traditionis 3^a formae, non procedere debet primus vocatus naturae convenit; primus vocatus non naturae convenit, quod impossibile est, et 2^a naturae veritatis invenitur: firmus quod maneat legem traditionis ut quod tenere.

Opponunt 7^a ita si inferri de quibus certo cognoscere est vera conditionata sub hypothese disparata, seu impossibile. Occasionem huius argui statuendi nobis est quod non est causae naturae si in hoc primo. Con ditio disparata ea est, quae impossibilitati omni in se, quod ex esse se habet ad conditionata ut hic si turca dormiret primus conveneret, aliquis et similes: hoc primo dupliciter ita revolvitur cy 1°. De in 2° lib. 2° de scientia ditionatum, cap. 6., n° 4. 1°: si per particulum si significata solum coincidentia, aut coexistentia unius rei cy alia in eadem parte, ita ut sensu sit, quod cum turca dormiret primus conveneret enunciatione huiusmodi detrahit habet veritatem, aut falsitatem, atque adeo certo si scribitur a Deo.

Probatur facile autem, quod non potest pariter absolute con mittere turca necesse est omni quod illa coexistat, et non coexistat cy omnino primus, ita eadem dormiret pariter conditionata, et pro teriore ditionalitate significata, necesse est quod coexistat, et non coexistat cy primus conveneret: quod sicut inter fore, et non fore absolute illius coexistentia non est pariter mediis, et altera pari detrahe est vera, et altera detrahe falsa, sic eius inter ditionalitate fore, aut non fore eius de coexistentia nulli mediis est expugnabile, et altera pari est detrahe falsa, et altera detrahe vera, ac pro inde certo cognoscibili a Deo, quod nullus veritas ignoscere potest.

Hinc usque ad
Folij 10. trans-
iit hinc est per
Materia & Scia
1^a 2. V. hinc.

Explicare: ou oratio enunciativa vera e, l falsa & traxate: necesse enim e qd l obij eius ita se heat sicut enunciativa, l qd ita n se heat; si v3, vera e qd; si v3, falsa: iam sic; & iditionali illa sic exposita e vera oratio enunciativa: qd veritate vera l falsa, id est dicendy de a hys eius modi iditionatis. Ita e evidens, et minoa indubitata, qd ex hys tui, qd ubi nihil aversive pronunciat, nullus potest contradicere; & pparatice oratio ab iduino contradicere pparatus: ng si qui, illa oratio audita, hanc alig responderet, qd vera e dicitur, miter qm n dixeret, qd pparatice, l traditionis e veritate dicitur

Sunt v3 quidq v3 e t herti, v3 e nau videndy apud Phasolum p. 1. q. 12, art. 1. & dicitur 13, n. 252 eas allegant, et sequentib, qui dividio vocali ab aversioe nra ducendunt, negantes illa qd expositas in eo sensu de pparatice conditionales. Hae e: qd e enunciatione iditionali particula **Si** pparatice comitantiq, et conjunctione pparatice significat aligq illudq, causalit, aut dependentiam inter conditione, et iditionaty, seu ans, et frequens; hae a dependentia e neg inter duas res nra sua dypaxatas. Deinde qd modus enunciandi conditionalis dicitur a Copullativo: aliud enim e dicitur: hoc e cy illo, seu qd e illud, et aliud, hoc e, n e illud, l qd e illud. at si memorata iditionalis pparatice significet conjunctione dicitur tioni tunc cy conversioe pparatice, n dicitur a Copullativa: qd dicitur Deinde qd in hi, qd ab aversioe exstunt n sufficite pparatice eorum conjunctione, ut dicata pparatice uny sub iditione alterius: qd pparatice in hi, quoy altery exstere, et n usente altero, n sufficiet conjunctione, qd fmet, ut uny se vera eēt sub iditione alterius. Ita tenet a pparatice nra, an v3 videta conjuncty; ng aligq n e pparatice dicitur simul pparatice, & paulo, quilibet exstere sub iditione alterius, cy n eēt maior xas qd uny, qm in alio; hoc a videta ridiculy; ng qui dicit me exstere sub conditione exstentib, tunc, agno nullq pparatice dependentib, hēo.

Sed hu n dicitur adheo Ino suaver loco allegato, qui sequit Montoya dicitur 68 & Scientia Dei, sect. 2^a, & 5^a, n. 21, v3 qm n dicitur voculam **Si** intady illatice, l causalit accipi

397pe etiam ab impropprietate, ubi concomitantia, aut coexistentiam
 unius cu alio significare, qd tunc ex sacca 397g, tunc ex Cic. Vixit. Dicitur
 Serenitas, alijsq humanitatis literarum principibus, et ex omni sum
 sensu ne eam particulis frequenter unius partibus exidite confuat
 Montoya. Accedit optima ratio; qd ut 397g heat vim aditionalis a
 397pe talis satus e, qd 397pe tendendo ex uno modo tendendi ab e pite
 absoluta e memoria enunciet qd uno pposito eet alteri. Hoc a f
 fraxe 397pe tendit ad eog qd 397g ducat ad 24; qd a ffraxo 397pe aditionali
 ex tunc 397pe tendit ad a ffraxo inducentis, in fluxu idicou in con
 ditonatum. Ita e bona, e minor ppe clara, siquid a ffraxe
 qd uno pposito eet alteri, solum e a ffraxe id, qd requiritur, ut uno pposito
 existeret alteri; itoq ad hoc n requiritur qd uno pposito existeret
 alteri in vi conducentis ppositi ad 24, qd ppe qd existeret; qd id, solum
 a ffraxo 397pe tendendo a conducentia, in fluxu.

Parta igitur maiore
 na ppositio n dicitur aditionalis a inducentia unius extremi in alterum.
 Inducenda enim ex se indiget e igitur ut a ffraxo aditionalis, ut si ppu hece
 auxiliu inclinans in converis vixeret, igitur ut a ffraxo absolute, ut
 ppu hece auxiliu inclinans in vixeret, e vixeret. Constat aut a f
 fraxo aditionalis sumi n ppe ab eo, qd n magis postulat a ffraxo aditiona
 re, qm absolute; qd qd 397g ut aditionalis minime sumit ex repre
 sentate inducentis unius in alteri, qd ex eog tendat i extrema hypo
 teticce, id e a ffraxo uny ppo casu existeret alteri, e 397pe tenden
 do ab utriusq absolute ex pite. qd hoc solum e ppropea nihil res
 querit, ut 397g heat vim aditionali 397pe talu, atq adeo frustra e
 n denate significas inducentis, aut fluxu idicou i aditionalis.

Illud ad 24
 nego animum, na licet vox e2 intady asumata ad significandam
 illas, aut causalit unius in aliud, id in necesse ee, ut enunciatio
 397pe aditionalis dicata, nec pbat ibi, nec veru e qd pproxime dicata.
 Ad 24 resp 397g aditionalis su fficientia dugui a conjulativa in eog quad
 p ex uno modo tendendi 397pe tendat ab e pite a absoluta extemo
 ry, illg nec a ffraxo, nec negans; qd ex tunc n het conjulativa, qm
 397pe utriusq absolute ex pite a extremi enunciata, ut in hac paxa
 Comed, e ppu vixeret. Ad 34 resp 397g aditionalis duglitate sumi ppe

1° pro requisito ut aliud existat: 2° pro mera suppositio, aut hy-
potesi, quia posita, existet aliud. in 1° sensu sola concomitantia duo-
rum non sufficit, ut unus propositus sit sub conditione alterius, ut si adeo sum-
pta conditio hoc modo inesse diceretur, me existere sub conditioe exi-
stentis tunc, aut primum dixeretur sub conditioe admissiois tunc tunc;
at v^o utriusque proprie dicitur sumpta conditioe pro propria suppositio: has v^o et
enunciatioes hypotheticas, et nec absolutas, negabit nullus; nam quo
modo absoluta suppositio dicitur, quae nihil absolute affert, in negat, et
cuius veritas salvata sit sive extrema existant absolute, sive
secus: et sic quae representatio inducentis unum in aliud non requiritur
ut suppositio sit proprie condicionalis, aut hypothetica.

Aliud dictum dubium est per quod
scientia huiusmodi obta a Deo cognoscantur? An scilicet per sci-
entia libera, seu actuali decreto nostro, quod per modum, seu apparen-
tiam decreto in dependentem? 1° affiant unum et horum quae non paucis
et natis videntur apud Avendaño de scientia Dei dicitur 2° cap. 2°
§ 2°, qui ait hanc esse opinionem Tertullianus 11°. Vniversi huius opinionem
fundamentum est, quod coexistat dispensationi contingere non possit absque
libera dispensatione, et ordinatio Dei. quod negat ea ratio quod vera, et
scilicet, non possit libertas Dei decreti, et actualis ordinatio. Dispensatio
affiant immunda nati auctor apud P. Buns dicitur 2° 78° de scientia
sect. 2°, n° 1° proterea quod immixto Avendaño immensum Tertullianus
11° appellat quod adeo horum favet.

Ratio est namque ut Deus modo sciat quod quicquam
conveniret posito quod tunc dormiat, nihil aliud exigat propter
id, quod necesse est, ut ea dormitio posita, existat reverio Dei; at ut
posita dormitio existat conveniret minime requiritur decretum
quod modo sit, et sufficit decretum quod tunc est: quod falso, et iniquum est
et decretum decreti actu existens ad illius veritatem cognoscendam, et
illa negari nequeunt; minor v^o apud auctorem scientia modum et
liberum esse indubitata, nam quid apud illos sanctum, fixumque, quod ob
intelligens, quod nec est, nec erit, et tantum est non indigere decreto, quod modo
sit, et esse sufficere decreto, quod est: at qui posita dormitio tunc quod exi-
stet reverio Dei est ob hoc aliquid contingens quod nec est, nec erit, nec
tantum est, ut supponitur. quod hoc ob hoc, et huius veritas nequaquam sup-

ponit decretum qd modo sit, & ei sufficit decretum qd tunc erit. 52.

Vigetur ad homines, nq̄ sicut coeipit a dormitione tunc, cy ovesioe q̄i d̄ngere nungm̄ p̄t abq̄ decreto Dei; ita coeipit a eūsd̄ conversionis cy h̄y p̄t̄i inducente, scilicet cy auxilio ad illq̄ inclinante neq̄ ullo modo abq̄ Dei decreto contingere. q̄m̄ enim dubitet nihil cy alio sive impertingte, sive conducente, coeipere posse nisi Deo volente, & permittente. at hoc n̄ d̄o stante v̄a dei tenitas coeipit, q̄q̄ t̄t̄ int̄ ovesioe q̄i, & h̄y p̄t̄em inducentis n̄ cognoscit Deus p̄ea scientiq̄ libeq̄ decreto actuali n̄roq̄, & p̄ea mediq̄ a decreto p̄tenti in dependens: q̄o similiter d̄o.

Sit v̄a aut̄ q̄o vocata si sennu illativo, & causalē conditio male a frativ̄ de h̄y p̄t̄i d̄i p̄t̄at̄q̄ semp̄t̄i falsi p̄t̄enta in p̄t̄o n̄ventia conditio t̄q̄ invec̄ q̄m̄ ex p̄t̄e. At a ovesioe ita sub h̄y t̄q̄ nullu, q̄q̄ v̄t̄em̄ recedit, & merito q̄id̄: nq̄ r̄d̄ionalē d̄ictō modo a frativa eventum a friv̄ ex r̄d̄ioe inf̄er̄i, aut ab illa causalē, & dependere: at ex conditioe impertinente ut tali nec inf̄er̄i nec causari, nec p̄p̄t̄e dependet, aliu conditio contra sup̄p̄t̄ q̄ n̄ t̄t̄ impertinens, & ad eventū inducens: q̄o conditio n̄alū a frativa de h̄y p̄t̄i impertinenti, si copula si d̄ictō modo sum̄mata, semp̄t̄i falsā ē.

Opponunt t̄n, seu replicant: h̄c a frativa si t̄n ca dormitōe q̄i v̄t̄er̄et̄ v̄a non in sennu illativo, & causalē semp̄t̄i falsā. q̄o eū r̄ad̄ictōnā, nq̄ h̄c si t̄nca dormitōe q̄i n̄ d̄v̄t̄er̄et̄ semp̄t̄i v̄er̄a; at hoc d̄ictō n̄ p̄t̄, nq̄ sicut ovesio q̄i nec inf̄er̄i, nec causari ex dormitōe t̄nca, ita nec carentia conversiois q̄i causari, aut inf̄er̄i ex p̄p̄d̄icta dormitōe. Sed facile resp̄t̄ eū sup̄t̄ in sennu illativo, & causalē n̄ t̄t̄ r̄ad̄ictōnā, d̄u t̄nca resp̄t̄a t̄t̄ a frativ̄ & falsiq̄: p̄ea v̄t̄em̄ a frativa de r̄p̄ndentia conversiois q̄i a dormitōe t̄nca; p̄ea v̄t̄ n̄ negat̄ h̄c dependentiā, & p̄t̄i a frativa de r̄p̄ndentia carentiq̄ conversiois q̄i ab ead̄ dormitōe, v̄t̄ q̄ a falsiq̄ ē, nq̄ nec ovesio q̄i, nec carentia eū ovesiois p̄t̄ent a somno t̄nca ut p̄t̄e ē manifestum.

Quo circa si d̄ialectiq̄ consulamus r̄ad̄ictōnā sup̄t̄ a frativa

formari debet per negationem cadentem in quibus supra conditionationem
supra conditionem, et particulam si quis in ea opponitur: ut scilicet
ut traditionia huius si iuxta admixet quasi ueneretur sit hęc
altera nisi iuxta admixet quasi ueneretur, in qua quibus in negata,
absolute ueritas dei, et dependentia eius a sermo, qui per prioris
affirmabatur, unde uidei conditionales affirmatiua de huius potestati disparata
pro illative, aut casualiter sumuntur cognosci a deo ut falsas per
scientiam simplicem intelligentem, negatiua uero, id est, quare negatio
afficit particulam si per eandem scientiam cognosci ut ueritas, quod hoc
solum pacto contradicent affirmatiuis.

Conuulsa in additum est eam condi-
tionales affirmatiua esse falsas. dymodo retineata in pertinentia con-
ditionis itaque in se, quoniam ex se: quod, ut notant dei, per conditionem in se,
seu natura sua imperpetuum fixi pertinentens, et reducens ex se ratione
ordinatio diuina: quoniam ueritatem dei pro suo libito alligare ex se
unius existentis alterius, quoniam ueritatem ab altero natura sua depen-
dens sit? Sane defecto ablutio per aquam nauis alligauit deus
in haec primo peccati originali ueritatem, cui in hęc ab illa nullus
ex natura rei dependentiam habet.

Hoc sensu accipiunt inueniunt interpre-
tes etiam illud Elie ad Regem Ioc, quod in regum, cap. 13 referatur
superciliores quinquies, aut seccies, aut septies quasi ueneretur Syriam
usque ad consumptionem: etenim licet iaculo ueritatem percussit quin-
quies, aut seccies ex se sit imperpetuum ad ueritatem Syriam, multum
in inueniat ex ordinatione dei quod numerus ille percussiois reuelatu
erat profeta quasi certis signis aliam percussiois, quibus Syria de-
bellanda erat a Rege Israel, similis modo alia scripsit ex
ponitur.

Sed dubium est quomodo eventum uti conditionati sub hypothesis in
sece quibus disparata, at ex se reducens, a deo cognoscantur? Auctorem
supra relati pro nobis ueritatem contendunt futura uita non esse
cognoscibilia nisi post secretum liberi actu existens, atque adeo per
scientiam liberi: fundamentum est quod ad ueritatem conditionales illative, cau-
saliter accipitur, de qua nunc est sermo, requiritur ueritas natio in
ferens conditionati, at ueritas disparata non est talis ex se, seu ratione

decreti: q^o hoc debet actu existere ut iditio naler dicto modo sum
p^oz v^oz sint.

Si d^o opposit^o it^o ampl^o lectum^o cu^o p^ou^oz et alij apud eund^o
ubi supra: etenim ut modo v^oz sit illative, l^o causalit^o q^o si s^oas
p^o excusinet resp^oct^o t^oz^o s^oyn^oa debet existere, n^o e^o naxij q^o actus
decre^oz r^oo^o cuius iditio nunc heat r^oducent^oz; d^o sufficit q^o
r^oditio habitura eet r^oducent^oz, si p^oneret^o; at q^ou^o ad hoc satis est
decre^oz q^o eet, n^o p^ou^oz q^o r^oditio: q^o hoc sufficit, e^o minime requi^o
ritur decre^oz q^o actu sit, l^o si requiritur decre^oz actuale nulla e^orit
r^oo^o cui simile decre^oz requiratur ad verit^oz cuiuscumq^o conditiona
li^o d^o hyp^oot^o n^o connexa, conducenti^o t^oz, quatu^o p^ofecto e^o hyp^oot^o
s^o scient^oz medij: at hoc ult^omy salva societatis doct^oz. admitt^o
neg^oz: q^o nec p^oxi^oz.

Minor p^oxi^oz syllogi, q^o u^o sola dubia ee p^o p^obat^oz. n^oq^o
modo v^oz it^o q^o n^o q^ou^o crearet^o eet albu^o n^o requiritur albedo d^o
facto e^o r^oditens, d^o sufficit q^o albedo eet futura sub illa conditioe:
q^o ut iditio habitura eet conducent^oz, si p^oneret^o, n^o requiritur d^o
facto s^oa r^oo^o cuius conducent^oz, d^o sufficit s^oa q^oz tunc eet; at hoc
s^oa r^oo^o ad venator^o e^o decre^oz: q^o n^o requiritur decre^oz modo e^o r^oditens, d^o
sufficit decre^oz, quod eet.

Corollarium Continuatio eiu^odem materij.

Fact^oz diximus circa scient^oz dei ex q^o futura r^oditio^o sub
hyp^oot^o impertinentia se henti; agendy nunc restat de futuris
conditio^o natis sub r^oditioe imp^ooli. P^o Reynaudus op^ouc. de nova li
bert^oz p^o 2° cap. 6 p^o ex hac d^o hyp^oot^oz rep^ognante enunciatio
nas obij^o scient^oz medij e^o p^oneret^o tentat alien^oz de y^ocerto p^o p^ono
cere quid v^oas creatu^o ageret si abij^o r^oditio^o d^o r^oditio^o imp^ooli libere
p^omit^oz: at q^o e^o p^o hac scient^oz valde utiliter fr^ougit ut r^oditio^o p^o p^ono
de r^oditio^o arbitrij creati, cuius p^o p^ono inclinao^o r^oditio^o p^o p^ono
subdij^oz q^o Deu^o citra imp^ool^oz nullq^o cognoscit de v^oz; d^o v^oz e^o
s^o p^o p^ono n^o d^o r^oditio^o ee a^o filio n^o ab ip^o n^o p^ocederet: q^o hoc con
ditio^o natis cognoscit sub ea hyp^oot^oz plane imp^ooli: q^o e^o quodlibet
aliud cognoscere deb^o sub illi hyp^oot^oz; ita eti^oz p^ontius d^o p^o 2°
C^ou^oz p^o p^ono n° 76, et seq^oz.

sed contra. 1^a scientia rationali ex suo modo tendendi
fortis, aut eminenter procedit ab essentia absoluta, & absoluta
carentia rationis. neutrum enim ex his afficit: atque hinc videtur quod
nihil stringere afficit Deum prout subditioe quod Deum ipse exortat.
2^a hoc est quasi. a se met ipso, et a via absoluta exortat. procedit
Deo quod exortat repugnat. Tam sic: Deo impolitum non procedit a
carentia nisi exortat, quia rei natura non procedit a via exortat. 3^a quod
admodum nisi non solide tribuere Deo hanc scientiam conditionali
si ego exortarem, prout curarem, ita nec ita si hinc ceterum exortat
veritas, prout religionis ingredere.

Secundo, quod aliud est Deum cognoscere ab
solute quidquid veritas nostra afficit sub hypotesi impolitum, aliud con
ditionate id afficit sub eadem hypotesi: hoc est falsum, solus con
venire potest intellectui falsum imaginando de Deo; nisi velimus Deum
similiter seio afficit, aut cognoscere quod ipse faceret si esset pec
cabili. 1^a veritas est, et nihil nisi oppositum, faceret: nam sicut Deum nihil
syllogicans de syllogos nostros comprehendit, deus quod opinionem nostram pene
trat, nihil ipse opinans, ita nullus formans, aut stringens hypotesem
impolitum perfectio cognoscit quodquid nos sub illius conditionibus fin
gimus. Ratio est, quia omni veritas conditionate a nobis enunciabili
que non sit implicari in adiecto, et ad arguendum prout inveni
tis, respicienda est ad aliquam veritatem, nunc absolute potest, quia Deum
optime caller, ut veritas ista si hoc est equum est inhabeti; tota re
Querit ad hunc prout veritatem omni equum est inhabeti, et quia inveni
re dicitur preparabilis utrumque et prout conepios, quocumque hypo
tesis, adiecto non implicari. Deum igitur equum conepios, realiter utrumque est ab
solute potest comprehendere penetrans hoc ipso nocet ab ipso fictione
ulla, et ipse scientiam absolute namque veritatem conditionali illius.

Similiter ut obiectio occurrat de simpliciter in
veni simpliciter deus comprehendit cognoscit unice digne a filio, quod ab
illo procedit, seu hanc de realiter, et ad equat illius distinctionis ratio
unde quodquid nos sub ea hypotesi communita conditionaliter
afficiamus, aut negamus cognoscit ipse natura, et absolute. nec enim
hypotesem evidenter falsam, nullam que suspensioe et oppositum quasi
potest et contingenter imaginari valet, sicut nos prout dicitur deus

impedimentum nra. Quod admodum igitur conditionale nra & obiectum impoli, cui
 in modo si proxima adducit revocantur ad veritates nra & contingentes,
 & uti per scientiam nra & comprehendunt, comprehendunt & illi eodem in
 modum; sic conditionales contingentes & hypotesis impoli ad veritates
 contingentes & facta cognitiva sub iudicio ipoli & bene reduci, & per
 eandem via scientiam & bene cognosci.

Quod ut melius percipias ad veritas
 oportet in hac conditionali si Chymera est hoc religiosum ingrederetur
 (id est & alijs) animi aliquis hoc verum, & reale, constitutum in ipa
 proxima religionis elligendi: Deum igitur per scientiam medicam cognoscit & in
 quocumque hoc ipoli quid tunc faceret, & quomodo sub ea hypotesi se detra
 ret, hoc ipso cognoscit quid verum, & falsum heat conditionali illa & hypo
 tesi chymera: quod scilicet quidquid faceret hoc ille ipolis, ut si quis
 sumptus in hypotesi conducere illud idem profecto faceret Chymera,
 quocumque idem significata supponit.

Quod si quis vellet assumere hypotesim
 ut impolem aequat, & reduplicat, id est, ut includentis extrema
 foris, & illatione contradictionis pugnantia, ut utriusque hypotesim am
 meret ut in utroque proxima ad aliquid reale arguendum, & affrandum, & ex
 impoli nihil reale positivum, aut negativum sequi, & trahi, aut cavari
 potest; ac proinde sub utraque hypotesi in adiecto implicante de affirmatio
 in sensu casuali, & illatione ex utroque falsum, & de negativum verum, idem de cog
 norata a deo per scientiam nra. Similita dicendum est de conditionali
 libi huius generis significantibus magis coexistens & extremorum: nam
 cum impole ut tale nullo modo existat nullo extremo reali positivo, aut
 negativo coexistere potest; quod si existere supponatur, simulque reiecta
 eius repugnantia, ac impossibilitas implicata in adiecto, quod simul
 assumitur ut existens, & ut non existens.

At que hoc vitio laborare videtur hy
 potesis, quia assumit Bayncidus & volat: scilicet creata agente sine
 concursu Dei; quod posse agere sine concursu Dei, & esse Deum sunt tria con
 veritabiles: quod si ex alia parte assumitur veritas illa ut creata & limitata
 & implicata in adiecto. Opponitur quod ut ea hypotesis sit utilis vol
 lere ex parte subiecti creati, aut de alio ipoli incompossibile cum
 esse Dei, quod includitur in ipato hypotesis, & obijci relictum ex parte subiecti

quod subiectis intelligentibus, et volentibus, quibus est deus, licet ratione operan-
tis independenter ab alio nullis oppositis fiat. Hoc autem, si fiat, cognoscere
vix utique a deo quod vobis illa faceret, licet faceret, quod nimirum per
scientiam medicam reflexam circa suos actus certo cognoscit quid operari
{ qui utique solus est vobis operans, sine concursu alterius } faceret, licet
faceret sub quacumque hypothesis: ab hac autem scientia, quod vere, et citius
fictionis ullam est in deo, non negamus deum dirigere, at quid hoc referat
ad animum ipsius Raynaldi, deo non videri, uti dicitur, manent deo illius ratios.

Opponunt ultimo Recensionibus Compilantes aliquam opposi-
tione. Sit primum, vel sensu huius propositionis *Si Petrus vocatur
auxilium A consentiet*, est universalis, et sic erit necessario falsa, quia
impossibile est pro omni causa possibili auxilium A apparere effi-
cax in Petro, vel est particularis, et sic erit necessario vera, quia
necessarium patet censeret, illud aliud auxilium pro aliquo
casu proventuri efficax. Sit secundum, si supponatur vera illa
propositio, purificata conditione erit vera propositio abso-
lute a firmans *Petrus consentiet*, sed hoc falsum est, quia possibi-
le est casus purificationis illius conditionis, quam talis propositio
vera evadat, si nimirum vocatio existat, ut potest, sine consensu.

Tertium, hęc propositio conditionalis *et qui vales*, et non
equivaleat huic disiunctivo, vel *Petrus non vocabitur auxilium A,
vel convertetur* et qui vales, quia si illa vera est, non vocabitur
actu Petrus eo auxilium, quin consentiat: non equivaleat, quia de
quolibet auxilio non statuo verum est, quod non existet sine con-
versione, sed non obstante illa conditionalis potest non existere talis
auxilium, seu potest licet falsa erit illa conditionalis potest pro-
viter non existere idem auxilium: quod et verum esse potest quod non
existet sine consensu, licet supponatur futurum inefficax.

Quæstionem
vel illa conditionalis facit hunc sensum? si existat auxilium A
cum omnibus requisitis, et consequenter cum concursu dei simul-
tance, qui inter illa recensetur, erit consensus, et sic propositio
est necessario veritatis, vel facit hunc alterum? si existat auxi-
lium A sine omnibus requisitis, et vobis consensus, et sic efficitur
impossibilis veritatis, vel denique significat hunc alium? si existat

§ 5.

auxilium. A justificatione ab eo, quod ex parte, vel secus omnia
requiritur, et scilicet consentium; et sic non convincitur necessario falsum
non potest inveniri cognitio, seu scientia conditionata vera
in materia contingenti, proptereaque deo convenire non poterit.

Hic, ut videt, omnes cognitiones conditionales efficiunt in
possibiles etiam in nobis, qui licet falli possimus, non necessario
fallimur in omnibus, que sub hypothese affirmamus, vel negamus.
Ab absolute quoad mentem divinam, & qua procedit disputatio, scilicet
vero et tam vera, quam facilis. Ad primum dicimus, verum est
lum sensum locum habere in deo, cuius intellectus omnia sigilla
tam, atque in singulari, nil vero confuse, sive universaliter, sive
in particulari attingit. Sensus & cognitionis conditionatis divi
ni in subiecta materia ethice. Petrus vocatur auxilium et in talibus
circumstantiis consentit, quod plane contingenter
verum est: quod quid sit de necessitate, vaga consentiendi, et disentiendi
si eodem auxilio sub aliquibus alijs conditionibus.

Ad secundum

autem, antecedenter possibile est, justificari conditionem autem
tam per illam propositionem, quam Petrus consentiat, non vero con
sequenter, et in actu comparato veritati eiusdem conditionalis pro
positionis, seu ex suppositione facta dei scientis. Petrum esse illi
auxilio consentivum. Ad tertium negetur assumptum quoad se
cundam partem cum eiusdem probatione; nam auxilium non esse
stativum sine conditione, vel consensu, plus dicit, quam auxilium
non ex parte, scilicet obtentivum consensum, si existat: hoc autem verum
esse non poterit de auxilio non existente, quod providetur inef
ficax.

Ad quartum licito ultra sensus recensitos esse alium obviu
et anemine negandum, prope hunc, si Petrus in tali duratione, et
in talibus circumstantiis vocetur auxilio et, sub quo comprehen
di monuimus omnia requisita pertinentia ad actionem primum,
et constantem facultatem proximam consentiendi, et consequen
ter omni potentiam preparatorum indifferenter ad concurren
dum in actu secundo ex liberatione libera Petri exit con
sensus identificatus cum concursu simultaneo dei, et in hoc

sensu veritas illius propositionis, negatæ impossibile est, nec nec
 certissima, sed possibilis, et consequenter contingenter existens. Quæ
 in hoc Corollario, et in antecedentibus proxime dictis continen-
 tur, satis, rursusque sunt pro solutione argumenti, quod ad ver-
 itatis acriter contentione, nimis que fidenter tam in scholis, diu-
 publicis addeunt disputationes proponere conuenerunt, tum
 etiam in libris agentes de scientia futurorum contingentium.
 Argumentum est deum quum ab absurdo, et quidem eorum iudi-
 cio, non exiguo, quodq; ex principijs suis deducere tentant, nimi-
 rum quod Deus etiam teneat prænotare quælibet conditionata
 futura, non solum ea, quorum conditio conducens quidem est ad
 conditionatum, sed etiam quorum conditio disparata se habet.
 Neigitur nimis placentia ad veritatis, satis (repeto iterum) rursus
 que sunt que, hucusque dicta sunt circa huius absurdi illius.

Appendix.

Cy alia sup. huiusmodi tractatus viduam, in illis quibus
 la. reperi, quo, la huiusmodi inuenit, obit in, et ex occasione
 breuiter trinitate: propterea placuit illa ex alijs colligere
 in omni utilitate; ea varijs paragraphis exponam.

§. Ius

De indole, Veritate, et Disconuenientia Sicut Medie cy Sicut Donata Hostia.

Sicut Dictionis Hostia seu apte definitur potest: Notitia infalli-
bilis Dictionis Dictionum Deo libera: vel: Sicut futurorum
infallibilis, et Dictionis deo absoluto ex pte actus, et Dictionis
ex pte obit inuisa. Dicitur dicitur hoc absolute ex pte actus, seu
subire, q^a actu existit in Deo, qui est veluti eius subit, modo
quo efficitur actu decernit Dictionis Vg. Ignorant sub Dictione Dictionis
Dicitur: dicitur Dictionis obire, seu ex pte obit, q^a la ipse absolute

libro e. hōis, ab isto qd cā ipso e. rētabilis: V. pars e. Volūta. pade-
trātura Dei, que nullo modo nobis imputari pōt in euentu. Nā
nāq. a Sūg. M. Conditionaty facta. semel libertatē a Deo Deo
suppōe e. hōi tōtū libery: qdri in opere bono, qd a Deo cognoscit,
in solvate aliq. immēd. libery Deo, rēp. dīna qd dēfinitō nā
nū nullo nāty ad eūf. oēris e. sūtēg. rēquīta, illud tū in
statu absoluto a Sūg. M. fende, dīngitūg, e. ideo a nobis
adquiribile, e. rētabile, seu utimūg libery dicit, Deo nāq.
immēd. in signo sua libertatē, e. nobis med. in signo
libertatē nāe.

Hinc patet cur haec Sūg. dicit, e. nō Media,
sūlice in nāty Sūg. Dei, e. libery, seu in nāty simplicē
illigēa, e. rētabilis: ab hac enī 2. p. dīngitūg. Sūg. ab illa 2.
libertatē e. exclusiōg, atq. adeo nec absolute libera, nec ab-
solute nātia e. nō absolute nātia; q. absolute defectibilis est
sūe obty, in qd fectū: nō libera; q. nec igit, nec eūf. obty
p. rēquīta dēty Dei actu subitō e. sūtēg, sūe illud e. x-
pōt ut obta quacyq. Sūg. libera, seu rētabilis.

Quis: G. oēs effū. creati eūf. medij; q. etig
dēntūg. ut libery in dīngitūg, e. ut nāty quat. p. rēntūg. a cā
nātia. Ulterius: in nāty, e. libery nō dicit medij: G. illa
Sūg. t. e. absolute nātia, aut libera. S. nāty sumi pōt dīngitūg;
t. q. nāty tibi modis, ut e. D. p. rēntūg. in eūf. dēntūg. nēcessitatē;
t. q. nāty simplicē, t. nō tibi modis; e. tales effū. creati, quos
nāty appellamus; nō t. nāty eūf. t. e. x. suppōe cā dīno
p. rēntūg. q. t. in hac suppōitō dīngitūg. e. ideo nō t. dīno
nāty. Unde dicit. d. nō: eūf. medij in nāty tibi modis, e.
libery, admittō: in nāty purē simplicē, e. libery, nego: hoc. t.
potius fūal, qd dī dīmūg. Absolute in loquēdo negandū e. nō.
nō ut in creatis nihil sū dīno nāty, ea vocamus absolute nāty,
que sū a cā nātia; ea 2. absolute libera, que sū a cā libera:
Ut a nullis e. in creatis effū, qui alterūg. ex dīctis cāis non
habeat, ac p. rēntūg. nullus debet e. in creatis effū medij, q. hoc igit
qd liber nō e. debet e. nāty, e. cā: sūe hōi dicit simplicē nāty

licet uno modis n̄ d̄. Ita in Deo aliter se h̄et: n̄q̄ sc̄ia
 Dei n̄ria talis ē oībi modis, id ē, n̄ solj p̄ exclusiōz libertatiz,
 sed etiā n̄rigēa, et huiusmodi ē sc̄ia simpliciter illigēa: ut v̄.
 sc̄ia d̄ditionata n̄a. t̄ libertatiz excludat, n̄ t̄ n̄rigēa, recte
 dici debet n̄a, q̄ qd̄ in Deo n̄riū ē, n̄b. modis tale ē, et p̄asit
 qd̄ liberū ē; hoc ā in creatis n̄ accidit. Ex his ad n̄rigēz d̄i,
 in creatis illa quidē ē d̄dictoria; n̄ v̄. in Deo; q̄. int̄ ē liberū,
 et n̄riū omnibz modis d̄ct̄ medij, n̄q̄ ē n̄rigēz, et n̄riū
 aliquo modo: et ita ē sc̄ia d̄ditionata subtr̄e n̄ria by q̄. Deo
 deficiere neq̄it, by q̄. p̄venit a d̄no m̄du, qui ex se ē p̄riū n̄-
 riū, et d̄ct̄ ad unū, quoties nullz d̄riū d̄ct̄z liberū p̄asit
 ponit: ē etiā d̄ct̄ivē, et obtivē n̄rigēz.

§ 2us

Nonnullae Responsiones Thōstary d̄ n̄riū aīḡty ex v̄bis n̄oth.

v̄. in sc̄ia d̄ditionata Thōstary d̄ct̄z impugnat̄.

n̄riū ex predicto loco n̄oth. d̄ct̄z est h̄ic fol. 73. §. 3° mag-
 is d̄ct̄z illius qd̄ p̄aīq̄ue aduocatiōz Responsiōes, quas int̄ p̄riū
 aserit, Sudaos, ac h̄yos p̄asit fuisse in h̄i, qua p̄ct̄z ad aīḡty
 v̄. p̄ty; sens̄ v̄. in h̄i, qua ad m̄du, t̄. v̄. d̄ct̄z fuisse d̄ct̄z
 d̄ct̄z d̄ni allat̄z a nobis in aīḡty. Impugnata v̄. ad m̄du
 d̄ct̄z. Nā Thōst̄ ad n̄riū, seu ad v̄z d̄ct̄z p̄asit d̄ct̄z
 in eo p̄cedere ḡa habitualis ut auxiliis, d̄ct̄z actum
 v̄. seu d̄. d̄ct̄z, v̄. t̄, et solj p̄asit simpliciter ad d̄ct̄z. ad ḡa habitualis ut
 auxiliis, qua existit in h̄yis ut p̄ct̄z d̄ct̄z, om̄-
 nime existit in Sudaos; alioq̄. d̄ct̄z fuisse et eoz peccato,
 qd̄ apud Thōst̄z repugnat̄. C. falsio aserit fuisse quoad d̄ct̄z,
 et p̄asit equales v̄. h̄yos, ac Sudaos.

Nec licet, predicto ḡa negat̄z fuisse Sudaos p̄ct̄z p̄ct̄z
 om̄niū d̄ct̄z: Tā enī ē, qd̄ ad hoc necesse erit, qd̄ ea om̄niū
 p̄ct̄z saliz in p̄ct̄z d̄ct̄z ante negat̄z taliz auxiliis;
 n̄q̄ demerit̄ n̄ inf̄ct̄ v̄. ut absolute p̄ct̄z: et om̄niū lic
 vera d̄ct̄z p̄ct̄z n̄ p̄ct̄z ante negat̄z ḡa habitualis
 ut auxiliis: patet hoc; n̄q̄ om̄niū libera d̄ct̄z ut p̄ct̄z

supponit ut praxig actus p[ro]p[ri]i sufficient[er], & liber[us] ad p[ro]p[ri]i; aliaq[ue]
 libera n[on] e[st], nec ut libera p[ro]vident[ur]; ad p[ro]p[ri]a libera, & suffici[ent]i
 ad omni[um] m[od]o[rum] ena[ti]a includit p[ro]p[ri]a libera, & suffici[ent]i ad
 ext[er]ny p[ro]vident[ur], neq[ue] m[od]o[rum]. Q[ui]d[am] h[ab]et p[ro]p[ri]a libera & suffici[ent]i
 ad p[ro]p[ri]a p[ro]vident[ur] debuit absolute, ut absolute p[ro]vident[ur] omni-
 no libera m[od]o[rum]: ad implicat, q[uo]d p[ro]p[ri]a libera, & suffici[ent]i ad m[od]o[rum],
 quo n[on] h[ab]et d[ist]incta p[ro]p[ri]a h[ab]itu[al]i[um] ut auxili[ar]i[um], p[ro]vident[ur]
 ut absolute ext[er]na, & q[uo]d d[icitur] post tal[em] p[ro]p[ri]a ex p[ro]p[ri]a
 omni[um] m[od]o[rum] m[od]o[rum] p[ro]p[ri]a ad negat[ur] q[ui] h[ab]et ut auxili[ar]i[um] p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a absolute p[ro]p[ri]a, ut e[st] h[ab]et p[ro]p[ri]a: Q[ui]d[am] h[ab]itu[al]i[um]
 negata n[on] fuit ex ul[tra] omni[um] m[od]o[rum], ad ultra d[icitur] culp[am].

Deinde Ill[ud] G[ra]m[ma]t[ic]o 3. p[ar]t[is] p[ar]t[is] 27.
 assent[ur] ut alijs ad salvat[ur] d[icitur] d[icitur] liber[us] sub p[ro]p[ri]a d[icitur]
 h[ab]et ut p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a q[ui]d[am] act[us] p[ro]p[ri]a n[on] creat[ur]
 ita liber[us]: app[ar]et ut p[ro]p[ri]a h[ab]itu[al]i[um] auxili[ar]i[um] effici[ent]i
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a ad p[ro]p[ri]a act[us] p[ro]p[ri]a q[ui]d[am] liber[us] p[ro]p[ri]a
 iudic[is]; q[ui]d[am] ut sequit[ur] ad d[icitur] d[icitur] omni[um] m[od]o[rum] p[ro]p[ri]a
 liber[us] h[ab]et n[on] l[ib]er[us], ad fore: H[ab]et alibi h[ab]itu[al]i[um], quo t[em]p[or]e
 d[icitur], ad iudic[is].

Preterea impugnat[ur] ut & q[ui]d[am] p[ro]p[ri]a, q[ui]d[am] fals[us]
 aff[er]at auxili[ar]i[um] effici[ent]i n[on] p[ro]p[ri]a ad p[ro]p[ri]a: no[n] d[icitur] d[icitur] d[icitur] d[icitur]
 agens de g[ra] effici[ent]i, qual[is] e[st] d[icitur] n[on] g[ra] h[ab]itu[al]i[um], n[on] ai[unt]: nemo venit
ad me, ad nemo p[ro]p[ri]a venit ad me nisi d[icitur] qui m[od]o[rum] n[on] n[on] n[on]
eg[er]it: nota ut p[ro]p[ri]a, q[uo]d act[us] p[ro]p[ri]a iudic[is]. Hoc sem[per] h[ab]et. loq[ui]t[ur] de
ad iudic[is] quo, seu de g[ra] effici[ent]i, ut h[ab]itu[al]i[um] ip[s]i iudic[is], ut
e[st] eiu[sm]odi, ut n[on] d[icitur] de nob[is] p[ro]p[ri]a agere, ad d[icitur] ip[s]i agere:
e[st] qu[is]q[ue], inquit, in nob[is] p[ro]p[ri]a d[icitur] d[icitur]... n[on] vol[un]t p[ro]p[ri]a, p[ro]p[ri]a
lum[en], v[er]o d[icitur] velle, q[uo]d p[ro]p[ri]a. Ubi nota ut h[ab]itu[al]i[um] g[ra] g[ra]
effici[ent]i iudic[is] f[er]re ad d[icitur]: acc[er]t[ur] in p[ro]p[ri]a q[uo]d vol[un]t, & velle
q[uo]d p[ro]p[ri]a, id e[st], in d[icitur] ex entitate auxili[ar]i[um] sup[er]nat[ur]l[is],
 & cooperat[ur]e vol[un]t[ur]i[um] creata, qu[ar]um p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a ad p[ro]p[ri]a, d[icitur] p[ro]p[ri]a
 neq[ue] cooperat[ur]e ad agere. Unde d[icitur], q[uo]d t[em]p[or]e auxili[ar]i[um] effici[ent]i ad d[icitur]
 quate[nt] sumpt[ur]i[um] n[on] p[ro]p[ri]a ad act[us] p[ro]p[ri]a, ad p[ro]p[ri]a, p[ro]p[ri]a in quoad
 p[ro]p[ri]a, ut entitate auxili[ar]i[um], q[uo]d effici[ent]i d[icitur]; & quod obliqu[us]
 n[on] velle, t[em]p[or]e agere debet e[st] iudic[is] sub n[on]a p[ro]p[ri]a, ita ut p[ro]p[ri]a

auxilij reddere efficax, faciendo nunc qd possit, qd volumus, qm
velle, qd possumus.

Hæc est Aug. doctrina: ea salvari oportet, ad eam ac
viam: in Thōstia v. nullat. ea salvari, qd sic ordo: ille, qui nec
hæc, nec liberi hæc pōt esse requisite ad velle, t. agere, n. hæc vimp-
liciter posse, qd vult, t. n. est simpliciter potens velle, t. agere: ad quod ita fuit
Sudaus in casu pōtētis: C. maior est p se nota, et pōt ab eo glif. qui
n. hæc modis essentiis requisite ad finem, qui n. hæc licet ad velle, t. agere,
nec velle pōt, nec finem dequie: C. om. a. est in Thōstia, et in bona.
Nec refert, qd illud requisite pōt ad actum, qd n. t. Italia requi-
sita n. debeat actu hēri a vōl. in igno signo sufficientie, t. indi-
ferentia, q. hanc n. vult, debent t. posse hēri, t. pōtari pro
libito vōl. aliaq. n. erit hanc potens ad velle, et agere: si ad
pōtētia vōl. pōtētia vōl. ad actum, et in repugnat ei, qui n. est
sufficientis, et potens ad actum, et sufficientis, et potens ad actum t. agere.

Hinc patet adveniens pōtētia assertere,
q. ex una p. avertit Judas habuere auxilij sufficientis, et
posse simpliciter ad velle, et ex alia p. velle et auxilij in-
tente efficax ab ipis inadquiribile, quo ultimo applicat ad
velle: si enim illud v. auxilij p se ipis, et sine alio respectu
substantia, et hōt velle, ad ultimum indiget deo pōtētia:
C. illud v. auxilij n. est sufficientis, nec dat hōt velle sufficientis:
deus, et velle, n. quid aliud est sufficientis, nisi qd velle, et
qd alio n. indiget. Unde et patet, in Thōstia sua nullus
est auxilij sufficientis, id qd qd, et est ab intus insufficientis, t. oino
efficax, et inveniibile.

Deinde, in satis capto, qd pōtētia ad actum, p. n. pōt
lineat; nihil enim apud Thōstas frequentius, quod illud Aug. de gra,
et lib. arbitrio. C. 10. ille facit, ut faciamus pōtētia pōtētia effi-
cax, id est, ut Thōstia intus pōtētia, pōtētia pōtētia: illud idem
D. Th. C. 2. pōtētia velle influat cōt. est instrumentum
dei; recipere qd impulsu, et motu eius, pōtētia qd operatur; non
sicut ac Teru impulsu, et motu ad velle, velle.

Et hinc id est omnino, et ad actus suos pertinet, inus est impulsus
Sexus imprensus ab artifice: Quod sicut dicitur: eo est, omnino
quod Philosophus dicitur in 1. d. Causarum. n. 6. 7. et d. dicitur, et habere
Virtute aliquo operandi, dignum ab operatione causa 2. est quod
aliquo. primum, eo quod causa non est prior, et dignitate a suo effectu: qua
omnia actus sui classe demerentur.

Quod impugnata Reg. e. d.
iusta excoicatione, quae Iudaei posuerunt adhibere Nostro Domino: id
Tamen hoc inquitur Tanti; Iudaeos reprehendi, quod cum posuerunt
penitentiam 2. se, et praesumere a circumstantiis praedictis, et causam
illius, eam non posuerunt. Tamen: quod sicut praesumere est a sua
emenda, aliis a semetipso praesumere: Ad usum operationis creata non
Moralis est non existeret, aut ponit, quod dicitur: Quod non datur Vera, et Rea-
lis poena eo operandi sub tali praesumptione, quod ad implere Vera, et Rea-
lis poena non datur. Si licet, non est poena ad penitentiam et poenam praesumere a
praedictis, ad est poena ad penitentiam praesumere, praesumere se demerente
ex parte poena; Tamen, quod licet poena non respiciat praedictas huiusmodi, cum
ex parte huius a se operandi, respiciat tamen praedictas et requiritur
habeat ad huius a se operandi; qui non nec habet requiritur huiusmodi,
nec illud liberum habere potest, sed potius illo caret inenarrabiliter
quod praesumere poena ad huius a se operandi, non potest iuste reprehendi
quod illis non ponit, quod caret praedicto essentiali requisito: alioquin
iuste reprehendi ponit, quod non videtur, ille, qui inculpabiliter
et inenarrabiliter caret lumine ad videndum; ergo sicut ille etiam
cum caret lumine non potest ad videndum praesumere, et dicitur, praesumere
sicut se tenente ex parte poena, quo minus lumine non respiciat et huius
a se operandi, id est operandi ab alio.

Verum praedicta poena poena. Da
est: si aliquid omnino sub circumstantiis, in quibus omnino culpabilis
non est, non propterea iuste reprehendi potest, quod illis circum-
stantiis ablati, aut praesumere ab illis omnino culpabilis foret;
V. g. cum possit deceptorum non respiciat, quod si non potest poena dicitur,
non respiciat, et, ob alias circumstantias, quae dicitur omnino

a pecc. ex unguo, sane inuente oburgabatur in scriptis uir-
 cunstantis ex eo soly titulo, qd illy hanc repimere gonis 2. 4. e,
 & precisivē a talibz uir. & c. atqui omittere penitēz sub
 carea praedictāz culpabile n̄ ē, neq̄ dā te nulla data obligat
 adē, aut p̄ra ad puniendz penitēz in tali circumstā: G. p̄o
 in ea circumstāa distributus oino inuente oburgabit: G. p̄ra de

Sando, qd Sudaus posse se iure exuare, & unquam
 ducimus intra se, & Spiritus Veri ad, p̄baturiq̄ supposita dicitāōe
 p̄detāōis ex p̄. actus medi: qui n̄ p̄ uti facultate sibi data
 eadē expedire, qua aliis, immerito reprobata p̄ p̄raōz ad
 illz, ut p̄det ex t̄is ipis, & immunitē exp̄lis obis firmari-
 festis: at Sudaus impredictāus ad penitēz, quozis absolute
 possit ea ponere (qd t̄n saluz eē nuz vidimus) n̄ p̄ t̄n eadē
 expedire, qua Spiritus ad penitēz praedictāus, in iure posse dāte
 p̄pletē, ultimāte, & alio p̄o, ut nihil ei deesse ad agere, nisi
 ipz agere: G. p̄ra l. ad energidz vim reprobāz p̄raza-
 tione p̄inde ē defuine medi, & applicāōz ad agendz, ac defuine
 p̄ōz agendz: atsi haec Sudaus pro Spiritu defuine ē, inuente p̄
 reprobāz dicitā: G. p̄ra l. p̄ba ma: t̄ p̄raō obis inuibile
 in dicitā debita p̄ōz Viriū n̄ dicitā: q. t̄n p̄ medz applica-
 tiōis ē ad Vidzaz praerequisita, ridiculy planē fore oburgare,
 qd tabellz n̄ videat positz extra oculoz sphaaz, quz vidēt
 aliis in debita distātia collocatz: Quasi: quozis actu p̄ra
 ad posse n̄ p̄tineat, n̄ t̄n mibi defuine abiq̄ um meo liben-
 tatis nequaquz eē māa iusta reprobāz iōis, qd t̄n n̄ p̄duerem.
 Etā v. illa, qua p̄tinent ad posse, v. g. cognitio p̄hibitiōis, aut p̄ra-
 cepti toties probent māz iusta reprobāz iōis, quozis actu defuine,
 quozis hōz p̄tuit, & debuit illa adquirere, & ideo precisivē eiff
 capite, q. ea sibi p̄razae nobis: G.

Sp̄ra l. reprobāz p̄raza
 Vnus virtualita dicit laudē p̄razaōz alterius, ē enī ter-
 tificari alterz in sibi circumstāz melius fuisse actuz, quz
 illy, qui reprobāz dicit: at Spiritus in casu, de quo ē sermo, nec
 dicitōnate enī laudabiles p̄ p̄raōz ad Sudaos: G. neg. Suda

aut fore operatio regerebilit. Mi. Ita; no erens e immo-
nito laudari aliquo operatio ad alio, q. alio, imo ois, e. singuli
in eis, utiq. hinc id sine faciendo: ad n modo Judas, neq. etiq.
quicq. alio, etiq. Demomib. sceleratio, id profecto facio,
q. hinc eisq. auxilio, intus efficacib. praxidat, et ubi eadem
circu. hinc: O. immunito hinc p. operatio ad Judas. laudant. r.
Vel aliqua indeiq. laudabile, forent, laudabilib. pug. sub eisq.
p. detrahe n. habeant Judas?

Alia Phostan. Verponio recur-
tu ad mutua priorita ultra iq. dita in suo loco in Ma. G. q. d. hinc
dita e implicatio v. q. ita mutua priorita in Phostan. p. ca
detrahe; ideo em. mansi Phostan. p. ca ab illis adstruuta, ut d.
s. v. libere, v. detiq. v. discernis, cuiusq. unice n. omnivertu
cuius nult, et quolibet auxilio. Inq. arbitrio n. expectato, hinc
v. detrahe: at si qua intus efficac. hinc hinc hinc, qui se
p. ca alio disponit, aut impedionq. n. apponit, qd. apponit alio,
iq. hinc em. se v. discernere, Deq. qd. ad q. d. hinc detrahe, hinc
d. in nullo hinc arbitrio potuit eundem ubi, et p. d. hinc hinc
hinc, atq. hinc p. ca se gloriaru p. ca Judas, eo qd. se ita ad q. d.
disponerit.

Quinde ex hac v. detrahe, equi stare p. Deq.
ac p. hinc, qd. ita q. ca careat, unde falsu e illud, p. ca hinc ex
se Israel: v. q. etiq. p. ca mutua priorita intus ca q. d. v. q.
ignat in intus ca q. d. v. et v. no alioqui, ca d. p. illa, e. in illo
p. ca, quo antecedit p. ca detrahe, illigere ca cavare peccatq.
calq. se sola, n. modo ut deficiat, id etiq. ut efficiat, ut peccatq.
n. soly n. deficiat, id etiq. efficiat, ut inq. impubilit. v. q. ac p. ca
de n. ut recipit p. ca acty, ut, id etiq. ut ab intus ope-
rat. v. demiq. no, t. Judas p. ca impediogta p. ca efficiat
necessario, t. libere? R. v. nequeit intus v. detrahe, e. accuar.
R. v. O. hinc in q. ca efficiat p. ca ad p. ca hinc obiq.
q. ca, ut id, qd. libere f. ad q. ca efficiat ca p. ca. d. hinc
n. q. in ead. q. ca mutua priorita intus Deq. et hinc,
qd. t. hinc abhorrent.

Contra detractionem Sicut M. a nobis assignatur.

Arguitur: quod si ad Sicut absolute dignus liberi debet illigi deum
 actuale absolute: quod si prius quod prius ad Sicut Dionatus decaum,
 divisionary. Ad prius quod veritatis antip et examine, quod si
 si ad veritatis an illo loquatur de deo absolute quod detrahit, an P.
 de indifferenti? si de L. falsis supponit: si de L. indigens non
 accipit; quod enim deum indifferens. Iponi ponit quod utraque L.
 certat et examine, neque est si sufficiens detractionem unum pro
 altero cognoscendi: quare si de hoc sermo sit inuoluntate eorum
 illud. Unde in fia dicitur. an: debet illigi deum actuale pro
 detrahit, nego: indifferens; subdit: loquatur medium in quo, t. detra-
 hit Sicut absolute, nego: loquatur causa frequenter ad obliuio, sicut
 Vedo an, et nego. Sicut: deum agitur est: quod obliuio, quod sicut quod Sicut
 absolute est absolute existit, atque adeo requirit deum, seu
 Causa absolute existit; atque sicut quod Sicut Dionatus non est absolute
 existit. si Causa existit, si ponatur Dionatus; quare propter
 detractionem per deum, seu causa absolute existit, quod sufficiens
 deum, seu Causa, qua existit, qualificata Dionatus.

Hac Propositione praemissa, qua certe
 coexistit obliuio, videtur modo, an sit absolute verum an, sicut De futuro
 assumit obliuio? Ex. D. lib. 2. de Sicut Dionatus. q. 8. maxime deum deo.
 a n. to (cui nonnulli quod P. Passolo t. p. q. M. an. 13. an. 99.
 subscribit) existimat Sicut absolute futurorum habent
 posse independere ab omni deo u actualiter exiit, si tamen
 independere ab illo ut cognito, et sunt ponendo: quod est dicere;
 posse quod Sicut huius independere a deo u pro existit ante
 ipis, si tamen independere ab illo ut quod ipsa coexistit, et pro
 cognito.

Porro ut subditur hinc cogitatio signat, ac praecisus,
 quo prius Dionatus ex imitate eius intelligit in illo deum, videtur
 est h. Eximius Suarez eo loco avertit per signo aliquo huius ante
 existit existit cuius deum deum illud sua visionis cogn-
 otere ut futurum aliquod: eo quod praecognitio sunt etiam sua est
 creati illius deum u futurum absolute. Sicut est L. ignorari

Ex^o minime tribuere decem dicitur, et falsis iudicis thora
 futurius struere, et positum dicitur in causa exultantem,
 et habitudine ad illi postea hinc; ad id quippe necesse est
 decem Dei anere exultem in uno intem, et illi accipere in
 alio, qd Ex^o nec somnari, id potius voluit decem Dei
 ee, ut sint, etiam eterna. Inae argo, quibz Eodem futurius
 positum decem, impugnat, in firmi abest, qd falsi suppo-
 nit, et ab. te sr. Soli itaqz Ex^o adstruit futurius quodqz
 signorum videri, seu praeiungit coalescentis et n exultem, t, praei-
 nise a decem in uno signo, et exultem eius in alio: quo utiqz
 sensu futura diu posse decem dicitur nemmo hinc negaverit,
 nisi de quos nomina decemae veli, et oibi videt, si Dei
 decem absolute exultem n ideo negari qd n signo priori (illa
 nullo prioritate, quz in Deo dicitur ois relate ad suos actus)
 ac pnde sine futuri, et ay fidam: in te puiam dicitur
 ea in aliquo signo videri n exultem.

Seddy e deniqz prioritate utiqz dicitur videri
 videri decem n ee prioritate in quo, t, struere, et pnyca causa-
 videri; nec utqz prioritate a quo, seu influentis dicitur
 utqz videri; siquidem ea sua va dicitur suaver nulli videri
 pny hie erga decem, qua intuetur, ad quae speculativis iuxta
 illa veniat: n eni ideo decem exultem, qd n illud videri
 ad ea. Unde quicqz videri decem aliqua videri ante illud
 exultem, n n praeiungit ex pte pny pny ad illud, ut ma-
 le te Ex^o videri thora inde inferret lorigz dicitur libe-
 tatis, ad mexe dicitur, et de maali se hie ad illi actus
 almodi quo te in dicitur dicitur sua infusa, t, videri suorum
 actus futurius ante illos exultem, n praeiungit n ex
 pte actus te ad illos, ad mexe dicitur, et maali se hie erga
 actus illy pny, ut e oibi in dicitur.

Ratio itaqz qd quz videri Ex^o

Sua absolute videri decem, qua intuetur, e dicitur ad priorita-
 tas quae independetia; quae niny praedicta sua est decem
 videri ut exultem ab etno, in ea n dicitur modo almodi

& independēte a tali exiſtētia ut actu exercitata, seu imodo nō
 exigenti ex dextro suo ſubſi, qđ decia eterna ſunt, ut dicitur
 dext: nō ſicut dicitur ob inſubſi ſui infinitatē, & altitudinē
 ex ſubſi: Vide Ver creatas in tempore inuigētes, ſi etiā
 ex ſubſi: Videat decia ſua quęquif ea p̄ impoſſibile nō erent
 eterna, id in tempore inuigētes. P̄taq; hęc t̄p̄t̄ p̄fectiōne
 abſtractiōis, & independētia priorū? tribuē Ex: ſic ab-
 ſoluta Veriū deciarū, que inſubſi, ſi quę ſi explicat qđ
 nihil momentū obijciēdū hōſta, nec glariē Video quōd obij-
 ci poſſit.

Imo ea declarari vale oportuno utriſq; exōplo:
 nō p̄m̄s ſicōe, quę exiſtat Illūſ, aut ſpirituſ; cognoscē-
 cū ex Patre p̄ ſicōe abſolutę; & quęquif illa cognitio nō reſpe-
 xerentē igitur ut p̄p̄ie futurę, id poſſit ut obijci, adhuc t̄p̄
 nō reſpexerat ex ut p̄æxiſtētē, & ut ita loquar, in execuōe
 poſitę p̄m̄s quę ſicōe ipſa habeat: Cō ſilicet dari poterit
 ſicōe abſoluta dīni decia ut exiſtētē, & effectū creati ab
 illo p̄duci, quęquif dīni decia nec p̄p̄ie futurę ſi, nec
 in execuōe poſitę ante illę ſicōe ſupponat. ſigēt: quęquif
 p̄fectio Dei poſtulat qđ decia dīni ſi ex ſubſi: p̄æxiſtat
 ante effectū creati p̄duci, minime t̄p̄ poſtulat, qđ p̄æxiſtat
 in ſigno priorē ſubſi ad ſicōe abſolutę igitur decia, & effectū
 creati ab illo p̄duci: p̄det eodē exōplo: nō p̄fectio Dei
 etiā poſtulat qđ Verby exiſtat ex ſubſi: Et t̄p̄ nō poſtulat,
 qđ exiſtat p̄ ſigno priorē ad ſicōe Verby igitur Verby; imō nec
 ad ſicōe Verby creatū, ex qua nūq; Verby p̄cedit ſi p̄ba-
 bile: ſendēt.

Ratio a priorē ſi, qđ ſicut dicitur nō accipit ſicōe
 ſi a rebus, ita nec ex accipit a ſi decia, id p̄ priorē
 ad illa illigēdū p̄lectū in linea intelligēdi, hęc qđ
 ſicōe p̄fectiōis ſi t̄p̄ intra, quę extra ſe cognoscibilibi:
 Cō ſicut p̄ta hęc ſicōe ſi, quę hęc de obijci creati, nō
 p̄det ad illę ut in ſe poſitę, & p̄æxiſtētē ante

ante illud, ad distantiam obtinere, et deificari; sic etiam Sicut, quae
haec de causis deus, habet hoc posteriori modo, et non prior, ab
illis dependere.

Quae disputatio est ratio; non ubi creata Veritas non
futura antequam existat, seu V. deca Dei: C. quodvis Sicut
Vitionis ubi creati ab uno non dependet ut in se posito, Sicut in
Vitionis deca, ab illis ut in se positus dependebit? Nego Sicut;
non in deca Dei non in se positus futura, nisi effectus creati,
non in futura legit, seu precinere, siue Verbis Sicut, et
Spiritus S. C. siue Sicut Vitionis ubi ab illis non dependet
ut in se positus, sed nec Sicut Vitionis deca. Cuius ratio
est; non id, quod est, et potuit non est, qualia certis in deca libera,
prius aliqua ratione non fuit, quae actu fuerit; non in signo po-
nibilitatis ad non esse ubi praesens non fuit; ad se, quod in aliquo
posteriori rationis est praesens, et in aliquo priori praesens
non est, in illo priori est futurum futurae rationis; siue se, quod in
aliquo posteriori temporis est praesens, et in aliquo priori
praesens non est in illo priori futurum est hypothetical, et reali
futurae: C. deca Dei prius ratione, et, precinere futura
sunt, quae actu sine: siue C. D. siue deca sua ut praesens
quod actu non, et sicut ea sine ut solia, quod est actu non sine, po-
tuerit et tunc est actu, ita sine debet illa ut futura, quod prius
aliqua ratione non fuerit, quae actu sine.

Ideum dicitur: est executio
existens deum est independens a sua Vitionis illius: non enim de-
cedit existit quod Videri: C. nulla est ratio cui Sicut dicitur
precedere deum prioribus independens potuit quae ipse deum
precedere Sicut. Nego Sicut: quod independens deum a Sicut est
Substitutio minoris necessitatis; non deum ex se, et intrinsece
vita Virtualis, aut per rationem a prioribus libero ipse pro opposito
forte eligende; Sicut V. vita a prioribus simpliciter natura, et
solus substitui, seu atque perate libero: deum libero libero
est substitui, et ellicui; siue V. Sicut est Libera existit, et
decomatui: deum postulat libeat? Voluit? ratione sui; Sicut V.

n̄ postulat ex r̄ōe sui, id r̄ōe sui obli. Inaxe sua
necessitate quiddā erigdi h̄ē, quz deū n̄ h̄ē, a p̄inde
p̄ior ē illo: quare in d̄m̄ n̄āna u dalia ande d̄y
libera, seu n̄ n̄āna qua dalia, u oībi, ē certz.

3.º d̄ces: r̄ōale

n̄ā r̄ō, ip̄a sua d̄c̄m̄ u futur̄ de bē ē q̄ aliquo p̄iori r̄ōal̄
futur̄, q̄. etiā ip̄a p̄ori n̄ ē: d̄ r̄ futur̄ d̄ā n̄ō in eo r̄gno,
quo futur̄ ē, cogno d̄ta a Deo: G. p̄ illo p̄iori r̄ōal̄ sc̄ā
ip̄a d̄c̄m̄ cogno d̄ta p̄ aliq̄ d̄m̄ u futur̄, d̄y eadē s̄ r̄ō
de d̄ta C. d̄ā, n̄āno eundē ē in inf̄initz. In d̄o: d̄c̄m̄ d̄ā
r̄ō cogno d̄ta p̄ sc̄ā, qua ē p̄ p̄teriori r̄ōal̄ ad ip̄m̄ u d̄ r̄ō.
d̄es: G. p̄ r̄ōā ip̄a sua d̄c̄m̄ cogno d̄ta r̄flexiō u r̄ōal̄
p̄ aliq̄ d̄m̄, qua s̄ p̄teriori l̄, e h̄ac C. 3.º. s̄ d̄ta p̄de-
r̄ōz, e d̄ā n̄āno d̄o. Si d̄m̄ d̄m̄ n̄ d̄c̄m̄; q̄. V̄no d̄c̄m̄
sc̄āq̄ int̄gr̄it̄v̄e v̄ide, e supra se p̄fectiv̄e r̄flexiō,
atq̄ adeo redd̄ r̄flux, e imp̄ōz q̄ aliq̄ r̄flexiōnem
p̄teriorz: p̄p̄t eandē r̄ōz h̄ic ego, d̄m̄ a me p̄ōndz supra
se r̄flexere, reddere r̄flux, e imp̄ōz q̄ aliq̄ r̄flexiō-
n̄z p̄iorz: quare in s̄ā d̄c̄m̄ ma: d̄m̄. mi: omne fut̄
d̄m̄ cogno d̄ta a Deo in r̄gno sua futur̄ōn̄, si ip̄m̄
ex suo d̄c̄p̄t n̄ s̄ r̄ōal̄ cogno d̄ta, e r̄flexiō inf̄initē
p̄fecta, d̄c̄o: s̄ r̄ō inf̄inita n̄m̄d̄ cog. e r̄flexiō, n̄go
m̄n̄. e d̄m̄.

Actiō ē; q̄. q̄ ē r̄flexiō supra se inf̄initē
p̄fecta exhaust̄ eo ip̄o q̄ p̄ōz p̄fectiōn̄ in ea l̄nea; ac
p̄inde imp̄ōz redd̄ q̄ aliq̄ r̄flexiōz d̄ā p̄iorz, qua p̄o-
r̄iorz; s̄m̄ d̄m̄ Verby q̄ inf̄initz ē in l̄nea Verbi
d̄ā aliud Verby d̄m̄, s̄ve ant̄er̄iū, s̄ve p̄terior̄, redd̄
imp̄ōz: Imo s̄m̄ d̄m̄ Verby r̄torquet̄ d̄c̄o: n̄g quiddā Verby
in aliquo p̄iori u p̄c̄iv̄e futur̄ v̄ideat̄, inde n̄ se-
qūit̄ qd̄ ip̄m̄ V̄no Verbi debeat̄ v̄ilit̄ u futur̄ v̄ideat̄:
ad n̄ alia r̄ōe, n̄m̄ q̄. V̄no Verbi ē int̄gr̄it̄v̄e inf̄inita
r̄flexiō, e f̄ōl̄ r̄ō sc̄āq̄ v̄id̄ d̄: G. u V̄no d̄c̄m̄

Ille munus exercet Verbum suum, quod est Verbum secundum Verbum, non
ideo quod videnda est ut situm.

Vides: Verbum requiritur
ut absolute existat Verbum, est indifferens, et hoc est eius
non existentia: quod ex eo quod dicitur in aliquo priori pronome tale
Verbum ut existat, terminum sequitur, quod pronome ut existat
igitur Verbum. Nego Verbum: quod Verbum illud quod est ex se indifferens,
nihilominus non est absoluta purificatio Verbum, sed qua dicitur non
est quod dicitur Verbum existat est; ac inde in Iplero ex
Verbum non probabitur de existentia Verbum sub tali dicitur, et dicitur
Verbum dicitur illius Verbum includit forma essentiali Verbum
et existentia absoluta Verbum; si enim existat Iplero illo
Verbum absolute non existentia, ut dicitur est falsa Verbum affig
Verbum sub tali dicitur existat est. Inde dicitur in illo
priori logico, quo pronome purificata dicitur, seu dicitur
indifferens ut absolute existat, verum est pronome et
Verbum igitur ut existat absolute, non quod dicitur Verbum si dicitur
fuerit verum ad non absolute Verbum; sed quod ille dicitur
est pronome et Verbum non probabitur, quod quod affig
Verbum sub tali dicitur; haec enim dicitur dicitur
essentiali, seu Iplero Verbum et absolute existentia
Verbum: quod quod sufficit, ut scia absolute et tali Verbum
existentia habeat.

Et quod negat non videtur esse Verbum
Societatis haberi posse Verbum absolute Verbum, et dicitur
fuerit ad ille independenti ab omni dicitur libero ut ante ille
exercito. Dicitur: quod non nostrum Verbum independenti a quod
dicitur praesente dicitur in Deo duplex scia dicitur circa
Verbum d. Petri Verbum: altera dicitur affig. Dicitur Verbum:
Verbum est, si tali dicitur pulchra: altera reflexa, qua dicitur
nominat, se dicitur est collos eius dicitur, si eg praesente
effigat quod scia dicitur: igitur non: atqui hoc duplex scia
bilitate dicitur et existentia absolute Verbum d. Petri; et

altera afficit positio^{nes} dicitur; altera positio^{nes} est certus: et aliunde utraq^{ue} est a deo independens ut praec^{ed}it iste ante ipso, ut utraq^{ue} sit sua dicitur, et non absoluta: 6. stando p^{ro} p^{ri}nc^{ip}ali dicitur: negari non potest sua absoluta actu^m liberi creati, et mediis sufficiens ad illi independere ab omni libero deo ut ante illi exercito. Nec tamen ideo dicta deo ante dicitur nocere ulla ex p^{ar}te libertati creati; q^{uia} semper ea deo non dicitur p^{er} sua dicitur directo de operante libera creati; atq^{ue} alio operatio ista eodem modo est impeditibilis a vol^{untate} sua, quo sua dicitur de tali operante est impeditibilis.

Unde dicitur: sua dicitur ut futuri radicaliter, et deo sine (qua scilicet dicitur cognoscitur in futurio deo dicitur, et, causa, aut purificata dicitur) aliquo modo est prior sua eius dicitur ut futuri in se ipso facta, et tunc in executione positio: admodum quo dicitur sit apud omnes plausibile sua potius in digno est prior aliquat^{us} sua eorum factis in seipso: 7. talis posterior ista sua dicitur ut futuri in se ipso facta praesumptio dicitur Dei ut actu exercit. Omnis autem nego dicitur, q^{uia} ut dicitur habeat sua dicitur ut in se futuri dicitur sequitur, q^{uia} praecogno^{scit} futuri est causa eius, et, dicitur praefixatur dicitur, sub qua p^{er} sua dicitur movet dicitur causam, et, exhibet est in semetipso; non p^{ro}ut implicat, deo praesentia hae^c causa ut absolute futuri, et ut causam dicitur, q^{uia} eo ipso dicitur cognoscit omni alio praecio dicitur in se ipso causam est, ac p^{ro}inde ad cognoscit dicitur in se ipso solis se dicitur de factis praecogno^{scit} factis futuri causa, et, dicitur ut causam dicitur, non praec^{ed}it ea exercita eius dicitur ante talis cognoscit.

Quo p^{ri}ncipium est; q^{uia} sua dicitur ut in se futuri solis postulat dicitur ut p^{ri}ncipium sui obit, et v^{ol}untate p^{ri}ncipium numeris: non hae^c causa tamen postulat alias causa, non est arbitrium creati, aut dicitur, et cetera dicitur, a quibus sequitur dicitur Causam est. Inveⁿⁱunt hae^c causa solis p^{ro} se postulat, ut praec^{ed}it.

cognita, n̄ 1.º u. in re præsumptis ante Sc̄ḡm̄; sic etig
 et n̄ alia postulabit deũy: Unde quorũ hoc q̄ impõle
 incipere, siue alia cãõ dignũ, eodẽ modo D.º prænotat
 dignũ cãõẽ eẽ a deũo, siue prænotat cãõõẽ eẽ a ceteris
 alijs cãõõ. Nec obstat, qd̄ deũy ita eẽ p̄m̄ dignũ, u. salte
 ex p̄ferõẽ Deĩ et̄m̄ eẽ postulat. Itq̄, u. dicit̄ eẽ, et̄
 p̄fectio Deĩ et̄m̄itatẽ tãõẽ petat̄, n̄ pet̄ t̄m̄ eõũtẽ eũs
 in t̄i signo et̄m̄itatẽ, ac p̄inde ex solo cap. charitatẽ
 deũi minime suadet illud præsumere debẽ p̄p̄iori
 signo ad Sc̄ḡm̄ V̄itõũ dignũ. At nec id suadet ex eo,
 qd̄ id p̄m̄ dignũ: t̄m̄ qd̄ ad Sc̄ḡm̄ p̄m̄ dignũ solij p̄e re-
 quirit̄ præsumptõẽ in signo p̄iori nãã ante dignũ: Itq̄
 qd̄ etig dignũ Verbi eẽ p̄m̄ effectũy excedunt; et̄m̄ n̄ ideo
 præsumptõẽ debet u. actũ excedunt ante Sc̄ḡm̄ V̄itõũ
 eõũdẽ effũy, q.º potest Sc̄a, ubi monuimus, præilligunt
 ante excedunt excedunt Verbi: Q.º nullo ex capite p̄-
 bari p̄t̄ præsumptõẽ deũi absoluti ad Sc̄ḡm̄ absolutũ p̄sumi.

§. 1.º

De Semipelagianismo.

Hunc ex Sãã M.º inferri clamat̄ Horta: p̄bant̄, q.º Semip-
 pelagianũ, aut̄ Thaulienũs Cita dicit̄ n̄ a Thaulia, vulgo
 Thaulia, celebri in Gallia Narbonni urbe, in qua se se recep-
 runt) duo præcipue ansebant̄: 1.º dicit̄ in Deo Sc̄ḡm̄ dicit̄
 independẽtẽ a p̄destinãẽ Deĩ: 2.º opera bona p̄ Sc̄ḡm̄ p̄e-
 vĩa eẽ 1.º nãã p̄destinãõẽ dicit̄ ad Sc̄ḡm̄, et̄ gloriã, et̄ Sc̄ḡm̄ cãõ u-
 vniũ p̄e alio p̄destinãõẽ: ad Societãẽ 1.º anseẽ ex p̄e, et̄
 2.º equĩvalẽt; n̄ potest p̄ p̄iori ad p̄destinãõẽ p̄vĩa
 Deĩ merita dditionãẽ, qd̄ itaẽ nãã, q.º D.º illõy intrũdũ
 ad p̄destinãõẽ m̄vãt̄: C.º

L.º Sc̄ḡm̄ Semipelagianam,

65
et nō soto celo differre l. in obto, l. in unu, et fine, ac demū
amplitudine, ac differant. scitorū. Differant obto; nō illi
dubitat, Deū scire opera salutaria, saltz inūm fidei, et fidei
distributōe ex vībi solū libere arbitrii, et nō ex grā, aut do-
nate Dei: nec etiā avertimus, nullū opus salutare a Deo distri-
buita prōvidēti, qd a grā nō procedere, qd qd nō eōdē Deo do-
nate, donate, inq̄, inūm, Inūm, et p̄fectū. Differant unū;
nō illi sūm distōti utēdū ad explicandū quomodo ex duobz
parvū in infōtia negare alterū grā baptismatis, et
Dei v. d. d. d. id qd ex meritū, et in reuter p̄venire ad ata-
te meritū, aut delectūti capis: dicebat enī id accidere p̄ta
bona opera unū, et mala alterū p̄tē distributa, q̄ quo p̄-
tabat eque hūc reddi merito, aut demeritū apud Deū, ac p̄ opera
absoluta. Nos v. negamus opera omni distributa sufficere
ut illorū inūm p̄venire ully, sufficere, et dēcernat. Hoc iō
munere reiecto, aliud ex ceteris nō nōe aīgnamus; nōq̄,
qd p̄vidētia dīna in exōmā triplicū: l. ut in nūl deū nō
sūt caca, et p̄udent: l. ut nō infallibilis nōe lōrōe creatā
libertatis: l. ut in p̄fectū grātū efficacis nō specialiter
benivola.

Differant fine; nō scopus Maximilianus inūm
fidei in solū nōq̄ respicere, assignare ex p̄. nōi nōq̄, seu cū
simplicū meritū p̄destinatū ad hūc grā: et nō scopus se
dona nōe libertatis et ex grā, quā illi ex p̄. saltz negabit:
falsū ad vīam hanc monstra catholice, sicut ully, nec p̄p̄tū
grā rōgnāz solū nōe vībi imputari posse: avertet quod
operū bonū p̄tē distributa nullū dare nobis vībi meritū
nō, nec ex p̄. nōi ē meritū ully p̄destinatū ad hūc grā: quare
bonū unū grā p̄ nūm. p̄ p̄vīnū nō ē rōo morens ad p̄fectū
grā p̄ modū meritū (ut p̄p̄tū nobis obijūta), et p̄ modū finis,
ad quū p̄ductio, et clarificatio grā ordinata, et mone d. v. l. p.
q. 25. ar. l. ad hūc enī, qui distributōe cooperatur grā p̄vīnū
nō ideo p̄fectū grā q̄ ig ē bonū, et dignū illa, sed ut p̄ illū fia
dignū, et bonū.

Ad 9.ª Sicut dicitur in prior de cōdestinatio, scilicet quod est dicitur
 iure qua non illius, non 9.ª eius causa, ut docet D. Th. in 4.ª q. 16. ad 2.ª
 lect. 6. dicitur, inquit, quod quod dicitur dicitur, ne uera sit, et ex fal-
 sibilis in suis dicitur. In talibus quod non dicitur in 1.ª q. 16. a. 1.ª. dicitur
 10.ª. ar. 4. et sic dicitur dicitur dicitur prior dicitur. Vnde: scilicet ab
 eis de reuerentia ad mutua prioribus quod in, et salutaria opus,
 ut scilicet nobis dicitur dicitur, quod dicitur dicitur: C. opus boni
 quod dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur ad 1.ª q. 16.
 C. 10. ex 9.ª dicitur dicitur dicitur ad omnia prioribus: causa dicitur po-
 sitiva moralis, ac inde meritoria 1.ª q. 16. C. potius in 1.ª q. 16.
 est semipelagianus. Differunt amplitudine, et difformitate
 dicitur: non semipelagianus. nunc non potest respicere in eo, qui saluatur,
 ully peccator sub dicitur futurum; neque in eo, qui damnatur, ully meritorum
 dicitur boni; alius non est potius dicitur ex 9.ª q. 16. quare unus pro
 alio eligatur, aut reijceretur: id in nunc dicitur non accidit, ad necesse est
 est et sic metaphysice, quod in unoquoque merita, et demerita dicitur
 nate prorsus: quo plane fides dicitur creatur eorum ille: quod in dicitur
 dicitur non facile inuenitur, in illa solus ex arbitrio Dei pendeat.
 Unde, illo volente, dicitur ponere, non electo nullus demeretur, in 1.ª q. 16.
 10.ª nullus meritorum dicitur prorsus: dicitur. Sed non plus
 dicitur semipelagianismo, quod dicitur est, quod exors dicitur nobis
 opponitur, magis si, ne incidat in 1.ª q. 16. damnatur ab Inoc. 10.

Disp. 3.ª

Quomodo dicitur dicitur futurorum dicitur
 innuatur dicitur subdit absolute, et oblique
 conditionato?

Sec. 1.ª

Exponitur in genere dicitur oblique dicitur: ubi
 absolute possibile esse breuiter
 innuatur.

Sicut Decretum subiectivè dicitur illud eēt dicitur, quod
eēt in alia hypothēsi, & pōndēā, seu (si pōndēā loquā velim)
foret in sibi pōndēā, quicquid sit, ita. De facto existat in
illa, sine illa pōndēā; ita Decretum subiectivè abtūm eēt ob-
iectivè dicitur. illud ē, quod vixē existimatur eēt in Deo,
Nepit tñ tuum sibi illum decernit n̄. quidem abtē pōnce
sed sub aliqua dicitōe, de cuius existētia, n̄. existit pōntum
Decretum. nil statuit. Ut totum hoc clare pexigias in
te ipso oportunitate inuenies Ex plūm. Occurrūt tibi se-
pius occasio. aliqua pōnti quamq̄, & dēdēxeris, & timeas, &
quā voluntas tua illi se actu ingerat existimās hoc,
& illud volūtūm, si xēpā incidat in illam Occasione:
huiusmodi Volūtō eēt tam subiectivè, quam obiectivè
dicitur seu potius ē. Volūtō quēdam abtā, q̄ actu n̄ eēt
in te, illa tñ fore tunc in te, tibi modō pexuadetur. At
stingere eēt pōt. animū tuum apprehensioē illius casus
pōnti tangi, ut nunc pponas, & eēt. Vereas aliquid si casus
ille stingerit: hęc Volūtō subiectivè abtā. dicitur, q̄ dēxē
in eēt animo tuo, obiectivè a. dicitur, q̄ pex illam non
pponis nec Vereas abtē illud p̄stare, sed s̄m. dicitur, seu
sub dicitōe existētis illius, quē times, & dēdēxeris. Remo-
tam applicā Divinā Volūtōē & intellectū, quod sit De-
cretum, tam subiectivè, quam obiectivè dicitur, & quod
nam sit Decretum abtūm subiectivè, & obiectivè dicitur
atum, de quo in p̄senti.

Item v. Decretum vixē mult-
tiplex subiectivè sub & obiectivè dicitur tam vixē
quam p̄x. Deo a. s̄. tribuitur: potuit eēt Den-
aliter de rebus p̄vidēā, & eēt n̄. hunc, sed alterum
Mundū dicitur: illa v. p̄vidēā, quē modo non
eēt, sed eēt. potuisset eēt multiglicū Decreto, quod
tunc foret, potuissent Inuēgit. Primariū igitur ē. inter

An Deo petere possit Decretum subiective dicitur
 et obiective dicitur, seu quo aliquid dicitur et dicitur sub ali-
 qua dicitur, quam si illius Decreti n. quia dicitur. Conducentia
 a, circa que sile Decretum dicitur putari pot, sub quadam dicitur
 sunt dicitur. Alia namque que n. libere creata dependet
 cum dicitur a sola Dei libere pendet: alia quorum dicitur
 sit actus liber creature, et ipsa ad vultu Dei arbitrium
 deservuntur: alia que n. sm ipsa sed em dicitur quam
 Agnoscunt penes Dei tantum libertatem sunt: alia
 denique que tum ad pte sui, tum ad pte dicitur depend-
 entiam importan a libere creata.

Non desunt ff
 qui sub obli. istis dicitur dicitur polia. censeant huiusmodi
 Decreta, eadem tm. saltem si dicitur sit penes libere
 arbitrium creature polia. ee. fext dicitur ff. p. senta.
 cu. D. C. d. p. legom. C. de l. p. C. d. et n. sel. in opusculis
 quod em. l. et p. tenent, l. p. supponunt anti-
 quos ff.

Nihilominus tm. illa negant Dominicus
 Soto super legit ad Rom. C. d. Accusime P. Barq.
 1. p. disp. 67. C. d. et disp. 83. C. d. et 1. d. disp. 12. C. d.
 et d. vbi em. in h. dicitur. negat ee. p. silem dicitur
 actum: eundem imitantur Alaxon disp. 5. de volte.
 Dei, et disp. 1. de Sciā, Granados, de vni. C. p. vni. He-
 uice, et Boniper, q. accessit Nobili D. quondam
 huius Cathedre mexicanus Antecessor meusq. in ff.
 Colendissimus Itagea, et tandem inter Puzpuratos
 P. P. Eminentissimus, tametsi nonam vram arripit,
 qua nulli vidit euntis pluximos p. v. dicit v. dicit.

Non est
 nra. Institutum xem dicitur discutere, nona tm. tantu D.
 (licet n. leue em. dicitur dicitur inueniatur ag. C. d. enepa et h. l. xera)

D. Cienfuegos.

Nō nos cogit ad aliquod Examen, & ad appendy Staty 68.
Decrety inclusi in alio Decreto generali, negari non
posse euidz qd Vatiqum n. eximere Repugnantiam
Decreti paxe obiective Idioanati.

Itē pars assentatē
paxu decretu dicit illud Sceptuā in qd definitū ē, oēs in
¶ In omni hoēs qui in Gra. moriantur, Decretum eo quod
atq; verum ē. Et si p̄sentis p̄videntiā, & Decreti qua
circa Crim. & singulorū salutē statuit: q̄m̄ ad hanc
nult saluorū fieri, ut hētū V. ad. Hōmōt. C; sed hoc n. stat.
q̄m̄ in p̄fato Decreto misceatur aliqua tendentiā Idio-
ta circa Gloriam eorum, qui peccant in dextery: q̄. Itē
sola dubia p̄tati: Vt illius Decreti nullius forsan dicit
n. orum hōmū gloria reddētū abtē futura, ut liquidū ē
de gloria eorū, qui damnantur: q̄. Vt q̄m̄ illorū q̄m̄ v̄
seruim sit, n. ē. abtē efficac. Tūc. Stat.

Et p̄agogū.

Sed si illius Decri. efficitur futura salus dnm̄ eorum eorū
qui peccant: q̄. p̄p̄tūm decrum Vt q̄m̄ Gloria iporūm
est Idioate efficac, atq; m. Idioatūm cū n. dicitur nec
amplius p̄tēt illorū salutem ē. futuram quam v̄lēt
do, & suo cuiq; t̄pore p̄feratur, si p̄x ipoi. p̄tēt.

Si dū-

reus, si illius Decri. em̄ dnm̄ velle seruo esse et
efficaci eorum hōmū p̄senerantiam, & quic qd. Et p̄
eorum desideratū, ut x̄p̄ia d̄p̄nantū salutem d̄tē-
nam, quā p̄tēt d̄cī illud decrum. forlū Idioatūm
Vt q̄m̄ sibi V̄tē sancta atq; p̄senerantia finalis,
nam abtē Deus velle qd. hoēs sanctē v̄naret v̄q; ad
morte sub d̄tōē qd. sanctē v̄q; ad illam v̄naret
qd. sanē n̄gatorū ē: q̄. p̄p̄tūm Decrum n. ē. forlū
Idioatū, sed sm̄. V̄tē, atq; d̄p̄nati, q̄m̄ p̄x illū

Vult Deus hinc vitam et salutem. ~~Ne~~ sequit iura libera-
tati eorumque illisq; peccati. peccati ex pte pccati in
de eorum peccati. ~~q~~ n. pot. dici aliter. Idcirco ~~Ne~~ pccati
gloria damnandorum, nisi qm in efficacia imitatur
Decum Idcirco, sic q; procurat. Gloriam eorum et illi
natio n. inferat atq; damnos eorum peccati. In hoc
eod. sensu Decum applicativy Omnia appellatur ab
C. D. quoniam in foila sit, et pccati.

Sed ita. quia apertum
tum hinc discrimen inter merita et ipsam gloriam
Vbi enim meritorum et aliorum cum qd consentia in
solue n. datur quoniam alia Idcirco ab eisdem qd. dista sub qua
per illud Decum sic consentia, et ea paria n. possunt
n. iam dferri a Deo: quapropter Vbi illorum efficacia
cum affectiva, tum effectiva illius Decum. In pccati
da est modo in solue. insinuat: at Vbi qd. Gloriam
datur Idcirco ab ipsa dista ead. qd. cedens quod paria
pccati Deus abte. Gloriam n. datur, licet nequeat n. illam
dane supporto. illo Decum, quo vult dnm et singulorum
salutem nisi per ipsos steterit. ~~q~~ pccati Decum
Vbi qd. Gloriam illorum e. n. sm. dignivalentia aut. Vbi
Vbi em. frale Idcirco, Vbi qd. omnia e. efficacia
amans n. abte et pccati. Vbi ut dicit, sed sm sub
Idcirco. meritorum dista ab ipsa qd. Gloriam.

Neque
insuper dixeris qd Decum illud genitu abte licet
n. omnia. efficacia gloriam amare in caa. Remota eiusdem
sen in dicitur qd. efficacia qd. Deus em. sm
gubli Vbi qd. abunde pccati: Nam ita em.
quod nisi feratur sul. in ipsam Gloriam. efficacia eam
intendendo n. tale exit qd. Vbi cuius Vbi qd. salvan-
das fore nisi culpa sua in dnam pccati abierit. C. D. e.

quod Deus potest illa auct. n. sufficit, ut verum sit hoc 69.
illos salvandos esse licet eis bene stantibus; potest ergo Deus
desiderare hoc auct. suprale. et. efficaciam, quam in unquam sancti-
ficantem, perseverantem quod ipsam, et negare gloriam si non
illam per alio fine, quam propter movendum hominem ad suum
suum potestatem, et certum est, a quo. Deus, nisi quoad quam sanc-
tificantem, eadem quam unus est, alter Theologus dissentit.

Hinc tri. Legitima dcluditur, efficaciam Decem salvan-
di hoies n. satis est gloriæ per efficaciam desiderandi auct.
sufficiens, sed in unquam requirit quod illa desiderantem est
seria intentione gloriæ per quam ipsa gloria foret, in-
ametur, n. abta. efficaciam: § Efficacia. Inobvata.

Neque
dixerit demum, Deum per sciam. Necessariam reflex-
nam, qua censetur cognoscere infallibiliter quid ipse
deceat, nec quod deceat in quavis alia h. potestati
scire se obus, qui modo damnantur, fuisse donatum
gloriam, si ipsi, ut poterant, vig. ad mortem perterriti
fideles, et hoc sufficere, ut verum sit modo, illos Dei sal-
vandos fore, si per ipsos n. steterit: sed totum hoc sub-
sistit absq. aliquo Decemto presentis foret per se. trito. ali-
qua efficaciam ad gloriam Proborum: §. Ita enim est
solutio em. istam. occupatam fuisse: n. enim utcumq. verum
est illos hoies esse salvandos, nisi stet per ipsos, sed verum
vi et efficaciam presentis providentia, et neg. vi et effica-
cia alicuius Decem. presentis: Nam ad. Angly. supra
adductum, Deus n. vellet sed vult Dei hoies. salvos
fieri: sed Decemum illud ita cognitum per Sciam. Necessariam
reflexam n. pertinet ad presentem providentia
neg. actum existit, nec illo vult Deus quicquid sed
pertineret ad aliam providentiam in qua pariter existe-
ret, et vellet Deus hominum salutem: §.

Ut a nobis avertis pax potestatem suadet,
n̄ alia opus ē vāe, quam solvōe. augr. Purpurati d̄
quam ad hanc frām Reducitur. Regnat in Deo
Decum. aliquod ad quod n̄ p̄cedat sua. Media: sed
Regnat Decum. Idiom. pro potestati ad Sciam
Mediam: s̄ Regnat dē. Decum Idiom. in primis
Sciā. Media, p̄ces quō tantum ille modo disputat,
et p̄sentim cū p̄ces efficaciss. Decreta p̄stantia
tam abta, quam Idiom. Regnaverunt. Maxime
dicuntur supponit cū dū notiorū apud eū. Adverte
d̄ p̄. 3. de Sedest, et d̄ quo eū. p̄bat eandē mōr;
nam cū. Sciā. Media subiectivē Deo libera n̄ sit, sed
narrā p̄cedit dē. Decum, subiectivē liberū, p̄sentim
illud quod circa actus liberorū creaturā versatur, atq;
eū quod cū aliud; tam q̄ p̄. 3. Sciā Media ad idem
signum vāe p̄tineat debet; tum q̄ illius p̄cedentia
saltem p̄cipiet ne dimittō eundem cū. Et ita Decu,
Casu, et imp̄p̄are Deo ip̄i d̄tingat.

Maxime igitur
suadere aggreditur: Quia Deus videns, Petrum
Insensum, si ei d̄feratur, auct̄. A. supponit esse
licet d̄reg. namum quod d̄sentiat sub Idioe. illius
auct̄. p̄. ut sic p̄videns n̄. poterit liberē Idiom.
deceatē illum d̄sensū, sub Idioe s̄it p̄fati auct̄.
Decum q̄q̄ liberum n̄. nisi s̄tute d̄cipi pot̄ circa
aliquid quod deceatē eadē modo supponit namum.
Si p̄t. d̄icatur n̄. sic tendere Decum Dei Idiom.
sed sub alia Idioe, hoc l̄ s̄ili p̄alto, Volo quod Petrus
cū. auct̄. d̄sentiat s̄i humilitatē pro d̄sensu apud me
p̄ceci f̄ndeat p̄ce deceatē collagem auct̄. A. p̄.
nisi efficacis si Petrus pro d̄sensu Deum d̄cet. Et in
hoc certē sensu, n̄. erat id namum Idiom. d̄supp̄oe. S̄ia.

1. p̄. 3. de Sedest, ac n̄

ea e^o quod ut supra insinuauimus. Decem. Iferendi auct^o
 p^orium efficaci ad dicensum n. pot. assumere illam idio^o
 si orauerit indetratē, et in ipso, sed detrando libert^o sub
 qua Petrus ~~deusum foret~~. Cyp^o. D. Determinatē e^o
 tituram eē, l. secūi Oraoem Petri sub eā detrata libert^o.
 et sub quacūq; alia p^ovideat, colligitur n. posse Deum se
 decernere, q^o hoc igit^o supponeret Idioatē futurā abq;
 quod ipsum Idioatē decerneret, tum, et pot^o q^o Deus
 in eadem signo uo^o. Videt insup^o se detratē eē colla
 turum, l. secūi p^orium auct^o efficaci ad dicensum si Petrus
 sub eā libertate dicit, q^o n. e. cum scia. Media Re
 flecta, aut quasi Reflexa n. pertinet ad eā signum
 uo^o, ad quod spectat scia. Media directa: p^o iam
 tunc supponitur Deum eē daturū illud auct^o sub
 Idio^o. Orao^o: p^o n. poterit illud ipsum libere decerni
 a Deo et multo minus si scia Media Reflexa
 Oppositum affirmet, nam, eam sciam falsificari
 per subsequens illud Idioaty Decem, per hoc enim
 Efficitur, Deum eē collaturum illud auct^o sub Idio^o.
 Orao^o. cum scia illa Media Reflexa supponatur
 auerere illud auct^o n. eē. Iferendy a Deo sub eadē
 Orao^o. Idio^o.

Hoc argum licet speciosy n. parū obscury
 atq; inefficacy videtur. Obscuritas inde patet, quod
 plura marceat que alibi disputantur: inefficacia
 a. illius facilius d^olabi, illud sedulo p^opendenti. et
 p^o quidq; fuerit laborat p^oans, quod Natio dat senta
 Iraua potex vnum Quos nempe Penm n. decem D. n. decem. p^omonita
 nexē Idioatē nobis im. libera sub Idio^o. pendente sub Idio^o. pendente a
 a sola ipsius libertate, nihil interim decernend^o sola Dei libertate, q^o.

alij simul Luca 11. 21
Iteq; decernat; aut q;
adhibeat; seu assumat
aliquid dicit nobis sim
med. liberam.

Secunda q. dicitur
quid affrat.

Non vero tunc modo
ad multiplici p. d.
Ireny dicit p. r. s. i. n. y
decernere dicit
tionate.

craca eam Iduem, aut n. adhibendo alteram, quae
sit genes noam libertatem eiusdem gra. sufficienti. ins
tantiam, et enim insinuat. quidam argutum, sicut Madra
dignita sm. affrat, Petrum Irenyuum sub illo aucto,
nihil tr. affrat circa ead istam ipsius auxilij, neque
insuper abte ead istam ee. illy Irenyuum: q. ead hoc
Cap. n. occluditur via Decro. Dei libero Iduato, sicut
enim post illam sciam potest Deus abte. decernere
Irenyuum Petru, medio silt eo aucto. q. d. iso efficaci,
nullam vterius Iduem exigens, potest eundem
Irenyuum decernere, n. ita abte, sed pro eam in quo
Petru orat, cum enim sit suorum donoy abstruimus
Dominus, ipsius pariter est q. d. ead bene mody illa Ireny
di. Difficultas q. tota dicitur ead duplici illa scia.
altera qua cognoscat Deus detrahe, an, q. d. et sub q. d.
auxilij, sit Petru oratione, et altera qua identit
cognoscat, se datum ee. illud aucto. efficaci ad Ireny,
si dederit libertate illam sub qua q. d. d. d. Petru
Orans, seu si Petru ea libent. ins tantu orat.

Unde 2. di

centay est, adhuc sugere obtum. n. affratum. per q. d. d. d. am
sciam. pole, quodque Deni Iduate decernat: illa etenim
scia. n. affrat, Deum si alicuius p. r. o. n. i. s. detraois. sub
datury ee. Irenyuum, sed onio, atq; ins. libent; sed pole e
Deum Ireny Irenyuum Petru, seu, quod in idy recidit, aucto.
efficaci ad Irenyuum si alicuius sub p. r. o. n. i. s. detraois qua
sibi hanc necetatem imponit, sicut ead suppo. q. d. d. d. n. u.
efficaci simplici actus creati salutaris necetatur ad Ireny
uum aucto. q. d. d. d. efficaci, et ead suppo. ead n. o. i. s. generi
humani ad ordinem supnalem ordinatis q. d. d. d. in
supnales Beatitudinis adstingitua Ireny media saltz
sufficiencia, et hanc procurant atq; obtineant salut. eternz.

Uta M. reflexa af-
firma; Deq; datury ee
Ireny, seu auxilij,
dino, atq; immo. libent:
q. d. tr. affrat, se illud
datury, n. libent immo;
A natio, sed necetate
Ins.

In obstante illa sciā. potest Deus libero suo Decreto Th.
 Adionato semetipsum necesse ad defendendū Densū pro causis,
 in quo orāo. illa existat, seu p̄videatur abtē existens,
 nihil per ipsum decem detrahendo circa ipsam Idioē cum
 possit n̄. sūl. sed quasi gradatim se detrahē. et manē. Orāo p̄s. p̄s. p̄s. p̄s.
 cum Idio. illa n̄. Ince pendeat ab ipsius voluntate sed de p̄s. a sola Dei
 ab eadē quoad defendendam libentē ad orandū. et a dōt. volū. pendeat t̄n quoad
 Petri quoad orandū. et sup̄pōe. illius libertatis. libertatis t̄n ad illū
māg.

Sed res

Clarior per partes percipietur. Sciā. mediā directā
 affrat quidē. Petrum ē. Oratorium cū. auct. A. V. g. et
 cum auct. B. n̄. ē. Oratorium p̄ Densū salutari n̄. tri.
 abtē. affrat. illam orāoem, seu n̄. est sciā. abtē. p̄fate orari,
 et sciā. abtām illius assumit pro Idioē. Decem Idioē,
 quod P. impugnat. et pote. quod sic tendit. Volo, Petri Decem hoc Idionatū
 defendere Densum, si abtē existat orāo. eiusdem, seu quod Idioē annuat.
 p̄videatur existens pro eo Densū. et sup̄pōe. illius
 Sciā. Mediā directā. genus Deum stet purificare Idioē,
 seu facere quod abtē. existat orāo. pot. Deus anti. se
 detrahē ad donandū Densum sub illa Idioē. quon tunc Pote. D. re ad aliq̄
 purificet eandē. quā ad motū pot. purificare illam Idioē, detrahē ante sub Idioē
 et negare Densum, et aufere libentatem ad Densien- agendū. q̄. t̄n. et Idioē
 dum, et defendendū auct. et Densum inefficax nisi enim purificet.
 Deus libenter promiserit annuere nostris precibus, orāo-
 nis n̄. possunt enim necesse ad defendendū illud, quod
 petimus.

Si dixeris nugatorium videri, quod Deus
 efficiat. decernat Idioē, maneat, attento illo Decem.
 suspensus circa Idioē, q̄. ē. genus ipsius potestatem,
 manē. si postmodū illam om̄. negat, Idia est v̄. quod
 hae Regnā si quē ē. n̄. dicitur et p̄cedentia sciā.
 Petri. et q̄. n̄. est absurdū. Deum n̄. Ince Decem

Deus D. n. in vno deo
decedere Deo, et di-
sionaty, dy utiq; ab
ipso dependet.

Idcirco et qd deca
quod e eo se deca
sub libere adhuc
inefficacia
acty salutary.

disponere de Idroo, et Idroato a se tanq; pendentib;,
qa in hoc steterit sine sua libertate. Sed qd pot de-
cernere sub. Iferre libertatem p suam inefficacem,
quon ideo Decaum, qua Idroatum desinat ei. sedum; qd
admonum scia vult salutem em, forum qui pcarant
Cicet illis media pue sufficientia, et ppa inefficacia
mimibret.

Aug hupom assumat
Sic M. reflexa,
et qdng in eiq; obij.

His demq; supponi pfatum Idroatum
futurum est iunctioe scia. Media Reflexa
affrantis Deum collatury ei. Petro Isensy, de pvident
Eund; Orantem. Sed itra adhuc, qd facile negabitur
assumptam solutionis; stat enq; est dictu sciam. Me
dia Reflexam sumere pro hypothesi libertatem
Dynam instinctam quid; scia. obta orois Petri
qua tr. libertas n. pot. intligi subiective e dntens
in illo signo, et seq. pot. veluti suspensive attingi. cu
v. pfata scia. n. sumat in hypothesum valem Dei
per pquam Decay Idroatum. detratam atq; ligatam
et sic enim voluntas Dei n. est forta. libera in de-
cernendo qdce. Isensum, cum n. possit n. stare promi-
su: p. oraym illius scia. Media Reflexa longe dicent-
sum e, ab obta, et respecto per Decaum. Idroatum; nec
talis scia. se ingere in casum pro quo Deus p. p. per
Decaum Idroatum se detrauerit: q. potest quam
optime velle Idroate dare Isensum. Licet scia Media
Reflexa dicat se non daturam ee pfatum Isensum
sub Idroo. Oraym, quam inde scia illa falsificetur; per
hoc enim quod Deus dferat Isensum qd p. p. illum
decreuit sub Idroo. Oraym, quam em. liberaliter ex car-
gias e, n. fit falsum ee Deum n. ee collatury illum
Isensum esto p. p. oratio dumoo n. p. p. p. p.
missio illa, seu Decaum Idroatum ram e. p. p. p.

Id, quod in humanis passim dicitur: sapiens enim ceterum
 tam hemus denotat igitur, et de alijs, haec, illa n. et pos-
 titior, et hoc, illud dicitur et nulla insuper urgeat
 obligatio, et aliunde et liberam anti. suscepta, et nihilominus
 et propter ipsam timorem, et propter aliud motum, eadem
 primitivus, et sexio propter faciendam. Praeterea quod
 sunt. huius. Equae. Vixit. Ira. Decum. Vindicta
 Idiotum, et potest quod est, nequit, nisi rogatione, tendere
 in impot. et in naturam. Obstructa igitur manet via,
 quam necesse vocabat, et quia huius instituti n. e. super
 vane obices ab alijs inuentos. Ira. Decum. Idiotum
 in genere, equum e, et Decreta. Praedeterminata. Idio-
 ata. aliunde impugnemus.

Sectio V.

Deum n. Cognoscere futura Idiotas
 nobis libera. Si Decreti obtine. Prae-
 Idioti Praedeterminati in
 Et Sac. literis ostenditur

Decum obicitur Idiotum, ad quod recurrunt Praedeter-
 ois notissimum post Magis. Aluaxer qui lib. V. Respons. C. de Prae-
 mi. Et ingenie fatetur, illi ne quidam meminisse antiquos de be-
 Scholasticos, recurrunt ad stabilienam. Sciam. infallib. Idio-
 gentis Idiotum n. ita. Magis e, et illo Deus decernere
 censetur. Invenioem. Si vero. si. et ad illam
 detraxerit; haec enim Idiotis est veritas maxima, admi-
 sa sel. Praedeterae. Et ponendy e. in hoc, et sibi pacto,
 Volo, quod. Si quis dixerit, si. Agitur. quod. et dicit,
 vel, quod dixerentur sub ead. Idio: in quo decernendi
 genere, n. est. et hypothesis. sen. Idio: sel. et. Idio:
 attingitur. Praedeterae; et. et. Praedeterae. illud. Decum
 Equivaleat hui. alteri. Volo. Praedeterae. Si quis. ad. Invenioem,
 si. Agitur. quod. et dicit, aut. praeter.

Jam v. sciam infallibilis de factis futuris et de
tuis et p. p. inuolentem satis probatam in superioribus
sili decto. n. in niti. sed antea extere potius subiective omnes
decurum. Dina voluntatis, multiglu. et sacris literis opem
ostensum apud p. Aug. a dug. 62. de scia. parsetq. per
suadem et obui. forme illi. locis in q. eandem sciam dicit
sacra pagina. Nos pauciora daturimus. Sit v. testimonij
Scriptura illud Genes. 11. Vbi Deus conqueuitur de superbia
hominum eorum mente qui volebant iuxta Babiloniam
edificare, sicq. loquitur. Ecce unus est populus et lingua
eorum, ceperuntq. hoc facere nec desistent a cogitationibus suis
donec eas opere spleant. In q. supponitur Deum cognouisse
hoc. illos n. ee necessarios a suis cogitationibus, n. quod scia. abta.
q. quidem ipsonone. linguarum Deus impediuit ne ulterius
pcederent; sed scia. idioata. si nimum sineerentur insis-
tere opere iam incepto. At hoc scia. n. innititur Decro.
aliquo, quo Deus decessisset, quod hoc. illi sub illa idioe eadem
opere insisterent: q. fuit scia. independens a sili. Decro, et
dreg. Media.

Mion. quod iam nunc negari pot. suadetur;
si em. Deus ipse sua p. p. volte. fecisset quod eet. Verum hoc.
illos n. desituros a sua cogitaoe si in sua libert. Relinquerentur
quomoo. posset conqueui de hoc ipso. Quia sinceritate. se nobis
et dhiberet. veluti animum atq. sollicitam ad impediendy illud
opu. si e. illius scia. voluntate veniret quod illi hoc. eent.
Vbra pcederent nisi impediuntur. Signum igitur est Deum
p. p. idioe toty hoc futurum et detraoe. libera eorum homin.
sub idioe. potestatis eius facta. quin illatenus ipse id idioe
decessisset, ideo q. adhibuisse medium auferendi illam potes-
tatz linguarum ipsonone. ne opere spleant superbum suum
q. potum.

Sit v. illud cuius n. sel. supra mentio. fecimus

Cap. I. ibi dicitur est ne malitia mutaret verba supplicata 73.
enim erit anima illius: & pro hoc operavit educere illum & medicis
iniquitatum. Ad qd supra vidimus legione dcludi Deum
infallibilitate cognovisse pota in qua Iustus ille glabereur
si dicitur vidisset sed n. var. alicuius decem quo Deus statueret
p. detrahe illum ad materiale p. fi. sub dnoe vite longioris; nam
it modo p. detraheam que selg. p. detraheos p. stat. abnuadit;
id dicit n. pot. si vextra Script. satis p. pendantur. Na quod
fuit ingens beneficij ortum e. a speciali p. placencia in anima
illius Iusti, quod tam cito e. vni. exigetur. Si v. ideo Deo
eundem rapisset, qd. ante. Et se ipso illum ad maale lapsus
Idioate destinavit multum decresceret beneficentia ista v.
pote que maor fuisset, si eundem cu longiori vita a p. fata des-
tinaco liberu fecisset, ut e. tuis patet. Prter, quod ille
Iustus certu. p. exeret, aut p. exeret, seu quod eet dery,
illo ita e. p. exeret, v. exeret tamq. ad ocaos in p.
xucula huius vite, e. uti in caq. in malig. futuris eius, &
it stat. e. in ipis verbis: q. quod Deus hoc ipis p. exeret
n. e. v. fundendy in decem p. detrahe. Idioatum.

3. magis
p. exempto ruy e. illud, quod in d. p. cedenti v. exeret
& infallibilitate huius scie Idioate assumptu e. C. V.
Math. V. N. q. v. O. v. ita Iudas increpat, Na tibi
Corozaim (ita ead. sentur apud Luc. C. 10.) Na tibi Bet-
saida qd. si in Tyro et Sidone facte fuissent Nati-
tes. Hec increpatio iustissima Iudeorum
p. exeret ad Tyros supponit sciam infallibilem
supponit D. v. sioem Tyroru, qd. fuisset sub dnoe p. r. o. s.
N. q. it iam v. v. t. i. u. n. t. t. o. r. t. a; sed n. supponit neg. pot.
supponere decem Idioate p. detraheum quo illo scia.
n. t. a. t. u. r. : p. supponit sciam infalle. tem Idioatam e.
D. t. i. n. g. e. n. t. y. n. u. l. l. o. i. n. n. i. s. s. a. m. d. e. c. e. m. e. d. e. g. e. l. l. e. d. a. m. C. o. n. f. i. t. a. n. t.

Ora flex mox, anteq cuius graem,

Impugnandus est

Att. Palanco Respondens tom. 2. de Deo tract. 2. q. 6. n. 392
Aptum fuisse locutum 2. sciam infallibilis dixerunt Fri-
orum & hanc dicitate inferebatur. Et statim alio quem
Aptus habuerunt, uti n. ab eo invidi, ac iudici melius
proinde dispositi ad suscipiendam gratiam & fidem
Apti, quam dispoem (tam talem (inquit n. 392) fuisse
ut et ipsa licet omni naturali, n. quidq. abte. sed dicitate
seu sub dicitate. supernali gratia, atq. instructionis Apti.
infallibilitate. inferebatur eorum dixerunt q. n. et
suppo. status illius, in quo libere erant dicitati, non
poterant non credere grati. Apti.

Responsio a. hae

plus adhuc a. dicit, quam a. dicit. senta. Necedit. Sum
1. q. dicit. Verba Apti. aperte sonant illius reprehensio
n. Cognoscere dixerunt et in causa, velut in dicitate. dicit.
sed cognoscere n. dicitate. dixerunt que fuit in seipsa, non
enim dicit. fuisse melius dispositi & potius fuerunt
sed dicitate. egressi. Sum 2. q. nulla dicitate. dicit.

Dispositio naturalis
quae dicitur ad opus
supernale.

Text aliquid nisi ut summa. per modum. Remouentis
& dicitur ad dixerunt supernalem, ut toties dicitur.
est dicitur Pelagius. Sum 3. q. quales cuq. fingatur
huiusmodi dicitate. illa sub. cum gratia. Apti, et ausi illi
fuit ad dixerunt, si dicitur. Saltem dicitur.
n. inferebatur infallibilitate. dixerunt, et pote que
adhuc dicitur pot. cum n. dixerunt et mai. apud dicitur.
cum enim dicitur dicitur dicitur dicitur ad
dicitur non sit. Volentis nec dicitur, potest saltem
et dicitur negari a. Deo illi qui mai. dicitur cent
dicitur. Sum 4. q. dicitur e. et satis em. dicitur
Apti. ut dicitur fuisse melius dispositi in hoc sensu,

quam Iudeos, qui Vexi Numinis cultu, exstebantur, 79.
qvis Palancus de qre ferat hac in P. Ortega, quod Aug.
dixit de Bono perseverantia C. VI, n. e. ita obdca
catu, atq induratum cor Syroorum, quanto induratu fuit, atq
obdcatum cor Iudeoy, qe Aug. aperte loquitur de Eccleae, Cor Iudeoy dicit ma-
atq obdurat. Iteq, incredulitatem Iudeoyum seu dicit qd obdcatu, qm Syrooy.
tenti in ipsa incredulitate, seu voluntate n. credendi in obdcaoe Iud, seu Iudg
Agam, qd credendi in suis potis, que obdurat n. fuit in in incredulitate actu
Syrii, et pote duertendi, si Agam. apud eos grasset: q. potuit
in eisdz e. de qua grana, et forsan peior ans. dicit qd. dicitur
in gravis habitibus, atq inclinabuz; ptenz. quod Agam
n. Agrobant eis, quod pota. egissent, sed quod penitentiam
n. facerent ait S. Phas. lect. II. super Math. Coniuncta
igitur omia. e. ffata interputao,

Et pbanda iam illa
mox superioris dicitur, silt. seram duersioni Idioate
futuræ Syroorum n. potuisse vitti decro. subiective abo.
Obiective Idioate. p. detrandi Syros ad penitentiam, Incepao d. paratio
Et pbata efficacis. Et ipsa naa. inceptiois. d. paratio = Requirit.
na qd et iusta sit atq vaolis, Exigit, et minime eam
qui oburgatur, e. de qualem cum eo, in cuius d. paraoe
Reprehenditur in his que e. d. ipsius libent. n. pendent,
et multum d. fecerunt ad id ppter cuius omissionem incre-
pantur et veluti lumine, nad notam supponebat Ailes.
3. Topicor. C. 3; e. qd alias ipsamet d. paraoe. Reppen-
sus inflexetur ad se defendendz ppter ans paritatem,
quam illa secum adduxerit. Sic si aliquis de grotuz
Reprehendatur, quod n. ieiunet, sicuti ieiunat, ieiunaret
alter viribus satis valens merito d. d. exet et ad manus
beret instam Excusaoem. Silitex si militi non
henti nec potenti beae. axima optima Agrobaretur
quod n. se genisset, tam fortiter, tamq streame, ite d. d.

qui optimis armis ad gl'iam instructus e' liceret inquiri
tam acerbam Reprehensioem, dicereq' Reprehendenti eua-
me sic increpas Iparaoe illius, quz melioribus armis in-
struisti, & qui si tam male instructus fuisset, de ego,
fortitan' segrnius pugnasset.

Sed in casu nro si ea scia-
sili decao nitatur, n. forent paxes Iudaei cu' Syrijs in
ijs, qe n. pendent ab eorum libertate, miniq' defuerunt ad
penitentiam; nam Syrijs Itra graem. Np' & sanctiss.
inspiratoes illi coaxes pendentibus quib' ubi subintelliguntur,
& collata sst. Iudaeis, huius est aliud efficacius auos.
& intinxe Ineosum cum penita, nempe p' detraoem
ad penitentiam, quod Iudaei nec habuerunt, nec potu-
erunt adquirere, cu' loco illius independenti ab ipsorum
libertate huius est p' detraoem ad maale incredulitatis
atq' impenitentiae; poterant q' Iudaei, Congueri atq'
declinare Reprehensioem Np'. Qm' dicentes; & Unde
suis, Syrios tunc acturos fuisse penitentiam? Nonne qe
decauisti q' ea hypothesis defere eud' Itra graem. nobis
decauisti gram p' detraoem, quam nobis negasti sine qua
nec illi penitentiam equissent & cum qua nos em fecissemus
penitentiam? Cuius nos increpas Iparaoe, illoz quibus
tantopere inflexiores sumus in Viribus ad penitentiam?
Prat' Verba illa tua, quae si in Syro & Sydonibus
p'ferant sensu & clausum, seu significant, quod
p'ce illa gra p'uenientis illu darentur, quae Itra
fatemur nos accepisse: quo igitur inre silentio p'emus
Vltioreem illam gram p' detraoem, quae nobis negasti
& illi decederes, ut dolo, decaoem accipias, nos Reprehen-
dendi illozum Iparaoe?

Argti. in epigram agnouit atque
eleganter tergit dulcissimum V. Franc. Salernus lib 2. de

Sub nomine gratiarum
Np' illigiti etq' in-
firmos caros, et alia
auxilium.

Amore Dei C. 10, ita disserens: Atque itaq; lege p̄t iudicij 75.
ex Dparatōe, cui f̄ntam, ut ab obus, ē obseuaty et D. D. non
aliud subere pot, quam quod aliqui gratis amplexibus aduti;
consensum in ipsi misericordie negauerunt, alij v. paucioru-
bus aut moxibus vocati, sunt in f̄ratōem et sanctissimas
p̄ntē leges libenter amplexati; quo pacto aliter p̄ret im-
penitentibus impēnta crimini dāxi et Dparatōe eorum
qui se duxerunt. Et hinc de Iudaeis quos Nptm in
p̄fato textu arguebat, subdit ibidem. Audi ignorā
paecōn, n̄ Theotome, Iudaei Coracain atq; Bethraide de-
ram edoctos Religionē, cū tantē Efficacie N̄cipissent grā
atq; Ethnicos actū duxerunt, manifestē in indubitat
De audiendi n̄.

sunt qui apud Danzel eos laudantem censent, et Nptm
Unum h̄c grā Eternā p̄coris ē locutum; nam grā
h̄c insufficiens ē, ut Iudaei penitentiam agere potuissent; Ausilia externa quo-
q; pot: que obseruant Cuyā disp. 22, sec. 6, et D. C. 11. modo in Scriptura illi-
lib. 7. de gra. C. 30 in sacris literis auā Eternā gant.
accipi spes et interius animata; et textu quod h̄c ealy
solutōe situa Jansenii ita gram. sufficientis apud
Eminent. Spondati. Neq; insuper audiendi de bent
illi, quos idem Danzel doctissimos appellat, qui dixe-
runt Nptm fuisse locutū more Concionatoris et
Ita caput Populi n̄ a more scholastico et Na
D. D. intelligam. Iti q. Concionator aliquis sic de-
clamat, Si barbaris h̄c praxem quē amurō vobis,
duxerentur. Ita enī v: qā sic inefficax effia effi-
citax insignior Evangelij locus ad p̄bandam grām suf-
ficientis interius, cū voluntas N̄sistere queat, ita sec-
tariis huius t̄pus. E: Npto Dno. tribuitur locutio Na In Npto n̄ fuit cog-
D. D. intelligam falsa; cum q. S. cum s. Poa. non n̄tio f̄gia fidei.
admittatur in ipso Cognō fidei, iti obscura, absurdus sanē

Requiritur ad
Dico locutio falsa,
inri et que coniec-
turales.

attribuitur eodem modo locutio falsa, si verum ut illi
insinuant immota fuit grā tantum exteriori gratiā.
atq. saltem fallibilis, & quare detrahatur, si immota est
n. tam veritati xli. quam debito Axiomatum faciendis in
ea hi goteri penitentiam. Enim 2. dicitur aduersarij
silem interpretatiōem, si a nobis attribueretur Ang. Calteu
Cecā Doctōri, et nihilominus in p̄sentia eandē laudant, &
saltem n. Reprehendant adhibita dīcto sume Sapienti.

Post. satis inter se reu-
nunt 1. ad impedimta maora que sua culpa Audi obice-
runt grā p̄detrahenti.

At dicitur 1. qā id arbitrariū,
et sine illo finto dicitur, et p̄t. Enim sinistra Ordo; nam
Nōbit q̄tā de ipiū impedimta, a quorum p̄sitione
p̄uenerit pariter se sic surte Cōcuram, fatentes Itaque,
eadem impedimta a se adhibita et Reponentes, illa enī
adhibenda fuisse, siliteū a Axijs, si ipi fuisent pariter
p̄detrahenti ad eadē quoad maale p̄monda, et que illi enī
n. adhibuissent, si n. fuisent sic p̄detrahenti: q̄e, si deuen-
amus ad 1. eorum personale p̄tūm. solutio locum non ha-
bebit. Itā d. enī Ang. Magro supra moī docente Tudeū
hic n. Reprehendi quod p̄tā in q̄ illa impedimta colloca-
eguent, sed quod post illa p̄tā. tot gratijs p̄tenti p̄-
nitam n. fecissent quam Axijs facerent, si illi p̄deuener-
tux.

Reuocantur 2. post Caxionum ad mutua p̄uor-
tate que intercesit inter p̄tūm impemta Cudeū et negat
grā p̄detrahenti ad penitentia, q̄m licet negat huius grā
sit p̄uor in genere Cā. efficienti, p̄tū impemta fuit parit
in genere Cā. maali. Sed Itā 1. eā his obū q̄ habent
in Itā. Itā mutua huius modi Cā. litate, quotiescūq. Cā.
erit indolis ē, et p̄tū p̄cedere debeat effim. Itā 2. qā
erit motū mutua p̄uoritate Requirit Itā Ang. Magro

Judei non repeter-
dicit a dīcto p̄detrahenti
impedimta, seu peccata
iporum, ad p̄tū impem-
tentis dicit.

Mutua p̄uoritate
inter p̄detrahenti nega-
tionem, et impemtentis
Subeū p̄uoritate.

quoties dixerunt instituit de illi, inter quae generaliter
 aliqua dependa invenitur, ut cu de operaco. nra. libera, et gra
 loquitur, cludens, si tendu. ee. in aliquo primo. gra. quod nullo
 mo. antecedit aliqua nra. operaco. Em. per modu. d'goris, aut
 mexu. im. p'fecte. talis, quod Na. eundem q. B. v. q. ax. 2. ad
 genus cae. maalis Reducitur; et eod. modo l. q. q. 22. ax. 2. ad 3.
 dissonans de dependa. mutua in his, et voluntatis ne sequatur
 mutua hoc prioritas duorum, et eutetur procerus in infirmitate
 Statuit, spei ee. prioram aliquam cognosem, quae p'ntur
 fcedat et nullatenus subsequatur motum voluntatis. Solam
 p' inveniatur apd erudis mutua caalitas inter illa, quorum
 alteru. caa. efficiens, aut maali sit, et alteru. caa. finalis, qd
 caa. finalis n. influat in effum. nisi media. Cognosce. et quid
 Cognosce. n. p'presentante illius existant, ideo dicitur illam
 operari, ut sit et n. qd. est. Sed negat. gra. p' detrahitur influat
 per modu. cae. efficiens, l. quasi efficiens Na. solutionem
 in imperitentiam Iudeorum, qd. h. de, ut sumu. poterit
 influere in illam negacoem per modum cae. finalis, et
 seq. n. negabit. Iudeis illam gram. qd. erant, sed, et eant
 imperitentes quod et tunc. satis absonu. e. et n. posset de
 veritate ad p'p'andam illorum excusacoem, si n. ad huc
 insistat in genendo modo id. neo ut Deus negasse illis
 dicatur illam gram. qd. erant imperitentes. Ira inferam
 p. qd. iam Deus cognoscebat imperitiam Iudeorum. ante
 Decorum p' detrahitur entitatu. illius imperitiae, et denega
 turum gra. efficacia ad penitendum, Propt. q. per sciam. in
 dependentz. a. decro. et seq. Mediam. 2. p'panitiam
 in genere cae. maalis poterit dari in p' destinatis nro.
 aliqua sufficienter p'cedens totum p' destinans effum. ista
 quod l. f. supponunt laudata q. B. et l. caa. desim. ut ista
 pelagium; si eni. imperitiam actualis pot. p'cedere sic
 p' detrahem. et negat. gra. efficacia ad penitendum, que in

Nulle mutua p'ri
 oritas agnoscitur a
 d. h. in q. g. g.
 et q. g. g. nro libe
 ry, et m'itoriam.

Mutua causalitas
 ad d. h. ad huc
 queng. n.

Regnat ex p'f.
 Creatura nro aliqua
 movens Deu. ad p'p'
 destinatio. effecty.

Eodem signo intelligi debet. in quo futura erat ipsa gratia effluens
cui non potest actus salutarius precedere eodem sensu gratia
operativam, a qua effluunt.

Recurrunt 3° ad Regrebenis
quam in die iudicii latuam creduntur damnari omnes dpara-
tine ad Predestinationem, et dparatine em ad Apostolos, Deipaz
et em Aptum Unum, cum tñ saltem plerumq; eorum fuerint
gravius impaxes in domo deceptis et oēs ceteris, si em. Apst. et
em. Mater dparentur. Ceterum dtra: qñ Regrebenis
illa dparatine ad Sanctos, et em pteat, qui tam vixi gra
fuerint, est n. e. instituta sub iisdem tuis qñ instituta
fuit in excepao ptem Judaeoz, sed alij longe diversis et
liberim pportioem servantibus: hoc silt modo em Aptus,
Apostoli et Reliqui oēs. Respectu tam eque qñ opera
duntaxat edidert, qñ tu miora saltz n. exhibuit. Et
ad quod pstantia gra Dei tam potens factus fuit, quam
erant illi ad illa maora.

Recurrunt 2° et magis dntem
ad aequalit; grati; pertinenti; ad actus 1°, seu ad posse
dntem, in qñ Judaei paxer erant cu. Iudis, qñ illi
illi habituri cent gram p detrahentem, que n. pertinet ad
actum 1°, seu ad posse, sed ad actum 2°, ad agere, seu
potiũ novum actum ipsa dntem medij vntem vntem que
qui vlt sit applicatio actus 1° ad 2°, seu pax ad operat;
cum 1° obligao, ad panitentia mensuratur No. Capacitaz,
et poam psumam n. poterat n. pax ee. in vtriusque huius-
modi obligatio: cumq; insup ex subte Regrebenis,
qui cu possit, et teneatur, n. dntem, ita vntem
in excepao idz dparatine ad alterz, qui magis cum
potens n. sit, neq; plus obligatur dntem dntem, et dntem
toreatur.

Dtra tñ 1°, et qñ ab adversarijs, in qñ dntem

aut Ecce. P. P. hae in veniant, et ea tamq. Onia ⁱⁿ Englo = 77.
nata hinc repetant. Ubiam Aug. t. Aug. ^{cu} ^{Magis}
huiusmodi actum intermedium docuerunt. Et regiones
potius Oium animis insitum e, illud e, quod p. hie ve-
quiritur ad operandu, neq. dicitur illatenus sub potest.
Operantis pertinere ad posse p. hie, et ad actum v. Operandi.
Noc, si verum n. sit, quomoo p. habitua, Tolcom, nisi p. ce-
dat Cognio n. hae poam. Et peditam ad amand, neque
oculos sine lumine ad vidend, neq. ignem ad duxend,
nisi parum approximat, sit, qm vis a flexu, et ab obs.
Cognio ad amand, ad videndam lumen, approximat
pari ad duxend, mera applicatio censentur. Propt.
ab obs. digna solet duplex applicatio, altera p. hie,
Et impediens poam, quae ideo Causali appellatur, et
altera formalis, consistens in ipso Exercitio, ideo que
dicta operati, et sicuti hae ad actum v. illa ad v.
spectat, et quotiescuq. ipa deficit, pot. imputari n.
pot. quod n. sit Operata: q. si sel. adstruitur, et dno.
natura gra. p. detrans, sine illa n. magis potens erit
Voluntas ad Operandum, quam potens sit sine cog.
ad amand.

Et ecce discursum Aug. ad p. hie
Itra Pelagianos recet. gra. qua d. hie tuatur nra potestas
ad credend, et stat. inquit C. L. de Sedert. S. S. Aug.
et Anglo. n. sumus sufficientes cogitare aliquid nobis,
quasi et nobis, sed suffia. nra (ad p. hie sile cogitand)
et Deo est: q. n. sumus idonei credere a nobis quae
et nobis: uti si diceret n. possumus credere sine cogi-
tatione aliqua p. hie illius quod credend e: Sed hanc
cogitacem n. possumus hae et nobis, et nisi impiam
a Deo: q. n. stat potestas in nobis ad credend, d. hie
sm. p. hie nra, sed d. hie e nraio p. hie Dei

sexagesimam cogitationem. Assumptum dicit C. W. de
Corrupt. et gra. Vbi sic ostendit Angelo et Adamo pec-
cantibus datum fuisse auos gra. quod possent si Vellent
sexmanere innocentes, alias quomam talis Na. facti
sunt vt sine diuino adiutorio possent sexmanere, si
Vellent n. Vtq. sua culpa cecidissent, adiutorium q. ppe
desisset sine quo manere n. possent: Sed Na. Sed detrahe
talit Na. fuerunt iudici vt sine gra. detraente p. m
tam agere n. possent; licet enim Vtq. ab ipsis adinuatum
p. a. ad penitentiam n. dicitur sex gram. detraente, n. in p. a.
admitti tunc sine gra. detraente: q. deficiente huiusmodi
gra. n. erat in illis p. a. ad penitentiam. Na. Legitimam Aug.
Dialecticam, a quo si discere potes quid sit aliquid ee
in nostra potest. seu nos ad illud hexi. potestatem atque
suffiam, Respondet lib. 3. de libero arb. C. 3. dicens, Non
enim aliud possum sentire ee. in potest. nra nisi quod
cum Voluimus facimus, que idem dicitur Vegeta. V. Retract.
C. 22. Vbi addit hoc n. ee. Vtra illud V. Orb. C. 1. Quid habes
quod n. accepisti? Quia talis potestas nulla e. nisi detur a Deo.

Assumptum insuper de
Virtute et litera C. 31. Vbi q. Vt dicit, se cessare pro gra.
Dei C. Retract. O. V. dicens, Quid igitur Vtra q. dicitur,
q. quid hanc dicitur potestatem Vbi Vbi adiacet Vtraq.
facienda; Vnde hoc quid in Vlt. dicitur quod si Vult, facit
si n. Vult, n. facit: q. Na. Aug. implet Vera suffia, atq. fa-
cultas ad inuentionem l. penitentiam nisi Vlt. adiacet facere
eandem penitentiam, si Vellit: Sed n. sic adiacere posset Vlt.
agere penitentiam si Vellit, si n. nra. sit gra. detraente q. n.
n. est in illius potestate: Si datur huiusmodi gra. pertinet
ad posse seu ad actum V. Neg. obstat, de iuribus saltem
Dei substantia ab obli. Vt qui n. pertinet ad actum
V. qui a Diuina, En a creatura Vlt. pendere debet: non

habere.

inquam dicitur; quia Decemum pparans, et offensus illum, 78.
Diximus pperinet ad actum Voluntatis, sibi ad futura
Diximus in potest Voluntatis creatae, et qua ut sic illy dependet
Eos suppone libera pparata pparans, n. smi e. inuenient,
sed naxim, et verum sit sper, quod in id. Ecc. p. sequit
Vgetunt, nempe eum qui n. pperitet n. ideo n. bene pperit
aut accipere, qm ea illam Deus n. dat, sed potius Deum
illam n. dare qm ille n. facit, sem accipit ipsam. Propt
em. docebat. C. Thas. v. c. q. v. d. ax. A. ad id illud qd
pperimus cu auro. Dei n. est onis. nobis impole. id illud
Thie. B. Chm. C. B. Que pparamus pparamus, abiquale
nos pparamus, qm pparamus pparamus se pparatur ppar.
emibeant; Sed Deus pparatur e. dare Diximus, n. p. sic pparatur e.
emibeant, Diximus, pparatur, ut pote
qui et se ipse negat, et ante ad oem detrao. Voluntatis.

Cum, quomodo hae negare
poterunt si vera est, que pparatur dicitur de Volte.
Dei. ax. l. S. S. nempe gram pparatur antecesse pparatur
itate. Nam et cadit tati detrao emi libere arbitrij, in
qua ipse agere dicitur. Oe qm quod ad agere pparatur
de gram. Nam sua gram sit effectus, sive applica
naxia, et pparatur eiusdem pparatur, ad pparatur pparatur
pparatur. pparatur, et nix ad hanc dicitur. erat apud dicitur;
pparatur. pparatur. pparatur. pparatur. pparatur.
pparatur, pparatur in actu. e. collo candu.
Quod insuper, facile ostenditur: Nam pparatur
et pparatur ad dicitur, candu. pparatur et nix
se pparatur: q. e. formalis dicitur pparatur
liberam ad dicitur: Nam pparatur n. pparatur
e. qm pparatur dicitur pparatur pparatur
e. n. pparatur. n. pparatur. n. pparatur.
pparatur pparatur pparatur pparatur pparatur

Disq. Emb. de Actibus Humanis docere Voluntas
n. posse quicquam operari, si est scholastica physica
doctrina quae oia n. bene cohererent de hac solute.

Ita ille & in unum dicit
inexpatrio Sparatua exigit, quod nulli n. requiritur
inacquiribile n. deflexibile, sed in collato, quocumque tandem
modo illa exponatur. Et tunc quod melius dicitur
sicut alter homo sicut faceret ille. Ludo d. mixtu.
si n. habui pec potui acquirere p. d. m. requiritum
ad agere cu quo infallibiliter fecissem. Et ego quod
ille sineret n. p. r. industria acquirere, sed d. t. e.
Utio donatus, Et sine quo ceteris. Ille enim nil fecisset
p. quid, p. ma in expas p. ex Sparatua, quod n. fece-
rim paritatem, quam ille fecisset.

At tunc id ipsum: si vera
est Praedetrantia doctrina, si p. ex auct. sufficiens potens efficitur
hoo. ad duersionem, ut adhuc egeat novo p. no auct. Dei, quod
minime acquirere valet, Et sine quo nunquam ager paritatem, quae
infallibilitate ageret cu eod. q. ita e. potens, ut si n. duex
tatur sustinere obijcere possit Excusationem. patet con. qd
n. alia de causa subte, qui se excusat qd ei deficit aliquod
Requisitum pertinens ad posse, quod qd abte impote e. illum
se duextere sine tali Requisito sed em e. impote duersioni
cuiuslibet sine Praedetrat. q. illa carente iuste se excusat
sabit. quomodo asseratur Requisita ad agere e. n. ad posse:
p. ne dy Sparatua ad alteru hituay p. detrat. Neque em
abte irreprehensibili e. Praet. utiq. ad detratu p. fata
p. detrao nihil e. in primis adversa rationis magis sincere
ad duersionem, e. minus dependens a Volte creata. p. p.
detratu ad duersionem, e. n. p. detratu ad duersionem usq. adeo
snt impares in illis domi quae ad duersionem p. veniunt et non
dependent ad eorum libere aut, ut aliunde nulla maior. in

subtā maā dari queat inaequalitas: quod & Petrus n. Regi 79.
natur ad posse sed ad agere, n̄ sit primum effectivū, aut operati-
vū, sed applicatio viā indefectibilis & ineluctabilis eundē primum
n̄ aufert & statim maā inaequalitatis, & deiq. praebet agere
tam dignitatem inter illos qui n̄ comprehenditur, & eum in
cuius dignitate comprehenditur.

Certe, si Petrus & Paulus
aeque veloces supponantur & impuimenter aliquis impub-
su ducens in motu citissimo prorsus naxio ad eursu, & non
Paulo, unmeato Paulus comprehendere posset, quod n̄ cucur-
rit tam velociter quam Petrus idē dūgit in illis quorū
alteri q̄ n̄a vehementer affectio adversus aliquod obitum
impūderetur, & negaretur alteri, si iste dignitate istius
obvulgaretur, quod n̄ amaverit tam impense idē obitū, ut
affectio q̄ statim concitatur quedam applicatio, & n̄. fortis
ad amandū, & eō n̄. amans intūgetur in fructus aequa-
li cogn. eundē obitū.

Sectio 3a

Petulant, licet in exito adversarij
argutum & falso illud fundant cum
argūto cuius meminit Aplos. 2. Rom.

Et n̄. sēl. Augustinus.

Ceterum inquirunt idem argutum in vobis primum
infrui posse, vā que silem & accusacōem obtendere pos-
sent Iudaei, & quoniam alius male operans, nam bene
operans accipit a Deo, & quidā liberalis donante auct.
q̄ n̄. officium cū male operanti dēbetur auct. in q̄ n̄. argum.
seu q̄ n̄. inefficax idē dūgeret Iudaei, si cū Ipxijs
sub ea hypothesi dponantur. q̄ si tenet superior accusa-
cus silitex possent Iudaei respondere Nō incepti:
Cux nos comprehendit qd n̄. agamus p̄ n̄. auct. tua
p̄ dīcāe, tūc q̄ miraculis visis, quā Ipxios acturos, si illi

fratres affra? Illi igitur egissent tunc panem quod illi tunc
daxes auro? ad efficaciam fore sciebas et non egissent, si illis
daxeris auro? et nihil inefficax. Nos enim peritoret, si
nobis dedisses unum eorum multos auro? quod caperemur.
Efficacia perinde est et non nos peritoret, quod sile auro? nobis
negasti, sicuti Syrius non peritoret, si negaretur eisdem
auro? Idcirco seu efficaciam: quod iniuste nos in cepas Idcirco
Syriorum cum sumus usque adeo impaxes in domo acceptis.

Spant: Et non sua nostra gratia
auro? efficaciam esto etiam et quale, per se efficaciam est. manifestum
in hac beneficiis: quod qui duxerit accepit maius beneficium
quod qui non duxerit, et dicitur non potuit iste reprehendi sp
ratioe illius; possit quod reprehendere illa, quae dicitur per de
vigilantia.

Sed haec identem, quam solide dicitur nos obiciunt
per se. Illi Castellum quod dicitur. Sed aperte fatetur, per de
traxeris oleum, et operam per dedit in instauranda Veteris
quae sententiam nostram nec tenuit fecit. Ut haec Metu
candiam est in memoria quae nuxa observanda per mem
mus: nempe nos gratias, et miraculorum. Nos. Venire in
etiam cogitationes gratias, et sanctas affectioes. imus Iudeis
et Syriis imittendas, primum insuper supra per
per dicitur duxerit, sive intantum sive constantem
et Deum insuper quam est. Et se paratum ad duxerit
dum in illam et detraxerit. Volens dicitur.

Et tunc legitur
me infertur, tam Iudeos, quam Syrios non. Non per dicitur
per dicitur in viciibus, et gratias dicitur dicitur ab eum per, sed in
potentes, se et orationem. per dicitur ad duxerit et
cooperando gratia ipsis collata atque efficiendo intransitum
gratiam illam quae est dicitur, et de dicitur actum per. dicitur
tata erat sufficientem, atque efficaciam. quod est eorum per dicitur efficaciam

in actu C. seu qd in natura pamijs in idem vincunt operant 80.
 in actu C. seu phyce seu moralis respectue eiusdem: hae qd
 denoat e illi estumca quae eidem deficere pot. s. voluntas.
 nolit se duxtere. Totum hoc paucis exponit Oxyptom.
 Rom. 16. in Genes, dicens, In nra Volte pot gram collatam
 collatam l oblatam na. datam l mporoem totum delectum
 e. Et n. minus exegit Ang lib 2. de pctorum. munitis
 atq. Remissione C. 12. inqumens, Gratia Dei est qd homin
 adiuvat Volte qua ut n. iusentat in ipis idemotidz causa
 est et n. in Deo. Et de qu clare S. Thas 1. dist. 10. q. 2.
 au. 2. ibi; Causa que ipe n. het. gram est qd ipe noluit
 accipere et n. qd Deus ei noluit dare: et pot alia sic
 dicitur delectat. Patet quod de fuis gra. abte. causa 1. est
 et n. pte. hom. qui gra. caret. et Deus n. e. causa 1. huius
 defuis nisi ex suppo. illius quod e. ex pte hois. His
 dissonant que tradit lect 2. super 6. 3. Joannis 16. de
 gra. efficaci seu trahente sic loquitur, Rex quam si
 quis n. trahat n. est trahentis defuis qui qd e. ex
 se nulli defuit sed ppter defum. eius qui n. trahit.

Et qd sic 1.

qd post dicitur actum 1. ad supnaaba operandum
 per gram Dei totum relinquitur in Volte sed nullo
 tunc aliud restat nisi detrao. qd hae ad solam Voltem
 pertinet ut innuebat Oxyptomus. 2. Gra. illa que
 dicitur Voltem potentem talis e, ut si Voltem non
 adiuret, neq. trahat, n. sic ppter defum. aliquis perti-
 nentis ad gram sed ppter defum. voluntatis, sed si ad huc
 natura. foret gra. detraens, que em facta illa suppo.
 a solo Deo dependet, ut sit t. n. sit gra. dicitur posse
 n. efficiet duxerem neq. adiudaret Voltem in actu
 2. qd defuit illa gra. qd n. detraens: qd talis non
 est, quae ex se traheret Voltem, nisi ista dissonaret

nec insuper tabis de qua Verus sit decere vultem in acci-
pente a Deo qm n. vult, et n. qm Deus eam nolit ipi dare.
Quod amplius vixere pot sic: Deus dicit. Padedtraores
donans l. per decemorem Padedtraois gras l. per negationem
reddidit n. donans illa: sed Deus intelligitur prius n
p. Petrus ad duersionem Petri, nolens duxit: n. p. Petrus
enim ad id signum pertinere: q. prius intelligitur Deus
nolens dare duersionem, et deservens Desq. hoem quam
iste intelligitur nolens accipere eandem duersionem, et
iniquè deservens Deum.

Fuit 3° in expeoem d. p. a.
in hoc agnandi modo subtilise iusta Excusaois vni-
versam Chrysostomus ait. q. n. et idem loquitur Ambrosius.
D. p. p. sual, a. p. officia peritoy Iudis. loquitur ponendo
sunt in potestate eorum duersionem per ead. media, q. a.
quod parisset in potestate Tyrorum, que, si illi paritam
n. exerant sibi sibi imputare debent, nec illam possit oppo-
nere Excusaoem, cum iam n. genes Deum, et ita loquat
sed genes eorum voluntatem d. titentum fuerit p. p. a.
panita: q. vltorio nobis obiecta omo. nulla e. q. q. q. d. g.
n. sicut in senta Padedtraoniy, ita em. in senta vna
vltior alia gra, qua n. fuerit iam donata, l. saltem
oblata, quam e. em. pte. Dei.

Neg obest. Iudis quoque
duertendo: fore, si eisd. n. illa media q. de facto ipis
d. vult, sed alia q. pariter p. videbat futura efficacia
illu d. vult, nam q. p. duo duplex hic accurate cum
Aug. sapius, et p. sextum de Spiritu, et litera C. 3. d. d.
quenda e. altera q. inquirunt eum Iud. n. fuerunt tunc
duersi et duertentia Tyrj, si illis ead. potestas
gratiose a Deo facta fuisset. Et hae Resolucenda e.
per velle, et nolle eorum, q. p. vult Iud. vocari

et tam potent; grā mīsericordiā Vocantem Vespūerunt et
noluerunt Venire et Vellent. Iuxta ē dīctā adiuti grā
data ā Deo l. pparata; Nam Vocare hoc l. illo modo
solius Dei ē. Venire ā. spex ē. in Volūtē l. sola si non
venit l. adiuta si Venit, inquit C. D. Vbi nuptes laudat
tus, et Isonat R. de Civit. Dei C. 6, dicens Si eadem
tentatōe. ambo tententur. et Vnus Isentat, alter idē,
qui fuerat, perseueret, quid aliud apparet nisi alium
Voluisse, alium noluisse ā Caritate despicere. Et pariter
de Concept. et grā. C. 18. Iparans Parationem cū Nabu-
codonosore, et q̄rens cū ille toties tamq̄ mīsericordiā
admonitū magis ināurati sit, alter d. pariter admo-
nitū et flagellatū Vespūerit, ait; n. aliam fuisse mōm
nisi quod Vnus (Nabucodonosor) manum Dei sen-
tiens, Recordatōe p̄p̄d. iniquitatis impemunt, alter
libero dīctā Dei misericordiosi sumam Vocatōe fug-
nant arb.

Et dīctā hanc q̄stionem procedit increpā
Np̄t. Reprehendentis Indolos quod tam misericordi-
ten Vocati n. fecerunt penitentiam et insuper q̄ grā illi
collata fuerit efficax in actu. et tali q̄s resp̄ dī-
dūet efficacem et dīctūet Iseq. cū speciali beneficē-
tia: totum enim hoc cū suffā collatōis ipsius grā fuit
Nūm in eorundē potestate sicut egissent Iuxta penitē-
fecissent q̄ eandē grām efficacem in actu. Et hīc ē.
energīa Aug. lib. 1. ad Rom̄licā q̄. 2. sic dī-
sexentis de Crau qui Vocatus n. Venit, Voluit q̄ Crau
et n. cucurrit: sed si Voluisset et cucurisset, Dei adiu-
torio penemisset, qui etiam Velle et cucurere p̄staret nec
Vocatoe Itempta Vespūerit. Nam hoc ipso in
Voluntate ipsius fuit Velle et cucurere cū adiutorio Dei
oblato in Vocatoe, et facere Iseq. Vocatoe efficacem in actu.

et talis quam Deus sciat dignam quam inde Deus non
posset sperare nisi sub hac scia et ut specialiter beneficium.

Hinc dicitur Deum
hac non quod exere a Iudeis et quibuslibet peccatoribus quasi
in ipso et modo grati sed in partem et singulari. Non
suntam detratam que proficit a Deo et deus dei est in
excusale sine reprehendantur aliter sine disparatione
ad alios qui ipsidem gratis bene sunt aut uterentur
nec posse respondere cui illi non fuerunt collatae alia gratia
quas Deus perdidit efficaces: nam ut loquitur Aug. idem
C. 3. de Bono persenerantia, cum iste vocetur et vo-
cantem sequatur inscrutabilia sunt iudicia Dei.
Et ecce ad quod dicitur,

Unde inquit, cum Deus sperat
hunc gratiam per se ipsam efficacem et alteri inefficacem, seu cuius
minus miseretur, et alteri inducet, non quod exorogando aliquid
quo fiat deterior, sed non exorogando, illud quo fieret melior,
seu non. Vocando ipsum eodem modo, quo sciebat illy sequitur esse
Vocacionem. Cum vero questio ista tangat se esse Deum, cuius
Iudicia uti ab ipso multa gratias inscruatabilia sunt, non aliter
dissolui potest quam reuocentem admirando ipsum Deum
dentem, et nos summiando sub omnipotentis manu ipsius.
Neque enim creatura potest arguere Deum aut facere
eum libenter non impetrari dona sua: Nos ita namque
sunt intercessit bene gratis uti ab ipso acceptis, et non aliter seu
impedimur ipsius largitati, et affluentius indies gratiam
nobis sperat quin potius audere ad interorogandum ipsum
cui nobis non detulit alias gratias: et questio haec de inefficacia
adducitur in Retorsioem eorum, quae supra iugabamus etiam
in detratam est in superioriori questio, et est supposita
potestati nobis in se ad bene operandum; in quo enim
Deus paratior se et dicitur nos adiudare, trahebat ad se

est ha superioriori
nobis in data ad

iam culpa nra erit, si n. trahimus, ut docet S. Thas. lect. 5. 82.
super 6. Joanni: pp. 1. Anselm. de Casu Diaboli. C. 18. au-
unt, Diabolum s. p. delecte agere grā Deo p. p. Beati-
nz amiam; qā Deus illam Inqum in eiusz potestate plene
Obtulerit p. ex gram suam.

Ceterum oia dabit Inus Aug.

C. 18. de Spiritu et litera dicens: Si a Respondetur, Casu-
dum eē, ne quisquam Deo tribuendum putet peccatum, qd
admittitur p. ex liberum arbitrium, si in ea, quod dicitur,
quid habes quod n. accepisti? Propt. Voluntas quia credimus
dono Dei tribuatur, quod delibere constitit arbitrio quod,
cum crearemur accepimus: attendat et videat n. ideo
tantum istam Volentem Divio munere tribuendam, qā est
libere arb. est quod nobis nāala concessum est. Verum
Em, quod Visorum suasionibus agit Deus, ut velimus et
ut credamus, siue Exhortans p. ex Evangelicas Exhorta-
ōes, ubi et mandata legis aliquid agunt, si ad hoc admonent
hoem Infirmatatis sud, ut gram justificantem creden-
do Infragat; siue Innuentis, ubi nemo habet in potestate,
quid ei Veniat in mentem, sed Insentire l. dissentire
p. p. Volū est. Nisi q. modis q. Deus agit cū amā.
Nāoli ut ei credat, neq. enim credere pōt quolibet libere
arb., si nulla sit suasio l. Vocatio, cū credat: effecto et
ipsum Velle credere Deus operatur in hoc, et in obus
miseracordia eius p. exerit nos: Insentire a. Vocationis
Dei, l. ab ea dissentire, sicut dicit p. p. Volū: que ref.
n. sm n. Infirmat quod dictum est. Quid enim habes,
quod n. accepisti, Verum Em, Inrat; accipere quidz et hōne
amā n. pōt dona, de qq. audit nisi Insentiendo: at per hoc
quid habeat, et quid accipiat Dei est: accipere a. et
hōne, utq. accipientis et hōne ē. Jam si ad illam
p. p. Infirmatatis secusandam quisquam nos Coaxet, cui illi

ita suadeatur, ut persuadetur illi a n. ita: duo sunt
occurrunt inter se que Respondere mihi placet. O altitudo
divinitatum! Et numquid iniquitas apud Deum? Cui
solutio ista duplicet, gerat doctorem, sed caveat, ne inme
nat p. sumptuorem. *Thom. Aug. ex quo.*

Plura
ad rem nostram colligere licet. 1° ex suppo. potestatis
Dicitur per vocacionem Dei, nosse Voluntas. ee. dissentire
& dissentire, neq. aliter donum Dissensus a nobis habet. p.ve.
2° Dissensum seu Voltem credenda ideo Deum in nobis
operari, qm. hu. modis, seu suasionibus agit Deus cu. anima
nra, et qm. n. possumus Velle sic, qum. Deus anticipat p.
ciat, ad quod certum est debenda voluntas, ideo voluntati
n. Dissentiendi imputatur, quod careat beneficentia illa spec.
ali. quam Deus habet, dum donat auxilium p. visum efficiat;
nec ideo illi tribuendum e. in eod. sensu dum dissentit. ee.
sibi beneficentia p. sentiam licet em. quod. Vellimus suum
ee. Voluit, et nostram suam Vocando, et nostrum sequendo,
seu Dissentiendo, ut docet *Aug. lib. V. ad Simplianum q.*
V. ut, et advenit idem S. D. Thom. lib. 83. qq. q. 68.
tum caridata q. C. Non pcedit voluntas bona Vocacionem
sed Vocatio bona voluntatis, q. p. Vocanti Deo bene tribuitur
quod bene volumus nobis tn. tribui n. pot. quod Vocatur.
Neq. obest Sciam Mediam de Dignitate Vocans,
detrahe. Volts. creata ee. attemperatam ad ead. q. abie-
tiva. seu. ee. pte. ser. scita detrahit, qm. hinc sm. fit.
Voltem s. el. Vocatam habet. in sua potestate Dissentire
sibi in aliquo Vero sensu posse tribuere, quod Venu. at
Ita notat S. Aug. illa q. 68, hexeg. Denum. sapienti
modo sub sua potestate quicquid Vera Requiritur. Et
Vocatio quam habet. Igura. sit. et specialu. beneficia.
inde tn. n. infertur, p.ve. Voltem sibi. ab. e. tribuere

tribuere quod Deus p[ro]videt suis sensu, et q[uo]d sub hac p[ro]p[ri]e 83
dilexit vocacem: nam p[ro]p[ri]am sig[na] ab eo miraly et antici
patz nulli alteri debet Deus p[ro]p[ri]e altissimi menti sua
quod it[er]i actualissima nullas p[ro]p[ri]as speciei a rebus, sed p[ro]p[ri]as
seip[s]am it[er]i plenissimam formam detegit et affrat de inagnam
reum quicquid affrat est: et p[ro]p[ri]as it[er]i cognoscit Deus
eventum futurum, sub quacumq[ue] vocacoe liberrimus e[st] n[on] s[ed]
ad illam p[ro]p[ri]endam (negandam) sed ad p[ro]p[ri]endam d[omi]ni
vocacem d[omi]nam misericorditer, et alteri n[on] d[omi]n[us] occluso,
sed subto iudicio.

Et hunc colligitur B[ea]t[us] V[er]bi Aug[ustinus]
quoniam sit q[uo]d sit, q[uo]d n[on] possit a nobis decidi, sed p[ro]p[ri]as
debeat ad inexcusabilia iudicia Dei: cui n[on] n[on] h[ab]ere
snadeat, ut p[ro]p[ri]adeat, et alteri n[on] item? Cui hunc source
viventem rapit ne auat, et alteri relinquit inter vi-
nos qui sat ee lapsurus p[ro]p[ri]as volte, tantu[m] q[uo]d p[ro]p[ri]as
p[ro]p[ri]as damnandum? Et sic de alijs, q[uo]d ad solam Dei libe-
tatem p[ro]p[ri]ent.

Ite in merito ractant adversarij argu[nt]
a nobis factum et in excusacoe iudeorum sibi ee argto.
illi quod opponere videbantur superbi iudei Ap[osto]lo,
qui ad Rom. 2. post q[uo]d ee antibus ipse sic intulisset. q[uo]d
cuius vult miseretur, et quis vult indurat nomine illorum
ita sibi opponit, Diri itaq[ue] mihi quid a p[ro]p[ri]as? Id e[st],
Si Deus cuius vult miseretur d[omi]n[us] gram efficacem et
quis vult indurat, negans illi gram efficacem quid querimus
si nos n[on] dicatimur? Cui argto nullam aliam solutio[n]em
dedit Ap[osto]lus, quam sciam illam exclamacoe[m]. O
homo, tu quis es, ut respondeas Deo? Post q[uo]d infert Conet
post Vincentij suam Maxonij: vel q[uo]d Ap[osto]lus ee
novavit solutio[n]em et in gra sufficienti obui. oblatas
et quam d[omi]n[us] n[on] p[ro]p[ri]as sel acceptis, quicq[ue] pot[est] et tenetur

reddere efficacem, et sciant? Si 1°: quod Noctua
et Vesperationes Vident, Agostolus ignoravit, Si 2°:
quod Isia Vident Agostolus solutionem obtinam
et Rouxit ab eisdem clamadem q^uatam.

Adiunt idem
argutum obitum fuisse Aug. docenti volenti em^o credendi
Charitatem, et eos q^uoq^{ue} actus salutares et donum Dei
mixicorditer illa q^uoq^{ue} ventis et Monachis Admoneant
nis, sic dicentibus et oem correctionem venientibus
Si Charitatem (idem est de Reliquis Virtutibus) n^o decepi-
mus, quid corrigimus, quasi nos eam dare nobis potuimus,
et n^o. arb^o. dare nolumus, et h^octur apud Aug^o. C. 5. de
Coarct. et gra. ubi refertur insuper easd^{em} Monachos inde
deducere, non debere ipsos corrigi a superioribus, si ab ob-
dificerent, sed potius ita aliquid ipsis q^uoq^{ue} quod e^o et
Vogaretur Deus, ut illi daret quod q^uoq^{ue} querebatur. Addit
Salomo, ipsum argutum q^uoq^{ue} ab Anselmo C. 2. de Casu
Diaboli. Et hinc ma^o. gloriantur sed detraores post
Contempson lib. 2. dixerunt. L. C. 2. easdem pati difficul-
tates suam, et Augustinianam doctrinam, quoniam et d^oq^{ue}
fext Cartell ab aliquibus eorum n^o. ma^o. agnoscit sua
sent^o. difficultatem, cu^m potius senta n^o. q^uoq^{ue} n^o.
eius facilitat^o suspitionem. ca^o. et ma^o. solatio fu-
tury ipsi sit, eisd^{em} argutis, licet magnis et implicatissimis
pulsari q^uoq^{ue} ab inimici gra. Dei impetebatur olim
Aug^o.

Alterum impedit, ut insinualam h^oc et s^ohi^o
tactantur cu^m toto celo diversum sit argutum n^o. de-
sumptum et inceptae Operativa ab eo, cuius meminere
Agostolus et Aug^o, et em^o. aduersarij fatentur tenentur
Nam alia argutum est eadem inceptae. desumptum
ad q^uoq^{ue} d^otra Sansonit^o gram sufficient^o, null^o q^uoq^{ue}

foret cautius enī in his sedere debuissent, ne huius generis
Hæretici eadem solutioē, quā passim Hæretici l. potius abū-
tuntur, credant illud Catholicorum argūta. Pōt, si huius
modi argūta n̄ alia adhibenda ē solutio, quā illa Apostoli.
A hōc inquit es, et respondeas Deo. Exe, qui tot solutioes
excogitauerunt, atq; multiplicauerunt. Propt. si liceret inter-
gare cū Seneca, l. Apollonius cognouit solutioem. Id ipse
liceret rogare n̄. sm̄. de solutioibus aduersariorū, Verum
sm̄. de multiplici Expositioe, quæ inuenitur apud P. P.
tūm ad illa Verba Apostoli, tam ad alia obscura Scripturæ
loca, dixerat, quōd sane posset quilibet l. Paulus ignorauit
hanc Expositioem, l. sciuit. Si V. J. Paulus rogauit sig
ad 3° Celus et a Deo Iustus D. Seneca ignorauit, quod
n̄ latuit Aug⁹ Ambrosium Thomam Caetanum, et
sic de alijs Apostolo longe maioribus: Si V. 2°: quædam
quæde Iuda, silem Explanem l. solutioem retinet Apo-
tolus. Igitur hæc, et similia, sm̄. suscipere possent libertinos,
qui privato spiritu interpretantur, seu Coxatione sunt Sa-
cræ Scripturæ, qui temere stemunt S. S. P. P. et
Eccam ipsam.

Igitur Apollonius ibi agebat causam Senecæ,
l. potius Dei impudentiam, et tendebat Senecæ admitti
grām Iustificantiem et Redemptiois Nostre. Stendentes
superbe illam esse debitam operibus legis Moyses, cū
potius gratiore imperiti a Deo per Agam Deceberetur
fuisse q; pmissa et Filijs Abraham, n̄ in carne, sed
in pmissione: Et in id adducit eos Iacob, et Esau,
quorū alterū amoxe Deus speciali psecutus ē, et alte-
rum neglexit, et hoc quidā anteq. ipsi nascerentur: inde
q; sumpta methaphora ad grām Iustificatiōis transit do-
cens Deum misereri cuius vult et quæ vult indulgere:
hoc ē, Deum ut perfecte Dnū illam grā impetrat, nec

primi illa rae ea debita operibus Legibus, unde nec laudi
bilis est, quod contra de merito aliquibus gratiore dferat
neq posse iudicari ab hoc si alijs efficac donet alijs
in massa perditionis Relinquet, inquam per peccata, tum
Oxiguis tum pro inieci srt.

Quia vero peralantea nimis
aliqui Iudiciorum ista doctrinam hanc detestabantur ad
vitandz eorum Superstiam Exclamavit Agostolus
O homo tu quis es qui respondes Deo? Quia licet
questio ista, et notat Anselm. punit remeentem a Sanctis
et spiritualibus, et cum dissolu. n. debent tñ cannales, et
luteri hoc in eius solutioz ingerere, sed potius Relinendi
srt. ma. ei qui eo impudentia veniunt, et aduersus
Deum murmurant, et Polydasi eius, non suo iure,
quod mali sint deputant inquit Anselm, ad illa Ver-
ba. Propt. idem Agostolus postmodum questioem disol-
uit dicens, Deus Volens offendere iram et notam facere
peccam sustinuit in multa patientia Nasa ire apta
in interitum et ostendexet diuitias gloriae suae in
Vasa misericordiae, quasi diceret Deum aliquorum n.
misericordiae, sed Relinquere in massa perditionis, quin
et sinere, et ~~per~~ abeant post desideria sua multigli-
cis pecc. sordescant, et inde elucescat magis, tum mi-
rabili ipsius patientia tum et omnia eius aduersus
electos misericordiae: Et enim sepius adnotauit
Aug. nulla Deus peccata. permitteret, nisi posset multa
ex illis bona elicere.

Septima siue questio ista sistat in
v. sanctificacoe. horz siue em. ostendatur ad quodendz
Opus salutare quod intransitive donu Dei e. vti sm.
Expectat ad libertatem Diuinam ira per eundem
sen iudicij, seu misericordiam diuoluend a est. ideoq

ogama dicebat Aug. C. 5. de Concept. et Gra. Alex. 85.
sic illi aliter atq. alij aliter diversis et innumerabili-
bus modis docentur, et Effugientia, absit et dicamiss
Judicium tunc ee, sed Figuli. Et hoc obis. certissimū
ee. debet nempe nullam ee apud Deum iniquitatem
et in obis. suffis. se gerere sua in exitu et habeat mi-
sericordiam, sua merentibus Judicij reddat Utionis.

Nunc a. nihil sperare
Valent adversarij Ira nam argunt. Nam qd. ho-
dei illi penitentis suam culpam eleuare conabantur
et Rependere in Deum cu. nram. argum. p. que in-
suffis. Reprehensionis et Operatiua, tum et p. que
qd. p. nris adversarij p. bare debuerant Deum, cuius
vult n. nisi per gratiam p. detrahem. et quem vult p.
dixit n. nisi per p. detrahem. ad omnia p. nris, sea
saltem per negociem. gra. p. detrahem. indurare
quod v. que p. habuit nunc. et multa minus pote-
runt inferre et p. fatis v. d. Agostoli. cu. de que
v. d. centum si quis. gra. Statuantur eorum. ef-
ficacia et inefficacia: inde enim cu. Aug. facile suffis. v.
poteat non desuisse ei modum vocandi, quo En. Gra
ad eam fidem applicaret mentis in qua Jacob suffi-
ficatus est et loquitur q. 2. lib. 1. ad Simplicianum,
idemq. dicit poteat de quolibet alio, cuius Deus mise-
retur si Operetur cu. eo, quz Deus indurauit Quon-
iam cu. alijs Aug. expressē doceat, Deum n. ali-
ter indurare quam p. ca. n. miserendo sic q. miseret
si curuscu. et docet eum quz ad non. sicut illi d. que
re et vocant n. Responat p. nris asserere, Aply
ibi qd. nram. sentiam. Et p. nris ee imo nec dicit
p. nris et p. nris, et verum sit illud. Ecclesi. C. 11.
Non dicemus per Deum ad est, quz erit. C. d. que

ne fecerit; per Deum a. abisset, si induratio illa
in sensu ^{de} detractum foret ^{et} capienda ^{et} quod
fidebatur, v. n. p. detraxit. quoniam solius Dei est: f. detrahit
statu debet cum Dionysio, Aug, Anselmo, atq. s. Thoma,
eos referente et sequente in 1. d. 2. q. 2. ad 1. ar. 2. q. 2.
Sed contra, Deum n. ideo n. misereat, em. illius quam
indurat, seu n. ideo nolle ei dare Inversioem, qm. n. vult
illam ipse dare, sed qm. n. vult ille a Deo sincere offe-
rente, et qm. e. ea se danti, Inversioem accipere.

Ut hoc penitus
intelligentiam quam max. Observari debet, Deum circa
Induratum seu n. Inversioem aliqua ea serpo Velle
n. n. oia: Et serpo Deus n. vult illi ferre cetera
oia. auos. q. illud detratum auos. quo actu illius
cor pulsat, et Inversioem n. vult illum, per ea Inversioem.
at sicut ipse Inversioem illud auos. ita vult cum Inversioem
per illud q. n. Voluntas illa n. sit efficacia oio seu
Efficacia Inversioem, sed tantum Efficacia sufficienti
atq. sincere Oblationis si nunc Voluntas Vellit cu
eodem auos se detraxit ad Inversioem quam Deus
ab illa Inversioem. et qm. Ob eandem Viam, et qm. ex causa
libertatis permittit Deus Voluntati quod in opportunum
extremum declinet et quod ante collationem illius auos.
q. n. erat futuri abusu Voluntatis, qm. Vocans cum
eo quod n. sm. qm. e. ea se dicitur Deus, sed em
abte et veluti in actu C. permittens n. Inversioem seu
Induratioem illius Voluntatis, quod qm. eam sibi, et
n. Deo imputare debet, qm. si se Inversioem si Volueret,
tam fuit Inversioem in ipsius potestate, quam uno Viteoem
adhuc qm. Viam offerebantur, si sibi timens Vellet
depreari Deum: qm. e. Vitem spon. e. illud Osel
13. Perditio tua e. cor te Israel; tantum auos. tuum

est me.

Quod additur est Aug. de quibus inefficacis est, 86.
Et eos dicit satis Stat.: Monachi quippe illi n. peccabant
eos eodem p[ro]p[ri]o, quo n[on] t[er]m[in]at[ur] arguim[us] n[on] n[on] sed eos
alio longe diverso quod n[on] n[on] Stat. Patens Aug. Ita
Pelagium Statuerat namam ee gram Dei ad o[mn]e opus
salutare ad ipsam e[ss]e in voltem credendi obediendi,
et aliter quomolibet salutariter operandi et deq[ue] ora
h[ec] et singula ee donum Dei, quod n[on] neg eliciuntur,
nec elici possunt sine adiutorio Dei et sine gr[ati]a et doni-
entis auct[orit]ate: Est hoc a. p[ro]p[ri]o, n[on] nisi vitiose potest inferari
iniustam, inutil[em] ee. Corruptioem cuiuscu[m]q[ue] facti ope-
ribus, seu doni carentis, ut enim optime expressit C[on]-
Senonense decret VI, Neque t[ame]n tanta gr[ati]a necetas
libere p[re]iudicat arb[itr]io, cu[m] illa spes sit in p[ro]p[ri]o, neg mo-
mentis quidem p[re]tereat, in quo Deus n[on] stet ad ostium
et pulset. Cui donat Coloniense 17 q[ue] 1. verb. 3. Ne-
mo h[ic] ex causa em p[re]tereat quod n[on] trahatur, cum
Deus spes stet ad ostium pulsans.

Propt[er] Aug. ibi C. 8.

in eosdem Refundit, quod bene n. agant, inquit, tuum
quippe Vitium e[st] quod malus e[st] et manus Vitium corrupti
nolle, atq[ue] C. 7. iterum sic eos Redarguit, Est bona
quippe in malam vitam sua volte mutati sunt. Quom-
am pot. dicit: hoc in eo quod audieras et habueras in eo
perseueras. s. Velles. Insuper queres, iterum illam qu[er]e
censent Corruptiendi n[on] ee sit Est Regeneratis in d[omi]no
t[ame]n? Si 17: exit infectus et minimu[m] p[er]to originali,
et si adultus sit, si plura alia personalia n[on] addiderit,
quod p[ro]pter dignu[m] e[st] et Corruptiatur, si forte dolore cor-
ruptionis Edictatus querat saluant[ur] gratis animas.
Si 17: Tam decepit ille gram et cetera dona, quod si

iam n̄ hēt, eum illa suo vitio perdidisse, et Desq. dignū
ēē corripī, atq. Regrehendi. Deniq. arguit ad hoem
Ira ipso admittentes iam perseuerant in bono ēē donum
Dei: (Equidem quo iuxta id negari pot.) cum vite huius
q. voluerit ipse det finem, quz si dat facit hoem perse-
uerare usq. in finem vite loquuta Aug. (De Bonis
perseuerantia:) si dponitur iuste aliquem damnari
n̄. perseuerantem usq. in finem, et perseuerantiam esse
donum Dei, cui n̄. cohererunt hęc alia duo; voltem ex-
lendi, obedientiam, Charitatem ēē donū. Dei, et iuste
corripī eum, qui p̄fatis virtutibus caueat.

Et vob. cum

horum satis inspicua est; q̄ unusquisque tenetur operari
cum gr̄a ā Deo accepta, et n̄. mensuram illius insuper
petere ā Deo volutiora adhuc auis, si quā superueniat
difficultas n̄. illud. Audent, facere, quod possis et petere
quod n̄. possis, sic em. actus p̄fati sunt dona Dei et sunt
sint actus liberi n̄. et Desq. et supra iam d̄fator n̄. aliter
Deus illos nobis donat, nisi q̄nus. ad eosdē exercendos, n̄.
tutem gr̄a sua ministrat, sanctiq. inspirabū. hortatur
et multig. vocat, q̄ ita facit et vellimus et intexim
permittat nobis oppositum, et Desq. et n̄. sm. q̄nam ē. et res
sed em. cū. certitudine, eos nobis donare dicatur, debet ita
nos vocare, et scit nobis docuere, et vocantem sequamur:
Vno verbo: eatenus n̄. Aug. hęc oīa Deus nobis d̄fert,
q̄nus. sua gr̄a. p̄parat nr̄am voltem adiuvandam, eandē
adiuvat p̄paratam. Nunc, si hōo. recte operatur ā D̄no
gr̄a habet quod recte operatur sit: si t̄n. Deo vocanti non
obtemperet ā seip̄o habet quod bene n̄. sit operatus: Unde
p̄pter h̄. laudabilis ē. pot. gloriari n̄. in se, sed in D̄no:
p̄pter h̄. a. Regrehensilis est, et merito corrip̄endus:
quz ad meum, et C̄p̄lo Stan Anselmī, Si alium nudo

dederis vestem, si illam acceptet, atq; erubundat n̄ tam sibi, quam tibi debet, quod indutus sit: si v̄o illam receverit accipere, sibi imputare debet, quod nudus sit, et propter hoc merito increpabitur. 87.

Ineptus adhuc adducitur Anselmus laudato C. 2. de Carni Diaboli ubi dicitur quod ab eodem quomodo n̄ sit dicendum, Diabolum n̄ huicse per severantiam q̄ Deus ei illam n̄ dedit, sicut dicitur, Angelum bonum habuisse ipsam q̄ eam illi Deus donavit, quod datus est. Causa acceptiois, ita n̄ datus est n̄ acceptiois. Respondet aut C. 3. Anselmus, hoc facile sponi, si adnotatur Deum quomodo est esse se per severantiam dedisse Diabolo ideo quod inde istam severantiam n̄ huicse Deum, quod dedit eam illi n̄ dedisse, quod ipse illam n̄ accepit, n̄. v̄o est ista: Causa facilitatis exponit et sibi dixit valem. Dicitur: si enim inquit, ego porro tibi aliquid et tu accipis, ideo accipis quod do: si a. illud ipsum porro alteri, qui n̄ accipit, ille certe n̄ ideo, n̄ accipit, quod non do, sed potius non do quod ille n̄ accipit: tantum abest Anselmus a doctrina Perdetram- tum et a solutione, quae illi modo tentant esse adductus, sed a nobis ista quomodo Perdetram, ista quae locum istum Anselmi valde difficilem fatetur esse Castell, q. 6. n̄ 65. J.

Id ipsum dicitur in Regem Ang in v̄o. dicitur. Do. q. 1. az 2, ubi 3. loco ista suam, et nostram doctrinam, eandem difficul- tatem exponit, sicut et vulgari illo Theologo. Causa 1. Prudētia est causa. Affraoui negatio est. Causa negatiois: ad quae sic respondet. Ad 3. dicendum, quod effectus n̄ sequitur, nisi deinde effectus. Causa, sed est desit. Inuis sequitur negatio effectus. Dico q. quod causa gra, sicut agens, est ipse Deus, et sicut re- cipiens est. Ista anima, per modum subiecti, et finalis, et ideo quod

si induit n. e. caa. maã, nec orubty nisi tale est
cuius finis fluit accidens quale accidens n. e. grã et
ideo n. dicitur una caa grã, sed recipiens tanty, Deus
a. causa, nec opus e, quod or. desu incidat est pte
agentis sed pot. incidere est pte recipientis et ita e,
in q. pto, in q. pto eff. i. habendi gram, seu duersionis ex
atua. simpla loquendo e quidy Deum, sed talz caam
ut attemperetur volti recipienti gram, sen se duertenti,
p. t. q. hinc imputandz desu grã. Deus eny gram. in
se e, paratus e obis gram suam dare, ut ait S. D. 3.
tra sent. C. Habes v. em in genere effectivo,
Deum e caam pximiozem ideoq. alte loquendo Deum
debere vnice caam duersionis, q. vñ caa pximii su.
caã dici duertit. At n. ideo concludendus e influxus
voluti create: sic enim est Dei volentis, ut om. sit
narium velle et curare est pte nra, sed q. gram bene
operanda n. e. a nobis, sed est a miserecordia Diuina
insuffidente gram; nihilominus tn. oportet quod est pte
nra sit aliquod gram, ut dicebat Quodlibeto. 2. q. 3. ar. 3.
ad 2.

Disp. I.

Pater em Ecclesie auersantur Sciam
Idiotam nigram in Decreto.

Sectio I.
Multiplex P. P. testimonium pro
affisso argumento.

In testimonio sumitur est Augustinus. Item.
32. in Mattheum docente Agnum Dni ad Vocandz
Petrum & reliquos Apostolos diligentz obsequas et
tpus, et ceteras circumbas q. obtemperaturas sciebat,
Vñ q. sciebat, sciam indicat q. nam directus Decreti
Vocandi Apostolos et Idiotam in maã. Ingentz,

qualis effecto fuit obtemperatio illorum; & nulli insuper
adharentem Decree ipsam precedentem; si enim ideo Deus hoc
sciret, quia sic ipse decrevit, in vultu gratus apparet tam accu-
rata circumstanti observatio ad captandam opportunitatem
Occasionem, quod quidem si hoc ita sit totum pendebat a Divina
Voluntate; propterea nullius alterius voluntas consulenda erat
preterquam cum talis indolis sit gratia & decorans, et in qua
cuius occasione virtus sit. Idem dicitur idem S. D. Thom.
67. locutus de actu Predestinati sub parabola Operariorum,
dicens, Cui non statum Deus conducit? Et Respondet. Om-
nes quidem ille ab initio adducere voluisset (hoc est, voluisset
vocare ad laborandum in vinea, ita ut Deus venissent)
si vero non Deus eodem tempore paraverunt a Volte Vocatorum
hæc diffinitio Resultavit... quod et Paulus apte significavit.
Quod si vult dici posset, Deum Deus a v. mane adducere
voluisse, si ipse decrevisset, quod illi venissent, si tunc
Deus vocasset?

Vobis offert D. Prosper qui super Verba
Math. 11. dicitur precedentem. Expensa agentis supponit
sciam dicitur ad excepta tenuentium
eam v. hanc nulli decree, sic insinuat, dicens, Non
a. Eum si valem facti & profunditatem iudicij eius
penetrare non possumus, manifestum est. scimus
et verum est, quod dixit, nempe, Spiritus creaturas
Nostre predicant, et verum est, quod fecit nempe
n. est ei datum, et crederent seu, quod Nostre illis
præcepit. Nostre post sciam dictionis Spirituum
sub illa, et non in eisdem illis dictionibus dicitur. ad
sua dictiona niteretur decree, ipsa enim facta sunt, et in
miratione iudicij Dei, quoniam facta debent, aut ita
decreverit? g.

3.^m in Damasceni Dialogo de Manicheis dicitur Deo:
ut ea, quae factura sumus, praesentia a nobis proficiant,
non quidem ut influentibus in Sanguine Dei, sed ut ex his quibus
magis, quae praesentia, et veluti pondibus detrahantur se
tenentur ex parte Dei. Sicut, ut ibidem dicitur. Deum inuicem. Sed
non sua Dei stringentur esse absoluta, esse non data
nideretur decreto Dei, non a nobis, sed ab ipso Deo pro-
ficeretur, quod Deus praesentia eadem: ipse enim est
qui detrahunt magis agnoscentur, ut aduersarij
ipsi pariter desiderant: Quod dicitur esse in Damasceni,
Sanguine stringentur nostri decreto Deo, et per
illud detrahunt.

4.^m multiplex dicitur, et luculenta
sunt detrahuntur in unum tantum, sed tunc feruntur
et luculenta pariter dicitur, cum Deus praesentia
mali dicitur, seu peccati futurum, si uideatur, aliter
crearetur, et in talibus uicibus collocaretur, et
nihilominus crearetur? Nam quod dicitur Hieronymus.
Dialogo 3. de Pelagio Damasceni ubi supra. Nihil. uerum Cath.
Cap. 7. Iustitiam de Manichaeis. lib. 2. Cap. 5. Augustinus lib. 1. de L. a.
et eius dicitur Cap. 12. et alij, per quibus Causas lib. 1. in Ioan.
Cap. 10. ad. Si omnia dicitur dicitur creditur, cum Iudaei, qui futu-
rus erat perditus, elegit? ... quid enim probum quod magis ipse
dicitur dare? Non cum dicitur a terra hunc formari, quod non
ignorabat mandata sua in reatu? ... Cum etiam hoc
angelorum magis creatur, ut Deus praesentia futurum non mul-
torum rebelliorum? In his dicitur certum dicitur, ut dicitur
ante decretum absolute praesentia eas creatas, ut dicitur, ut aliter
illa sua non possit detrahere Deo a illi decreto, ut arguet
dicitur dicitur. Sed dicitur assumptum a dicitur. ultra creatur
eorum hunc, et angelorum dicitur omnia illa, quibus eorum libere
sunt defectu instruita erat etiam est certum; per illorum li-
bertatis peccaverunt, et dicitur de illo peccato quod
instruitur.

Adamus in penam illius e Paradiso repelleret si
in haereticis volebant Pelagianis merita et demerita dicit
atque quae sufficerent ad gloriam, et supplicium inferendum
sed neque dicit Pelagianis; nec dicit alii quomodo ad id suffi-
cere valet sciam n. Ono. sexta et infallibilis: f. de hac
loquuntur sunt P. P. B. Em. apud adversarios potum ea
tenus dicitur sic ante decimum Dei moralis. cento, et
pobalr futurum, qd voluntas est pte. actus v. vebem.
pendet in actum pot: sed nulla sibi vebemens pro-
pensio inveniatur in Angelo, nec in Adamo ante
v. potum, imo pot vtex magis vebemishi fuit, quod
facilime vitare potuisset potum, valde fuit pro
pioru pectat gra dona inclinatus in Bonum. L. et
Em. ad boem vgentu. qdumde vobras sine bois, sine
Angeli ppendat est pte actus v. in actum pot,
n. ideo ite dicit pot. moralis. cento futurum, neq magis
pobalr; qd apud adversarios actus pot n. exit vlatenul
nec ee potuit, nisi p detratu a Deo: sed ppendio vobal.
Creati qd vris vebemens et vstons in pravis habita-
bus, atq affectionibus indeliberatis n. facit moralis
centum, neq magis piale Deum ee p detratum
vobtem. ad actum illum, tum; qd affectioes. vnu
agentis vobis n. tangunt animum alterius, tpa; qd
Deus liberissimus Spx est, Ois que pot. necessa-
ti ad operandu, ad eotra vmpatiens, et vreg. vndif-
ferentissimus: f.

Et hinc obsequare trix argum-
satu efficax vtra p detratem vhyca: Si enim
p detrat. vhyca admittenda foret, oesq Creatura
abv vreg. p vna dext. cognosceretur evidentex
ab Angelo Em. vbelli, vt pote. qui sciam n. amittit.
Sed Angelum malum n. agnoscece necetat sily

quod detrahit, si quis evidens est frequens tentatio, qua de
homines ad peccatum provocat, medijs cogitationibus
privatis ad mala voluntatem allicientibus, scilicet enim
quam & abito ad tentatione credi potest, agere impel
lent voluntatem humanam ad actum, quod scit non
esse peccandum, nec potest potest sine propter determinatio
ne ad ipsum, pro cuius propter determinatione existen
tia nihil ipsius suggestiones conferunt; quoniam uno mo
vebunt quodammodo Deum ad non adhibendum
talem propter determinationem, ut operem fuerat homini
citra culpam suam tantum exere versato. Certe stul
tuus foret qui receret tempus suadendo Deo aliquid, quod
scit ab eo fieri non posse, nisi prius illud imperet. Sicut
Paulus; neque potest omitti, si Paulus illud imperet, sed cas
us similimus est. §

Redeamus modo ad inceptum
divinum, sublimo nunc: sed illa scientia, quae certa,
et infallibilis provata est, nullum supponit decretum
Dei: § est scientia media. Subiuncta negat ab
omnibus fere propter determinationibus, excepto Salomone
suaviter: quia modus loquendi Patrum aperte indi
cat illam scientiam proecedere omnem propter determina
tionem liberam voluntatis Divinae, si enim ab eorum
determinatione penderet subjective, non potest tam
constantiter affirmari, atque supponi a Patribus: se
cundo, quia iuxta plerumque advectionem circa
obiecta contingit absolute aliquando futura, non
invenitur in Deo decretum conditionatum ante abso
lutum decretum; sed scientia conditionata, quam
Patres supponebant ante absolutum decretum est
scientia de obiectis, quae absolute aliquando existant:
ergo. Tertio, quia modus loquendi Patrum indicat provera

huiusmodi scientiam circa omnia futura contin-
gentia conditionata, necessario que pro-
cedere deesse, cum absolutum Dei circa eadem futura: sed proci-
sunt inter adversarios, qui tantum extendant decer-
ta conditionata, et viro uniu, qui affirmet esse
re decretum conditionatum necessario ante res
absolutum. ergo. Quarto: quia si Patres agnouissent
huiusmodi decreta unde talis scientia resultaret, pro-
prium debebant mirari, et quod eum Deus decre-
uit propter terminare Adamum ad materiale peccati,
si decerneret eum creationem, quam cum eundem
creauerit propter peccati futuri sub ea conditione,
quia propter illud decretum longe mirabilius est, et pro-
terea non satisfecerunt questionibus eiusdem propositi
a Sententiis, et Ethnicis, dicentes, ut vidimus de pro-
fatione de scientia Dei, non a deo, sed a voluntate
creata provenire quod Deus illa sciverit, eadem futura
non esse, quia Deus propter illa, sed propter Deum eadem
propter illa, quia erant futura, Deum denique non de-
bitur retrahi a profusione sui bonitatis, et manifes-
tationis attributorum suorum, quod sciet creaturam
eum domi illi aduersionem, et alia huiusmodi, quae indica-
vimus diuina huius tractatus: nam nihil horum sed
re potest admirationem ortam ex decreto conditionato,
et omnia inuicem falsa convincuntur, si decreta propter
terminantia, seu conditionata, seu absoluta admitti
debeant: ergo.

Probatum modo supra contra Palancy licentis Patris lo-
cutione de scientia conditionata necessaria
qua nixum Deus sciebat Adamum v. g. peccaturus, si illum
non tenet in his circumstantiis, quae eum propter ad
male peccati includerent; si enim nobis licet sub illa

creatus apprehendere: oia, que de facto stuebant libertatis qd.
Adami cui ibi n. licet suadere qd detrahem n. stuentis
libert. applicantem tm. illam ad agendy, ut p. p. impo-
tentis agere nisi motam a f. mouente. ut esset sponte
videtur. S. Thas. 1. 2. q. 10. ar. 6. ad 2. ubi: Homo nihil
pot. facere nisi a Deo moueatur. 2. illud Joann. 1. sine
me nihil potestis facere, et ideo cum dicitur, hoc facere,
quod in se e. dicitur, hoc est in potestate hominis. 2. qd
est motus a Deo.

Sed ista; qd manifestum e. S. S. P. S.
de scia d'ingenti fuisse loquitos: tum 1. qd p. p. assume-
bant idioem sine qua e. n. posset p. p. ut n. inducen-
tem illud, sed sponsem cu. cui. Carentia: tum 2. qd
locuti sunt sub idioe sub qua alij scribantur peccaturi,
et alij n. peccaturi. ut videtur e. apud Aug. 3. de gentim
C. 8. de Correctione, et gra: sed si in idioe. includata
ph. yca. p. detrao. implat. aliqua ead. idioe sub qua
alij peccent et n. alij: qd. Tum 3. qd sic n. Relinque-
rent solutioni quam adhibebant qd tiobus hunc erro-
tatis inter paganos, nimum peccata illi n. Deo p. scienti
sed hor. perpetranti e. imputanda, qd hoc. nihil acci-
piat a Deo impellens illo modo ad ea p. p. in qua
sponte stuebat, neq. Deus videns, aut p. suens hoem
peccare cogebat ipsum ad peccand. magis, quam quis
videns alterum currare impellit eum ad currend.
p. p. qd illa p. p. non p. p. qd p. p. sed p. p.
qd. p. p. que oia e. qd. coherent, si illa idioe p. p.
detraem. amplexatur: Tum demum; qd tunc tota admi-
natio, et difficultas sitet in indole illius idioionis;
et in eo quod p. p. sit idioe xerum a solo Deo
p. p. et Inessa esset cum peccato hor. et alterius
cuiuscunq; nam hoc ipso voltas. Dei, uti sapientis p. p.
tina

Subiectus debet esse ess. Dseq. It. n. sel. gonderat
Aug. Magea.

Non idem dicitur in nra senta. Na
quam nomine creatoris intelliguntur ea. Oia, que pecti-
nent ad actum. V. Libertatis, tantum iisdem intelliguntur est
Causa peccati, et p. potens peccare: quod p. maximum
in q. hoc de p. o. s. g. o. n. caam. e. s. d. e. m. P. o. t. e. n. t. i. a.
nihil addimus, quod habeat illam. In e. s. i. o. e. m. c. u. p. o. t. e. n. t. i. a.
O. H. a. s. n. f. a. v. e. t. s. o. l. u. t. i. o. n. i. s. e. d. n. o. c. e. t. q. u. o. d. m. a. g. i. s. t. e. r.
enim respondet d. g. o. t. e. n. t. i. a. g. r. a. m. D. e. i. n. e. e. s. t.
n. a. r. a. m. H. o. o. s. e. p. p. a. r. e. t. a. d. g. r. a. m. S. u. b. t. i. f. i. c. a. t. i. o. n. i. s. s. u. s. c. i. p. i. e. n. d. a. m. e. t. i. l. l. o. D. e. i. n. e. d. i. s. t. i. n. c. t. e. F. a. c. i. e. n. t. i. a. q. u. o. d. e. s. t.
i. n. s. e. D. e. u. s. n. d. e. n. e. g. a. t. g. r. a. m. e. t. i. l. l. u. d. s. o. l. u. e. n. e. t. p. p. a. r. e. t. i. o. n. e. m. e. t. i. l. l. u. d. q. u. o. d. e. s. t.
i. n. s. e. s. i. c. e. s. t. e. s. u. s. c. i. p. i. e. n. d. u. m. H. e. t. i. n. d. a. t. u. r. p. o. t. e. s. t. a. s. m. o. t. u. s.
a. D. e. o. p. e. r. g. r. a. m. i. p. s. i. u. s. e. s. u. s. c. i. p. i. e. n. t. e. m. p. r. o. m. o. t. i. o. h. a. e. t.
q. u. a. n. a. m. e. s. t. a. d. p. p. a. r. a. t. a. m. p. p. a. r. a. t. i. o. n. e. m. p. e. c. c. a. t. i. s. N. a. s. t. h. o. g.
a. d. a. c. t. u. m. V. s. e. u. a. d. p. o. s. s. e. e. t. l. i. c. e. t. V. l. t. e. r. u. s. a. d. h. u. i. c. d. e. s. i.
d. e. x. t. e. r. u. s. m. o. t. i. o. n. e. p. e. c. c. a. t. i. o. n. i. s. a. d. a. c. t. u. m. V. e. t. d. i. s. t. i. n. c. t. e. m.
i. n. d. e. u. x. u. s. u. l. t. a. n. t. e. s. h. o. c. e. t. i. a. m. s. u. b. i. n. t. e. l. i. g. i. t. u. r. e. t. p. e. c. c. a. t. i. o. n. e. m.
a. d. p. o. s. s. e. n. e. s. t. a. c. t. u. e. s. s. e. n. t. i. a. s. e. d. v. t. s. u. n. c. e. n. t. e. o. b. l. a. t. a. a. D. e. o.
q. u. i. p. a. r. a. t. u. s. e. s. t. q. u. i. n. e. s. e. d. e. n. e. g. a. t. u. r. e. i. n. v. o. l. t. e. s. i. c. p. e. c. c. a.
i. p. s. u. m. g. r. a. t. i. s. e. s. s. e. n. t. i. a. t. a. e. t. e. s. s. e. n. t. i. a. s. d. e. t. r. a. c. t. u. s. a. d. i. l. l. a. m.
p. p. a. r. a. t. i. o. n. e. m.

S. testimonium etiam plurima spectantur
Oes silt P. P. qui in ore declamant, Voltem Dei
n. ee. participem peccatorum Creaturaru; na Deu inen-
tator maloru e, et neminem implanavit, ut loquuntur sci-
cer te rous. Ino peccans autem Sanctoru Patrum suffi-
ciant August. eiusq. que fidimus. Accus. sancto Proxer.
August. in responsione ad articulos quorund. nob. factis in-
yantas in solutione ad certum articulu inquit recivanda

et abominanda opinio est, quod Deus cuiusque male voluntatis²²

aut malae actionis credit auctorem, cuius praedestinatio nunquam
extra bonitatem, nunquam extra iustitiam est, in quibus a peccato lo-
quitur de voluntate et actione prava secundum entem eandem,
et quod haec entitas est, quae mala denominatur, et quod utcumque
iuxta peccatorum nomine iustitiam, atque honestatis, pro qua ibi sup-
ponit bonitatem, donari nequit: Idem Augustinus praedestinatio
Dei nunquam invenitur ferri extra iustitiam, et honestatem.

In solutione ad undecimum, nunquam praedestinatio est, neque
Diaboli, qui adductor est illecebrarum in peccantibus flagitiis et
voluntatis, quibus peccator generatus subdit: nihil est ta-
lium negotiorum praedestinatio Dei: Idem si praedestinatorem vo-
luntates peccantibus non daret nihil, verum etiam totum quod sunt, praedestina-
ret illas voluntates: et post pauca, ad praedestinationem
illius nihil amplius referri potest nisi quod ad debita iustitiam refer-
buntur, aut in debita peccant gratia largitur. Sed materiale pec-
catis praesertim primum non est debita iustitiam retribuere, neque in de-
bita gratia largiri, cum non retribuatur operibus praecedentibus, neque
sicut supra natura, aut pro cuius donatione Charitas mortuus
est: ergo nequit referri ad praedestinationem Dei. Denique lib. 12
Confessionum, cap. 12. ita Deum loquitur: hoc solum a te non est
quod non est, et motus voluntatis a te, qui est, ad id quod mirum
est, quia talis motus felicitatis, et peccationis: quod idem Augustinus
non solum a deo non est peccare, et tanquam ab auctore id, quod
non est, et consequenter formale peccati; quod idem eundem
sepe nihil est, imo nihilominus, verum etiam neque ma-
teriale peccati, quod formalissime consistit in motu ipsa
re voluntatis.

Consonat in omnibus Divus Prosper, et potissimum
responsione decima quarta ad obsecrationes vincenianus et
cens, si vel et iustitia, et pietate quae deficit, suo impercepto
futura arbitrio, sua concupiscentia trahitur sua perversione
decepta, nihil ibi Pater, nihil ibi filius, nihil spiritus sanctus
agat: nec tali negotio quodquam divinae voluntatis inter-
venit; Idem homo luxuriose peccat aliquid est actus, et

materiale peccati. 9° non intervenit ibi voluntas a^{nt}e
cedens, et proprie p^{ro} & determinans, atque p^{ro} destinans
ad actionem, vel materiale peccati. Et vix quidem optimo
hoc averuntia a Patribus; quia voluntatem peccare
nihil aliud est, dum peccatum est commissionis; quam
elicere actum in circumstantiis; in quibus cum elicere non
potest quin peccet: 9° Deum p^{ro} & determinare voluntatem
ad illum actum, est Deum velle, voluntatem elicere illy
actum in circumstantiis, in quibus elicere non potest, quin
peccet: cumque hoc Deus optime cognoscit, p^{ro}inde id
est, ac velle voluntatem peccare, quod tamen Deo p^{ro}
tu repugnat. modo vero sic: sed Patres eodem modo, imo
frequentius, magis que expresse supponant scientiam
conditionatam peccatorum: 9° cum iuxta datam
ignorum doctrinam, huiusmodi scientia non habeatur
neque potest haberi vi divini p^{ro} & determinans, seu de
creti Dei, averendum est illam scientiam est mente eo
mundum Patrum mediam esse.

Sectio 2^a

Augustinus specialissime pro nobis locutus est.

Primo etenim in expositionem quorundam proposi
tionum Epistolae ad Romanas propositione quinquagesi
ma quinta ait sanctus D^o non omnes qui vocati sunt
secundum propositionem vocati sunt, hoc enim propositionem
ad p^{ro}cientiam, et p^{ro} & determinationem Dei p^{ro}teret, neq^{ue}
p^{ro} & determinabit aliquem, nisi quem sciet crediturum
est securum esse vocationem suam; in quibus scien
tiam mediam, seu p^{ro}positam ad omne p^{ro}posi
tionem divini voluntatis contineri recognoscunt p^{ro}fluxu
ex p^{ro} & determinatoribus cum Alvarez lib. 1° res
ponionum, cap. 1° et Descalceatis Carmelitis lib. 2°

Decet, et proprium necessarium est, neq. cum miseris eodem esse
cujus, nimirum iustus sit: et deniq. nullo decreto etiam
conditionato innitens; alioquin non solum splendet
miseri cordia, et veritas in eo quod post illam scientiam
quoad aliquos, et non quoad alios iustificet conditionem,
sed etiam, et quam maxime, in eo quod ita previdet, cy
tamen neq. Augustinus, neq. sanct. Thome, neq. alij unquam
Patres id insinuaverint.

Iuvat confirmare animum ex eod. Angelico. Mag.
lect. 6 super cap. 8. Epistol. ad Romanos ad illa vba quae
proferunt, et proferuntur, dicente, n. quia dei proferuntur pro
feruntur, et quia eis proferuntur non potest nisi prosci
re. Hae certe vba exponi n. possunt de proferentia proprie
dicta, seu absoluta; neq. dei rex et proferentia dei proferuntur =
se, et fide sanctum e, et ratio quoque evidens: q. d. obtem
telligi de proferentia minus proprie accepta, seu conditionata,
at qui n. de proferentia fundata in decreto conditionato; q. huius
modi proferentia precedentiam ad decretum absolutum profer
tandi vobis unum q. d. determinator admittit, et nullus recedit il
liu necessit, cy sanct. Thome in illis vbis utaq. affirmet, neq. pro
illa scientia procedere, et de necessitate ad proferendum.

Ne vero aliquis huc ut ass. exponere, aut obviare possit
ex q. d. scientia conditionata ut talis simpliciter proferentia dici
n. mereatur; secundum testimonium, illud q. d. luculentum, et circumum
sit plurima complexum, dicit scilicet, qui in ea vbi societate
vbi doctrinam concernunt, huius lib. 1. ad simplicianum q. 2. ubi
sic disputat, n. e. volentis, neq. currentis, d. dei miserentis; ubi
hinc ad Romanos 9; cum enim ut qui obtemperet vo. cationi
in eum sit proferentiam volentis, et vocantis miseris cordia
n. sufficit, nisi vocantis obedientia consequatur, inde que de
Luci videatur dici proferentia non proferentia non miserentis dei,
sed volentis, et currentis ut homini.

It. h. c.

dissoluat n. Revertit ad illam phrasim & motus nec aliquod 99.
Et phrasia primis Dubitandi, vocat in dubio, sed paxit dicens:
an forte illi qui hoc modo vocati n. videntur, possent alio
modo accommodare fidei voluntatem. Et illud verum est
Multi vocati, pauci v. electi, et quia multi n. vno modo tñ
oēs vno modo affecti sst, illi soli sequuntur. Vocat qd est
Capienda. Neperentur idonei, et illud minus n. verum e,
neg volenti, neg currentis, sed miserentis e. Deus qui
hoc modo vocat, et sequenti sst vocatorem? qd hoc vocat
a pōtētia petenda n. e: nam Regu illius oēs apti ad
inepti inveniuntur; nec aliquid pōtētia ad eius vultum, quod
quis sic, l. aliter affectus anti. sit.

Ne v. hinc inferri vide-
retur, equè verè dici posse n. potius eē. miserentis Dei, quam
hōis, aut volenti, aut currentis, aut n. scilicet verum e: igitur
n. miserentis Dei e, sed volenti, atq. currentis hōis quoniam
n. pot. effū. misericordis eē. in potest. hōis, et frustra ille
miseretur, si hō. vellet, qd si hō. vellet ipsius miseretur.
posset illi vocare quomodo et ei aptum et e. moverentur
intelligerent et sequerentur. Verū e qd multi vocati, et pauci
electi illi qd qui n. dignebant, neg obtemperabantur.
Vocati n. electi qd n. sequuntur, qd vocati: qd pōt. in potest.
Dei e, unus cui vellet miseretur, quia in potest. eadem
est, sic, l. aliter hō. vocare, et vocare quomodo scit eadem
digne: pōt. que eadem vix imputatur, et aliqui vocat
sequitur, et e. d. raris n. illi, sed homini imputandus est, si
n. sequatur, qd et sequeretur, vocatus est.

Addeit insuper:
igitur verum est n. volenti, neg currentis, sed miserentis
e. Dei; qd qm si multos docet eorum tñ. miseretur, silt
n. sm. qm e. l. se, sed oīs. efficac. quos ita vocat, quo-
modo eis vocari apti e, et sequuntur. falsus e. a. signu dicit

igitur in Dei misericordia, sed circumstantiis est, hoc; quod nullus
Dei frustra miseretur; cuius a misericordia sic enim vo-
cat quomodo scit ~~esse~~ Ignorare et Vocari n. V. quod
En, ut expressè docet S. Aug. quare Deo seram atten-
dentem Ignorantiam Vocari felicemq; sentiam, et Deum
efficax quod Vocare intendens.

Sed hoc scia n. est scia natural
aut simplis intelligit, ut pote quod est de obio. Distinguitur et nobis
libere, quodq; quide in aliquibus modis Vocandi Vexificatur
et n. in alijs, imò in eodẽ Vocandi modo Vexificatur, et aliq;
n. item. Cum q. (ait ibidq; S. D.) alius sic alius sic mo-
ueatur ad fidem, eadq; res sepe alio modo dicta moueat
alio modo dicta n. moueat aliumq; moueat, aliumq; n. moueat
qui audeat dicere, desinisse Deo modis Vocandi, quo eam Gran-
fidem, mentis applicaret, voluntatisq; dirigeret, in qua sus-
titutus est Jacob: q. efficacia hęc Vocari n. Oritur et si ali-
cuius motioni intencẽ efficax, sed est tunc p. eius est, atq;
attemperata operari, et sicq; p. fata scia. Distinguitur est.
Et insuper nullo deo. inuicem: Nam, si in deo. inuicem
n. debet Aug. nec posset recurre ad Varios illos Vocan-
di modos, et inferret, Deo n. desinisse modis. Vocandi
Eram, cum ille desinisset, sed potius ad nam, solamq; gram.
p. detrahit, quod spes est. victorios, et sine qua frustra laborat
hoc est, sine illo effi. cetera oia. tentantur media. Ad hanc
diuersitatem infinitis Vocari n. recurrent alias eam sepeus ad
hanc eandem Veritatem Ipfandam usq; C. S. de Concept.
et Gra. et lib. V. Ita duas epist. Pelagianor. C. 13. Inde n. n.
frequentini colligunt Vexignare methaphyic. Casum in quo
Vexig. alicuius Ora. auos. q. videantur inefficacia.

Una
in Aug. hic. subdidit, quod si tanta eẽ parit obfinao.
Voluntatis, et itra oes. Vocari. modos aduenerat mentis

apertio; quæstio Itm de Una pena sit ipsa duxitio?
Inferunt aliqui Aug⁹. l. abte potem docere, l. saltem for
uise in p^{re}sentia p^{re}fatum casum. Notanda est Aug⁹. non
suffere ibi, sed addidisse; cum enim Deus deservit non sicut
vocandi, quomodo ad fidem moueri pot. quis em. dicat
modi, quo ei persuadetur, ut crederet, em. Omni potenti
deseruit. Dixe in illis prioribus verbis l. oes. Vocari mo
do, tantum valet ac si dixeret Ita multos vocari. modis
sensus igitur verborum. Aug⁹. n. e. p^{re}fata seu p^{re}sentia, seu
suggerit, sed alius longe diuersus, sicut Em si dicitur abo
quem multis et varijs modis vocatum n. duxit, hoc n. e.
signum deseruit. potestatis in Deo, sed potius vane debet
ad iudicia eiusdem qui duxit fluxus substatuere cum in
multa patientia, ut q^{ue} suam poam. ostendat itq^{ue} sumu
rum illis glorijs alijs tanta Dei tolerantia p^{re}ssit, ut
ibi Aug⁹. ep^{is}to. Pharaonis cor h^{ab}le. ep^{is}to dicitur, q^{ue} et
aliji que sentire ap^{ud} Aug⁹. in illis q^{ue} de sciam Mediam
et vniuersam doceratis in se ista doctrinam d^{ic}tere, ita
fateretur. Fexse. q^{ue} B. de scia. Media nul^l VL, sed sten
dit cu^m alijs Aug⁹. in prioribus parte illius q^{ue} d^{ic} putando, et
n. Resolueno p^{re}cedere, et in posteriori p^{re}te p^{re}matum
gr^{ati}a. Decedere quæ q^{ue} inde p^{re}cedatna exit idq^{ue} facile
Cognitari, quicunq^{ue} legent ibi Aug⁹. ap^{ud} Palancu q. R.
de p^{re}sentia nul^l 19. Sed ita v^o. q^{ue} ipi aduersarij,
et inter illos Palancu q. 10. nul^l Co l. eadem verba recitant
It q^{ue} gr^{ati}a Aug⁹. Resolutorie loquuti. V^o q^{ue} Aug⁹. eodem
modo p^{re}cedit in tota illa q^{ue} quon apparet illis signum
diminui inter ipsum disputante p^{re}uis et postea Resolueno
It eundem loquenti d^{ic} p^{re}uis exit. V^o q^{ue} sic hoc licet ad ex
ponendo Aug⁹. facile potest quicunq^{ue} Respondere ad
q^{ue}. et illius authorit. petiti dicens verba illa esse
Aug⁹. disputanti, n. V^o Resoluentis, et p^{re}sentia

loquentis.

Neg. refert Aug. 2. Retract. C. V. dicitur, In pos-
terioribus partibus illius libri pro grā. Dei dixerunt; q̄a. In
posterioribus n̄. cadit supra q̄stionem illam. Sed supra librum
qui duplici q̄stione. Utat. Et in 2. seu posteriori sentitur
cōtra, quā adduximus. Et huc manus utat ibidē C. V. d.
dicere in cuius q̄stionis Resolut. laboratum ē. quidē pro
libero arb. Voluntatis humane, sed Vicit Dei grā. Ita. Nam
inde n̄. licet colligere initio q̄stionis p̄ter. equē liberi ath-
tri; in sensu Pelagiano, et ad finem eiusdē q̄ grā. quae
Vicit. deestare; sed potius in tota illa q̄stione deestare
p̄ dogmate Catholico amplectenti, et libertatē Voluntatis,
et necessitatē grā. ad quodcūq. opus salutare, quod magis de-
premiū fiet, si aduertatur. Aug. initio q̄stionis q̄ facta
grā. meminisse per quam efficitur quodcūq. opus salutare
potius Dei miserentis quam. Et hōi deservientis atq. Volenti.
Et insuper C. eundē ad q̄stionis finē sic eē locutus de mira
illa, et subita Inventionē Pauli, quam vanda illa Voluntas
quam furiosa, quam Cōca, qui in Ind. Super Voce p̄sthat
tus Occurrente tali Vero quo mensilla, et Voluntas Respecta
Admirā. Et orqueretur, et corrigetur ad fidem. Et
pente eor. Evangelij mirabili. Persecutore, mirabi-
luz. Prator. effus. e. et q̄ emmerat. Voluntas ipsa, nisi
aliquid Occurrexit, quod dalectet, atq. exortet animum
moneri nullo pot. Hoc a. quod Occurrat, n̄. e. in hōi
potest. J. Em. in p̄tina q̄stionis parte grā. effica-
ciam, ad sanctam illuminasem, et p̄iam, affectionem
Igniam. Vbi q̄. Servitice locutus de Volunt. Quod n̄. q̄s-
tionem hanc, mox ac Episcopus Decretus scripserit, n̄. elevat
illius auctorit. Et Volunt. aliqui aduersariorū q̄stionem
cū p̄uocator. Em. ty. Etate tam doctrā. illam ipsemet
Vbi nupex, atq. em. de. Pono. p̄uenerantē. C. V. Comda
Vexit

atq; approbaverunt.

Deniq; valde ponderanda sūt. Verba 16.
eiusd; lib. 3. de libero arb. C. 18. dicentis Si laboriosū
est oīa mandare memoria hoc brevissimū tene: quē
cumq; ista causa est voluntatis si non pot. ea vult. sine
peccato ei cedatur (sic de h. libertatis) si a. pot. non
ei cedatur, et non peccatur. Atq; eōm quę hentur 5.
de Civit. Dei. C. 10, nempe: Si enim necessitas nra
illa dicenda est, quę non est in nra potestate... mani
festam est voluntates nras qđ recte, & temperatē dicitur
sub tali necessitate n. ee: sed qđ dicitur. physca, seu Decum
qđ dicitur aliqua causa est, cui voluntas resistere n. pot.
aliqua n. est in nra pot.: qđ qui qđ dicitur operatur non
operatur libere, et manifestum ē voluntatē liberam illi
Deo. subiacere n. posse neq; ead; rē scđm Divinam
de nra libera Operatōe: qđ adhuc magis vident, qđ ita
expēdiosi scripta sūt, doctis, et indoctis profutura.

Si 7°

Oppugnas Aug. meminisse specialis cuiusdam & ex qua
Efficacis grā, qđ ex qua sūt bene Operanturum; Nam de
Predest. c. 5. s. C. 16. ita loquitur, Vocat Deus p̄desti
natos... non eā vocatōe, quā vocati sūt qui noluerunt veni
re ad nuptias... sed eā vocatōe Predestinator vocat,
quam distinguit Ap̄tus... Sciens eā quādam vocatōem
eorum, qui p̄positum vocati sunt. Itē ē: quod in
his nec tenuissimū ē. Vestigium grā, qđ dicitur, et qđ
quę nā suā Patris vocatōe n. ē; et hinc ē quod hęc
grā debeat ee. sancta illuminatō et grā affectō, quā nō
p̄venitur gratis a Deo, et bene Operatur eōm, qđ bene
Operatur ē, saltem credidit, aut voluit credere. C
recte Operatur, et idēdem 3. D. qđat dicitur Marti
enses: et qđ Aug. n. dicitur. Sansevisis necessē ē

illud est. Locutam de specialitate vocam. Existima dno
tente in ea, quod nequa obtineat effem. sitq. voluntaria
q. nra sit: q. t. enim adducit, illud q. nra, quo. p. sicut
et q. detinuit talemq. inquit ee. hanc vocam. et sit
q. nra. eorum qui. C. p. positum. Vocati. sunt: vel q. abbe
p. nra. et de facto. eam. existens aut factam. nra. e. Cas
q. te. Divina. Providentia. P. d. d. nra. simplem
efficiam. Regulata. per. sciam. Mediam. q. nra. actu
P. d. d. nra. C. q. omni. Vocati. q. licet. abbe. fuerit. nra.
actu. in. efficiam. est. ite. q. talis. q. nra. speciali. titulo
q. nra. nra. ipse. dicit. q. nra. C. p. positum. q. nra.
q. illa. Vocati. q. nra. abbe. nra. in. actu. C.
et. quod. efficiam. concedet. q. nra. Dei. sexto. Volent.
salvare. ad. dei. que. spe. nra. Operari.

Section 3.

Sanctus em Anselmus atq Angelicus
Magister sciam fontam in Decreta
pellunt.

Anselmus quidem v: q. de Casu Diaboli a. C. d.
multis. insita. ut. persuadeat. Diabolum. n. ideo. non
accepisse. p. nra. in. bono. q. Deus. ei. illam. non
dedit. sed. Deum. potius. ei. illam. n. dedisse. q. ipse. noluit
accipere. sententia. quod. omne. falsum. est. si. P. d. d. nra.
q. nra. sit. ut. supra. n. sel. at. nra. est. C. q. nra.
mover. q. nra. circa. libert. Volent. create. affrat. sel.
Volent. detrahe. ibi. quid. teneat. neg. aliquid. facere. Vm
nra. nra. Operari. electio. sola. Voluntati. nra. nra.
e. tum. alibi. tum. q. nra. C. d. de. Concordia: sed. si
Volunt. create. q. nra. fuerit. P. d. d. nra. neg. ageret
inquam. nisi. q. nra. iam. n. sola. Voluntas. detrahet
neg. sola. electio. libertati. ibi. Operari. C. faceret. quod
volent. in. hoc. quam. in. illud. C. d. d. nra. declinaret. cum

iam supponeretur detrata, et quidz inexistibili text
a Deo.

B. et magis dicitur eodz lib. de Concordia. x. 97.

C. 1. docet p^{er} seiam Divinam futuram natu^m ab^{er} libe^m
tatem n. temerare q^{ia} scia. n. e nisi Veritatis hoc est affir^{ma}
negans quid sit, est desinat ee in ob^{er} et seq. n. inducent^{er}
sen quodam^o supponens illud: p^{er} se. namq^{ue} subjungit,
Si Deus p^{er} se scit aliquid ee futurum eos necet. exit.
idem est, ac dixerit, si exit eos necet. exit, qua^m necetaf.
sequitur et n. p^{er} credit rem. p^{er} seiam Dei ad Amel-
num ideo Caberet in libent^{er} creatu^m q^{ia} nullz aliam
necitatem supponit p^{er} seiam illam, qua^m includitur in eo q^{od}
res ipsa sit, est foret: Sed si talis scia^m m^{er} detratu^m Deo.
aliquo aliam necitatem diffilicis p^{er} seiam: Deinde, nel
dicam, impolis, supponeret itique antem illam alteram
necitatem, nempe ipsam Deorum, sine ab^{er} sine do-
natum p^{er} seiam fuerit. scia. ipsa, qua^m p^{er} seiam, necitum est, est,
est fore actum affiratum p^{er} seiam. p^{er} seiam.

I. q^{ia} ibi d^{icitur}
subiit C. D. q^{ia} Deus dia^m futura p^{er} seiam, n. bi p^{er} seiam
cuncta futura ee necet. (ea^m manon^{em} qua^m facit rem ee
eandem q^{ia} p^{er} seiam p^{er} credit.) Sed quodam p^{er} seiam ee libera^m
natu^m creaturae detratae futura: p^{er} seiam actur^{er} libe^m off
n. p^{er} seiam Deus futuror^{er} ee detratae sub Divina na-
tunitatis sed natu^m. I. q^{ia} ibi d^{icitur} subijit haec valde no-
tanda Verba: Notand^{um} q^{ia} est q^{ia} sicut necesse n. est Deo
Velle, quod vult, ita necesse n. est in multis Velle boem, quod
vult, et sibi ten^{er} necesse est esse quid quid Deus vult, ita nec-
esse est, ee, quod vult ho^m. in his qua^m Deus ita subdit hu-
mana^m Natura^m, et Voluntati, it si vult facit, si non
vult, non facit. Alde r. I. parat. fixi n. p^{er} seiam, si nul

et ideo sic Deus movet mentis humana ad bonum quod
tr. pot. hunc motum resistere, et sic esse Deo e. et hoc 28.
se ad gratiam per se, sed quod gratia careat non habet
causam a Deo, sed ab hoc. 2. illud ossee 13. Sendi
tio tua esse te Israel tantummodo esse me auctorem tuum;
et gratia illa qua Deus movet hominem ad salutariorem opera-
tionem, et propter quam Deo imputandum est quod ita ope-
retur, seque libere disponat ad gratiam. Satisfactorius non est
destruere, neque efficere intinere, sed talis indolis est hoc.
eidem resistere queat et non desistere: Jam vero si gratia
destruere natura non sit facile dabant aduersarij. Scimus
Idiosyncrasiam operis salutari non est rigere, neque permittere
Deorum sub idioe destrativum.

2. q. 22. de Veritate.

art. 7. ad 1. esse eo quod voluntas sibi destruat suum
Velle infert, eiusdem Volubilitatem cum esse eiusdem
Voluntatis proorsus imputabile sit, seu in detractionem
duraturum, quod illud esse destruitur a Deo, seu est vincit
a Deo, et destrante, que ratio nimis funesta est si Volun-
tas creata sic destraret sibi suum Velle et ad sic se
destruendo a Deo; Nam quod Deus stans sit, spei
idem, Vellit nullam ingerit difficultatem et necesse
pariter est spei idem Velle si per spei idem Volendum
a Deo destruetur.

3. in 2. dist. 38. q.

art. 1. aut, Sciendum quod aliquis actus est ab alio
quo duplici, uno modo tam 2. substantiam actus quam
2. destruat agentis ad actum, et hoc spei, in
potest. agentis dicitur et est in Voluntate: ipsa enim
potest Voluntatis quod in se est, indifferens est ad plura
sed quod destruitur esse in hunc actum, ille
non est ab alio destrante sita betur in editionibus.

magis conceptis et in nouissima Passiensi anno
1659. a fratre Joanne Nicolao Recognita licet
in alijs habeatur, non est ab alio detracta, quod
aque Virgini e, qui minus apte dictam sed
ab ipsa Voluntate silia alio passim Repetit et
ibi ad. 2. subiungit. Vno. culpa in actu deforini est
et hoc, quod procedit ab eo, qui habet dominium sui actus,
hoc e. in hoc. V. illam poam, que ad plura sehet, neque
ad aliquam eorum detracta, nisi e. serpia.

Neg. dicas, s.

Ob. sm. Excludere detractem ab alio agente creato per
dentem. Ita enim est. V. eundem ee. Num negat abta
et minime restricta, et inde inferat culpam Voluntatis,
si in malum declinet. V. q. 3. de poa. ar. 2. ad 159
inqt, Voluntas dicitur hexe. dominium sui actus non per
conclusionem Cas. 1. sed q. Causa 1. n. ita agit in Volt.
et eam de necet. ad unum detract, sicut detract Naam et
ideo detractio actus Relinquitur in potest. Vobis, et Volun-
tatis: f. sam. Na. S. Ob. necesse est sic Deum agere,
cu Volt. creata libere Operanti, et eam ad unum non
detract phyc.

B. Ad ipsum frat. V. Ita Tert. l. 68.

dicens, Dominium a, quod habet Voluntas supra
suos actus per quos in eui pot. est, Velle et nolle, exclu-
dit detractem Necessitatis ad unum et Volentiam Causa,
et actus agentis n. a. Excludit influentiam Superioris
Causa a qua est cu ee. et Operanti et sic Remanet Cau-
salitas in Causa. V. q. est Deus Vign. Omnia motus
Voluntatis, et sic Deus seipsum Cognoscendo cetera
Oia. Cognoscere potuit. f. libertas Voluntatis sm. per
mittit Iuxta Causa. V. Vique Sultanem non
bi. f. unum, et p. detractio.

Dices, hunc p^{ri}mum Deū dicitur ibidē potius 29
indicari; nam aliter nō posset Deus cognoscere seipsum
actu libero: Voluntas cognoscere. Et ibi p^{ro}bat S. D. Res-
pō p^{ro}batem D. Hāc alienam ē. a mente p^{ro}detrahentis
Vtote quā insitit in eō quod cognitio Dei extendere
se debeat ad oīa. illa ad quā ipsius causalitas protenditur.
Nam hoc ipso ipsius essā. exit perfectissimum medium
nō. Inensionis sed similitudinis interioralis, et expressio-
nalis. Respō. Oīum. si cuius nō posset nō. acta. Respō. detrahet
atq; p^{ro}ferre. quicquid Indequū in illi Respō. detrahet.

Solutionem firmat et sol. conclus
dit Decrā. p^{ro}detrahentia idem S. D. q. 2. de Verit.
ax. 12. Vbi 12° arguitur. Itā sciam. certam singularium
Intelligentiū sic p^{ro}ponit; sex mediū naxiū nō. pot. Cognosci
aliquid Intelligens; qā si mediū est naxiū, et Dico. exit
naxiā. sed Deus cognoscit oīa. sex mediū naxiū,
quod est sua essā. Et cū hoc mediū sit naxiū videtur
quod nō. posset aliquid Intelligens cognoscere: qā si Dico
emisset Decrā. p^{ro}detrahentia, in qā Deus Intelligentiā
Cognosceret maior. Et hīc corū debuit meminisse atq; Res-
ponere essam Dei licet, quod ē naxiū, ē trī. Intelligentiā.
Volentem atq; p^{ro}detrahentem, et non nisi. Et sic p^{ro}det-
trahentis ē. mediū Indiq; p^{ro}pletum ad cognoscendam. Certo
et detrahe. singula Intelligentiā. Non sic a, sed aliter
oīo. Respondet S. D. nempe ad 12° dicendū, quod
duplex est cognitio. mediū. Vnū, quod ē. mediū Amantissimū
et hoc oportet ē. p^{ro}portionatum Dico. seu Dico. cum
illa sit eō posito Dico. p^{ro}stantur, et tale mediū cognoscen-
di nō. ē. Deus Respō. Intelligentiū. Itā certo fixet. Itā corū
dem est p^{ro}detrahetor. Aliud mediū cognitio est
quod ē. similitudo rei cognitā, et tale mediū cognitio est
oīa. Vid. non trī. Et addit, et p^{ro}portionatū alicui.

Et si sit ppriy singulorū: hoc ē. nullū detractū extimū
et se infert illud a. et se perfecte representat se
aliunde et quomolibet ponatur: s. Nā S. D. s. fuit
quæritur detractū intra Deum an et p̄m gap
scia. Ingentium et Inseq. hde independens ab om
Deo. ad hūm debet.

Sed auctoria verum excludens
om̄. p̄ nam Dei detractū in 2. d. d. q. v. an
3. in 2. q. ad 13. in quere. p̄a. volū sebet. ad oportū
in his qe subiunt. et hęc sūt. illa qe p̄x ipsam detractū.
n. a. pot. in oppositū eorum qe sūt. ei ab alio detractū et
ideo volūtas n. pot. in oppositū eius ad quod est divina
impresione detractū: s. Nā S. D. ita excludi debet
detractū. procedens ab alio Nequ. Volūtatē libere ope-
rante. et nomine alii em debet intelligi Deus sen 13
agens: aliter: s. Volūtas n. sebet. indifferenter Nequ.
illius nec ē. potens an. in oppositū. eius ad quod a Deo
phycē p̄ detractū; nam p̄ detractū. est detractū. ad unum
impresio. sen indita a Deo. Neq. obet. S. D. sub-
di dicit hęc v̄bra. sūt: in oppositū finis v̄brim; pot
a. in oppositū eorum qe ipsa sibi detractū. sicut sunt
ea qe ordinantur in finem v̄brim; quasi tantū
locuti sūt de detractū. impresio a Deo p̄tinente ad actū
13. qualis ē. detractū. Volūtatē in finem v̄brim
sen in bonum in Dm. extra quod excurrere n. valet.

Itā enim v̄. q̄ hanc detractū adducit
ibi S. Thoas. in 2. d. plurim. doctis v̄lūtes tradita ab q̄
illa dicit. p̄m̄ detractū. p̄tinente ad actū 13
a detractū. Expectante ad actū 2. l. medium. 2.
q̄ ad libertatem expressē Nequit. quod volūtas
ipsa sibi detractū. quā sit an. detractū ab alio em
Deo: sed p̄ detractū. ē detractū. ab alio. et an. actū

Voluntati: §. 3. q̄a ininteligibile e, Volentē detraxerit, 110.
et eī, anti. Detratam n̄. minus quam actum agere. §.
q̄a ut supra ostensū. e. si sēl. obstinatur p̄ detras.
p̄tinetur ad actum V̄s cūq̄ aliunde in s̄. Thō. nullū
sit Vestigij p̄tenti huius actus mediū aut dupliū detras
cuius altera alia portetior sit p̄tinenti ad actum V̄s
quod em̄. snam implicacem p̄refert, nequit n̄. eī. si
n̄stra huius modi interpretatio.

Act. 1. Perbeam. lect.
14. docet, ad rēem d̄ringē et libertatis n̄. sufficere poli-
tatem qualemcūq̄ ad oppositū, i. indiffam passivam
nisi em̄. addatur, et p̄tē p̄d. actū, quod om̄. non
sit detrata ad v̄num aliūq̄, si ita est detrata ad v̄m
quod impediū n̄. pot. Iteq̄. e. quod de necet. Reducat
in actum p̄am: sed per p̄ detrasem. ad amorem ita
est detrata Voluntas ad v̄num et ea impediū n̄. ponit.
§. de necet. Reducetur ad actum.

Eandem eam Socie-
tatis doctrinam circa Deum Dei maxum ut ead
creata operentur, ex p̄sūt. 2. dicit. 25. q. 1. nica. an
1. ad 2. dicit, Deus operatur in om̄. ita t̄n. et
in v̄noquoq̄. 2. eius d̄roem. Unde in rebus n̄. ali. v̄l. p̄
operatur sicut ministrans v̄ritutem agendi, et sicut
detras. Nam ad talē actiōem. In libero a. arb.
hoc modo agit ut v̄ritutem agendi sibi ministrat.
Ecce p̄ d̄roem. Volū, et collationem cuius cūq̄
alterius v̄rituti siquē superaddita q̄. actus eliciendo,
desideretia) et ip̄o operante libere arbitriū agit.
Cem Deum subtrahere Dei q̄. p̄. p̄. necet. est
finitū a Deo libere oblatum, et detracti. Volū. Felicitas
et statim v̄o docet ip̄e. §. D. J. Sed t̄n. detras.
actiōis, et finis in got. liberi arbitriū v̄ritutis. Unde,

dominium

Remanet sibi sui actus, licet n. ita, sicut v. agentis. Cecel

Et S. D. sigillatim exponit oia, quae sūt, natura non
 sm. posse, sed etiam ad agere cuiuscuq; Causae creatae et
 tr. p. detrahit, n. meminit nisi ad illam excludendā
 p. brevem pro Causis liberis, et Relicta eiusdē detrahe
 actus salubrum maneat ipsius dominii, licet n. tale,
 nec tam plenum, quale Respondet in Deo seu in v.
 agente; hoc enim est (sūt. Verba eiusdē S. D. eodem
 lib. dist. 3. q. 2. ar. 2.) detrahe v. agentis, quod possit
 agere sine aux. superioris agentis, et sine influencia
 eius: P. ideo voluntati n. e. dominium sui actus
 sunt v. agentis in v. D. P. q. v. dicitur accipit
 ab altero, nempe Deo, virtutē agendū, neq; agere
 pot. sine Iussu Dei.

Sed magis directē probat̃ et S. Thoa.

Cia^m Intelligentium independens a Deo. v. q. v. dicitur
 Sent. c. 6. ita loquitur. Sicut et Caa. natura sequitur
 effus. certitudinaliter, ita et Caa. Completa, sin impedi-
 atur; sed cum Deus cognoscat oia, et eos supra dictis
 patet, scit n. sm. Caa. Intelligentium, sed etiam qd possunt
 impediri; scit igitur per certitudinem an Intelligentia
 sint, et n. sint. En, et S. D. affrat v. dicitur et probat oia,
 Intelligentia certo et infallibiliter sciri a Deo, et ita
 probet n. Recurrit ad aliquod Dei decretum sed ad eiusdē
 omnisciam, et altitudinem mentis ipsius, quae pot.
 n. subsistit in cognoscē Causarū, et eorum, quae Causarū
 p. veniunt natura, sed p. tingit ipsos, sique effus. Intelligen-
 tes p. tet necitatem, qd vult incerni eorum, et sit de-
 trate, detrahit n. sit, et ne alias n. oia scire inven-
 atur.

v. q. e. 6. de Next. ar. 3. certitudinis P. de Finibus

Et traditam à certitudine p̄scia. defendit et q̄ diffi. Mt.
cultat̄ ingerebat mediocr̄ indiffam̄ n. p̄t. dicitur inter
media dantia posse, et media applicantia ad agere, et
solent p̄ceder̄, sed pot̄u insistent̄ vestigijs Angl.
ad multiplicem mediocrum varietatem pot̄u quam
distingit in unum ē. efficax, si alteru inefficax deprehend
ditur; et planē assumptum ex glo. xxiij. Corruptibz
in q̄q. sp̄i. p̄ma ē, dicitur licet singularia fluant
et post hoc siccludit articulo et hoc modo est in p̄e
destinacōe: liberum enim arbitrium deficere pot̄. à salute
tr̄. in eo, quod Deus p̄destinat tot alia adminiculat̄
parat, quod l. n. cadat, l. si cadat, quod reuogat: sicut
et hortacōes, et suffragia S. S. oracōes, donum gr̄e, et
alia huiusmodi, q̄q. adminiculata hōi. ad salutem,
si p̄. videremus salutem resp̄. Cā. p̄ma sūt liberi
arbitrij, n. hēt. certitudinē, sed dīngentiam. Resp̄. tr̄.
Cā. v̄. quā est p̄destinacō, hēt. certitudinem.

Agg

sic: p̄. Deus et certō obtineat salutem illius quem
p̄destinat n. eget medio aliquo et se et int̄inē effi
caci p̄t. q̄ certu ē. eventui; q̄ multa hēt in snalman
p̄a. media sufficienti; quorū licet singula frustra
sunt, impole tr̄. et or̄. sūt frustra, sē p̄. videris
frustranda, et cum pot̄u altitudinem, et sumam sud
menti p̄fectionem n. possit n. cognoscere quoniam
eorum inuentura repta licet dīngentē efficacia
n. pot̄ n. ē. certa p̄destinacō, q̄ p̄t. definitur
à A. p̄t. Angl. v̄. de dono p̄seueracōe: p̄scia
et p̄paracō mediocrū q̄ certissime liberantur, qui
cūq. liberantur.

Bo. q̄ v̄. h̄. disputat de concordia
p̄scia Dei cū. dīngā actus liberi creati, p̄t. Hatur

nullo per se ipsam Dei imponi necessitate: quia per se ipsam
Dei fertur in selem. actum. Et est in sua essentialitate
sen in illa per se detentati ad extra, aut potius eorum.
diffra, et quoniam ad se ipsam attinet fertur per se in
eundem. Et est per se in detentati. Dei, tamquam in aliena
mensura, et rem ibi. Et per se. Et per se illius, qui videt
aliquem euntem, currentem per viam, qui certe
nullam ei necessitatem imponit ad motum, seu cursum
ipsum: ita et per se. 1. p. q. 12. ar. 13. 1. dist. 38. q. 1.
ar. 5. 1. dist. 38. q. 6. 1. ad Arribaldum dist. 38.
q. 1. ar. 2. Ca. 28. q. 1. ar. 6. ad 23. q. 2. de Verit.
ar. 12. et q. 12. ar. 10: tandem Quodlibet. 11. q. 3.
ar. 3: sed huiusmodi discordia, quoniam et fallaciter in-
tenderetur, si per se Dei nitetur deo. per detentati;
nam tunc non fertur in actum liberum per se. Et
est in sua essentialitate, seu durate, sed et est in deo.
ipsum; neque sibi est. Visioni illius, qui est aliquo situ
per detentati, cum per se; sic enim eos respiciens nullus
ipsum imponit per se. Detrahem ad eundem et deo.
sine difficultate per se ipsam eos liberam, vel per se ipsam
et aliunde non sine dolo subtraheret. S. D. deo
per detentati, quod certe in se, 1. per se ipsam per se
difficilem eam discordiam.

Ipse 1. et eod. S. D. in 13
dist. 28. q. 1. ar. 5. ad 23. dicente, Futurum, Attingens non est.
detentati verum ante q. sit, quia non habet causam detentati: sed
est verum ante q. sit, et haberet causam detentati, si natus.
precederet Decursum, per detentati, in quo, seu non cuius cognoscet
tunc, et est tunc. patet. S. q. non precedit sibi. Decursum tunc
que 1. detentati se tenent. Et per se. non est ipsum et futurum
quod existit, et est. Ugetur 1. et eod. ibi. ad 23. ita locutus
Futurum Attingens relati ad Dei cognoscem est natus.

quia ad ipsam n. refertur nisi d. quod e. in ee. adfudr. 102.
ideo dicitur naxium Cogn. Quia cognoscit qd. illam n. hat
nisi eos suppo. quod sit. Et. in scrip. et qd. sic exat. Et.
et seq. n. eam trat. qd. Et. in Decro. detratuo.

3°. Nam ibi ad 6° ait. Si enim Deus vidisset ipsam
Causam et n. vidisset in. Item Librum de quo detrat
Contra in ee. suo nunq. potuisset illud scribere. Certe nunq.
Et Deum decet, sed si darentur decra. detratia Deu.
Videns Causam qd. detratam et qd. n. qd. ignis intus abin-
genet in. actum Librum scriberet eundem. Et n. negant
adversarij, quin potius apud ipsos n. in. in scrip. adin decro
tantum videt Deus illum.

Vergetur 2°: apud eundem
1. p. q. 12. ar. 13. ad 2° et q. 2. de Verit. ar. 12. ad 2° et alia
s. q. h. de p. 100: Deus scit aliquid ee. futurum de quocumq.
tingenti. Et abt. naxia, quin qd. illud naxia. futu-
rum sit, sed si. scia Dei nitentur Decro. n. posset dici
abt. naxia. cum ideo ad adversarijs huiusmodi scia. Libera
appellatur. Et. Prter. ideo apud S. Thoam. nihilominus
salvatur. Futurum sciri qd. scia. Dei illud n. N. p. 100. Et
futurum, sed et e. in sua p. 100. qd. futurum naxium
e. scit ans, qd. De. quod e. nec e. ee. Et. 1° essat
Suppo. qud. ibi intexerit et. suppo. quam x. p.
ipsa includit in scrip. qd. iam e. Et. seq. eam. Regia
tur ad scia. Dei et detrata. ante in aliquo Decro: In-
per. tum ibi tum alia s. q. p. 100. S. D. futurum
tingens. Et. futurum n. subiacere scia. seu cognosc. qud.
falli nequeat. Et. seq. Et. sic n. subiacere scia. Dei:
quero nunc in quo sensu accipitur h. Et. futurum.
Et. denotat. Nam. futurationis. Et. in hoc sensu falsa est
p. 100. S. Thoam. et. mag. apud Pr. detratore. apud quos. p. 100.

futura e' Decemum, in quo infallibiliter scitur, et q' dicitur
alii q' adhaeremus, sed fra' futuri includit ipsum et alii
in quo certo sciri. pot: Restat q' quod ly' de futurum
appellet supra ea, que' dicuntur de futuris, quando
p' hoc tempore, cui futura est et dicitur, quod p' tunc nihil
sit nativ. actu existens Insumm' saltem eo quod res
est, et in sua tempore. diffra, et q' dicitur p' pariter necessum
est, quod Relegentia decra. p' detraha, si vera sit
doctrina. tantopere emendata, totiesq' Regeta ad Angl
Magro.

Denique impugnata sententia adversa, licet indre-
cti, eos eo quod B. has. efficaciam gra. et p' hinc non
memor' p' detraha; namlect. S. in C. 6. Joann. ad ea
Nga. deata; Nemo potest venire ad me, nisi Pater
qui misit me traxerit eum. In q' aperte se amo
e' degra. efficacia, ita loquitur: Multiplia Pater
trahit ad Filium et multiplicem modum trahendi abq'
violenter in sobris: nam aliquis hoo. trahit aliquem
persuadendo, et hoc modo P. trahit ad Filium... et hoc
dupliciter, et per internam Revelationem... vel per
miraculorum Operacionem... item aliqui trahit alium
alliciendo... et hoc modo illi, qui attendunt ad leges
p' auctoritatem Patris Maiestati trahuntur
a P. ... sed trahuntur etiam a Filio admirabili delec-
tatione, et amore Reunitatis: In q' obus neq' vestigium
illum apparet physice p' detraha, et aduersarij non
negant: Immo. cum nullus hoo. alterum hoo. valeat
p' detraha trahere.

Sed q' uterius pergit P. D. sitandis.
meminit p' hanc p' detraha; n. om. mag' Relelatio
Exteriori Virtutem attrahendi habet, sed interior e' m.
instinctus impellens, et mouens ad credendum, trahit, ideo

multos. Pr^o ad Filium per instinctum Duae. Operans mo- 403.
uenti interius cor hois. ad credendum; In qd attendunt
Itarij. doceri ab Angl. & Magro. gram. pcederant. Sed
Ita 1°: qd. Na Angl. Magry. n. spex Deus Virtut. hoc tra-
hendi modo. cum spex Na. abuersarios gra. pcederans. sit
eodem modo narra.

Ita 2°: qd. expresse affat. statum
instinctum. Distate in ipsa Volitione credendi. quam hoo
gra. Spiritus Sancti dicit et in id adducit plura Script.
testimonia. ut illud ad Philip. 2. Deus est qui operatur
in nobis Velle. et perficere: Illud Osee 11. In funiculis
Adam traham eos in vinculis Charitatis: Et illud Prov.
11. Cor Regis in manu Dni. ad quodcuq. Voluerit in-
clinavit illud: sed gra. Pcederans Na. suos Patreos
n. Distat in Volitione nec in illo actu Vitali: q. instin-
tus. cuius meminit S. D. n. e. Gra. pcederans. Neg. sal-
terfacit cu. Salanco tiente Pcederans. parrue acceptam
Distate in ipso actu libero. Ita enim e; quod Respondet
ibi S. D. ad aliam qestioem. quam Enitit. cuius nunc
imputatur ei qui n. trahitur si n. Veniat. cum Venire non
possit nisi a P. luminum trahatur: Respondet igitur
Cor hois esse ad inferiorem tendere. nec posse eleuari
ad Optum. nisi trahatur a P. Si v. n. eleuatur n. est
defus. Et pte. trahentis. qui qm. in se est nulli deficit. sed
ppter imperium eius qui n. trahitur. Et iterum. Deus
autem Ouis. ad trahendum manus porrigit qm. in
se est. et paulo post: Et quo q. Deus paratus est dare
Ovis. gram. et ad se trahere n. imputatur ei. si aliquis
n. decipiat. sed ei qui n. decipit: Sed hoc n. coherent
cu. eo. quod pcederans. sit narra. Em si illa collocatur
in ipsa Volitione libera: Nam. Deus n. e. nec pot. dici
esse paratus. ad dandg. illg. gram. qm. esse e. ante omis.

negant, ut ex his patet: et tñ. Na. Prædetraxerunt eos
 se et anti. negat Prædetraxerunt, siue illa distat in qualitate.
 Et motione prædetraxerunt siue in ipso actu libero. q. p.
 grā. efficac. trahens, Et instinctus ille Spiritus Sancti.
 n. pot. eā. grā. prædetraxerunt. Itē q. d. N. p. licet Prædetraxerunt:
 instinctus q. p. iste distat in volitione indeliberata, seu
 in affectione pia qua Deus inclinatur cor bonis, cuius demum
 Iussum obtinet, quod licet pia affectio spes, natura sit
 n. spes dici maxime instinctus Spiritus Sancti n. i.
 q. immittitur a Deo nulla grā. et assistente et trahente
 Occasione, ut cum subito, et q. minus sperari debuerat,
 inveniatur aliqui cælitus illustrati, sancto aliquo timore
 correpti, et pie affectus in ordine ad Deum, et ad exerci-
 cium virtutis, et ad fugiendum vitia.

Propt. S. D.

lect. 6.ª super C. D. epist. ad Rom. appellat hunc instinctum
 illuminationem internam et vocacionem: et in 2.ª dicit. 1.ª
 q. 1. ad 1. q. d. hunc. 3. sic loquitur, instinctus, et motus ad bonum
 a Deo impressus, et hæc est vocatio n. est substantificatio, sed
 via ad illam; q. q. a. extinguit ad finem q. sicut aliqui audit
 Vocant, et venit ad Deum: q. Na. S. Thomam instinctus
 est vocatio q. que est efficac. et q. q. n. etiam est vocatio
 sicut defini: q. e. actus virtutis præcedens actum liberum seu
 vocatio, que est efficac. in Prædetraxerunt, q. huiusmodi vo-
 catio. assentiunt, et complat idē C. D. lect. 3. super C. D.
 Epist. ad Rom. q. oia. n. coherere grā. virtutis efficac.
 et prædetraxerunt, et affirmit resonant q. auxilianti Deum
 et virtutis efficac. et Deum, nec scia Dei de futuro
 Iussum sub præfata vocacione mitti pot. Deo. prædetraxerunt.

Disput. 3.

Refellitur verbum. scilicet. dicitur Deo in se.
 et a Deo independens, seu Medusa asseritur.

causa Media, et independenti ab omni Decretis subiectus
ad ipsam se supporto. Huiusmodi Decreta Vniuers. quidam
notant ne uno quidem Excepto Vehementius auerentur, quod
Graeca, ut aiunt, fide scribit Soret Disp. 5. de Uti. Idiotar.
ax. l. 5. 1. et 5. plures eam nris. D. D. pro illi fuisse; nec
notum e. in hoc Authore plura nris. S. imponere, a q. q.
ipsi quos maiori abhorrent. Maxima igitur Notitiam docent
quidem Decreta Idiotar. n. p. detrahentia, sed qualia supra
descripsimus et ea pte em. defendimus. Inde inexacto em.
P. Maxon Disp. 2. de Sci. Dei. l. 6; notari illor. S. q. q.
inter Stagni Suarez, et Montoyam. Recenset parum
p. detrahentia Recedere: nam licet Statuatur Decretum
Idiotarum eam modo suo tendendi, et inuenerim n. p. magna
re ut Deus aliquid huius promittat sub Idioe. ipsi im.
libera, et in hunc finem in eorum potest. S. Huius ad huc
multi ptes ee. pot. Ita ad negandi, tum Decretum ab eum, tum
et maiori Idiotarum. p. detrahentia et de eorum huius Disp. ostendetur.

sect. 1.

Impugnanti Decreta p. detrahentia Idiotar. q. q.
deberent, et n. possunt admitti pro obui.
Inuacibus possitilibus.

Ostendimus Disp. 2. Deum detrahe et ceato scire quid
eveniret sub qualibet Hypotesi, l. Quinaoe. poli ne alia
q. q. ab aliquo de quocumq. essentia ignoraret, quid pari et
p. ponere p. n. scia. huiusmodi innu teatru Decreta Idiotar.
Disp. 2. et, quod Deus ita detrahe decreeverit, circa de p. et
singulas Quinaoes eam infinitis polibus: Nam quod
p. ponit Soret eam Sodor, et approbare videtur. Poli ban
nempe suspendente Deo de. decretum Idiotar. seu per
fuerunt Omnes si hoc ipsum genitru om. de decet, l. per
notidem Reflexam om. Decra Idiotar. circa aliquam
eventum. V. g. Si abter Mundus em. fesset, Vni. Incarnata, seu

Spiritus Sanctus

neutrius existim fore positivum futurum, Vo 5.
et neg. & pos. affirmativas circa Verum existim falsas et
veras fore negativas, nec omn. sustineri pot., neg. sufficiens est
ad provens assumptam.

Non pot. omn. sustineri provera solutio.
An 1. qd existim liberatus n. spem sunt utrumque
positiva: tum 1. qd licet Deus idcirco ne deceat Inax
nozem, 1. Incarnacem Spiritus Sancti et hypoten al-
terius mundi, nam nihilominus et alterutrum est his duobus,
nam, 1. quod deitate incarnaretur tunc Spiritus 1. quod
deitate n. incarnaretur, qd minus quod est, nam de fato,
et abte. est incarnatum Spiritus 1. est incarnatum:
1. quod admodum negat n. est deitate vera, 1. deitate falsa
ita proo. Spiritus Sanctus incarnatus est: negat n.
est deitate vera, 1. deitate falsa, ita altera Spiritus
1. incarnaretur si fuisset quod alter mundus: proo.
proo id dirigit in 1. proo, qd 1. abte. Verificanda 1.
falsificanda est per hoc quod abte. est 1. est incarnatus
Spiritus 1. et repugnat omn. Spiritus 1. neg est. de-
itate incarnatum neg non incarnatum deitate sed
est 1. proo. Verificanda 1. falsificanda est, per hoc quod
sub illa hypothesi incarnaretur, 1. incarnaretur Spi-
ritus 1. et eod. modo repugnat eundem sub eod. hypothesi
neg incarnati, neg n. incarnati: 1. 3. proo 1. est implat
proo aliquam n. est deitate veram 1. deitate falsam
mao, qd ad iprius falsitatem nihil des deceat miu
quod obum n. se habet, sicuti per illam asseritur: 1.
Deo sic suspendente de. suum Decum directum
falsa est. ita proo: Spiritus 1. incarnaretur si ab-
ter Mundus 1. alteret et neg. sibi affro Deo
tunc Incarnare n. ponet, et decedit solutio: 1. vera

tunc foret illius Traditio: nempe: Non incarnaretur Spiritus S. si esset alter Mundus et Deus. Reveniret in Deo, in quo nulla pot. desiderari cognitio vera que eo modo suo tendendi imperfectiorem non preesert.

Concedent fors an hoc Ultimū; q̄ ad Veritatem huius actus sufficit n. eē futuram Incarnacionem Spiritus Sancti et huiusmodi n. futuro. Distat in Carentia Decem de Incarnacione Spiritus Sancti; tunc V. Tra V. sciam ē: Verum n. fore sub illa hypothesis incarnacionum Spirituum S. independentem a Decem de Spiritu S. n. incarnando. 2. Tra est posse Deum nolle modo quicquam decernere circa illud Idiotum et quod decerneret Incarnacionem Spiritus S. si alterum Mundum Ididinet, et ad ipsius tui. patet et Cognitio infra ostendetur: q. pot. id ipsi coherere cū eo qd sit Verum Spiritum S. fore sub eahypothesi incarnandi et Deus. neq. Veritatem huius spou. dependet a Decem. Idiotum subiectum supposito, licet eo pte tui, C. Obi. corrigat Decem, quod foret tunc ab eterno.

Insuper e. pro res presenti p̄p̄ta solutio: V. q̄ falsis supponit rem Idiotum Idiotate futuram p̄ ex Decem. Idiotum, cū potius hinc oppositū deducatur: n. enim pot. alterutrum eorum libertatis n. eē. detrate futurum sub qualibet detrate. Idiotē, et pot. neutrum a Deo dicitur Idiotate decerni. 2. q̄ libertas creata que assumitur in Hypothesim iam plene Idiotata est essali. Inversa cū eo quod detrate e. distat alterutrum eorum libertatis odium vult Camon, aut notitia vtriusq. C. dem pura omnisio libera cum horum actus, si pot. qd. tunc, et tam Inven, q̄q. vix dicitur ab obul.

peruenit scilicet detrahe, Et Cetero Omnia et singula futura
in una aduersata, quod enim unum futurum in hunc modum
habet pot. (imo plurimum) perfectum in eo apponit. In
summo pene imendatur. *Dei Omnia in hunc modum. De cetero summo.* *Discrimine in*
est. *Discrimine. Sed e. In. Non peruenit ad amplius in hunc modum, et*
dum et actualitate. *Quia. In. In hunc modum. De cetero summo.* *Discrimine in*
Dumque dicitur. Et dedit hanc opinionem, Et dicitur. *Discrimine in*
eo in hunc modum, quod in hunc modum. Libertatis sit nolle
Velle quod. *Discrimine in. Dei libertatis negari non pot. hoc.*

Ipse
ad hunc idem assumptam eorum est quod P. P. Ecce in hunc modum
sunt sciam. Idcirco futurorum. Ingentium. Et dicitur
Secura Dei ab hunc modum. Et sciam pariter ab hunc modum. In hunc modum
dem futurorum. Et abunde. In hunc modum. Et dicitur. *Discrimine in*
quas idem P. P. Statuebant. Rogantes cum Deus creauerit,
Angelos et hunc modum sciam eorum est. peccaturos. *Discrimine in*
n. sustulerit fluximos bene currentes anteq. Laberunt ad
cum et posset illos tunc rapere. Et n. ignoraret. Capsum
futurum eorumque si dicitur in hunc modum. Ingentium.
Et in hunc modum dicitur. Aug. 5. de Civitate Dei. C. 25.
In Omnia opera sua exemplum Deus praesens eorumque
futurorum. neq. aliquid ipsi imaginato accidit. *Discrimine in*
fit in hunc modum. Ingentium. Ingentium. Libertatis creata sen
n. decessit ab hunc modum. Ingentium. Ingentium. Ingentium.
quod detrahe. Ingentium. Ingentium. Ingentium. Ingentium.
aut eorumque detrahe. Ingentium. Ingentium. Ingentium.
hunc modum est. Ingentium. Ingentium. Ingentium. Ingentium.
futuro. Ingentium. Et sub. Ingentium. Ingentium. Ingentium.
Ingentium. Ingentium. Ingentium. Ingentium. Ingentium.
tam. Et anteq. Ingentium. Ingentium. Ingentium. Ingentium.
e. hunc modum. Ingentium. Ingentium. Ingentium. Ingentium.
Ingentium. Ingentium. Ingentium. Ingentium. Ingentium.

Retrahere Deum à se decessendo, nec illam potest
a ministerio ingerere, quod à Deo ita cognoscitur hoc
l. illa faceret si sermo eēt de sciā. potē decessum
abtinē, et sū. antēcedente creatioem eēt hanc
Ita quod P. P. supponant, cum Deus potē decessum
i. l. illud decessum. n. potē suspendere opus eēt
nōm.

Inde à legitime dclūdatur medarum p. potēntia
ad sufficiētia tam anticipatē sciēdi siliū. Itaque
effū debere eē tale, quod n. potē non subiectivē p. l.
dere decessū. abtā. circa cōs. et singulof. siles Itaque
effū: Sed decessū dclōata p. detrahētia n. sst. sōmū modū
q. q. admittantur solū. antē ad decessū. abtā. n. potēnt
dici ita antē. naxū. It. n. potēnt Deus incipere
ab ipso ordine abtā. rerum, It. tenent p. l. aduersariū
et Itā. Inum. l. aliterum

Probatum ē: qā nulla apparet
necessitas neq. eā pte Dei, neq. eā pte creaturarum It
p. nōm. I. q. dclōatē decessū p. detrahētia Luciferum
ad modū potēnt, quam abtē decessūnt creare eundem
n. quidem eōs pte Dei, cuius potēntia amplissimā libertatē
atq. summā independētia postulāt, It. potēnt p. nōm.
abtē decessūnt eētiam Luciferi nihil intēxim decessū
nōm. p. libertatem Luciferi, sed detrahētia circa hoc
p. potēntia ad decessum, It. adimpleat mirū. Cā
p. p. p. garandō Luciferi iam p. eētiam. Cā naxū
tam ad potēnt quā ad agere, l. intransitivē sūl. abtē
hoc ipsum decessūnt. Non inuēta eā pte, ipm
Luciferi cui Itā. Inuēta p. nōm. seu p. nōm. p. l. decessū
abtinē. Itā. sātū. sup. eēt. It. eētiam. It. Ineq.
naxū. eē n. potēnt aliud p. cedens decessum dclōatū
eandem p. detrahētia ad hoc. l. illū. Cōmū. sub dclō. e. quō
Cuncta

102.

2.º Mibentiam apud atheni. quam nihil est. posse
 futurum nisi per decretum absum tamq. per spm. & n. c.
 & ab ipam illius futuris: hoc est. genitus fuit si statu-
 atur. Et namq. pcedentia deca. dicitur. ad Decia. abta.
 Nam. Sante angelici deono. querit. V. b. s. t. n. t. n. t. Solo Lu-
 cifernum p. detrahi ad maale Superbia. si illum excusare.
 Et 2.º sic: Volo creare Luciferum nequit. n. e. futura
 Superbia Luciferi factu quod maale. Et loquitur quod
 male ipse. Et est tuis potet. Sed statet. dicitur illud
 decretum. imo. Na. solutionem n. ponet n. t. n. e. p. n. e.
 ad decretum absum p. detrahi Luciferum ad maale
 Superbia. s. hoc intelligeretia abta. futura ante decretum
 absum. t. n. t. n. t. ad ipam.

3.º Nihil verum, adq. edibentur
 quam pure Deum quodcuq. absum deca. n. e. p. n. e. n. e.
 absum. imo. sibi liberum: s. n. e. n. e. n. e. n. e. n. e. n. e.
 decretum abta. circa dea. & singulas. & t. n. t. n. t. n. t. n. t.
 Et ob. t. n. t. n. t. quia si ante decretum a. b. s. o. l. u. t. i. o. n. e. m. p. p. e. d. i. c. t. u. m.
 aut p. p. e. d. i. c. t. u. m. n. o. s. t. r. a. s. a. c. t. u. l. i. b. e. r. a. s. & h. e. r. e. t. e. o. r. d. e. m. c. o. n. d. i. t. i. o. n. i. s.
 n. a. t. e. d. e. c. r. e. t. e. p. o. t. p. u. a. i. f. i. c. a. t. a. m. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. m. i. n. t. e. l. l. i. g. e. r. e. t. i. a.
 c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. e. r. n. e. c. e. s. s. i. t. a. s. a. d. p. r. e. f. a. t. i. o. n. e. m. a. b. s. o. l. u. t. i. o. n. e. m. d. e. c. r. e. t. u. m.
 ut ex t. n. t. n. t. p. i. e. t. q. d. illud d. e. c. r. e. t. u. m. n. o. n. e. r. e. t. i. m. m. e. d. i. a. t. e. f. o. r. m. a.
 m. a. t. i. c. a. l. i. b. e. r. u. m. s. e. d. s. o. l. u. m. m. e. d. i. a. t. e. & r. a. t. i. o. n. e. i. l. l. u. s. d. i. s. p. o. s. i. t. u. s.
 d. e. c. r. e. t. u. m. c. o. n. d. i. t. i. o. n. a. t. i. s. s. c. i. l. i. c. e. t. a. t. q. u. e. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. i. n. c. o. n. d. i. t. i. o. n. i. s. .
 ergo non potet dici Deum ante a. b. s. o. l. u. t. i. o. n. e. m. s. t. a. t. u. m. r. e. c. u. s. s. i. o. n. e. d. e. c. r. e. t. u. m.
 c. o. n. d. i. t. i. o. n. a. t. e. & i. p. s. e. m. d. i. s. p. o. s. i. t. u. m. : e. r. g. o. n. o. n. c. o. n. t. r. a. s. e. r. e. n. t. i. a.
 c. o. n. d. i. t. i. o. n. a. t. a. d. e. b. e. t. p. r. o. c. e. d. e. r. e. s. t. a. t. u. m. a. b. s. o. l. u. t. i. o. n. e. r. e. c. u. s. s. i. o. n. e. m.
 r. e. q. u. e. n. s. e. t. i. l. l. a. m. n. o. n. r. e. v. e. r. i. t. a. d. e. c. r. e. t. o. c. o. n. d. i. t. i. o. n. a. t. o. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. i.
 n. a. t. u. r. a. .

Propterea sic voluit Thomam, et Ferrus, Deum exerce-
 re suam libertatem conditionate licet circa omnia contingen-
 tia, ut licet fundetur scientia conditionata in eo decreto

non sic tamen procedat decreta absoluta, ut dirigat
Deum ad illa concipienda; sed scientia conditionata
futurorum contingentium, quam supponebatur Petrus,
dirigit Deum ad sua decreta formando: cum jam
affirmet Deum proprium eventum eorumdem
causam producere, simili que scientia aut retrahit, aut
alliciat, prout fuerit eventus ad producendam causam con-
tingentem illius, sepius que inde movet ad negandam, vel
concedendam aliquam gratiam, atque universum ex eo
eundem doctrina statueret Angelicus magister prima
parte, quæst. 23, articulo 4 ad 14: Unus gratia præfata in
et ratio collationis gratia, nisi secundum rationem causæ
finalis, in quibus necesse est illum loqui & prædicentem
conditionata, et proprie dirigente, nam si non dirige-
ret, non posset præfata usus rubere minus causæ finalis,
ac si non esset conditionata, sed absoluta posset etiam
rationem causæ etiam meritorie exercere: præterquam
quod ex eodem iam sepius constat, neminem præfate
preterminare sine hac prædicentia, et non omnes præfate
examinate, quos præfate scilicet bene unius gratia a
Deo conferendis: ergo Deum semper in huiusmodi decretis
dirigitur scientia conditionata, et consequenter ea
non dependet, neque determinatur subjective ab aliquo
decreto.

Denique, et magis a priori permaxime assumptionem præ-
fixionem in titulo sectionis: eatenus sciet Deum si decretis
conditionatis quid faceret Petrus vsq. si existeret cum
hac, vel illa libertate, quatenus in eisdem decretis fo-
ret illud, quod affirmativa & Petrus, sed illud non fo-
ret in illius decreto sub præfata conditione: ergo neque
posset sciri si illius. Maior non negatur, neque negari
posset ab adversariis, propterea averentibus omnem

veram futuritionem contingere in ordine causae primae. No.
quæ nihil aliud est, quam præparatio eiusdem ad hoc,
vel illud producendum, et præparatio eiusdem non stat
quin si illius Deus recipiat in ea hypothese illud prædes
ceret.

Minor igitur unice neganda suadetur: si Petrus recipiat,
quæ nunquam statim erit, et recipiet, et conatus fruetur cum
ea libertate ageret utique aliquod ex optationis, fractique
illud, aut altem posset abunde esse in deceto absolute inmer
itati liberi, quod tunc foret, vel posset esse, quin ulterius de
penderet a alio deceto conditionato, ut sit enim quoddam
quæ non requirit aliam causam præter illam, a qua suff
ficienter accipit suum esse: ergo illud, quod sub sua
hypothese faceret Petrus non dependet a deceto condi
tionato, quod modo ponitur in Deo: ergo neque fieret vi
eiusdem tunc, neq modo scitur, aut sciri potest ut condi
tionate futurum.

Confutatio: quod modo Deus sic decernat, ut lo ut si condi
tionem aliter mundi, produceremq in eo quælibet
ad consenti, et dicens deate venturæ, non concecit cyes
Deus si decerneret aliter mundi, deceto illius liberi. + Ita statueret
et si illius decet n. pot. sciri Deus, quid Petrus faceret sub
illa hypothese. Coa. tenet et dicitur pot. sciri hæc dicitur
penitus repugnat, nisi in si causalitatis, aut quæ causalita
tis: sed illud decet. nullam posset hæc. causalitatis, aut quæ
causalitatem, aut saltem posset illam n. hæc. repug. decet, et
sub ea hypothese Deus prædetrahet Petrum; quæquæ, si illud
decet, quod tunc foret, supponatur foret imatum liberum
n. posset dungi cum præfato deceto dicitur et licet hoc non
supponatur, posset tunc a Deo dici independenter ab hoc
alio deceto, et statim iam est: et decet. illud dicitur nullus
hæc dicitur causalitatis: cum eo quod Deus ita statueret
cumq in super dicit n. posset, hanc dicitur dicitur

+ Ita statueret
et si illius decet n. pot. sciri Deus, quid Petrus faceret sub
illa hypothese. Coa. tenet et dicitur pot. sciri hæc dicitur
penitus repugnat, nisi in si causalitatis, aut quæ causalita
tis: sed illud decet. nullam posset hæc. causalitatis, aut quæ
causalitatem, aut saltem posset illam n. hæc. repug. decet, et
sub ea hypothese Deus prædetrahet Petrum; quæquæ, si illud
decet, quod tunc foret, supponatur foret imatum liberum
n. posset dungi cum præfato deceto dicitur et licet hoc non
supponatur, posset tunc a Deo dici independenter ab hoc
alio deceto, et statim iam est: et decet. illud dicitur nullus
hæc dicitur causalitatis: cum eo quod Deus ita statueret
cumq in super dicit n. posset, hanc dicitur dicitur

In eo qd Voluntas Divina in utraque dispoē eadem sit nec
possit secum ipsa discordare: nam sm. ē. eadem utrobique
Essalia et tunc tantum a seipsa discordaret q. quicq.
cata Idioē. aliud abtē. Statueret, quam quod quicq. dicitur
ante purificationem Idioē dixerunt, quod exenire neque
quoties supponitur iam n. Existere decem illud Idioē:
tam, inquam, hęc ita sint semper fallat argum
inferens hoc, l. illud Volitutam aliquam Voltem, qā alius
in sili id ipsum Voluit, Itaq. ē. decem Idioē. nullam
psefere cognoscem sufficientē ab cognoscenda infallibiliōn
decem. abtā quę forent.

Id ipsum aliter pponitur: Decem.

Idioē. ut sumum facere pot. quod in si illius, eoz subhi-
tente est obtin. Itingens sub sili Idioē: n. tamen pot.
p. Hanc quod illud n. est. ipso decem. Deficiente si dicitur
p. Hanc sic cāā suffiens illius abt. ut patet exist. ipsus: et
qā a defu. cāā. non pot. argui p. defu. effu. nisi: cāā Inca
sit ex p. natura: Sed Diversio Petri v. g. sub Idioē existē.
alterius mundi, et eisdem Petri poset abunde existere.
si decem. abt. qd poset tunc circa ipsam ing. Itaq. a Deo licet
tunc nullum est. decem Idioē. circa eandem Diversio:
p. Vi sili decem Idioē. n. ita est sub ea hypothesi Diversio
Petri ut eo nunc deficiente, n. est sub eadē Idioē illa Diversio:
p. licet Deus modo Idioē. decernat n. Diversioem Petri
sub ea hypothesi pot. ē. sūl. Verum modo, quod tunc est,
Diversio Petri virtute selt alterius decem. iam expōiti:
Nam ut hoc modo verasit p. p. affrans, illam Diversioem
n. attenduntur, nec debent attendi quę modo sunt, sed quę
sunt, et possent tam decem abt. de Diversioem, quę ipsa
Diversio, quā obicit decem p. sūl. de n. Diversioem: cum enī
decem istud, tunc n. foret, (saltem posset, n. ē. tunc non

l. posset n. obstatere illorum existant. f. p. p.

III.

Foram dico a plu-
xibus e. n. ad mitti. pote decum huius, C. sili tendentia,
Volo dare Petro auct. A. q. illud p. n. deo efficax n. colla-
turus illud, si p. vidissem inefficax in quo deo. Videntur
posse Retorqueri flexas, nortie. Vae cu. Em illud stud decum
n. existet, imo nec posset existere sub p. Visione inefficax
Vr. Incoy cu p. visioe efficacia, illam esala supponant. p.
neg. posset inferre negocem auct. sub d. d. auct. sub qua
eadem negocem decum. Resp. huiusmodi decum. a. pluribus
alijs negari, et n. quidq. inexistit, cum videatur aperte p. flexas
quodam est decum. Inferenda auct. q. efficax, et scia Mediam
Reflexa, qua Deus videt, se illud n. fuisse datum, si fuisset
p. n. sum inefficax.

Et tunc admittitur p. xeme pote illud
decum n. n. ideo, vlla est pte. enervantur angja a nobis facta.
Cum v. q. illud decum. Na suos Patrons, n. ad mittitur, ut
medium maxum ad Cognoscem quam Deus h. et. den. Inferendo
tunc eo auct. cu id abunde p. tet scia Mediam Reflexa, sed
ad ostendendam specialz Dei benevolentiam adversus illum
cu inferretur illud auct. Vnde qua pte. negativum est, non
tam est decum, quam quidam affectio simplex, que in
Creaturis Velitas dici Invenit, et n. tam effectiva est, que
ostentiva affectus: tum d. q. sm. inde fit, q. in vi decum p. ven-
tis n. fore d. andy illud auct. quod Verum est, n. tr. effi-
cax p. pte. abte Verum, illud auct. n. fuisse Inferendum, si
p. sum fuisset inefficax. tunc enim n. subsistet memoraty
decum, libera p. inde foret Voluntas Dei ab om. necessitate, sub
imposita p. tale decum, et deq. posset deservire alteru-
tum. Itq. modo sciat infallibiter, et certo quid tunc abte
exeriret Inferendum e. ad sciam Mediam Reflexam
in. tratam. ad decum quod detrate tunc foret.

Sectio 3^a

Ostenditur magis à seipso sua independens
à Deo, seu Mediat.

Et 1° quidam est sublimitate Divi in his quæ ex te
tanta n̄ foret, si ad cognoscendum detrahe aliquod obitum
quod potest foret, exigeret, quod obitum ipsum, quando quidam
Et sic in se subiective eē. n̄. pot. foret, ut in in my detrahe in
aliqua sui causa, ita quod sacra litteræ insinuant, quod dicitur
N. Galn. 12. d. 1. In Regius Rates dicebat, alloquens Deum,
Mirabilis facta est scientia tua eos me confutata est, et
non potero ad eam. In qq. de monem eē. de scia Dei. trita.
ad n̄. actus liberor evidens fit, eos his, que paulo ante q̄. mi-
serat, nempe. Intelle. n̄. cogitationes meas de longe... et
omnes vias meas previdisti ecce Dñe. tu cognovisti omnia
novissima et antiqua, tu firmasti me. Idem in qq. de scia
Prophetam eē. locutum de illa scia, qua Deus previdit, quid
eēt. de illo anteq. praxet. eundem, et Reg. de scia. non ut
cumq. Ingentium, sed de eorumq. scia. Idcirco, que sola
flucere pot. Deo ad standum. hoem, eundem, et studendum
in his potius, quam in alijs rebus. Ita tuncq. eos innumerat
in qq. collocari pot.

Jam 1° quo sive dici potet mirabilis scia.
illa si deo Dei inmitteretur, cum etm. nos, ut optime con-
pendit C. Bellarmini de Ascensione mentis in Deum
Gradu. 12, non lateant illa que facere efficac. de xerim. mus.
Luo sensu dici potet mirabilis facta est creatura vel
supra creaturam si n̄. inq. attingeret quicq. voluntatē
creata. faciet. C. faceret, sed medio deo sua voluntatē.
Lna val. eadem scia dixeretur. Fortari se, se que exigere
supra Captam nostrum si ad cognoscendā huiusmodi veri-
tates detrahetur a solte. Quia. tunc enī Fortatio. Ita
potius eēt. Volte, quam scia, illaq. pariter, et n̄. Ita foret

demeranda. Quod motus per se videtur intelligens de longe si
ffata veritates videre aut cognoscere n. possit si quis ab u
centra prope Deum ipsum; An si ab eis sint rae. presenti
tari p. se in Dei deunitate; tum rae dea de se de p. de p.
sua ille sint ab eis, sua sm. adiecti affanda. Quod deum
veritatis specie ponderavit Propheta diligens Dei deo serua
torem p. v. d. om. y. antiq. tam. Oium. d. i. a. y. q. cogitatione ipsius
ante formaos, seu ante deum. de illo p. d. n. c. d. si. h. a. r. e.
v. i. o. e. m. a. c. a. r. a. t. i. o. n. i. m. a. g. i. n. d. e. f. i. g. u. r. a. e. m. p. e. e. r. i. s. e. t. i. d. e. m. C. a. l. t. e.
r. u. m. d. e. c. e. m. Q. u. a. e. v. o. l. u. n. t. a. t. e.

Neg dici pot. cu Palanco apud

Dionysio

sed oia a semetipso discere et na. Aug. Mag. p. Deum
et n. Angelum (hoem. alterius hois) (Angeli cordis secreta
Cognoscere; qd Deus et n. illis ab eis habet supremam
Causalitatem ipsam q. cu cuiuslibet animi motibus; motus
a voluntatis inquit. S. D. ar. 13. q. 1. de verit. n. habet
dependenciam, nec Invenio em ad aliquam causam naturalem
sed ad e. in vol. sola ingruere pot. quibus
alio. et n. q. 14. de malo. ar. 1. haec verba. cu. Voluntas
interius n. potit nisi a Deo moveri cuius ordinem
subest motus voluntatis, et per se q. voluntatis cogitatione
n. pot. Cognosci nec a demonibus, nec a quocumq. alio, nisi ab
ipso Deo, et ab hoc. Volente et cogitante. q. sic et respondet
sunt Verba Propheta et Chrysostomi locis deo p. d. r. a. n. t. e.

Non inquam hoc dici pot. qd na.
p. n. f. a. s. u. e. M. e. d. i. a. n. i. l. D. e. u. s. d. i. s. c. i. t. e. o. s. c. r. e. a. t. u. r. u. m. n. e. c. i. n. t. e. a. n.
i. n. t. e. i. u. s. c. r. e. a. t. i. a. l. i. q. u. a. n. d. e. a. c. q. u. i. t. r. e. x. u. m. e. p. o. s. s. e. n. s. u. i. l. i. t. u. d. i. n. e. s. s. e. l. b. e. t.
e. a. s. d. e. p. u. n. g. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. q. n. a. e. s. u. n. t. e. q. u. i. d. e. t. a. l. e. s. q. u. a. l. i. c. e. t. n. a. t. u. r. o.
i. n. d. i. r. e. c. t. i. b. u. s. n. i. n. f. e. r. a. n. t. e. e. p. o. t. i. u. s. q. u. i. n. e. n. a. t. u. r. o. t. u. g. e. n. t. i. u. m.
r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. n. t. t. u. m. q. u. i. b. d. d. e. t. a. t. e. e. o. r. u. m. t. u. m. e. t. i. n. a. n. g. e. x. q. u. i. e. q. d.
a. l. i. q. u. a. n. d. e. e. u. s. d. e. a. c. c. i. d. i. t. d. e. c. i. d. e. r. e. t. e. o. s. u. p. p. o. s. i. t. q. u. o. d. s. i. c. d. i. r. u. g. a. t. :

que hinc adducit Dionysius & genitur ab se. Nec Ang.
Magi. offit nobis quid quic cum ibi s'm & Optima inferat
Deum & n. Angelum nras. Videre cogitares. qd Deus &
n. Angelus ad eandem im. descendit, & n. pot. descendit ipius
latius patere quam eiusdem scia, & notari insuper debet, in
l. loco tam dependentiam quam Inevidem ponit. Et
p'te motus dicitur create, it. qui e. exalta & dependens &
Inevidem cu. eo quod Deus possit, sciat atq. velle ad eundem
descendere. silem a. Inevidem nullam requirit in ipio
Deo subiectum eiusdem scia & existentie, sed potius vix
cit quod avertit futura contingencia in suis casibus put in
ordine acti. aliquo cognoscit n. posse. infallibilitate & ad
in seipso a Deo im. cognoscit.

Nos etiam subiectos vix im.
cuiuscuq. actu liberi creati in ordine ad Deum & quibus null
te gliecm agnoscimus. Subest etenim l. Deo it. im. descendit
in ipsum. Subest & si supralis sit eidem it. p'te pergram
auxiliarium mouenti, & hortanti ad ipsum, &
insuper it. physca. etiam atq. p'vilitate per gram pariter
efficiunt. Subest insuper Ordini. Quia Provida sine
bonitate sit, sine turpis qd fieri n. pot. nisi Deo volente
& permittente. & begi. trat. im. Deum. Divinum tam
p'parans media natura & suffra. tum & applicans Omni-
potam ad concurrendam, & detracoe. voluntatis create,
quod vique Deum. Requirit & attingit ut voneq. libenta
tu & utrum, procurando & simple volendo eorum bonitay
et permittendo. Opponitur. q. it. s. D. nobis stravitis gra-
retur dicere debueret actus nrori subiecti im. Deo it. p'te
& detracoe. ad ipios, quod tn, nusquam legitur in s. D.
Deniq. subiant nrori actu im. Deo it. Ordinati illos
ad p'my, & supplicium, & ad gl'ias alios fines Divina
providentia in capacitate ipsorum, & l. Diva. sapia.

Nulli p'te subiecto
im. sciat a Deo
descendit.

Responsum.

2. suadetur & facta scia. Ingentis independens 113.
Ab omni Deo. subiective ad eandem & supporta: inlus namque
Dei n̄ est in primis intelligendi, et aliunde secundum debet
Ceteris x̄i. saltem p̄dicere intelligem, et intelligat, sed est per
serpnum forali. actus intelligendi quodcumq; quomolibet
intelligit le indensatum, et in tract. de Scia. Dei demonstrat
ē: quia p̄pter nullum requirit medium obitum p̄p̄e dictis
ā se dictum, et ā quo subiective, et p̄p̄e detectum et mouet
atque ad intelligendum dicente Ang. Magro V. p. q. 86.
an. 1. Unde patet quod moueri ab obito. n̄ ē. de Val. cognoscent
tis in quam cognoscent ē. sed in q̄p̄ ē p̄p̄a cognoscentis: s̄m.
q̄. et in q̄p̄e p̄p̄a t̄m̄. Et respicit obito p̄p̄a t̄m̄ nulla
s̄m. Val. deueniens ad illius cognoscentis. Et ex q̄p̄e l̄m̄ non
s̄l. declarauimus: q̄. d̄m̄ q̄p̄is est de modo l̄. de narijs
et Deus aliquid cognoscat s̄m. q̄p̄is debet de modo l̄. de
narijs. Et res que cognoscentis sit illud, l̄. illa que de ipsa
affranta ā Deo. Cōn. patet: Nam abas n̄. supponetur
Et p̄te cognoscentis et talis omnimoda actualitas.

Totum
hoc d̄p̄atū est Ang. Magro q. 2. de Verit. an. 2. obitum
Respon. angorum duplicem d̄p̄atū r̄m̄ cognoscentis
q̄p̄is l̄. cognoscentis duplici. et in Val. Inuicem active s̄l.
et p̄p̄ue: d̄p̄atū igitur r̄m̄ cognoscentis se tenentem
et p̄te cognoscentis et r̄m̄ se tenentem est p̄te r̄m̄ cognita
quā et r̄m̄ ipsius Dei d̄p̄atū valet: tam V. hoc postea
Magro t̄m̄. Respon. ad p̄p̄is q̄. influit in cognoscentis nam
hoc ipso p̄p̄atū inlus cognoscentis eadē q̄. r̄m̄, et
medium cognoscentis: q̄. t̄m̄. inlus D̄m̄ p̄p̄e s̄l.
sufficiensimul ē. et in Deo Inuicem et simplex ē. r̄m̄
cognoscentis active seu r̄m̄ se tenentem est p̄te cognos
centis. Et ibi statuit V. D. licet ē Inuicem r̄m̄ cognoscentis.

sem et q̄tē rei cognite, n̄. una sed multiplex sit etm̄ Respu.
Dei q̄ multitudīne et diuersitate rerum, quae ab eodē cogno-
suntur, et q̄tē quae n̄. iisdem, sed diuersis, una quaeq̄ silis
suis p̄p̄iis gratiis in suo eē. Instituentur.

Sed, ut Frisij V. g.
Quextentua per praem̄ Np̄t. n̄. ē. narium et Deū
habeat modo decanū illos duextendi sub Idioe. gratiis. Np̄t.
q̄. neḡ erit narium. sile decanū, et Deus infallibiliter
sciat, et Deq̄. affret̄ eos fuisse sub Idioe. gratiis. Np̄t. duex-
tendos. Mior subsumpta innegali. apparet, et facile
ostenditur: Quextio Fructuum in illa hypothesisi n̄.
Inuextura intumcā per decanū subiectiue abtūm, quod
de p̄senti p̄tenditur, et certissimū ē, nec in super efficeretur
per huiusmodi decanū, et q̄tē quod, l. deficeret, l. deficeret
p̄oret pro illa hypothesisi, sed efficeretur p̄sē per decanū.
tam subiectiue quam obiectiue abtūm, quod tunc foret, et
N̄t. apud oēs: q̄. et eēt duextio Fructuum sub illa
Idioe. n̄. ē. narium. decanū. Idioatūm quod modo sit et
affratat mior. subsumpta. Coā. V. N̄t. eod̄ dictū:
Nam, si int̄lū D̄itū. Requirit̄ ant̄. aliquid
ad cognoscendam duextioem Fructuum futuram sub
ea Idioe. quod n̄. Requirit̄ ipsa duextio, et eēt. sub eadē
Idioe. n̄. eēt. plenissimū, actualissimū, sumē sibi suffi-
ciens sen heni per se seipsum eem̄ nam cognoscendū actualē
et se hentem et q̄tē cognoscentis, et eēt. ipsū tū. patet.

Frater discursus 2. 2. 2.
Hoc. V. d̄tra. Sent. C. Et. Effis. inq̄t. s̄ni. Causis. pro-
portionalis. Respondent. et silis. Effis. in actu. Causis. actuali-
libus. attribuiamus. et Effis. in p̄oā. Causis. q̄. sunt. in p̄oā.
Et sic de alijs p̄portionibus quae ibi enumerat̄. S. D.
q̄. pariter Effis. qui n̄. s̄t. sed p̄sē eēt. sub aliqua Idioe.
de bent. conu. pondere. causis, n̄. quod modo de bent. eē.

sed qd forent sub illa Idioe, et Dreg. pro Divers. Inventionum, 111.
qd n. est, sed foret sub Idioe. prors. Np. n. e. quaxendy
decaum, quod sit modo, sed, quod foret sub illa Idioe, sicut
de eandz naz n. den. datur libertas. Inventionis prors. e. mi
racula. Np. atq. interior illuminatio qd sit modo, aut
fuerint abte, sed que forent: Et n. minus hde dia Requ
runtur ad illam Diversioem, quz Decum Dei: q. nisi
eoz pte Divini inclis. adstruatur aliqui defus in, poterit
enigi decum. aliquod prens: Et cognoscat Deus foret
illam Diversioem sub ea Idioe.

Operatur 2: sicut Caa.

libera eget ad operandum decio. danti ipsi ee, et cu. eadem
Duxenti ad actum liberum: ita Caa. maxima indiget decio.
dante eadem ee, sen poam. detratam. ad Inven. e. Duxente
cum ipsa. ad operacem illam maximam: sed ut decum sit
modo, ad potum. Et modo. Vex. affretur Caa. maximam, alte
rum. Vlt. Calem p. d. Caa. sm. aliquz effum n. Requiritur
decum aliquod, quod modo sit subiectum, sed sufficet decum
Dei, et modo. Vex. affretur Caa. liberam, maximam. Inven.
hanc l. illam operacem. habituram ee. Et raa. oium est:
qd oni. effu sufficit illa decio. Caa. qd sufficit eadem
decio, et illum producat: n. enim alia de Caa. effu. quicuz
Requirit decum, nisi, et per illud accipiat ee, sen causetur:
sed decio. Divino, et causaret aliquz effum. creatum, sua
ille Causi creati liber sit futurus, sua maxis, sufficit
existam quam haxet. Et dicit l. apud adversarios in
decio. Indique abte. qd detrandi. Inven. ad Diversioem
quod fuerit ab eterno sub Idioe. prors. Np. et modo n.
e. f.

Operatur 3: Et ppo. ita: Inven. Inventionum
sub Idioe. prors. Np. modo sit vera nullz requiritur

14
Decem p[ro]sens aut mediu[m] Invenit cu[m] eo, q[uo]d tunc est Decem
Invenit: s[ed] siliter ad hoc quod p[ro]p[ri]o p[ro]sens imp[er]fectibus n[on]
enunciatur dicitur, inveniatur in Deo nullu[m] sile decem,
I medium obitum actu existens debet desiderari. Coa.
legitima est, q[uia] in intell[ectu]. Omnis actus, et p[ro]sens, actus nihil ad
affrandum aliquid p[ro]p[ri]o pot[est] quam quod e[st] n[on] n[on] affrao.
illa vera sit. Invenit igitur p[ro]p[ri]o: illa p[ro]p[ri]o, seu affrao si-
cut cetera d[icitur] vera e[st] p[ro]p[ri]o p[er] p[ro]p[ri]o, seu p[ro]p[ri]o, seu cum obit[us] seu
p[er] hoc quod obitum ita in se se habeat, sicut affrao: sed
p[ro]p[ri]o affrao n[on] e[st] de decem aliquo, seu medio obitum quod
sit de p[ro]p[ri]o Invenit cu[m] eo quod foret Invenit Invenit
sub ea hypothesis, et e[st] tunc ip[s]is patet, sed in[venit] de eo quod
foret ip[s]a Invenit: s[ed] si vera sit nullu[m] tale decem I me-
dium p[ro]sens existit, sed p[ro]p[ri]o quod foret Invenit in illa
h[ypo]thesis. Sed Invenit illa foret independentem ab om[n]i decem
obitum tantum dicitur, et altero quocunq[ue] medio p[ro]p[ri]o: s[ed]
et ip[s]a p[ro]p[ri]o, seu affrao, exit vera independentem ab e[is].

Neque dicas, o[mn]ia h[ab]ere vera e[st], si
causa tales sunt, quae possunt e[st] futura sine alt[er]a sine dicitur
secus d[icitur], si hoc illis p[ro]p[ri]o, sicut q[uo]d eff[icitur] possit sufficit e[st]
tunc. C[on]tra p[ro]p[ri]o e[st] nihilominus C[on]tra p[ro]p[ri]o illud e[st], et p[ro]p[ri]o
utitur existens, q[uia] n[on] pot[est] e[st] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o: Sed decem di-
vini p[ro]p[ri]o e[st] futura, et n[on] possunt e[st] d[icitur] d[icitur]
nitate Dei in qua nec dantur p[ro]p[ri]o, nec futurum, sed
p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o: s[ed] sicut ob hanc r[ati]o[n]em q[uo]d eff[icitur] temporali
existit decem d[icitur], ita p[ro]p[ri]o, qui p[ro]p[ri]o foret
p[ro]p[ri]o decem, quod modo sit.

Respo[n]do, nemine[n]s naturam
Decem decem. Divinis futuriem, nisi fixam in sensu im-
p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o e[st] d[icitur], q[ui]bus in ip[s]o Deo plurali signa
dicitur, in quorum p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o a decem, quod
intelligitur existit in p[ro]p[ri]o, et de qua d[icitur] d[icitur].

D. C. lib. 2. de Sci. Idiocta C. 8, & Faculus in 13. 105.
 p. 3. q. 12. ax. 13. an. 14. D. Nam huiusmodi futurum nihil
 facit ad presens institutum, in quo nullus facimus disparat
 inter signa Divinae libertatis. Igitur sicut in disparatione
 Providentiam de facto existens, cuius evidentia quo foret
 in ista futura, in aliquo tempore, sed presens, et ab eterno si
 Deus decrevisset mittere filium suum ad Syrios, sicuti
 misit eum ad Iudaeos; et in hoc sensu ista apud Deum est,
 fuisse ab eterno presens plura decreta, in illa evidentia que
 modo n. sunt. s. n. Repugnat deus. Divinus huiusmodi tam
 subiective quam obiective Idiocta
 que licet & effi. temporali deorum eterno, et p. soli Deus natus.
 Existens existantia; quia Repugnat deo. Deo incipere cum
 tempore, et causa. s. e. quae p.olem: at est Irradio, cum n. n.
 pugnet deus. Divinus et talibus, seu 2. quod Irrigent ex
 Existunt Existere in alia evidentia, et sub aliqua Idiocta.
 cum tr. in hac presens evidentia n. sunt. p. p. p. quae
 et sub aliqua Idiocta, et in alia evidentia n. debet postulatu
 deorum subiective absumi, et obiective Idioctam, sed sufficit deus.
 Namque Idioctam: sicut & effi. quae p. n. n. Requiritur deus.
 Existens, sed sat est. deorum p. in eo sensu in quo huiusmo
 di politas deo Dei pot. Ipetere.

Dices in super Voltem
 Dei n. minus est. ad hunc p. n. n. quam sit eiusdem
 intus: s. sicut Repugnat intus Divinum neutrum Existam
 libertatis create est h. p. h. deitate cognoscere; ita Repugnat
 Voltem Dei neutrum in eodem sensu libertatis Existam, decessere
 quod si ita sit intus Deum, ab eodem Volte, de trahitur ad cog
 noscendum Innum Existam p. alio. Ita multo p. s. ad
 hunc ista Existam flexum negantes Deum amare
 Creatores p. e. s. n. ipsa, et tales natus. cognoscantur a
 Deo. 2. et n. Deus. Deus cognoscit, et affrat peccat, et n. pro

in gestione q. 7. n. 2. q. 1. diu ante doctrinam Dicitur inter
et Naturales Anxi. in re q. 1. Servitica Locutum.

Innot.

inter R. R. Scotistas opinio licet rejiciat q. de ratiōe p. g. ca.
tam intrinsecas quam extrinsecas et inimicas libertati creatae
et Sanctitati Divinae si ad actiones gratis extendantur
tenet nihilominus Deum ab eterno condeterrere, seu
convellere efficaciter quicquid voluntas creatae velit (vellet in quali-
bet ea rerum divinae. absq. p. iudicio libertatis) creata; q. 1.
fructu modis delictis si e. inf. ad Dominum, et tunc p. dicitur
a Vol. creatae, q. 1. dicitur a Vol. divina, ut ab ead. si utiq.
considerata; sed ut perfecte, eminenter et continent. voluntatem
creatam, omnemq. ipsius libertatem et exemptionem; in super non
nisi p. naturam legem generalem sinendi voluntati creatae
agere nisi motus, et mira quadam consensione incedendo in
ipsum, quo suo tempore absolute, vel conditionate vollet vo-
luntati creatae: componunt in super inf. al. libertatem huius
scientiae cum p. p. d. et c. contendunt et inque consensio-
nem huiusmodi utriusq. voluntatis divinae, et humanae mag-
nam p. p. perfectionem, ut contra e. d. exempl. creatura
rum in p. b. commendabile est, p. lures in unum concordare
quin alter alterum antecederet et eximeret, aut ipsius vo-
luntati p. p. e. Valerius Maximus l. 1. p. 3. et Divino intel-
lectu q. 1. art. 5.

Haec opinio, quae laxa et sup. Magistro nullis reperi-
tur, impugnatur t. in hunc modum: vel similia decreta
et extendenda sunt ad materiale peccati, vel non? Si hoc se-
cundum: quibus unquam Deus certo p. p. peccata con-
donare futura? Dicunt p. p. e. in carentia benedictione
comitanti ad actum honestum; sed frustra hoc respondetur, quia
voluntas creatae multo p. p. se gerere potest, dum peccat,
nempe formaliter actionem honestam p. p. e. vel eundem

solum virtualiter vultendo, quā nō minimum formaliter
vellit aliquid, quod nequeat componi cum adimptione
precepti; sed in negatione, seu carentia decreti concomitan-
tis ad actum preceptionis scilicet certo non potest quo in illis
modis se gerat, vel generet voluntas creata, ut ex ipso ter-
minū patet: ergo.

Si vero dicatur preceptum, nempe decreti concomitan-
tia extendi etiam ad materiale peccati, ut communi-
satis auctoribus, contra 1° et ad hominem: Deus propter decretis
seu proprie vultens, atque propter examinandis ad materiale pecca-
ti fit auctoritas auctor illius: ergo Deus concedens,
seu efficaciter vultens concomitantem ignem materiale, et ac-
tum peccati erit vultens auctor: probatur ista, quia efficacia
vultus decreti relate ad suum terminum eadem potest esse
ac efficacia decreti propter examinandis, idem etiam terminus
idem etiam est terminus vultus decreti, eademque potest esse
concordia tum inter materiale, et formale, iuxta scilicet
ta, tum etiam concordia quoad suum terminum: ergo, probatur.

Certe qui credit aliquem antecedenter, et prius
altero volentem aliquid, peccare, vel esse auctorem pec-
cati, et non peccare, nec esse auctorem peccati, si id ip-
sum vellit cum altero; cum consentire cum peccante pec-
catum sit iuxta omnes? Contra 2°, ut salvetur libertas
voluntatis creata, affirmat hęc sententia, voluntatem di-
vinam ita concordare, itaque quasi coniungi cum crea-
ta, ut utraque simul vellit, licet diversimode, per de-
cretum Dei, scilicet formaliter divina, et virtualiter tan-
tum vellit creata, quę tandem efficaciter formaliter vol-
lens per suum velle creatum; sed voluntas creata in
sensu, in quo vult in illis circumstantiis materiale pecca-
ti, peccat, et est auctor peccati: 3° voluntas divina
excipere non poterit a peccato vultens formaliter id

ipsum, quod virtualiter dicitur velle creatura.

Contra 3°; nam ut aliquando dicitur deus velle creaturam
nobilem scilicet; qui vult mecum, seu vult, me facere
id, quod certo scit me facere non posse, quia peccem, peccat
seu est mihi causa, et auctor peccandi, seu, in placeo
magis, concussa, et conauctor mei peccati; sed deus
concomitans decernens materiale peccatum, vult simul
mecum, seu convult, me facere id, quod certo scit, me velle
non posse, quia peccem: ergo. Conseq. legitima est, et minor
innegabilis, q^d Deus tunc vult mecum, seu convult me facere
male peccati, quod certo scit me facere non posse, quia peccem
propterea minor negatur. maius, negatur, per probatur:
qui vult mecum, seu q^d vult id quod e, includit foris, me pecca-
re, vult pariter me peccare: sed qui vult mecum, seu convult
me facere quod Deus scit me facere non posse quia peccem,
vult id q^d foris includit, e, me peccare: q^d statim liquet:
et minor, suadetur: iste facere id, quod Deus scit, me facere
non posse, quia peccem, e, foris, seu foris, includit, me peccare
ut e d. tunc. patet: q^d stat illa minor, que p^o tandem
deusa fuit.

Impugnatur C. hac opinio. Implicat in suis.
hac sultas. Decretum Dei cum Volitione creatura: nam Decretum
Dei e, actio, qua ipse Deus efficit nobiscum nostram Volitionem
et insinuat Motum, e, actus, quo Deus ab eterno se
preparat ad decernendum cum Volite. creatura per eandem
actionem, que, e, sit intransitive Volitio ipsa e, eandem
Respondet et tuum imatum et tenet Imo et Verior
sentia. q^d necessum e, Volitionem nostram preparari ad decernendum
divinum, et tuum, ad actionem, per quam im. dicitur a
Deo, et effum ad primum actionis per que ducitur,
et om. stat: Sed inter primum, et effum. dicitur, dicitur
Responat Omnis sultas. Nam et om. inter actus, et
tus, quoties actio distinguitur dicitur a tuo; q^d p^o modo dicitur.

paucitas vera admittenda, e, eo quod tunc n̄ actus peccat
sed tunc per actum educatur. Impugnata B̄ & sūl

Quod duplex si dicitur
nra nra volitio in
volū. dicitur.

procurati adversa solutio licet Deus perfectus. Stineat
nrām voluētē liberam, tūm imitativā, seu in genē Cā
Exemplaris, q̄nū nra volitio eō liberior, honestior que
evadit, quo magis Quisā voluētē imitatur tūm actus,
seu effectivē q̄nū ipse p̄ducit nrām voluētē eō dīa. eius
Ipsa, et insuper per seipsum im̄. efficit illam voluētē
liberam; n̄ t̄. Stinet foris, seu ita, ut quodcūq; Deus
Vellit nos p̄citer Velle intelligi debeamus per grandam
transfusionē nrā volūtatē in Divinam, seu p̄cellapm
volūtatē Divinā in nrām; alioquin nulla eē. posset
Inanitas inter utramq; voluētē, eō tūte errorarem
Deum pro omnimoda Ipatē nostrā volūtatē cū.
Quia seu ut fixet volūtas ipsius; q̄ per hoc quod Deus
hoc, illud ab aeterno decreverit n̄ possumus nos dīe Velle
illud ipsum; q̄ si datur sile deoūm efficax Dei, q̄ quacūq;
nrā actiōe exit velle ans ad nrām Velle, et deq; nullam
nobis Relinquens libertatem.

Ipatē V̄, et procuratur
solutio, qua possit exhiberi quod Deus ante decreverit
sine volū. agere suis actus n̄ e. suffens. ad salvandam
frequentē Inanitatē inter utramq; volū; q̄ ideo
id statet q̄nū Deus per illam volū; q̄al; vīce senio,
Vult motus honestos, et p̄nē p̄mittit turpes, et inhon-
tos: sed n̄. Stat cū deo. Comitanti p̄fata Dei senio
volū; q̄ ad illam R̄quītū, et Deus q̄s e. e. se in
tendat s̄m motū honestum, et vīplac aliunde, quem
aliquid vīce e. se p̄tendere, e. sūl e. se ipso licet
alio p̄citer illud volente efficax. oppositū decreverit.
Ipatē V̄: licet Deus nobiscum, et parum effectivum
decurat ad nrām. volū; n̄. p̄t. fit per eandē volū;

^m
 tamq[ue] per se frā volendi, sed ut sumū per ordinē ad illū
 tamq[ue] p[er] se frā volendi, sed ut sumū per ordinē ad illū
 tamq[ue] p[er] se frā volendi, sed ut sumū per ordinē ad illū
 huius ē quod frā volendi debet ēē, actus immanens volun-
 tis: sed nos, nequāq[ue] vixi sumus p[er] se frā volendi, sed ut sumū
 nūc immanens d[omi]ni volitionis: q[ui] nec forlā, nec vāli-
 sumus volentes per eandē.

Frater B: eadem d[omi]ni

volūtas, alterius volūtas ēē, l[icet] dicit p[er] se, q[ui]nq[ue] l[icet] autē volūtas
 natum ēē quicq[ue] alter decernat l[icet] saltem p[er] se cognoscant
 illius volūtas eandē approbat et per se velle suam facit
 ut in s[er]uē satis frequens ē, quā ad aliquo nequam in-
 venta sit alia voluntatē d[omi]ni sufficiens, ut in fluxu
 uti d[omi]ni operantes idē effi[ci]t. Respondatur et q[ui]ā nūc
 huiusmodi intercessit in ea transfusio n[on] vultam in
 vult. Adami, sed p[er] se q[ui]nq[ue] Deus, eidem iustitiam origina-
 lem desit in cōt[ra] p[er] se d[omi]ni. Respondendum si observasset p[er] se
 d[omi]ni ip[s]um caput cōm[un]e, suoque p[ro]inde et cōm[un]e nomine
 adstruendum ad observatōem p[er] se, cuius transgressio n[on] p[er] se
 tenon[is] n[on] ē, p[er] se n[on] ē, sed originalis: q[ui]ā ad p[er] se bene
 l[icet] male operandū p[er] se. Invenitur p[er] se detrahitur l[icet] d[omi]ni.

Impugnante d[omi]ni et ad h[oc]em: supra

Notas, Deus uti inconveniens in p[er] se, sed se n[on] magis infert
 p[er] se et impolitatem. Hipocentauri quam huius
 p[er] se et impolitatem illius et n[on] ab illo deo, detrahitur
 ad affrandam p[er] se et negandū Hipocentauri p[er] se
 utat, cuius n[on] p[er] se detrahitur n[on] p[er] se ab illo deo dux-
 sionem potius quā n[on] d[omi]ni sub d[omi]ni p[er] se, p[er] se
 q[ui]nq[ue] et se n[on] illum potius quā n[on] istam inferant. Dicent ad
 p[er] se affrandū et negandū detrahitur Deum ip[s]a h[oc]em p[er] se
 et intinca impolitatem Hipocentauri quā s[er]v[at] ab d[omi]ni
 n[on] simpla, sed p[er] se et veluti mediā quā d[omi]ni entitabile
 inter ens creatum, et increatum, ēē simpla, et n[on] ēē simpla.

Quæstio d. Quæstio n. ita e. ab eterno et nequid in tempore
exi. Sed dicitur qd recurrit iste sequi. Videri e. et fere
impoliti ostenditur in Methaph. Vtriusque dixerit politate.
Sed si eos eo, quod hoc. actu positus in rerum Natura, nullus
diceret contradictionem eandem indueret si actu poneretur
Nepotentiam, sine illa causa effectiva l. detractione
sultant natio, et ab eterno effata politas, et impolita
cuius paxiter eos eo, quod Xij rerum elidissent. Quæstio
si apud ipsos. Natus, præsens sine detractione detractione, quod sit
abte. n. gubulabit futuris. Videri dicitur detractione detractione
Quæstio. Unde. Divus. in his. detractione detractione ad illam
Videri affandam.

Impugnatur 7: qd hoc opinandi
modo enervatur argum. quo Eccl. P. P. freq. demonstrabant
Unitatem Dei, multitudinisq. unde Deorum e. Symoniam
maximam, quod magis erat huiusmodi: Deus n. e. qui non
est summe potens, plene sui iuris, ita ut nullius alterius
indigeat, hoc etenim e. de Deo summe perfecti, et quo
excellentiis nil pot. etm cogitari. f. Deus natus unus
est, et n. multiplex: nam si plures fingantur, nullus eorum
erit plene sui iuris, neq. oes sui: non aliqui eorum, qd
ut sit Deus, plene sui iuris, debet posse efficere, quodcumq.
vult alijs licet reluctantis et resistis. plenitudinis
iuris. Hæc: si a hoc ita est, neces. e. ceteros plures illos
e. minus potentes, et seq. n. Deos: Non etm oes sui,
qd n. nisi causa stringere posset, quod oes. spes in unum
duerent; hoc enim e. de Deo cuiuscumq. agentis liberi
plene dicitur, et independenti a quocumq. alio eligere possit
quodcumq. dicitur eos his ad que protenditur indiffra, et
ampliatio libertatis: f. potest et venire unum velle, et
alterum nolle, si circa idem ipsum duo plene libera agentia
admittantur. Hoc erat P. P. argum. prius a inefficaci,

si admittatur Notatum Opinio: possent enim Gentiles
 paciter defendere eam Deorum libertatem dicentes eam esse in
 ab eis inter se concordat, et quod in aliquis eorum vellet, vellet
 paciter. Ceterum propter mutua consensio voluntatum concordans
 & concordans voluntatum omnium in singulorum voluntate.

Veritas
 sui esse, et sui. eliditur fontem adversario: Nam nihil
 frequentius inter Deos, P.P. et sapientes quolibet quam
 venax ad superum Numen mirabile ipsius potestatis
 super humana corda, quod in rebus indifferentibus fluxus alij
 aliorum insciji, quoniam se mutuo scilicet discordant in votis.
 huiusmodi fluxus discordia arguit Numen aliquod ipsi
 superius, quod suavitatem, efficaciam, suam illam disponat, non
 tu argueret si vera sit pensata opinio propter quod Divina et
 humana voluntas discordare in rebus stringentibus videtur inre-
 nitentia, quoniam alter alterum votum sollicitet aut quod videat pingu-
 que ipsa dissonat. Concordia igitur huiusmodi cum his
 circumstantiis mirabilis gravis est, et certis arguit Quia Deo
 in dentia at non potest meliores ita discordantes quam forent
 si unusquisque eorum solus eas res sequeretur: quod est hoc
 non debet hinc ad Divinam voluntatem deferri, cuius potius summa
 Causa, atque honestas consistit in eo, quod a se sola habeat quicquid
 est perfectionis.

Quinimo Opinio ista non satis fundam
 videtur in sub. Atque: nam Verba ipsius in 2. dicitur 33.
 S. Ita istam Deus non habet suam futurorum stringentem
 nisi quod certitudinaliter novit de ratione sua voluntatis Regni
 eorum, quam de ratione talem tantamque docuit in 2. dicitur
 37. q. 2. S. Ita istam, et sit immutabilis et inimpedibilis
 possunt Optime exponi de futuris ab eis. tantum tunc
 de futuris nobis minime libere et prope quorum sum. de ratio
 est inimpedibilis a nobis, et nullatenus a nobis posse intelligi

de futuris contingentiis dicitur: Sum qd seculo n. erit
de iisdem ibi sub. Magis: tum; qd detrao quq adhibet
est solui Divinae Voluntati, e. seq. longe diversa a
Decno. Icomittanti quod detrao potius dici debuit et.
 Accedit 1. eundem in 2. dicit. Et q. S. S. Dico ergo dicens
quod contingens hoc e. inevitabiliter, evenit n. evenit a
causa detrata: q. actu libera qui certe contingens procedit
n. pfluat a volte. creata iam p idem per soltem Dei de
trata: Accedit 2. ibidem dicit. 3. d. q. S. Ad solutem
istorum, hoc illum proferre voluntas Divina qm e.
de se causaret, et daret necessitudinem actu, si voluntas
creata 2. suam causalitatem causaret, et cooperaretur
ex pte sua: q. voluntas Dei ne quid concomitantem
detrat, sed indifferenter applicat suz Deuz, huius detraos.
Relinquit voluntati creata. Accedit demique frequenti-
simus e. apud Scotum divisioem voluntati Divinae in
anteceat, e. seq. illamq. apud eundem n. spex spex istz
adimplexi, illam a Deo absque illo respectu, ad nostram
voluntatem e. istam n. sine attemperate ad eandem.
Deipi, nullib. que fieri mentionem B. y alterius membru
seu Icomittanti voluntati: q. qd neq. novit neq. appo-
barit discordiam questitam per decum Icomittanti.

Sectio 2.
 Modum singularis dicendi modi
 respiciuntur.

Illis spinula licet nobiscum rejiciat phycas
 p detraos, at pariter rejicit cu. p detraoibus suam.
 Mediam qm ad hoc ad p detraoibus magis accedens,
 ut videre e. fact. 3. disp. 2. a. sect. 3. ubi admittit in
 Deo seram infallibilz omni contingenz Idivatozum
 illamq. tendit nitti decno. Idivato Dei n. subiective,
 sed directive, quo ninq. Deus vult efficere, quod p. ij

I. g. in libero elicerent Deum, et in Deum sub
 hypothese gratiae, et miraculorum. *Nota.* Hoc decretum
 non ipsum est sub ipse natura, et a Deo sub et crea-
 tura, et omni. detrahente prius a Deo, quam a creatura
 eo quod non omni sit inductum physice alicuius prius
 detrahitur in voluntatem creatam, sed et in voluntate, ple-
 nitudo per ipsum actum voluntatis creatae, qui intransi-
 tione est decretum, quo voluntas creatae liberis sub,
 et sub. praefert subiectionem voluntatis creatae ad volun-
 tatem Divinam, et ad eam. *13.* Ne 2. inde inquiratur vide-
 atur Divina voluntas si eodem modo Deus devertat ad
 actum peccati, Respondens dicitur quod detrahentem solutionem
 asserit Deum non. *14.* Utro de quodammodo inditum, et
 sese accomodando ad edigentiam antecedentem
 voluntatis creatae devertit ad actum peccati. *15.* Illud
 detrahit: quia nunc quoties vivit in peccatum praecedit
 aliqua inclinatio in malum ad cuius corrigam, et non. *16.*
 sponte Deus efficit actum peccati. *17.* Item 2. decreta huius-
 modi sunt abta. sunt, sunt dicitur. praefert gratiam Dei
 infallibilem potest suam efficaciam, et maius. *18.* includant
 ipsum actum liberis creatae, qui huius libertati praesidi-
 cum aliquid afferant; qui a enim clarus quam liberta-
 tem volent. creatae non. ledi per ipsum liberis volentem crea-
 tae, per quod detrahunt, atque solentur ea decreta.

19. Ceterum
 modus iste opinandi non minus duplicet quam dicitur.
 aliorum quod detrahentium dicendi modus. *20.* Nam 1. si gra-
 tia intrinseca detrahit praecedens a Deo auferat libertatem
 quia praefert volentem creatam esse ab alio, et non a se detrahit,
 et decedit. *21.* *22.* *23.* *24.* *25.* *26.* *27.* *28.* *29.* *30.* *31.* *32.* *33.* *34.* *35.* *36.* *37.* *38.* *39.* *40.* *41.* *42.* *43.* *44.* *45.* *46.* *47.* *48.* *49.* *50.* *51.* *52.* *53.* *54.* *55.* *56.* *57.* *58.* *59.* *60.* *61.* *62.* *63.* *64.* *65.* *66.* *67.* *68.* *69.* *70.* *71.* *72.* *73.* *74.* *75.* *76.* *77.* *78.* *79.* *80.* *81.* *82.* *83.* *84.* *85.* *86.* *87.* *88.* *89.* *90.* *91.* *92.* *93.* *94.* *95.* *96.* *97.* *98.* *99.* *100.*
 illud agendi, cuius voluntatis creatae, quod sit
 detrahit prius a Deo, erit 2. *3.* *4.* *5.* *6.* *7.* *8.* *9.* *10.* *11.* *12.* *13.* *14.* *15.* *16.* *17.* *18.* *19.* *20.* *21.* *22.* *23.* *24.* *25.* *26.* *27.* *28.* *29.* *30.* *31.* *32.* *33.* *34.* *35.* *36.* *37.* *38.* *39.* *40.* *41.* *42.* *43.* *44.* *45.* *46.* *47.* *48.* *49.* *50.* *51.* *52.* *53.* *54.* *55.* *56.* *57.* *58.* *59.* *60.* *61.* *62.* *63.* *64.* *65.* *66.* *67.* *68.* *69.* *70.* *71.* *72.* *73.* *74.* *75.* *76.* *77.* *78.* *79.* *80.* *81.* *82.* *83.* *84.* *85.* *86.* *87.* *88.* *89.* *90.* *91.* *92.* *93.* *94.* *95.* *96.* *97.* *98.* *99.* *100.*

et n. liberum exercitium libertatis creati: Meritum ergo
liberum alicuius e. illud quo a se dicitur detrahatur ita
exercitium pot. actiua indifferens bene, se ad illud
libet sem electiua et potentia detrahe suam in diffam.
et supra vidimus in P. P. et p. c. q. u. et in Angelus.
Imo, si in ead. actione locus est proxi. sens. et poste-
riori, seu d. detrahi, de qua facile et facilius etiam hoc
saluari poterit, si detrahes. ix. distinguantur.

2o. Na.
hunc Authorz licet res que e. abt. aliq. fundet futu-
riorem sui abt. et t. p. x. anti. futurius autem sui d. d. s.
atam n. pot. fundare res que p. c. foret sub aliqua d. d. s.
indeq. ead. maos. duplicat. Scia. Media, q. n. et faali
assignate detrahi, eiusd. Fore ergo sem sub aliqua
p. c. d. d. s. nihil dicit quod sit detrahe aliq. f. si
d. d. s. h. t. procedere debet pariter auerere deum abt.
Dei posse d. d. s. et d. d. s. p. c. x. res creatas abt.
constitui, deum a. subiectiua abt. et d. d. s. d. d. s.
t. n. p. c. d. d. s. p. c. x. res que p. c. foret n. t. s. s.
saltem in t. n. p. c. s. et. aliq. que detrahi d. d. s.
quod ipse desiderat pro d. d. s. Media seu independenti
a. d. d. s. restat assignandi ad ipso que d. d. s. d. d. s.
detrahi. seram.

3o. q. n. satis occurrit difficultati
ortu eos d. d. s. ad actum p. c. s. Sum, q. n. d. d. s. creatas
bene cura d. d. s. suam culpam p. c. s. p. c. s. in
malum d. d. s. peccat si d. d. s. d. d. s. n. q. n. habe-
bat eam inclinacem, sed q. n. d. d. s. succumbit: f. eos hoc
e. n. pot. h. e. d. d. s. d. d. s. d. d. s. d. d. s.
cu. Deo potius liberus sit, quod illa inclinacem ead. f. s. s.
q. n. in Angelo v. peccante d. d. s. d. d. s. d. d. s.
fluxibus q. n. d. d. s. d. d. s. d. d. s. d. d. s.

p[ro]p[ter] in bonum p[ro]p[ter] dependenti. In v. Parentibus in q[ui]bus d[omi]ni
 centra gentium ligata fuit ante p[ro]p[ter] nullam sibi incli-
 nationem ad malum invenitur. p[ro]p[ter] que eorum p[ro]p[ter] Deus
 Author dicendus est. in. iam n[on] effecerit v. detratue
 actum p[ro]p[ter] et annuere alicui p[ro]p[ter] inclinari in malum:
 quoniam fluxum e[st] hodie dum peccant absq[ue] sibi p[ro]p[ter]
 ma p[ro]p[ter]ensione, nemine sibi eos tentante. sibi o[ra] illi qui
 dicuntur peccare eos malum ad diffam[em] eorum qui eos
 ignorat, aut eos infirmitate cadere censentur.

Magister
 Villanova Augustinianus in p[ro]p[ter]ario Provi d[omi]ni
 latini conatur suadere frustra. Requirit sciam d[omi]ni
 gentium Idioctam tam Media quae fundat[ur] in Decio cum
 illi cognoscendi abunde sufficiat scia. simpli[ter] intelligit.
 Assumpt[us] credit se demonstrasse seq[ue]nti discursu. Quae-
 quid e[st] pole[us] ut tale cognoscitur infallibilitate a Deo scia. Sim-
 pli[ter] intelligit: Sed futura Idioctia Idiocta qua talia
 s[un]t. s[un]t. pole[us]. q[ui] qua talia cognoscuntur infallibilitate
 scia. simpli[ter] intelligit. Hunc philosophandi modum
 refert et approbat novus. Magister Thomas q[ui] 6. dogmatica
 S. 7. nul[lo] do, et probet sine scia. Media posse ip[s]am no-
 tum suum s[un]t. thema.

Sed discursus iste s[un]t. demons-
 trat, quam parum fidendum s[un]t. p[ro]p[ter] cuiusq[ue] iudicio, rep[ro]p[ter]
 enim illum potius e[st]. paralogismum fit evidens seq[ue]nti. Di-
 derat; q[ui] quidem et[er]n. Idioctia absq[ue] ut talia sunt
 s[un]t. pole[us]. q[ui] ut talia cognoscuntur infallibilitate a
 Deo scia simpli[ter] intelligit et Id[em] q[ui] futura inventa e[st].
 a S. P[ro]p[ter] et c. scia. Visionis. Dicend[um] q[ui] e[st]
 Idioctia Idiocta ut talia n[on] e[st]. p[ro]p[ter] ce[ter]a pole[us], sed in-
 super Idioctia sub Idioctia assumpta. Et[er]n[is] sicut
 Idioctia absq[ue] qua talia sunt s[un]t. pole[us]. q[ui] et in super

pro aliqua eorum diffra stringentem existentia; itaque
inquam quod itaque sic existens (existens) et possent
n. existere que per eam simpli intelligi sim. cognoscitur
de iisdem et talibus posse esse futura seu abta seu saluare
per ipsa fuerunt n. tr. de trite et futura potius quam n. fu-
tura.

Fallaciarum per fati discursus dicitur in eo quod
pro modo fundatur cum pro de dicto; nempe hoc:
Contra est quod huius ducententia, si agitur apud
ipsum prout cum hac altera huius ducententia si
agitur apud eos prout: cum tr. potuit esse falsum hoc
posterior in sensu dposito veritatis illius prioris et inu-
gen illa prior sit demaa naria et pot. pertinens
ad eam simpli intelligi. Posterior a. demaa strin-
genti et dseq. spectans ad eam stringentem.

Sed per mittendum n. est
quod uterumque adiut novus hic Aug. Interpretes atq.
Illustrator nunc n. d. et d. d. repetit quod sepius
tradiderat, nempe Deum sola sua simpli intelligi,
qua novit sibi n. defectuum medium dexam et efficacem
ad ducentem Petrum d. q. directum intendere efficacem.
Inventionem (sensum) illius, et post hoc decursum. Eligens
medium detratum et hi multi, qui in sum sub omni-
pot. inuenit futura dextra pro obtinendo sensum illo
suo negativo per fati vocationi, et postquam venit sensum
positivum et dextra per detratum a Deo et sine per dno
libertati, itaque qui potuit impediri per dvenum nel-
gatum.

Ceterum ut modo per mittamus plurima
que in hoc dicendi modo, ne dum nova sed etiam a dextra
aliena mihi videntur instilata ad dextra in presentia
huiusmodi dextra intentum; nam illud n. imputat narium.

Vocari qd dicitur hunc Authoris Dignitatis e tam cu Irenu
quam cu dissentu nec unquam eo decto Deus intendit
Irenu per mediu detratu aut per detratam vocarem
Et eor ipi tui patet: qd e. Ono. in vltia vt Deus detrate
sciat Vocarem A. v. q. e. Ignam et incongruam B
Vocarem B. potius quam e. Itra: qd adhuc Regnum
aliqua alia cogno ne Deus erret eligendo Vocarem A.
qd Vocare B. quin sufficiat scia. simpli. intelligi per
hanc equu sm. cognoicit Deus n. posse n. e. Ignas ali
qua. imo et plunimas e. d. infini. vocatibz qd
pot. Vocare Petrum; n. v. has qd alij e. detrate effica
ce. qd licet illud nariu e. it. hoc ono. Itrigens e. qd
debet auerere C. dani e. Sciam Mediam, C. decim. illud
e. tanto efficacia vt p. det. oes. et singulas Vocares
e. effiacer. quod e. Itra ipsiu. S. thema.

Quis voca-

tuus igitur timeri debet in pcedentia illius decti. intentiu.
nam licet. inde fiat. n. e. Irenam a Deo Vocarem qua
n. p. videatur Ignam; n. tr. fa. per illud decti. Vocarem A.
v. q. qd Vocare. B. e. Ignam; quod mo. y. signi. certu. sebere
in exumena. auxeuu. Itra. abas. monetas n. tr. videns illy
p. ueat dare. auxeuu. obligatu. erit ad illud Irenam n. tr.
potent. ab. Irenam. e. namine. mittere. manu. in. exume
na. vt. inde. accipiat. v. moneta. que. tetigerit. quin. se
e. rponat. certo. periculo. exumendi. et. n. satis. faciendi. Voto
suo. eo. quod. per. illud. votum. n. effiacia. oes. et. singulas
monetas. dicit. in. auxeuu. n. n. ob. stante. illo. decto. indi
get. Oes. alia. scia. ad. cognoscendum. quans. indexto
Vocare. e. Ignam. et. cu. abunde. e. m. libet. e. illi. Vocatibz
Itrigentem. Ipetat. e. Ignam. necesy. e. illam. sciam
e. n. sm. Itrigentem. sed. mediam. vt. independenty
ab. omi. decto. vt. ipse. R. p. babat. nu. 67.

Contendit adhuc illam sciam posse dici Ideatam
N. sic tendentem. Si vocauero Petrum tali vocae. Sen-
tiet; scis, si tali cum vocem: n. tr. in sensu Jesuitico et
Respu. Idem sed Respu. Idem tamen Idem enim tam
supponit abte futurum N. p. facti Respu. intentum. Sed
hac indigere rursus et falso insuper praefertuntur: nam
si illa tendentia facit eam sciam. Idem tamen efficiet eandem
talem Respu. Idem, cum hunc et nihil p. affirmet
sub Ideo: quomodo, cu N. hunc Anthonz de noao Idem
duomat vocae Costumae, et Idem tamen per ipsum Idem
quam Petrus p. facti, si illa vocaretur, sciam illam esse
Ideatam Respu. Idem tamen: in se idem est ac ee Ideatam
Respu. Idem. Quod: sicut decum illud n. debeat
vocae per quam obtinendus est Idem ita scia.
illa n. attingit illud decum, et Idem, neq. ipsum supponit
N. et Idem tamen, patet, sed accitalla illi Idem tamen: f.
est Ideata sentis in sensu Jesuitico, atq. plane, e. plene
Media.

Nec magis oportune semiserat n. 6. 8. posse
Systhema suum sine scia Media sustineri: qm. idea
Exdetractioe rigidi illam Idem tamen, qm. Deus est Omni-
potens, potens q. proinde q. voluerit, et quo modo. voluerit
et ad quodcumq. voluerit hoem Idem tamen qm. Omnia
pot. in hoc Systhema, et qm. cor Aug. lib. 1. ad simplianz
q. 2. et C. 11. de Concept. et qm. n. quidq. per mediu aliquod
destrate e. scia Idem tamen, sed p. mixos, in p. mixos, di-
uersos q. modos qm. Deus e. potens vocae inter quos im-
p. est, fluximos non inueniri oportuno, et efficaces. Est
Idem tamen: qm. rigidiore Exdetractioe n. idea Idem tamen sciam
Mediam, qm. Deus e. Omnipotens et cum ad vocandz
sed qm. Idem tamen, Deum n. f. sic, sic Omnipotentem ad
Idem tamen quilibet, nisi haberet mediu p. Idem tamen

intrinsece efficaci: sed hoc n. admittit hanc p. detrahit:
p. n. pot. setrueri cu. sentia p. detrahitum, et n. admittat
Sciama Mediam.

Deniq. n. 26 et 27. aggreditur ad

plicare modum quo Deus permittit peccata, et agere fecit,
quod ad detractionem. Cuiusmodi tenaces admittit p. detractionem
ad male p. quoniam ipse reliquit et ad eius plandem decessionem
illud permissum. Recurrit ad ea, que scripsit q. p. amul.
nempe Demons nos ad malum prouocare, q. Deus nos
excitat ad bonum, nobis q. presentibus. Dissensu negatum dial-
bolice suggestioem Deum efficere in nobis et etiam nobiscum
actum p. ne supra notat libertatis violat, et de q. illy
actum n. Deo, sed potius nobis ee. imputandus, qui prius de-
clinat illum Dissensu negatum in quo p. que. Stat nota
libertatis. At insuper Deum cognosce Dissensu istam
in Decio quo prius decessit negare. Vocat eam Ignam
n. genitus in debitam et post hanc p. videntem sanete del-
celare male p. et pote, cui iam data e. Caa. ex pte. Cel-
atius, itaq. saluari, Deum prius decessit a p. fore, quam
eum deserat.

Alterum. Videntur itaq. difficultates nupen
expense, nulla q. suggestio inferat eadem illum negatum
Dissensu, potius, quam negatum Dissensu, inferat Vocatio
qua Deus tunc excitat et insuper decessit illud denegand.
Vocatio Ignam, licet suffiat et n. Inferat Vocatio que
p. videtur efficax n. n. et Vocatio aliqua efficax p. videtur
inefficax: p. nisi abstruati Sciama Mediam adhuc ignorat
bit Deus ante cuiusnam sit creatura p. futura Dissensu
ipso sibi aut Dabolo. Insuper queritur n. prius itaq.
Itaq. Aliqua quod imponat ipsi libertatem creatura
p. inlita et plique Dissensu in eo Dissensu negatum, quod
n. in p. ent. sicut alias sepe p. expensis suis affat.

Uterius, quia plerumque procedat suggestio Diaboli, non
tamen spei, et eo etiam. n. suggerente pot. hoc peccare: et de facto
sui, et princeps Demoni. a nullo altere sollicitatus lapsus e.
in peccatum: q. doctrina ista nimis diminuta est. Insuper, tal
P. P. Deum negare gram qua creatura immunis sit a peccato
seu culpa efficacem, et deserere creaturam, idem dno. sit,
sicut et in peccatore effectus peccati: q. deum. huiusmo
di. n. ita exponendi e, et eos si volui. Quia habeat eam.
Innocentem, et procedat lapsus peccati, seu inchoatione accip
tum pro consensu negatiuo peccati suggestioni, seu pro deum
positiuis, et actu peccati; nam alias cum creatura deserat Deum
q. huiusmodi lapsus prius deserere a Deo, quam
ipsa Deum deserat, ita quod P. P. docent et definiunt Au
dient. Pater q. quod supposito illo deo, nihil honesti
operabitur creatura imo nihil operabitur nisi operetur
actum peccati: sed illud deum. Na hunc R. dicit
Deus vero, et est serpio, seu ante Deum. Consensum datam
a creatura: q. peccat Deum statit, quod nihil honesti faciat
et insuper, quod ponat actum peccati, et de seq. istud deum
obus. subiacet difficultatibus, q. in quatuor deum q.
de tratisum malis peccati.

Certe longe aliter opinabatur
Aristoteles, dicens 1. Sent. dist. 21. q. 10. ar. 2. Potest
faci oppositum eius quod permissum e, q. permissio respicit
formam. Causa ad istud q. oppositum se habentem inde neutrum
oppositum e. ita permissio, sed istud q. de beam. hoc e.
neutrum e. in dngile sed istud q. dngile cu. permissione:
q. deum. permissio Dei q. quod in dngitum in Deo
nullam habet Innoentem esse, neq. cu. dngitum, neq. cu. dngitum.

Deum igitur permissum peccati, est ipsummet illud
deum, quo Deus preparat suam omnimodam voluntati creaturam

sufficienti instructa Relinquens in illius potestate detrahe-
 actus p[ro]p[ri]e q[ui]am e[st]. Et se n[on] s[ed] n[on] inquit etn[im] logic[us] e[st]
 tam. p[ro]p[ri]e; Verum etn[im] sensu intendit Excludit em[en]d[em]
 et Idem tantum est tunc l[ib]er ab ipsa detrahe. Oblata in
 actum p[ro]p[ri]e l[ib]er ad aduncta scia. affante Voluntatem in
 p[ro]p[ri]e e[st]. lapsuram in eis circumstantijs Effectiva ita loq[ue]
 Inesum cu[m] peccato, et Relicta in actu. Effectiva illud q[ui]
 p[er]mittens seu d[e]p[re]ca et effica. ipsum n[on] e[st] excludens. Nec
 ita d[e]cipiend[um]. Et p[ro]p[ri]um decum, et habeat deq[ui] tendam,
 Nolo dare Petro gram. efficacem cu[m] eum vellem q[ui] lib[er]
 ad salutariem l[ib]er grave Operandum; q[ui] huiusmodi ten-
 dentia n[on] n[on] d[e]fusa e[st]. Vbi efficacia gr[ati]e assentire e[st]
 tunc, et quodam[od]o etn[im] implicatoria foret sibi tendentia
 q[ui] Deus Volens aliquo q[ui] lib[er]um ad salutariem Operan-
 dum d[e]fext ip[s]i gram. sufficientem Volens sensu et q[ui] e[st]. Et
 se e[st] efficaciam cum illam n[on] det p[ro]p[ri]e et sit sed et
 cum illa salutariem Operetur Voluntas creata: f. negt.
 sil et p[ro]p[ri]um p[er] idemmet decum nolle ita p[ro]p[ri]e
 dare gram efficacem e[st] Voluntati. S[ed] n[on] q[ui] Deus dece-
 nit non dare Petro in illi circumstantijs aliam gram
 auxiliariem p[ro]p[ri]e illam quam de facto confert et Idem
 singillatim e[st] excludit ceteras o[mn]es. p[ro]p[ri]e illam, et q[ui] int[er]
 ceteras plures inveniantur p[ro]p[ri]e efficaes et ita q[ui] videatur
 inefficae. q[ui] p[ro]p[ri]e. d[e]fext. d[e]fext. Deum nolle dare tunc
 gram. efficacem, et p[ro]p[ri]e inefficacem: At sicut n[on] vult
 se in efficaciam illius, ita n[on] e[st] excludit Relicta
 efficaciam suam sed eorum tantis quas n[on] d[e]fext. Constat
 igitur decum huiusmodi n[on] e[st] aptum medium ad affran-
 dum d[e]fextu[m] p[ro]p[ri]e d[e]fextu[m].

Diss. 7
 Designatur Contrarium Scia
 Medis.

Sec. 1.

Propositio et. Motus in illa
difficultas illud inveniendi.

Ratio difficultatis in se presenti est in illa de Deo esse
indifferentem penitus est tam ad affirmandum quam ad ne-
gandam dicitur dictionem. Quorum cum esse non
magis inferat quos fuisse dixerunt quam si fuisse dux-
tendos sub dicitur prois, et miraculorum. Nota: si abunde
debet detrahi et ab eterno affrater potius quam negaret
illam dixerunt sub ea dicitur, et quidam subiective, et
ab eterno debuit detrahi cum subiective et ab eterno
esset affrater dictionum, pro negat. eundem.

Sed ne-
quit inlus Divus detrahi. solus per se ipsum; alias
est solus liber, et est. Omnis per ante. indifferens ad actus,
et quasi actus oppositos, et a seipsa se detrahit in unum
potius quam in alterum: et in super eos hac detrahit
facta per divinum inlusum. fluxant Ora. illa in suen-
entra que Ora decum. detrahit. Obijciuntur. Deinde
neg pot. Omni huiusmodi detrahit ab aliquo quod sit eodem
Deum; quia nihil est in Deum esse subiective ab eterno,
et dixerunt Quorum que posset assignari ne quid in
ipse. erat inquam. detrahit. Retat si. ut detrahitum
Divinum inlus. ad affirmandum. detrahit. offratam dixerunt sit
decum divina solus, que nam Deo ab eterno decum
illam dixerunt et non dixerunt sub dicitur. prois. Nota.

Eccē argum, quod parvi sibi obiceantur

Nota D. Q. atq. per modum axi quæant aduersarij sub
multiplicia fra. n. ab simili. prore dixerunt. Illud a.
n. minus premit eodq. apud quos frequens est, et vulgaris.
centa dicitur actus libero. Deo per sola conotata dixerunt
et per mutaoe que solus Ora, que in seipsa omni imputat

si motus dicitur
ut si liberos Dei.

Et inducit in rebus creatis. Jam 2° modo ab eisdem
 Innotat illud l. mutatioem si potius existat modo Decurum
 efficax Diversione. Innotat potius quam n. Diversione eisdem
 que innotat ex. Dei affans Diversioem illam s. n. Diversioem.
 Nullum siquidem huiusmodi Innotat nulla mutatio.
 ipsius Diversione in venietur ab eterno neq. exit abte. Innotat
 in t^ope cu Diversio Innotat in qua dicitur illud Innotat
 nunq. Constituta sit sed p^oce Constituet si fuisset p^oce
 ficata adiecta dicitio p^oce. Not: q. n. e. sed p^oce e^o.
 p^oce Innotatum et Innotat n. e. sed e^o. Decurum
 intentum ab adversarijs. Urgetur id ipsum: Si Innotat
 p^oce apud Innotat Existet ab eterno Na. P^oce
 Innotat Decurum abtem. Efficax de Diversione illorum
 Innotatum est act^o naris. Volitionis Divinae et eor
 Diversione ipsa per modum Innotati quod t^o. Decurum.
 subjectiva modo n. e. q^o n. exit subjectiva ea Diversio.
 n. nec Existit subjectiva Decurum. Innotatum p^oce
 ab ipsis p^oce de sum eisdem Innotati.

Si 2° dicas,
 Decurum e. innotatum sua Innotati et mutatioem Requ
 sita in t^ope que p^oce secus 2° sciam que potius suppo
 nere suum. Innotat dicit Innotat: difficultate augeb^o
 potius quam evadas. Cum Decurum in e. ita inducen
 te Innotatum per ipsam Diversioem per aliquid aliud
 quod sit p^oce Diversione. Si 2°: q. cum illa Diversio
 non sit subjectiva sed e^o. p^oce n. Innotatum sed p^oce
 Innotatum Voluntas. Dei in e. inducenti illam. P^o
 a. dicit nequit Na hunc Innotandi modum Decurum Per.

Sed 2° neg. P^oce Innotat illi
 qui cu Innotat p^oce ad Innotat. Decurum Dei Requiritur Innotat
 Innotat seu habitudine Innotat Innotat. Innotat
 superaddita et xx. identitate cu act^o naris Divinae.

Voluntatis evadere possit Obiectam ipsius difficultatem
 quia idem veniunt admittere huiusmodi grades seu habi-
 tudines nisi quod inde resultat aliqua vera mutatio in ob-
 iecto. Tangenti volito, eo quod in diffra Quinae volitis sit quae
 ad hunc, seu ad agendum per se, t. n. agendum ad contra. Au-
 diatur pro obli. Gonet. tom. I. disp. de Iustificacoe. nu. 6.
 Vbi ponderans discrimen inter Divinum amorem et crea-
 tum, sic loquitur, Divina voluntas n. pot. intrinsece
mutari in seipia, sed sm. pot. acquirere novum Respon-
sum. Et reali mutacoe. Obli. creati ad quod tractat.
 Nec ille ipse qui disp. 2. de scia nu. 189 insubtrat in
 P. Vasquez docentem, deo libera Dei supra ad firmi-
 tatem sm. dedit Responsum Voci ad creaturas, et
 disp. 2. nu. 11. statuit contra eundem sm. desiderari mutacoe
 morale, et n. physicam atq. realem in obli. volito.

Intermissa
 modo visio huius Authoris reddat animum etiam admissa Obli-
 gatione deorum. Dei per necessitas tractat, intrinsecas; quia nulla
 vera realis intrinseca mutatio invenitur eo pte. Diversio
 Invenitur: Sed vbi nulla e. sibi mutatio. Et pte. Obli. nullus
 resultat Respon. in divina Volitione: quae haec manebit aequae in-
 differens, et aequae interminata ad illam Diversioem et Inven-
 male poterit detraxere intellum Dei ad Diversioem Invenitur
 affirmandam potius quam negandam sub Idioe. prioris. Nisi.
 Accedit quod n. sel. obnoxiatu e. Na. Ang. Itaq. intellum
 Divinum dici detraxi per divinam Volitionem, et Operativum, seu
 ad Operandum n. tn. et Cognoscitivum, seu ad cognoscendum:
 Sed nihil Deus Operatur circa Diversioem Invenitur, quae
 in Scripturis Divinis Revelata sunt: quod ad illam sic
 Cognoscendum aliunde detraxi debet ipsius intellus.

Eadem
 difficultas Oblici pot. atq. Retorqueri adversus Scotos, et

In his dicitur deus
 Petrus y dicitur Volu-
 et quomodo?

destruat. ad affirmandam potius quam ad negandam Quæsi-
tionem, cum eodæ modo subistat infinitus ille excessus, siue eam
affirmet siue neget. C. 2. 7. Et quod Inuicem traditur in vna
Schola, nisi quod ab his Authoribus n. sit sufficienter explorat.

Displecent adhuc magis, qui

cū P. P. Valenzia, Raynando, Granada, et alijs Recurrunt
ad moralem illam destruem, que inuenitur in 2. q. actus 1.
Existentem in maiori illa inclinatione ad vnu actus potius quam
ad alium (in speciali cogitatione græ. Excitantis cum
Indole Voluntatis, aut per Oppositum in eiusdem delicti. Ita enim
Efficacis: qm n. spem. Repetitua maiori illa inclinatione potius
in vnu, quam in alium actum, et q. in remota, assummetur
eius pot. hypothetis, fuerit abt. frustratis, atq. vinculis per solas
p. ut sumit. potest deseruire, et destruatam scie. fallibilis
atq. dicturalis: pp. creaturam. Deo autem indigno, et pote
qui infallibiliter. attingit quod destruat ageret tunc voluntas.

Alij cū P. Francisco disp. 10.

Sec. 7. docent Deum a seipso destruat ad sciã potius Quæ-
sionis 2. q. quam n. Quæsiõnis Fixiorum dependentem
trã a posteriori ab ipsa Quæsiõne, que foret, Sed inquiri
qm n. se destruat ad sciã. n. Quæsiõnis pariter ab eadẽ
dependentem. Dices: qm Quæsiõ foret q. non Quæsiõne
in illa hypothetis: Oppone: ceterum iam fit Recursus ad
ipsam Quæsiõem que foret, et cum hæc n. sit ab eterno, nec
isquam futura sit abt. intacta Relinquitur difficultas
ita enim illam Relinquit P. P. Aladete tom. 1. in 13. p. 2.
disp. 10. sec. 2, et Luxos disp. 53. sec. 7. dicentes Deum
eẽ. negativè, et per mäs. subtractionem destruat ad sciã
de Quæsiõne: cum enim impotens sit habere cognitiõem
falsam, qualis foret sciã. negans Quæsiõem Fixiorum
Dicoe præter. Np. fit intransitivè destruat ad sciã
de Quæsiõne, et pote que sola inuenitur vera Relinquitur

De destruat moralis
Volg. in vnu q. abt.
e. obtemper.

inquam, rem inexploratam; cum enim nihil sit eo-
 pte Dei, aut aliunde ab aeterno inferens Inversioem,
 si n. Inversioe nihil pariter ibi invenietur sciam de
 n. Inversioe falsam potius quam veram: q. detrao Dei
 ad n. hendam sciam falsam n. expedit hanc difficultate:
 q. n. e. potior, nec prior in Deo ad n. hendam illam
 sciam falsam quam detrao. ad hendam oem, seu aum.
 sciam veram sed quodamoo potior sicut n. e. prior
 seu potius n. est, n. e. Inversionis quae ee eiusd: q. potius
 reddi debuerat pro detrao. Sicut Medie detrao
 ad hendam oem sciam veram, quam detrao ad non
 hendam aliquam sciam falsam et Inseg. dici pariter
 debuerit positive detrao. Deo potius quae negative ad
 sciam Inversionis Inversio sub. Idioe sequi. Reperta.

Secio 2.

Exhibetur legitima p. parte difficultati
 Solutio.

Ille quidem Inus e. inter vros. q. e. q. mixta
 oium eorum, ut pote qui n. tam xi, quam Vocibus in
 presenti, et certis n. multum discordant. Ut autm da-
 xim ipsa percipi valeat, q. Oculi spei hendum est
 primum illud fidei sanctum et lumine omni vros cui-
 dentissimus, Inlum silt, Divini nullo sursum in-
 digere vros Creatarum, ut eas q. introspiciat; n. enim
 est instar vros vultu, qui, ut exumpat in aliquo actum
 cognos, debet primum foverandari ab ipso Obto, (eiusd: spei
 ab Obto, aliunde immissa: Sed potius pex seipsum est
 sufficientissimus Divini vultu. ad oem actum, q. potius
 e. plenissimus actus ad cognoscenda quaecunq. Obta.

Inus dicitur e. p. e. sur-
 sum ad cognoscenda
 vros subilla.

Minus
 dicitur, non debere q. e. contra Divinum vultum vros
 aliquam motinam, aut detrao, setonemz eo pte

Cognoscens; nam aliis n. est actualissimus, sed valde
 potenti ali, expectanti q. actuari ab obto, prius q. se actua-
 ret cognoscendo illud. Igitur pro quavis Cognitōe Divi-
 nā, em. debet inquiri nō se tenens, et pte rei cog-
 nite, eius q. detrativa, seu Naturā in eē talis, qualis
 eē, fōre affratu, per illam Divinam Cognitōem, et
 em pte eius rei illam venificet, et em de obliquo Naturā
 illius Veritatem fōre. Nā Divinam Sentē, Naturā
 Veritatis fōre, per ipsum obto, quod sit tūc. certissimū.
 ipsius Cognitōis, et intencus. Nōq. eius q. et Vere.

Pro quavis cognitōe
 Divinā quid debeat
 queri.

Indē iterum
 fit Cognitōe Dei, seu intellectōis naturā ipsius per seipsum
 Representare Deo Divinam naturā quidditatem, et infinitatē illas
 Divinas, in quas singula incidere possūt; quōd Creatura
 libera in eius agere valeant sive intra Natē, sive intra
 grē. Ordinem, nisi eius detrativa Divinus Denus, affran-
 do identitē, et singula huiusmodi obto eē. pōtia: Et
 hōc ē. Veluti v. eius q. conatus Onō. naturā, et tūc que
 Sciā Simpliciter intelligē.

Quomōdō sit Natē simp-
 lificat intelligētia.

Int; qā n. dū exhausta est Divinitas
 et actualitas illius, et qā insupera Creatura libera in obto
 illis, et singulis Divinōibus alterutrum Extremum de-
 tratē elicerent et hoc sit in subsistēdi Cōa. prius, quam
 quod abtē illud Extremū detratē eliciant abtē, et cum em
 illud prius sive hoc subsistere possit atq. insupera, et sequit
 ostensum ē, et ext detratē illud Extremum in ea hypothē
 sufficeret detrativum eius q. pro eādē hypothē, quin
 et pte illius Equivocatur aliquid quōd modo, abtē
 sit, necessum est, intencū Dei sortiri alterum Inatum,
 quo detratē affret Idiatē illud ipsum Extremum qui
 Conatus trativē et denotivē. Itingens sit, et seq. in nō
 naturā, atq. posterior illo v. iam Exposito Conatu pte.

Quomōdō sit Natē
 Divinā.

appellandus aptus. Sciã Medra; q̃a adhuc n̄o intelligen-
 di modo restat 3us alius conatus eiusdem mentis diuine,
 quo abtẽ affixet oia illa, et singula extrema seu obta
 nobis libera in suatpõis. diffra. existere, n̄ existere
 p̄t Deo placuerit. Verificare hypothetam assumptam seu
 p̄dicere n̄ p̄dicere causã liberam p̄o 2. creatam p̄statam
 qua affrabatur per Sciã Mediam tale existit p̄põs.
 elicitorum. Et huc est 3us et veluti vltimus conatus eiusdem
 diuine mentis dictus Sciã Visionis, et libera in quodã
 subiectiue, et forã libere elicitorum, sed q̃a respicit tuum
 supponentem abtẽ. Exercitij diuine voluntatis, quo liber-
 xime Deus p̄duxit p̄statam causam liberam creatam
 et ad eundẽ hunc conatum spectant a fortiori obta illa
 abta. aliquando existentiã et solius Dei libertate.

*Causa s̄c Sciã
Visionis.*

In his a. Obis diuine mentis
 conatibus eadẽ p̄sus ẽ. Ratio cognoscendi se tenens Ex p̄.
 Cognoscenti, seu actiue accepta p̄sus que entiaue narra-
 te toties repetit Ang. Mag. p̄sentim q. 2. de Verit.
 ar. 3. in solutioẽ arguatur, idemq̃ p̄t. exit p̄obis
 detrativum sciendi, seu sciã diuina; nam detrativum
 huius modi p̄sus Reuertit cum rã. Cognoscendi se tenenti
 et p̄tẽ Cognoscentis, que in Deo nã stabilita in p̄act.
 p̄cedenti ẽ. per modũ actualis expressionis. Minã
 autẽ legitime deducitur p̄o actibus d̄tingentibus D̄us
 Sciã, siue illi tales dicantur Virtuali. in tãncẽ siue p̄o
 denotatiã, atq̃ tratiã, s̄m. Et dicebam, et d̄igi posse detra-
 tivum rei cognita quod sit rão cognoscendi p̄sine sumpta,
 et setemens Ex p̄tẽ rei cognita. Et hæc ẽ. mens An-
 gel. Mag. q. 3. de p̄oã ar. 3. ad 8^ũ itã de sciã simplis
 intelligẽtã, Simplex notã dicitur n̄. ad exclu-
denã Reputã Sciã ad scitum qui inreparabilitẽ
dem. Sciã comitatur, sed ad excludenã admiãtõem

eius, qd e extra genus notie, sicut essentia eius addit
scia visionis, seu ordo volens, quz addit scia apper-
taur.

Actus Intelligentes
Dei distincti per
ipsorum bnd.

En et S. D. nil requirit esse pte Dei cognoscentis,
et eiusdem intellu Intelligentia affret sed esse solum rei
appata. Et qm in eisdem verbis insinuat S. D. Ita
torem actuum Intelligentium Dei per ipsum talem constitu-
tum, atq in e. rei Intelligentis, sine ille dicendus sit Ita-
tutissimum sine punctum Innotat, Na varios dicendi modos
sine illo fore negotio Na eandem sententiam Expressari pot, hae
difficultas, et pote signa e, superata iam Relinquimus
in ipsa suppe, et longe miore spem. apparebit in actibus
intellu Dei quam in eiusdem voluntatis. Tenis eo quod res
quere creatae sunt qm Deus vult, et permittat eas ee.
n. d. e. Ita Deus vult, et permittit illos ee. qm sunt
in seipsis et eent cuius oppositum, quod sciam Dei pene-
ni P. P. voce didicimus Deum nam, scire rei creatas
ee, aut fore abte et Idioate qm sunt et exunt seu eent
in seipii, et n. e. Ita; atq etm in id incidit quod
vulgariter dici solet, nam sciam n. tam facere
quam supponere suum obtem, et proxima silt ad ea
prata et sensum in quo illa Intuant obtem in ee, sub
quod trat. Sciam: q. facilius intelligitur actum Intelligentis
Divini intellu Divini per ipsum obtem specificationis ac-
ceptum seq hens. de Innotato tantum et Intuitus debilius,
quam actus Divina voluntis silita Ita tui per d. volity.

Ignita Na hunc philosophandi modum dicen-
dy e intelluem naturam Dei ee per se ipsam derivatam
ad denotam Intelligentis appantis Idioate Diversos Apium,
quon ab lterano et esse pte sui aliquid d. tenim esse qat
sed pte esse pte sui ipsius Diversione n. quids abte
sed sub Idioe. assumpta; qm licet caritatis. esse se

Nel creata e, q. a. D.
vult eg ee; n. d. d.
tra: D. sicut rem
creata e, q. e, sed n.
ideo e rei creata, q.
D. sicut ee.

Quali dicit, qd scia
n. facia, id suppo-
nat semp obtem.

Intellectus Dei quo-
modo, et ad quid ee
indifferens.

indifferens sit tam ad Inventionem quae ad n. Inventionem
 sub p. fata Idioe; at n. e. indifferens sed detrata ad deus.
 affranti. Inventionem cu. eadē Inventionē, ut Innotato (Inven-
 tione de oblique; q̄a eos innotōe Dei, et eos Inventionē, quae
 fuit sub ea hypothesis se bene. in sensu etposito nequit
 Vultare, nisi deus affranti Idioe illam. *Si 2°*

apponit

Si 2° appo-

na; Deum ab aeterno et abtē deus affranti eam
 Inventionem Ignorantiam sub Idioe p. q̄a Inven-
 tionem autem n. eē ab aeterno, nec aliq. abtē, sed fore
 p. eē in aliqua t. p. diffra, si fuerit in eadē verificata
 Idioe. dicitur, nihil adduci quod difficultatē p. eferat
 illam p. eē illam quae supponitur in simili Inven-
 tione, ut Innotatū Dei. Et insuper Respondetur,
 Deum ab aeterno, et abtē deus scientem, seu
 affranti Inventionem Ignorantiam fore Idioe in
 ea t. p. diffra, n. v. illam eē. ab aeterno, et abtē. q̄e. Inven-
 tionem, quae n. e,
 sm Requiritur Inventionem Dei namque quae sola om-
 ni, vel omi, si eēt.
 l, saltem in recto Innotat eam deus eē. ab aeterno,
 et abtē, n. v. eē pariter ab aeterno, et abtē illam Inven-
 tionem.

*Quo sensu deus sit
 sciens ab aeterno affra-
 tionem, quae n. e,
 vel omi, si eēt.*

Si iterum insit Inventionem Dei namque
 ne quid Idioe inferre potius Inventionem quae n. Inven-
 tionem, quae pro ea dicitur. t. p. Idioe fore affranti,
 Innotatū cognat, Idioe existens videtur. Resp.
 ita quid eē, quin inde fiat aliquid Innotatū
 nam: Nam licet Inventionem Dei namque n. ita inferat
 Inventionem, illa n. inferretur seu eliceretur sub
 eadē Idioe p. eē Innotatū, et hoc sufficit ut Innotatū
 Dei namque ab aeterno, et actu seu abtē. Efficitur
 affranti, seu videns illam Inventionem, sic fore, quod
 motus enim Innotatū Dei p. eē suam. sum p. actualit.

*Ut innotatū Dei
 affra- aliquid detrahe,
 opus n. e, q̄ illud infe-
 rat, id q̄ alio de
 inferat.*

ab eterno fixa in ea quae sunt in tempore, et quae illa
 fuerunt tunc in seipsum; quia ab eterno fixa sunt, et ad
 motum. et in tempore, ita ab eterno potest eandem
 summam actualitatem attingit illa, quod licet non
 sint eorum in sub aliqua tempore. diffra. et pote qui fixa
 in eternum, et ultra. et hoc provenit a summa
 illa necesse attingendi semper deus in esse dei, et
 quomodo dicitur deus illa attingit est.

Et quoad rem

presentem observandum est aliud tam solidum, quam subtile
 discernendum in textu in theologia, et volit deus. Non enim sic despicenda
 est actualitas divina volit, ut asseratur subiective volent, licet
 idioate obiective, quae cum vellet sub quavis vera hypothesis;
 si quidem ostendimus non solum potuisse Deum velle quam
 fluxima in alia providentia, quae nullatenus vult modo:
 quae decora illa quae in ea providentia haberentur, sunt
 etiam subiective idioate; et hoc ostendit eadem eminentia
 divinae libertatis: non sic autem. Attingit in intuitu deus
 qui potest summam suam actualitatem non potest in actu
 apparere. Idioate, quae cum fuerit, sub qualibet vera hypo-
 thesi, eo quod affirmatio. sibi subiective abstrahit et obiective idio-
 ta actu vera sit, et itaque non potest deficere in intuitu. Omnia
 et qui per se ipsum est actualis affirmatio. Quum eo modo quo deus
 possunt apparere, in verbo; actualitas divina volit, non est
 quae hanc modo deus. deinde volentem quae potest hanc; ac-
 tualitas in intuitu et attingit hanc. deus. deinde scientis, quae
 deus modo sunt.

Dicimus notandum
 in theologia divina, et
 volit deus.

Nec desunt exempla quae ad hoc in
 adversario possit apparere. modus iste est in gloria deus
 intuitu. Deus, et affert potius quam negat deus in omni
 Nam in specie rerum aliter. et deus in omni
 Angelo ab initio sua creatura. et deus in omni.

Idiōem ipsius rei, et iam existentis, et detinet intellum
 Angeli ad eam intuemdam: q. p. fata speciei intinūci
 intaxiata, et ab mutuoq. Estinūcam sunt. detinuit
 sufficienti ad pāncendam eam intinōem. P. idem ca- *Parte exempla.*
 nitur in ipsi Angelis, et cognoscant aliorum cogitacōes,
 ad quod detinuit. Nā. aduers. per ordinacōes Estinūcas
 voluntatū alterius Angeli. P. apud eodem natio.

Resultat modus Relacōis. in albo hie. existente per
 hoc p. eē quod alicubi album aliquod de nouo ē. inūcipiat.
 Quid p. mōmū quod intellō Dei natio ab altero
 fiat affrans. Idiōate. Inuersionem Inuicem, licet in
 se onis. inuaxiata, et per hoc p. eē, quod Inuicem sub ea
 Idiōe. Inuaxentur. Quinimo cū p. detinuit Nā. hunc
 detinendi actus detingentes Dei modū, dicant sciamū
 Visioni detinuit per Estinūcam, et n. per decimum
 de conita rei, q. aliunde Requiritur; et Inuicem pcedant
 debent pariter affrans sciamū Idiōate n. per decimum
 Idiōatum, sed per rem ipsam quā sub ea Idiōe foret
 detinuit: et cū aliunde Nā. eodē decimū huiusmodi nihil
 addant p. eter actum natūm. Quid volū. Inquā inūpā-
 tem ad eē, l. n. eē. xxy, quā sit entas. natio intellōis,
 nisi ipsarum xxy eē; deprehendentur n. tam solueret
 quā implicare nodū p. rentis difficultati dūm ad
 decimū Quid volū. p. detinuit. intellō Dei Requiritur.
 Sect. 3a

Procedit Assumptum.

Si 1. n. possit satis Inprehendi, aut minus
 p. betur p. fata detinuit actum detingentes Dei per
 Inotata, detinuit Estinūca, et quā ad inuicem
 Inuicem quā detingentes, et intinūci ad obta deting.
 seu volūta seu scia p. eē. q. placuerit admittere
 traxet, habitudines, seu Relacōes. 2. illud ē. 2. quā

tale defectile, qd tantq; Veluti Pleantur Denocet No
lentis et scientis quæ ita sunt modo in Deo, ita esse
deficere poterunt.

Dicendy ẽ in thm Diuinum nullu
adhuc extra se detratiuũ suũ Scie. Requiere, sed
per seipsum prosilire in trãdem Inuentũ affracem.
Inuersioni Inuersionum Idiotam q; negat. Eiusdem.
Cum enim in thm Dei eam trãdem n. postulet, ite sit actus
Reptentandi Inuersionem q; n. Inuersione sed ite pũx; Opp; a
actu pũx; inũ, et V. totum suum ee simpli. nãu; j
ad p; statam. Inuersionem q; non Inuersione, per seipsum
ẽ. adequatũ et plẽny pũx; illius trãdem; eõ pũx; j
seruũ quo Nãa Diuã Inuiter dicitur plẽny sufficentiũny
pũx; Diuã Nãa et Essã. Attributorũ, si inter hæc
et illam admittatũ aliquũ dicitũ. Essã Nãa, rei Nãa et Nãa.

Ca. a. cui Essã seipso in thm Dei

Vnius Veluti eliciat trãdem Inuersionem affracem Inuersionis
Inuersionũ potius quam trãdem. Opposiam Absque illo dno actũ.
suũ detratiuũ et illa quam seipsum ponderauimus, Resumptã
et plenitudinẽ in thm Diuini in om. perfectione ad li
neam in thmaly pextinentũ, q; p; q; in capã q; e. Omũ
et q; p; detratiũ ab aliquo obto. dicente S. Thõ. I. p. q. 56.
ax. V. Patet quod morari ab obto. n. e. de vãse cognoscendũ
in q; p; e. Cognoscens, sed in q; p; e. pot. Cognoscens: Cũq; al
quod dñali pot. dñi q; p; p; cedenti. Factũ de Scia Dei. Igũtũ
in ipso diuino in thm. debet inueniri huius modi detratiũ
quasi actũny, ite actus Inuẽny pũx; inuẽny deprehendatur,
et nullatenus indigens et trãdem aliqua vãe cognoscendũ,
quæ ite q; se habeat Essã p; e. Cognoscens, omũ q; p; p;
Requiere vãem cognoscendũ se tenentũ, Essã p; e. rei cognita
aut Inuentem trãdem in ee talis, qualis affracem per actũ
it nos docet idem Cl. D. q. V. de Verit. ax. 3.

Ad quid requiritur
in thm Dei: sup. dñi
in thm.

In thm Dei ẽ p; fec.
Inuẽny in linea in thm
actũny.

In thm Dei solũ requi
rit vãe cognoscendũ
se tenentũ Essã p; e. vãe
cognita.

Quina n̄ affrat̄ Invenioem̄ ēē ab d̄terno, nec abt̄e
 aliq̄, sed fore p̄cē, si poneretur d̄no. assumpta; q̄
 detrativum huius modi n̄ debet ēē ab d̄terno, nec
 aliq̄, abt̄e, sed p̄cē debet ēē si fuiset verificata
 d̄no. pro ea t̄ponis d̄p̄a, pro qua ita affrativū.
 Et hęc

Discursus inter int̄ly
 Dei, et n̄r̄y.

est d̄p̄a. inter int̄ly Dei, et nostrum, quam oportune pon-
 demat U. Bellarm. Opus. De Ascensione mentis in Deum
 Cap̄lo. discūrimus quod inter partē Dei et creaturam
 intercedit; quod movem̄ enī creatura nihil agere valent,
 nisi ea p̄suppositā aliqua mād, Omnia p̄a d̄i quā
 illam mād p̄supponat, seu ea nihilo, ita ut int̄ly creatur
 aliquid cognoscat, et affrat̄ necessum ē, eundē p̄cē fieri
 dari, moveri, et detrahi. ab ob̄o. per seipsum, et per sp̄s
 aliquam sui Operanti: int̄ly. autē Dei, uti actus
 purissimus nullum debet requirere motivum, et detrativum
 ab ob̄o cognoscendo, sed veluti ea nihilo exiit,
 et ea sola sua surga actualitate illud representare
 et affrat̄ om̄i eo modo quo vere affrat̄ sit: q̄p̄. S. Th̄o. q̄
 1. de Verit. aa. 11. ad 11. d̄x̄iebat q̄ cognoscere Dei
 tangenti, ēē mediū Invenioem̄ sub̄iectivē p̄cedens illam
 dicens, Duplex ē. cognoscere mediū, inum quod ē mediū
demonstrans, et hoc oportet ēē p̄portionatum. Quia it̄ eo
posito d̄ia ponatur, et tale mediū cognoscendū n̄ ē. Deus
Verū. Tangentium: aliud mediū cognoscendū est, si l̄tudo
ter cognita, et tale mediū cognoscendū ē. Quia l̄tudo
n̄ tr̄. est ad d̄p̄y, nec p̄portionatum alicui, et si sit p̄p̄y
singularum: hoc ē, non est ea se Invenioem̄ cū ali quo
eory, sed sufficientissimū ad representandū, et affrativū
illud modo ipsum in se sit, fuerit, et, q̄tenus, nihil
ea p̄te sui vterius desideret. Vel q̄ per seipsum
p̄ducet, aut quā p̄anet Verū. illū Tangenti, per quē

Mediū cognoscendū
 futura d̄ingē, quod
 sit in via d̄. H̄.

Indivisa affeo potui illius quam nego.

Sed dices: Om-

nipoa creare aut facere n pot quod in se creabile aut
facibile n est: Sed in illis Dei poterit affare illud
quod in se affabile n est: Sed Inversio Inventionis in se
affabilis aut cognoscibilis n e, cu nullatenus sit negent
aliqui et In quodam tantum het cognoscibilitatis qum
het entitatis cum ens et Verum pari pari curant
et Verum ac Cognoscibile mutuo Invertantur: qd si dicitur
affabile sit per unum Divinum debet ee rae Deum actu ab
Deo existenti: q quidam rae sui nihil exsistit.

Duplex facultas
duplex cognoscibilis
duplex ordinata.

Dignus aut quod n e in se creabile l facile factibili-
tate in unice subiective et exente Existenti nego
ans: Nam nil entis creati pot pcedere actioem Dei:
quod n e in se facile factibilitate que sm pcedat ex-
tance signate et veluti obvia Existenti q unde in
poa activa Dei: Dico ans et digno: pariter Deo quod
n e cognoscibile cognoscibilitate in unice exente et
subiective pcedunt in obto aut ex pte ipsi: nego:
Cognoscibilitate Existente signate et Representativa tali
Existenti in ipsa summa n et actualitate ad cognos-
cendy in illis Divini; Dico eam.

Nimirum sicut

ipsa prata in unice nli sunt que educuntur per
actioem Creativam Dei et que denoantur creabilia
ab ipsa Dei virtute anteq in se subiective et exente
Existant: ita eadq prata q Inversio Inventionis est ens
et Existenti Existente sunt que cognoscuntur et affantur
a Deo ab eterno; qd q denoantur affabile et
cognoscibile per ipsam Dei sciam quon illa alia
affabilitas seu cognoscibilitas sit subiective ab
eterno: Et om aut Aug. Inag. q. 1. de Verit. a. 1.

In add^o quod (Imensurae. intus ac xei) in qua dicitur:

Ad veritatem rei (Inlesem actus paulo ante collocaverat) non requiritur
affinitas in requiritur, quod dicitur eorum sit in actu facti, suadet alia hoc fidei:
quod existat res affinitate.

Anti-Optio nascetur. Et inde sic infert: Unde hanc
est vera a veritate que e in intlu tantu, etm q. n. est
de ipsa: sili ten etm. intlus Divinus ad quam potuit ab
eterno his que ab eterno n. fuerunt, sed in tpoie. sunt
facta. Et ibidem ad ho^o addit: Intlus n. sm ad quatuor
huius que sunt acta, sed etm his que acta n. sunt.

igitur neq
ad existantiam, neq ad verit^o cognitiois affinitas dicitur quod
dicitur subiective, et actu veritas obitina seu obitum in esse
rei, sed tunc sm. pro quando illud affinitas e, seu abte,
seu obitate ad modum affinitas: atqui Diversio Invenit
licet n. sit in ee rei ab eterno, neq futurum, sit abte aliq.
in seipsa, foret in aliq. in seipsa si apposita fuisset dicitur
assumpta: q. potuit independentia a quocumq alio esse
ab eterno actu et abte cognitio obitate affinitas. eandem
pro aliquat p^ois. diffra; Cognoscibilis ens actine accepta
tota dicitur in ipso Dei intlu, et dicitur sola sufficit ad
obtinendam actu, et ab eterno redum cognoscibilem, deay
etm sic cognitam eam Diversio em. Sic eni dicitur et
Cognoscibile dicitur tunc cum Ente, et possit dari cognitio.
actu, et dicitur trata ad verum Cognoscibile et ens, quod actu
n. est, sed exit q. foret: nec in alio sensu. Vae. entis q.
digni paratur cu. Vae. trantis Cognoscem. Huiusmodi q.

Cognoscibilis actu
rei dicitur in intlu Dei.

Cor, et dicitur qualis
dicitur in tra. e.

Veritas obitina, qd n^o
nascitur, sicut n^o, et actu
cognoscibilem: et qd
significat ly actu.

Veritates obitine sic actu trant Cognoscibilem, et Vae
actu sm. appellet intinca et dicitur supra Cognoscibilem
trantem, et sm. dicitur. Signate atq denotative supra
ipsam rem cognitam et dicitur, fateari dicitur in Scia
Simpli intelligi trata ad possibilia dicitur, et intinca
singulorum Naam, nani quod huiusmodi Scia, neq abte

nam Ideoati aliq. Existencia Representet.

133

Neque Repnas
possibilia n. traxe in se sed in Dna. Omnipota illam suam.

ff. futura Ideoata, cum n. sint magis in seipsis detraha
non poterunt traxe Sciama Ideoatam nisi in Decro Ideo-

ato, seu Ideoate detrahte. eorundz Existam. Respo. Na.

dicta in Tract. f. cedenti, Ans Existaxe gestioem nung
Vocalem, atq. Na. xli Veritatem, nec ipsam Omnipotam.

Et mediu. Activum q. pte et active acceptum Cognos. Dna.
circa potia, sed Nam. tratinam quae, et Est tunc se pte.

Est pte. xli Cognita Resp. potium q. pte. ipsa est Virtus
effectiva eorundz, seu que pot. facere in genere Cause

Efficientis illa est. actu in seipsis. Hinc neganda est
Coa, q. Decrum p. s. Ideoatum n. est quod faceret cau-

tere in actu futura Ideoata, sm que decum quod est in ea
h. p. thesi: ad id sufficeret, et toties ostensy e: ff. cum

sua ead. hypothesi h. e. in se. e. p. t. e. s. u. n. g. e. f. u. t. u. r. a
Ideoata poterit independetia a quocumq. alio ferri ad

Decro intus Divinu in ead. et tunc erit in seipsis
q. quidz est pte. sui plenissimus, et actualissimus.

Dices

Et replicabis: ff. intus Divinu est forla. liber in
affraha. Diversione Ignorum. Nam cu. abte sit indispens

ad affraem, et negaem. Ideoatam illius, et plene suffiens
ad trahem. Est se solo subiective detraha. ad affraem

potius quam negaem, seu ad trahem illius. Institutivam,
quod, et nichil est. portulat Na. p. m. j. forla. et subiective

liber. Hinc a. fiet V. Ignorum Diversioem debere
soli intus Divino, quod. sic Ideoate p. videatur. et seq.

n. ita affraem q. est sed fore q. affraem. V. non Dei
Voluntatem, sed intus eiusd. e. V. liberum forla. accepty

cum intus, et talis forla. liber e. n. possit. S. non esse

Quo modo
Dicitur quomodo
Cognoscitur in divina
Sipologia.

Voltem Quam V^o detrans Ingentia Ora, q^uingit illa
affrao. Idicota Spuorum Ingentis e, et n. subiacet illud
liberis detrao. Sed aliquis statim Ingentem in reb^{us}
creans, qui n. gffluat a libero Dei deo, fore salt. Duersioni
Spuorum sub. Idicota. praois. N^o quod certe includit aliquis
statum Ingentem Duersionis illius pra non Duersione,
qugq. p^ore polia. n. partucipant.

Nego p^orelica
coam, et ad eius p^oraem, dicendum est, intly Divinum
e, qui dem actue indiffrentz, sume q^u e. A se anta suffi-
entem tam ad affraoem, qug ad negaem Duersionis
Spuorum Idicotam, et insuper p^ore se sm. elicitue
atq. subiectue detrao, ab eterno ad affraoem q^u negaem,
non autm e. electue, ita indiffrentz, atq. a seipio de-
trahilem. Et Opus erat, ut eet. p^ore p^ora. liberum.
intly igitur. Per ita e. sume suffiens, sic elicitue
seipium detrao, et sume pariter, sit attemperatus
ip^o rei eventum, seu Duersioni, qug eliget q^u non
Duersione in ea hypot^osi. Voluntas Spuorum,
q^u p^ore sumam suam p^ore, et actualitatem
est sume necetatus ad hendam oem. Cognioem veram,
seu ad attingendam in Obis. Veritatem in ee. rei, et
n. sm. illam, qud iam sit, aut exit, sed illam quog^u
que eet. Et huiusmodi necetas se attemperandi tollit
de medio nam p^ore p^ora. liberis: q^u p^ore p^ora.
liberum in suis actibus nulli alteri se attemperat,
et deq^u ideo p^ore sic, aliter agit, q^u vult. C^ora eligit.

Sic apud aduers. Petrus alius
actu existens e. adq^uam p^ore affectivum huius que
moduli silitudinis, C^ora silitudinis cu. Paulo, qui si
nigex sit disilitudinis moduly, et moduly silitudinis
p^ore ille, quin aliquid intunce ip^orum ad hoc detrao.

Inclusus dicitur via n^o
sicut p^ora liberis p^ora.

Pr^o p^ora liberis nulli
alteri se attemperat in
suis actibus.

detrans exigatur quin in eo sit liber, qm̄ in gducendo
 se accommodat naruo. tō. Et dicitur. Sic ita dēs habi-
 tus Fidei est eos se eliciturus et nā aduersarios et totale
 quum quo tam actus fidei affrans Anti-Asp̄m
 ē. Venarū et Syrii fuisse duxendos si Asp̄s eis
 prasset, quam actū fidei possibili abtē negant. Itaque
 si nūm̄ Deus decreuisset n̄. producere Anti-Asp̄m
 et Syrii n̄. fuissent in ea hypothesi duxendi et nūm̄
 et ponet Reuelare Deus: modo tñ. detratissimus est
 ad actum affrantem ppter circumstantiā ipi. Et dicitur
 futurū. Anti-Asp̄. abtē et Idiōtā duxionis
 Syriorum a Deo Reuelatā, quin p̄t. liber in hoc cen-
 seni parit. Illa nāc; qm̄ ppter necessitatē quā p̄desert, n̄
 eliciendi, nisi actum Veram n̄. est electi n̄. actus affrans
 p̄neganti, sed. Om̄. attemperatu Veritati in ee xer
 quā exit. C. c.

Nunc videntur quae in dextris deduce
 videbantur abrunda. Ad V. dicitur duxionem
 Syriorum debere intui diuino eiusdē sumē actuali-
 tati quod p̄. videatur n̄. tñ. et eligenti affraem illius
 p̄negatōe, sed et p̄. illam quā elicienti cū. Om̄.
 modū attemperatōe ad ee quod hexet in se p̄. ea
 duxio. Et in hoc sensu locuti sunt P. P. tertia
 Inuersionem Societatis Schola eam duxionem idem
 est de alijs q̄libet futuris duxionibus dicitur. Affraem
 Idiōtā qm̄. est. sub p̄. dicitur, et n̄. ē duxio: qm̄. d. sic rem ē futurū
 enim quā in huius modi locutionibus n̄. significat alī q̄. ipa. rep. ex. quomodo
 quā causalitate duxionis affraem in sciam Dei sed illigat. et hae p̄. rep
 tñ. eam duxionem quā. est. et p̄. est. ee maam. 21. 19. a. d. sic.
 cū naruo attemperatur intui Dei sic affrans.

Ad V. negatur pariter
 assumptū, qm̄. cum detrat hōc Diuine mentis si sit p̄.

exit. om̄o Deo Casuali, & potē, quā incipit, & ita dicam
 in natura mentis ipsius p̄ter om̄m suam intentionem
 & ante de. Quia in solutariis decernim. Neq; sequat
 et in p̄niis aduersariis falsam. Nam apud eos
 quoque scia tam Idiosata, quā abia solui pot. Et p̄ter
 imo. et ita om̄m Dei intentionem, quin edeo casualis
 p̄nt censeri; quinimo deo. Quia perfectio existit in
 Deo independentem a libera ipsius Volte, quin p̄t
 forq; dici valeat. Pariter n̄ dicitur Casualis in
 Angelo. Nisi Existē. Petri q̄ licet Angelus n̄ est
 detratu casuali ad illam hēndam, neq; detrat. Existam
 Petri quā posita statim Resultat ea Nisi in Angelo
 sine aliqua ipsius libere; q̄ cū. sit tam bene instruc-
 tuo. Neum & speciebus est detratu om̄o. ad cognoscendā
 illis modo ipse existant.

Siliter q̄ dicitur eā Casualis. Sicut M̄o. est
 scia Medra in Deo; q̄ licet non existat exli Deo casuali.
 vera Dei detraoe. Resultat tr̄. ab eterno intra men-
 tem ipsius n̄ detratu om̄o ad hēndam om̄m suam.
 Veram et ad affandū de Obus, eē l̄ fore seu abē seu
 Idiosate, modo ipsa sint fuerint l̄ essent; quinimo hae
 scia expellit a Deo om̄m Casualitatz. Cum ibi sit
 m̄ni fortune seu fortuti. Nisi plus ē. intus. Et affabat
 Anies lib. Magni. Moral. C. 8. ne dū em̄ ipsa sit
 a Deo ab eterno et statim ac est. si ita fas sit loqui
 sed p̄rat sūt. nihil posse stringere, quā ipse n̄. p̄vide-
 ut perfectē et anteq. p̄paret Causa exas stringenti;
 p̄iadē. cū h̄m̄i modi. scia p̄ntat. Resultet ad em̄-
 gentiam. Quia in intus et p̄ter om̄m ipsius actuali-
 tatz. atq; necessat. ad hēndam om̄m, sem̄ affatō seu negatō
 Veram q̄m̄tis stringenti talē.

Id declarari pot. hypocher

quadam: Si enim aliqui gauderet Divinatione, et
 esset in actu divinandi. Licet si exi supponeretur p[ro]p[ri]e
 dotam independentem a libera ipsius det[er]min[ati]o[n]e nihil Respu.
 eiusdem in universa reru[m] natura Casuale esse pot[est] p[ro]p[ri]e cau-
 ale cu[m] imp[er]antur. Neque, et pote[st] qui sua Cognoscit.
 Cui p[ro]p[ri]e veniret: Sic autem attingit Respu. Cuius Dingen-
 tu[m] in actu Divino quippe qui ne divinus sed divinandi
 n[on] in se p[ro]p[ri]e dici pot[est] cu[m] Nicasii Hieronymi qui ad verba
 illa Annu[n]tiate que futura sunt infuturum et sciens
 p[ro]p[ri]e Dicitur. Ita dicitur Divinatione p[ro]bat
 Divinitate[m] divinam d[icitur] nihil aliud e[st] quam p[ro]p[ri]e videre
 aut cognoscere aliquid quod aliunde n[on] apparet: p[ro]p[ri]e
 cum hoc tribuatur Deo a tanto D[icitur] tribu[er]e et debet
 ipsi Cognoscere Dingen[te] futurorum que aliunde n[on] apparet
 et Respu[er]e quorum D[icitur] nulla est det[er]min[ati]o Divina solo
 subiective existens. Consonat Iulianus Martyr
 lib. 99. ad Cathodosos Respu. ad q[ui]s. Utinam i[n]te[n]te
 Pentulum Craculi ita loquatur. Uti longe abest a
 Divinitate Vera, et Numine ita quoque a futurorum
 semoti sunt p[ro]p[ri]e et Divinae.

De Divina, et
 quid sit Divina.

Quod inique adeo
 certum e[st] ut in actu Dei ne quid p[ro] futurum ab ip[s]o
 infallibiliter affirmari valeat p[ro]p[ri]e sui Edigat aliquod
 illud Requirit e[st] p[ro]p[ri]e sui et pote[st] qui cognoscit p[ro]p[ri]e
 dentem a Deo solo l[icet] sub[stantia] cum Creaturam cum
 Juxta et D[icitur] attingit Deum Dei ab eterne
 Existens, cu[m] ipsum n[on] possit esse nisi eterne, ipsa autem
 scia e[st] Deum suam actualitate[m] per semetip[s]am e[st] e[st]
 e[st] traem superadditam ad ead[em] sursum actualitate[m]
 emanat cu[m] perfecta attemperat[ur] ad suam t[er]min[um]
 ne abesse deprehendatur: Sed igitur scia t[er]min[um]

Nicasii Hieronymi
 respu[er]e de deo
 ut futurum sui.

Incompta quam abta (ut alig. Relicq. p. occupem) n. est
 filia p. vinda passiva seu ut trans. Circa. Provi. p. d. s. c.
 abta, et ut. Invenis ipsam. Praxidentia, que p. p. s. t. a. Cua. p. q. u. a. l. i. t. p. r. i. n. e.
 n. p. r. e. t. n. i. e. e. t. p. r. e. a. e. r. e. n. t. u. s. q. p. r. o. v. i. d. e. t. e. r. i. t. a. n. t. a. et ad d. i. n. g. p. r. i. d. e. n. t. i. g.
 Causa. Ingentis et folli. libera. n. i. q. u. o. d. s. c. i. a. a. b. t. a.
 et. C. i. r. i. o. n. i. s. p. l. e. x. u. i. s. s. y. s. p. e. c. u. l. a. t. i. v. a. e. s. t. m. i. n. i. m. a. q. u. e.
 i. m. p. e. d. i. t. P. r. o. v. i. d. e. n. t. i. a. N. a. S. t. a. t. u. t. a. N. o. s. t. r. a. p. r. e. s. e. n. t. i. s.
 A. c. t. u. s.

Sectio I. Procedunt Replicae.

Replicae I. q. Scia Media n. est impedita
 a Volte creata. Ita quod Invenisa nra Schola asserit:
 Patet Cōa: Nam scia aliqua ut impedita a voluntate
 ab aliquo debet consistere ex detrahe. eiusdem. Sed
 Na. dicta n. est Voluntas creata que detrahit Intellum
 Dei sed ipse Intellu Dei semetipsum detrahit: q. Qu
 i. n. q. u. o. d. n. e. i. m. p. e. d. i. t. u. r. s. u. b. i. e. c. t. i. v. e. e. t. d. i. r. e. c. t. e. S. e. c. u. n. d. o.
 p. r. i. m. e. t. r. a. t. i. v. e. e. t. i. n. d. i. r. e. c. t. e. n. e. g. o. c. o. a. m. Ad cuius p. h. a. s. Cua. p. q. u. o. m. o. d. o.
 d. i. c. e. n. d. u. p. a. r. i. t. e. r. e. a. d. i. m. p. e. d. i. t. a. t. e. i. n. d. i. r. e. c. t. a. m. e. t. s. i. i. m. p. e. d. i. t. u. r. a. N. o.
 q. u. i. e. t. r. a. t. i. v. a. m. n. R. e. q. u. i. r. q. u. o. d. S. c. i. a. e. r. i. t. a. t. a. d. d. e. t. r. a. h. e. r. e.
 V. o. l. u. n. t. a. t. i. s. s. e. d. s. u. f. f. i. c. i. e. r. e. e. a. m. a. c. t. i. v. e. f. o. l. l. i. d. i. r. e. c. t. e. e. t.
 s. u. b. i. e. c. t. i. v. e. n. d. e. t. r. a. h. i. n. e. q. e. m. a. n. a. r. e. a. b. i. n. t. e. l. l. u. N. o. a.
 p. l. e. n. i. i. s. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. u. r. q. p. r. i. m. o. n. i. s. c. u. m. a. t. t. e. m. p. e. r. a. t. i. o. e. a. d.
 d. e. t. r. a. h. e. n. d. u. q. u. o. d. h. a. b. e. r. e. t. V. o. l. u. n. t. a. t. i. s. s. u. b. i. l. l. a. h. y. p. o. t. h. e. s. i. s.
 Sed
 i. n. q. u. i. s. t. a. q. u. o. m. o. d. o. i. m. p. e. d. i. t. a. f. i. e. r. i. t. s. u. b. i. e. c. t. i. v. e. l.
 f. o. l. l. i. e. t. d. i. r. e. c. t. e. s. c. i. a. n. I. n. v. e. n. i. o. n. i. s. I. n. q. u. o. r. u. m. s. u. b. d. i. a. c. t. o.
 p. r. a. v. i. A. p. p. t. a. b. t. e. p. o. l. i. s. R. e. p. e. e. a. m. f. i. u. i. s. i. m. p. e. d. i. t. a. t. e.
 p. e. r. i. p. i. a. m. s. c. i. a. m. a. s. s. e. r. a. t. e. m. I. n. v. e. n. i. o. n. e. m. q. u. e. a. c. t. u. e. e. s. t.
 t. a. m. p. e. r. f. r. a. m. a. u. t. q. u. a. s. i. f. r. a. m. i. n. d. i. s. p. o. s. i. b. e. e. t. a. b. i. n. t. e. l. l. u.
 D. e. i. p. e. r. m. o. d. u. p. r. a. v. i. q. u. a. s. i. e. l. i. c. i. t. u. r. N. a. m. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s.
 D. e. i. e. l. i. c. i. e. n. s. a. u. t. q. u. a. s. i. e. l. i. c. i. e. n. s. n. e. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. i. m. i. n. i. m. u. m. p. r. a. v. i.

Veram affant, qm̄ Ince Veram, Excludit Veram negan-
 tem, sed falsam futuram: quin tr̄. in hoc liber teneri
 possit. propter necessitatē se attemperandi eventum subdūo
 Inuas toties Expensam.

Sed inquit in super, quo suae
 adhuc indirecte et tratiue, seu per substratū, inae sit
 impediū a. Volte creata? Cāo dubitōdū ē; q. hūc
 Scia Med. n̄ ē, id p̄cūne ēd ex det rade. Poly-
 datif creata: q. ne ipsa Scia ē, id ēd dactif impedi-
 bilif indirecte ab ead Poly. creata. Cāo dubitōdū
 Cāo affant qd rāoū trāndi, et dūbitōdū Scia M̄?
 si hōc auerata dūbitōdū p̄ ruy hūc, tanquā p̄ Ino-
 datif, aut obliquū; ut enī p̄p̄fatus hūc n̄ v̄.
 Id enī; p̄dūtr n̄ trā; negf dūbitōdū; id p̄cūne
 trāre; et dūbitōdū. Id ip̄y equi urge in dūbi-
 tōdū Veritatis fōdūf eundē Scia p̄ ruy ob̄y; n̄ ea
 Scia ē actu fōdūf Veras: q. ē actu eūf Veritatis fōdūf.
 Cāo n̄ p̄ dūbitōdū p̄ ob̄y, qd certē actu n̄ ē. Deniqf.
 Scia M̄. trātr ad ob̄y ad exōitū. exōitū, ut n̄ sicut
 in ip̄y polēitate: Ad dūbitōdū hūc n̄ ē it a
 exōitūf in veria: q. ē saltē in decreto.

De impedibilitate
 indirecta, et tratiue
 Scia M̄. a. Polydatif
 creata.

Impedibilitate
 tadē hūcmodi subtrā dūbitōdū in ipsa Scia M̄.
 quae ex sua enēa dactif ē, ut n̄ elicitā, negf dūbitōdū
 ab inctū dūno p̄cūnef nātō, ad dūbitōdū p̄p̄fex
 attemperatō, quā p̄p̄fex ad hūc, qui ēd dūbitōdū.
 quare actu subtrā impedibilitate n̄ liberē, aut elie-
 tivē, id p̄cūne elicitivē, aut quā elicitivē p̄cūne,
 et inuicē actu impedibilitate indirecte, et tratiue
 p̄ Poly. creata, ita ut hūc actu solif afficiat int-
 oriturū ip̄y Scia impedibilitate, et solif exōitū,
 atq. dūbitōdū solif Scia tanquā p̄ Poly. creata

Impeditio: Voluntas q. creata ut immed. desig.
 Veritas sub ea dicitur, licet ut talis actu intice
 in se esse, ad ee praeiudice, actu in extrinse impedi-
 tione dicitur p. sig, sicut p. eandem efficitur actu
 cognita; tunc enim e. praeiudice dicitur in se esse
 ut in se, ad fia denotatio actu subij, licet sub
 actu in se, ad etig praeiudice, ad p. in se esse
 denotatio, totum sicut applicatio ad subij deno-
 minatio.

Practica p. ha in
 Ignorantia.

Practica q. de innotatio, in p. de actu
 Innotatio, s. obliquum dicitur seu sig. sig, seu veritas facta
 ipsius, actualitate in se, sicut fia, et cognoscit, et innotat
 Veritas, qd denotatio dicitur in ea sua dicitur, et
 fia vera: in ea hinc dicitur modo, neg. fia, neg.
 Veritas requiritur actu e. existeret fia sui dicitur, et
 ad dicitur, tunc p. modo Veritas, et qd existeret
 sub ea hinc dicitur, p. modo obliquum, aut Innotatio:
 in enim actu dicitur, ut id qd actu existeret in se, aut
 in alio, praeiudice praeiudice in ipse cogere, ad
 ut qd actu existeret existeret in se ipso. Sicut
 actu fia actualitate cognoscit fia, in d. actualit.
 in sig. fia: tunc enim huiusmodi e. denotatio e. ex-
 istens, et ead. in denotatio cognoscit, qua e. fia in
 requiritur in se existeret cognoscit, ut fia in cogno-
 scit fia possibilis.

Dicitur in fia
 et Veritas fia in
 fia innotatio.

In quantum quod: quod in totum e. ex-
 istens atq. fia, aut posterioritas atq. fia fia
 in. in se in fia. et. eg. dicitur in ipse fia in. In quo dicitur fia in
 fia in se in modo; in enim fia id, qd fia, et q. fia
 in q. fia in fia in fia, seu fia in fia, fia in
 fia atq. fia, seu admodum fia in, qd fia, et
 fia fia fia fia denotatio, p. qd fia fia fia
 fia fia fia fia fia fia, fia fia fia fia fia fia.

In quo dicitur fia in
 ad fia in.

quemadmodum actio creata esset dependens a
 suo principio. & seipsum fore suum ipsius posterioritatem
 ipsa dependens, et causalitatem, sedque prioritas
 ut quo sua ipsius causa seu forma per quod causa
 ipse, et stricte prior actione et actio ipse potest
 non causa. Mutantur: sic igitur dicitur. Na. debet
 tam potestatem in presenti: cum enim, totum est, et ita
 loquar, scilicet illius sit representare suum tunc cum
 summa necessitate. attingendi veritatis totum, illud esse
 sit ab intellectu Dei, necesse est, eam suam esse seipsum per se
 ferre huiusmodi attemperacionem.

Sed Replica 5.ª p.

hæc scia subijctura Providentiæ creaturæ ut potest
 quod est liberæ ipsius, et non Dei esset. Nego coarctat.
 quod si subijceretur Providentiæ creaturæ ab eadem
 directe et elicitive, et minime detrahenda foret
 quod minime dicitur, cum nec sit tunc directe
 voluntas in operacione creaturæ, sed in sit re-
 presentatio. Operacione creaturæ non dicitur esset subie-
 ctive esset, et forsan nunquam sic esset, et

Replica 6.ª p. huius-

modi scia saltem trahit, et indirecte est libera
 creaturæ ab eadem, et evitabili, et non. Regu Dei:

si aliquid est aliquo modo vero liberæ creaturæ et
 evitabile ab ipsa, quod Deo liberæ non est, nec ab ipso
 evitabile. Concedo 1.º coarctat minime absurdum;
 Nam sciam illam esse ita liberam, et evitabilem
 nihil aliud est quod ipsam respicere, seu afraxer
 exercitium libertatis creaturæ, non 1.º exercitium
 fore Divinæ libertatis: et Na. Dei. certissime
 est Diversiorem. Quorum 1.º est exercitium fore
 libertatis eorum, non 1.º Dei, qui ita fore non
 potest liberæ per alium creator, ita nec valet

Cum scia Na. in subie-
 ctiva p. videtur creaturæ.

Quid sit Na. non est
 indirecte liberæ creaturæ,
 et ab ea evitabile.

+elle

per eosque sui libertatis exercere.

Ad 2° Reg^o

in dicit. Respondendum est, dicens quod est absurdum dicitur
aliquid, quod elicitive, atque directe sit liberum
creaturae ab eadem existentia, seu in indirecte, atque
trahive, quod unum illud, quod sic trahive liberum atque
existente est, totum est. Elicitive autem Deo se attemperant
ad actum creaturae, et attemperantur. Dicitur, seu
trahive indicata, ut emittit in sua Media, quod
totum est a Deo, et omni. Respicit, ut suum actum
liberam creaturam non. Itaque exigendo, quod tamen actus
abte in se existat sed quod abte existat, si
Deo placuerit purificare Idioem.

Non est liberum Voli-
Creatura debet esse li-
berum Deo?

Sed Replicas

1°. Veritas obnua sua Media est. Veritas adio-
ata et que est. independentem ab statu abto ipsius
sua in tu, aut obto. sed quod est. independentem
ab omni abto per se, obto non pot. detrah. a Volte.
creata: quod Veritas obnua sua Media non de-
trahit a Volte creata, et Ineq. ipsa sua Media
nec indirecte atque trahive est detrah. a Volte.
creata. Dignus Ineq: quod existit independentem
ab statu abto. obto illius sua subjectivum et exente.
nego coam l. potius supportum: Nam Veritas
obnua adioata non est. Veritas que sit exente,
sed que est: signate Representatque et in eadem
te: Deo coam. Dignus etiam subumptz: quod exi-
tit ita independentem exente, et subjectivum; Deo
mox: quod existit praxe Representatque, et in eadem
cogniti, sub digno: si ita existat abto illa
attemperat tam abto quam adioata ad per
fatam existant abto; Deo mox: si ita

Quo tenore Veritas sub-
iectiva sua Media sit
independens ab statu
absoluto.

ita emittat cu. attemperatoe Idioata saltam ad
emittam abtam, nego miore, et coam. 99

igitur obtina Scis Medis, Duetio Apuony J. g.
Quom sit ipia Duetio Apuony, n. e. in ee xu. Metta,
et subiectiui, sed eet pice, si fuisset puaificata Idio,
et eet. quidz apramet abta Duetio et exta J.
ipiu patet, et Dreg. n. eet independentia ab illo Haa
abto, sed potui includendo eury: sm p. ab ea
Veritas Representatiue, et in ee cogita independentia
ab statu abto: qd independentia ab eodz, ut emente etu
tenti, et fousan etm nung. Constituto, Nihilit scia. Dio
nata Dtingens, Regote qua totala e. ab intlu Duing, seu
potui a se ipia, et tota pariter est scibilitas Cognoscitaz
et O. p. Statu tu que Respicit, seu affrat ita, qui em.
e. ab eterno in intlu Dei se se protendent n. sm ad
ia, quod n. e. ab eterno est tm in tpoie, sed etm ad illud
quod nec in tpoie est, esset in sub aliqua dnoe: Nam
licet tu. huiusmodi nullam habeant in se ab eterno
Veritatem, sed p. se habeant, h. berent in tpoie quide
que e. d. p. iis mentis cognosci ab eterno n. possent
Cogn. silt in quam ipi influant, p. se, cognosci per
cognosem Diuinam, que nihil accipit ab potu. sed
potui illud efficit e. stance cognoscile. Propt. I. H. s.
g. l. de Verit. ar. 11. ad 2. dicebat, que Dtingens
du e. futuru, n. habeat ee, tm ex quo e. p. sens. ea. h. et
et Veritaz, et sic Diuine Visioni subert; sed etm futu
ry Dtingens Idioaty, ex quo eet ee. hexet et Veritatem
Hig. e. Nihilitaz p. libera detraoe creaturae, et sic sua
Medis e: J.

Quid futurum dicitur
de p. n. s. n. d. p. n. d. p. n. d.
n. e. de p. n. d. p. n. d. p. n. d.
de ab intlu Duing, n.
p. ab intlu Duing.

Replicas d. p. silita tratiue et
indirecte dici debent scia. Metna libera Deo. p. h. et
sequela: qd ideo dicitur sic libera creaturae, qd n. e.

huiusmodi libertas n̄ sit, sed est. Et recte cogit Creatura,
 q̄ hūc liber eadē sensu foret tuis. affatus. per Sciām Ma-
 diam: Sed hūc etm̄. foret liber Deo, et potē a cuius libe-
 ro Deo q̄ p̄is indifferenti saltem tamq̄ a causa
 sine qua non dependeret: f. Viget: Deus potē q̄
 cumq̄ impedire hypotesim, seu libertatē Creaturæ,
 a qua est illa, et neḡ ipsi tūc ē: f. poterit etm̄ saltē
 indirecte impedire Sciām Mediam illo tūc attemperatē.

Nego sequelę et in eiuꝝ obno-
 diguo maior; q̄ est Creaturæ libertatis illi: nego: q̄
 est liber eadē et detrahit tūm̄ illy q̄ Opposto Eius suppo-
 sitione Idiois. assumptē; Deo maiorē. et auguo etm̄
 maior; foret Deo liber et gaudenti Idioem̄ dūm̄q̄,
 per unū q̄ liberū decem̄ attemperans Omnipotē
 detrahi Creaturæ huius libertatē in actu. *Idioem̄*
 Deo: Et detrahit illam tūm̄ q̄ Opposto Eius suppo-
 sitione f. fute libertatē, nego maior; et Coam̄. Cum
 enim exercitū libertatis Divinæ sicut in Vexi-
 case Idiois aut in Eritā ipsius quam Sciā Media
 in affat et aliunde supporta Eritā illius s̄m̄ Vexi-
 sit exercitū libertatis Creaturæ. q̄ ea Sciā affat,
 ideo ipsa soli Creaturæ indirecte, et tūc libera
 dici pot.

Sua ē indirecte, et
 hūc libera q̄ly ē
 Creato, n̄ V. Deo, et
 cur.

Ad Idioem̄ Respondetur posse quidē Deum
 impedire hypotesim facereq̄ ne Eritat tūc affatus
 per Sciām Mediam, n̄. in posse impedire ipsam
 Sciām. Negotē que Idioem̄ tendit et maxime curat
 Eritam Idiois s̄m̄q̄ affat eventum qui foret si
 p̄ngretur ea Idio: s̄m̄. igitur poterit indirecte et
 subtrahendo maam̄ impedire eam Sciām, qui eos
 facta hypotesi fuerit potens detrahe Eritam
 illam s̄m̄, non d̄, qui potens est impedire tūm̄,

et facere, ne abtē. Existat dāto, nullatenus ē. potens
impedire tuum. Idicāte scim, aut affari. ab intlu de
se plenus, qui n. accipit suam suam ab obto, nec ex
fectat ipius obto. Existentiam, licet eisd se se attinge
ret, ne. desinet a Veritate.

Replicas 9. f. hae Scia
non tam Media quam sine medio dici debet,
quod tr. n. minus abtōny videtur, quā cognoscere quod
nullatenus cognoscibile ē. Respo. Valē huius nominis
iam alia ē Argumentam ē, illud q. aptissimū ē, nec re
quendū q. s. novum. ng. nihil damni Vbi se u. affer;
si quidā Vexissimū fuerit, quod per id significatū dicitur
oportere Cyullus Alexandrinus lib. 1. de Trinit.
Col. 5. Sati insuper frequens fiut in Ecclā Dei
novas Voces querere pro declarandis Mysterijs
Fidei ita Exigentibus nomi q. s. t. b. u. i. Super istis
Exortis, Et Obtat in nomi nibus Monomion,
Agportas, Transubstantiatio, et alijs huic
generis atq. q. s. t. b. u. i. Augustinus Tract. 9. in Ioan.
ad illa Verba Agportis 1. ad Thimot. 5. De portis
Custodij deridans prophanas Vocum novitates, dicitur,
non aut Agportis Vocum novitates sed prophanas,
sunt enim doctrina Religionis Verborum novitates
Ignuantes. Et quidem nomen phycē p. d. t. r. a. n. s.
aut Decei p. d. t. r. a. t. i. v. i. Obtine Idicāte antiquū q. s.
n. est in Scholi, nec adhuc inventy ē apud Ecclā
P. P. oportet igitur magi rem ipiam validius
impugnare, quam frustra videre nomen.

Ad
desum medij dici mus cū Aug. Magis ibi supra
laudato daxi pro Scia Media medij Silitudinij
atq. perfecte Resentantur, et quidā peamoy speciei

Expressit, ut tract. pcedenti ostendimus: Medium
 autem Incessans in ordine dicitur detratu. Causa.
 n. permittit nec a futuris contingibus, nec a
 pstantibus. Quia mentis acuminis, dicente eod.
 S. De p. q. 37. an B. Futurum cognosci dicitur pot.
 Ino modo in causa ... et iste modus cognoscendi
 adest Angelis, et tanto magis quam nobis quanto
 magis Remin causas perfectius cognoscunt: alio
 modo futura cognoscuntur in seipsis, et sic solius
 Dei est futura cognoscere, n. sm que e. n. necet
 pvenunt, velut in fluxibus sed etm Casualia e.
 pstantia. Et q. 10. de verit. an. 10. Futura in
 tione q. adhuc snt. futura n. snt. in ordine Causa.
 Unde sic a nobis imodo cognosci potest, ut necet di-
 verari apparet in hoc quod futura pcescunt
 dicuntur magis pstantur, quia futurorum sciant
 bene, et sic remanet solius Dei ppari scire futura
 n. quide pstantur illa sed pstantur sique
 de ipso futura ut toties ipse inculcat, negans
 stantem medium Incessans et Causalitatis, seu
 Decet pstantur pro Divino incho. ad cognoscenda
 futura contingentia.

Explicabitur lo. pny detratu in
 actu l. cy attesperare ad aliud n. pny se detrat in actu Inq
 illud, cui attesperat: pabe in digna, e. habitibus attespera-
 tis Poly: creata: a qui sa nos incho. dicitur e. detratu ad hody
 Nig digni pro opposita cy attesperare ad Poly: creata: C.
 Dign: ma: cy attesperare ad aliud pny coadunq., Deco:
 ad aliud n. coadunq., ad pure exhibens anag. attesperare, cum
 que pny pny vened, nego ma: e. n. n. dicitur incho. incho.
 nego Nig. Dico e. n. n. incho. dicitur n. in ordine ad Niatu-
 3, 4, legio pny Nig digni n. attesperat Poly: eo modo,
 quo digna, aut habitibus, ad eo modo, quo Poly: tal. dicitur
 Digni pny, 4, pny attesperat oned, aut culpa hody
 in ordine ad hody Decet absoluty pny dicit, pny dicit.

Ex qua est glo. Retinenda angl: in q. dicitur Polytal. Idemda
 etiam e. Page. In eo q. dicitur ab. dicitur Remuneratio, t.
 punitio, n. manet suspensa quousq. actu p. dicitur a cetero
 culpa, t. merito, ad q. hoc. Sicut q. in logice alterutiq. exi-
 sa. D. ex et. n. dicitur e. n. dicitur Voluntas ad
 habed. ab. dicitur Voluntas p. dicitur, t. p. dicitur. C. p. dicitur
 p. dicitur e. de dicitur, qui est e. dicitur Page. In eo q. dicitur
 dicitur dicitur dicitur, q. dicitur, n. manet suspensa,
 ut dicitur actu alterutiq. est. Libertas creat. p. dicitur.

Respondeo. Sicut: futurum

Voluntatis, sicut de dicitur, nec in se, nec in sua causa e. de-
 terminatum, et infallibile: C. neque de p. dicitur a Deo
 certum, et infallibile cognoscitur. Nego. Inq. in hoc enim
 eminet altitudo dicitur mentis, q. dicitur sine p. dicitur, et
 ab. q. ulla actuali dicitur, dicitur de dicitur exentis
 dicitur utiq. e. dicitur, t. dicitur existens p. dicitur infalli-
 bile: q. dicitur supra dicitur, indicat illud dicitur. 38. mirac-
bilis facta e. sua tua ex ore dicitur. ubi paulo post: tenebrae
in obscurabitur a de, et non sicut dicitur illuminabitur, si-
cut tenebrae eius, ita e. lumen eius: q. n. q. dicitur dicitur
 Refidere lumen ea, qua e. extra Deum, tenebrae n.
 id e., nihil habentia cognoscibilitatis intus, aut
 extrinseca ab ulla causa dicitur, t. dicitur.

ad id affect. Molina ill. dicitur. 50: Inclata, et oculta
Sapientia tua manifestasti mihi: incerta ab dicitur, et
 Libertas quousq. in se, nec in causa p. dicitur actu certu-
 ding. Sicut, in dicitur actu. Sapientia tua, id e., dicitur
 e. p. dicitur dicitur dicitur, qui est ad incerta se extendit.
 C. hoc q. dicitur e. scire futura, q. dicitur dicitur dicitur e.
 ut dicitur dicitur q. dicitur de dicitur. ar. lo. inq. dicitur futura
 in dicitur ordinat. dicitur, aut dicitur actuali, p. dicitur
 e., ut dicitur dicitur, qui dicitur dicitur, t. dicitur ad dicitur
 magis e. dicitur, qui p. dicitur. C. haec dicitur modo in,
 Unde inq. e. dicitur ele. rare place. d.

141

Index huius Theologici Tractatus.

Disp.^o 1^a de consuetudine futuri contingit.

Sec.^o 1^a prae-notantia aliqua, atq[ue] relativi sententia
Prædicti Decens opinio inuicem refutari.

Sec.^o 2^a perfricta superior impugnatō, et reliqua opiniones
simul recurrentia.

Sec.^o 3^a Vera consuetudo futuri ut talis exhibetur.

Sec.^o 4^a Soluuntur arg[um]ta a S^a nostram opinionem.

Sec.^o 5^a de dubitacōe futuri Idionomati.

Disp.^o 2^a Quid Dⁱ infallibilis cognoscat futura
Idionomati Idionomata nobis libera?

Sec.^o 1^a Firmata auctoritate, et dicitur affirm^a sent^a.

Sec.^o 2^a firmata praeceps assumpti, eo eo qd[am] r[ati]o p[ro]p[ri]a
de futuro Idionomati sit de iure v. et falsa.

Sec.^o 3^a Concluditur argumenta.

Sec.^o 4^a Procedit arg[um]ta. Vbi de Idionomati sub Idio-
nomati disparata, et impossibili.

Disp.^o 3^a Quid huius S^a Idionomati a
nitate decreto subire abiduo, et obli^o Idionomati?

Sec.^o 1^a Exponitur in q[ua]e decreto subire absoluti, et
obli^o Idionomati; Et absolute q[ua]e e[st] inuicem.

Sec.^o 2^a Quid n[on] cognoscere futura si decreto subire ab-
soluti, et obli^o Idionomati eo sacris litteris ostendit.

Sec.^o 3^a Reducuntur, licet inuicem, ad reman[ent] arg[um]ta
n[on]n[on], et illud falso Idionomati et alio arg[um]to fuit.

Disp.^o 4^a Sicut etiam Ecclesia ad reman[ent]
Idionomati inuicem decreto.

Sec.^o 5^a Multiplex h[uius] Idionomati adducit.

Sec.^o 2^a Aug[ustinus] specialiter p[ro] nobis locutus.

Sec.^o 3^a Petrus Anselmus, et Dⁱ H[ilarius].

Dup.^o 5.^a Jeffellia vārb. Sca Dionata in
Decreto māa, & a decreto indegēz, seu Med.
assēta.

Sec.^o 1.^a Impugnata decreta Dionata q.^a debeat,
in posse admitti pōib. Dionatib. polib. —

Sec.^o 2.^a Decreta hujusmodi Dionata in si modis
pporionat ad exproscenda fructu Dion.

Sec.^o 3.^a Ordendū magis a quō Sca Medi. —

Dup.^o 6.^a Impugnanda in aliquorum.

Sec.^o 1.^a Impugnata in ōd. Ordinat. —

Sec.^o 2.^a Aliorū ingulare dicendi modi reijcūt. —

Dup.^o 7.^a Designata destruēt Sca M.

Sec.^o 1.^a Propōit, & retriquat in procedentes
difficultat illud inveniend. —

Sec.^o 2.^a Exhibet leg. difficultatib. solut. —

Sec.^o 3.^a Procedi ide assumptior. —

Sec.^o 4.^a Procedun Replic. —

Uny ex p̄i. Quid M.^o e hoc: Ut actus p̄i. ext̄. huius
liberē sub dīcō tali, liberē ext̄. in statu absoluto, seu dīcō
purificata, n̄ debet aldi dīcōi purificata aliquid immutans
p̄i. p̄i., seu illg reddi dīcōi ab ea, sub qua actus p̄i. ext̄.
est p̄. dīcōi: huius vāo ē, q̄. p̄i. p̄i., t̄. n̄ p̄i. p̄i.
in, verē influē in acty: Unde si dīcōi ē cy acty, v̄. de p̄i.
hū, et n̄c a p̄i. p̄i. det̄. ac p̄i. necessitata ad acty:
ut q̄. ex liberē: actus in statu dīcōi arguati eūdem
liberē in statu absoluto, debet actus p̄i. ext̄. in statu absol.
ab eadē p̄i. p̄i., sub qua in statu dīcōi p̄i. ext̄. est.

4
20
f
f
1.
111=
3
7:
2
10
-

